Inget stoppar Sulo

Gudabenådad gitarrist Eric Clapton

#1 2022 Pris: 89:-
Norge 109 NOK,
Finland 9 EURO inkl. moms.

Rock'n'Roll

10 år
2012-2022

Extra stort jubileumsnummer!

The Great Scandinavian Guitar Show

Ny exklusiv intervju!

Rod Stewart

"Faces kommande skiva blir vår bästa."

Skivbacken med busiga bröderna Johansson

ASTRAKHAN är redo för större publik

Albinsson & Sjöberg
TIDSAM 4623-01
7 388462 308906 01
RETURVECKA 4

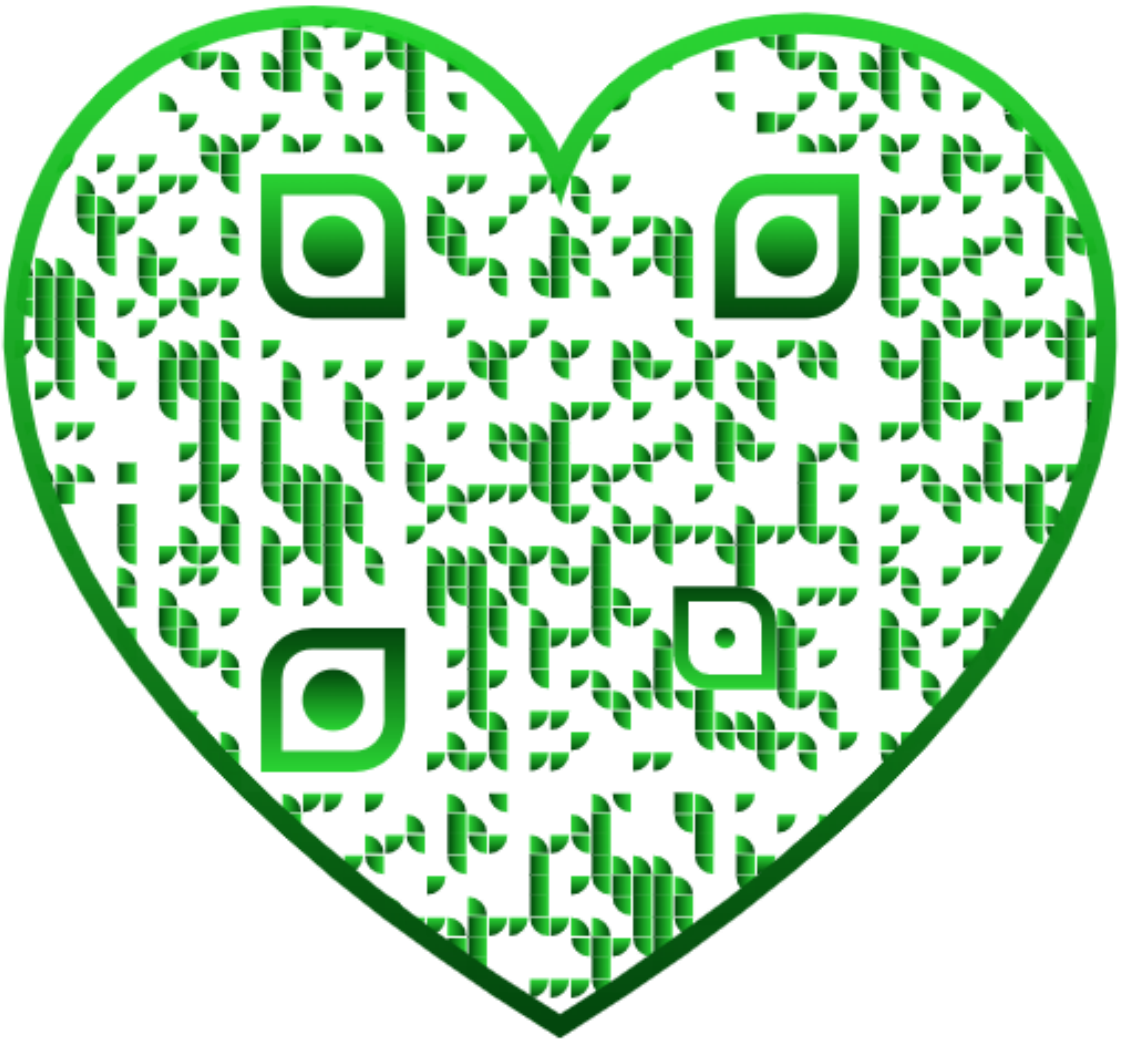

MUSIKNYHETER!

Du hittar många fler titlar på vår hemsida!

ginza.se

TRYGG E-HANDEL

☎ 0512-299 50

David Ritschard:
Blåbärskungen
LP 52748.....229kr

Gyllene Tider:
Moderna tider 40 år
3LP 63459.....599kr

Jethro Tull:
Benefit 1970 (50th ann)
4CD+2DVD 60236.....449kr

Björn Skifs:
It's Christmas 2021
CD 62290.....179kr

Swedish Pop & Beat
1963-1969
2CD 59416.....159kr

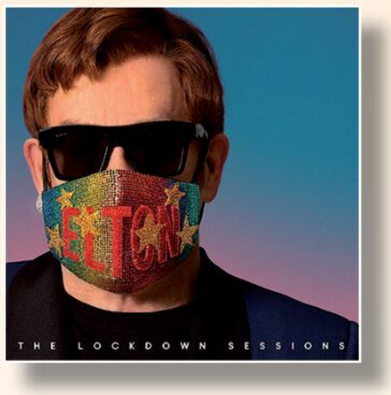

Elton John:
The lockdown sessions 2021
CD 57230.....159kr
2LP 57231.....369kr

Coldplay:
Music of the spheres 2021
CD 54702 (Digi).....**179kr**
LP 54703 (Splatter).....**279kr**

Kiss: Destroyer
(45th ann/DLX/Ltd)
2CD 15815.....199kr
2LP 15814.....379kr

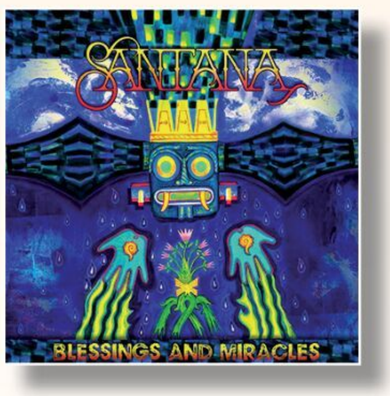

Santana:
Blessings and miracles 2021
CD 56672 (Digi).....**159kr**
2LP 60998 (18/3-22).....**329kr**

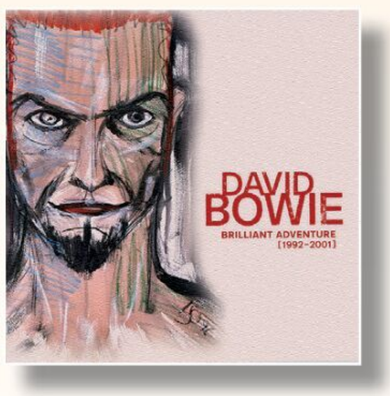

Bowie David: Brilliant
adventure 1992-01 (Ltd)
11CD 59912.....1129kr
18LP+Bok 59911.....4399kr

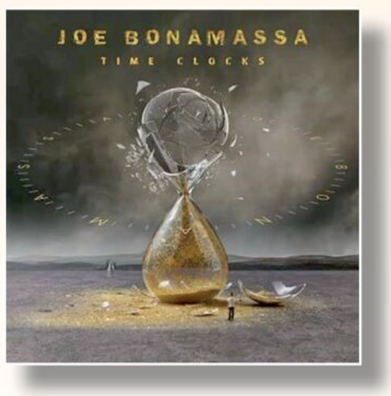

Joe Bonamassa:
Time clocks 2021
CD 56550 (Box).....**219kr**
2LP 56445.....**299kr**
2LP 56446 (Gold/Ltd).....**299kr**

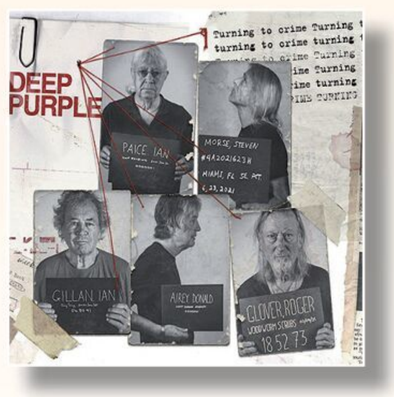

Deep Purple:
Turning to crime 2021
CD 60783.....159kr
CD 60782 (Digi).....**199kr**
2LP 60776.....269kr

Robert Plant & Alison Krauss:
Raise the roof -21
CD 55670 (Digi).....**179kr**
CD 55669 (Digib).....**199kr**
2LP 55668.....379kr

Bruce Springsteen:
1979 No nukes concerts
2CD+DVD 59656.....389kr
2CD+BD 59657.....399kr
2LP 59655.....399kr

Rod Stewart:
The tears of Hercules 2021
CD 63079.....179kr
CD 59032 (Digi).....**179kr**
LP 59031.....289kr

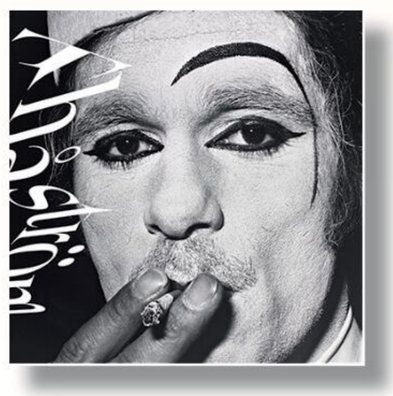

Thåström:
Dom som skiner 2021
CD 61056.....169kr
LP 61057.....329kr
LP 61058 (Clear/Ltd).....**359kr**

Nästan en halv miljon CD, LP, DVD, SPEL, BÖCKER, ELEKTRONIK, RETRO-PRYLAR m m i sortimentet!

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - Vi skickar den GRATIS!

Du kan även ringa och beställa!

0512-299 50

Ginza AB • Fåglum • 465 81 Nossebro • kundservice@ginza.se

Rock'n'Roll MAGAZINE

Grundad 2011

NR 1 2022

Rock'n'Roll Magazine utkommer med 8 nummer 2022.
Info: **www.rocknrollmagazine.se**

UTGIVARE
Förlags AB Albinsson & Sjöberg
Box 529, 371 23 Karlskrona
Besöksadress: Östra Köpmansgatan 1, Karlskrona
Telefon: 0455-33 53 25, Fax: 0455-31 17 15

PUBLISHER & ANSV. UTGIVARE
SL Sjöberg 0455-33 53 35

REDAKTION
CHEFREDAKTÖR
Peter Törnqvist 0455-33 53 08
peter.tornqvist@fabas.se

REDAKTÖR
Jörgen Holmstedt 08-641 81 38, 0708-19 33 19
jorgen.holmstedt@outlook.com

SKRIBENT
Anders Lundquist 0705-51 90 12
anders@obladoo.se

FOTOGRAF
Stefan Boman
stefan.boman.stockholm@gmail.com

LAYOUT
Daniel Daleke
0455-33 53 19

BILDCHEF
Joachim Cruus 0455-33 53 82
joachim.cruus@fabas.se

KORREKTUR
Petra Stieger

ANNONSAVDELNING
FÖRSÄLJNING
Erkki Salin 0705-31 24 23
erkki.salin@fabas.se

MATERIAL
Lena Dahlström 0455-33 53 01
lena.dahlström@fabas.se

MARKNADSAVDELNING
MARKNADSANSVARIG
Karin Grundström 0455-36 12 37
karin.grundstrom@fabas.se

PERSONUPPGIFTSPOLICY
Din personliga integritet och hur vi hanterar dina personuppgifter är viktigt för oss. Vi har förtydligat hur vi hanterar dina personuppgifter i vår policy. Läs mer på www.fabas.se/integritetspolicy

PRENUMERATION & LÄSARSERVICE
Din prenumeration beställer du enklast på www.rocknrollmagazine.se/prenumerera
För personlig service är du välkommen att kontakta vår kundservice på telefon 0455–30 29 30, vardagar 9-12, 13-15 eller e-post kundservice@fabas.se
Pris helår (8 nr) **499 SEK**, 2 år (16 nr) **949 SEK**.
Utanför Sverige tillkommer portotillägg.
Reservation för eventuella prisändringar.

ÖVRIGT
TEKNISK PRODUKTION
Albinsson & Sjöberg Tel. 0455-33 53 55

TRYCK:
V-TAB, Vimmerby

DISTRIBUTION
Tidsam

COPYRIGHT
Förlags AB Albinsson & Sjöberg
Rock'n'Roll Magazine: ISSN 2001-6395

RESERVATION
Rock'n'Roll Magazine ansvarar inte för insänt, ej beställt material i form av text och bilder. Vid eventuell beskattning av vinster från tidningens pristävlingar svarar pristagarna själva för denna. Allt material lagras digitalt. Den som sänder material till tidningen förutsätts medge att materialet får lagras och spridas elektroniskt eller i pappersform.

Innehåll

50 Guide till Eric Clapton med alla skivor recenserade.

4 Rod Stewart har saknat att hänga på pubarna under pandemin.

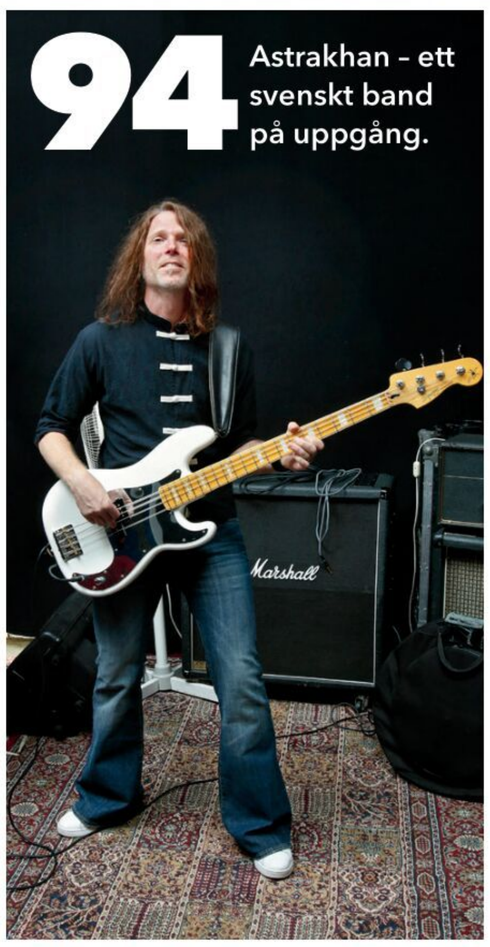

94 Astrakhan – ett svenskt band på uppgång.

38 En djungel av gitarrer på The Great Scandinavian Guitar Show.

4 Rod Stewart
Ny intervju med legendariske sångaren.

38 The Great Scandinavian Guitar Show
Dubbla jubileum på mässan i Stockholm.

50 Eric Clapton
Stor guide med historik + alla studioalbum recenserade.

68 "Sulo"
Inget är omöjligt för Sören "Sulo" Karlsson.

74 Skivbacken
Bröderna Jens och Anders Johansson.

80 Rock'n'Roll Magazine 10 år
En titt i backspegeln.

94 Astrakhan
Nu är de på gång!

FASTA SIDOR

10 Rock'n'Rollvärlden
Nyheter från musikatmosfären.

42 Rock'n'Recensioner
Nyheter på lp, cd & dvd.

Medlemmarna i Faces personifierade det sorglösa partybandet. Här syns gruppens andra line-up: från vänster Ian Mc Lagan (keyboards), den från Free värvade Tetsu Yamauchi (bas), Ron Wood (gitarr), Kenney Jones (trummor) och Rod Stewart (sång).

Sir Rod Stewart är sedan 1999 lyckligt gift med polisen, fotografen och tv-personligheten Penny Lancaster, 50. Spjuvern Rod, som fyller 77 år den 10 januari, gör ingen hemlighet av att hon är längre än han.

Den evigt unge ROD STEW

Sir Rod Stewart är en av rockens verkliga överlevare. Oavsett trender har han fortsatt spotta ur sig plattor och sälja ut arenor. Exklusivt för Rock'n'Roll Magazine berättar mannen med världens mest berömda rasp-röst om sin nya platta, sin strupcancer, det kommande albumet med Faces, kärleken och hur han håller sig ung. Av Anders Lundquist (text), TT Bild, Arkiv (foto)

Det finns inte så många kvar av dem nu, de brittiska rockoriginalen. De flesta är antingen döda eller inaktiva. Rod Stewart, som fyller 77 år i januari, måste dock ha både en ovanligt bra uppsättning gener och god självbevarelsedrift. Trots outtröttligt rockande och rumlande fortsätter han nämligen att spotta ur sig genomarbetade album och ge intervjuer där hans pojkaktiga, skälmska glimt i ögat är intakt.

De flesta har åtminstone en ytlig koll på den numera adlade sir Rods förehavanden. Uppväxten mitt i Londons rhythm'n'blues-boom med Steampacket, Shotgun Express och Jeff Beck Group. Första halvan av 70-talet med Faces och det parallella uppstartandet av en solokarriär som till slut tog över helt. Flytten till Amerika. Det tabloidvänliga jetsetlivet tillsammans med Britt Ekland och en rad andra blondiner. Hans vilda liv – inklusive fyllegig, pubrundor som aldrig tog slut och "alternativa" sätt att få i sig kokain – är väldokumenterat i hans självbiografi. Kanske är det hans slyngelaktiga framtoning som gjort att amerikansk musikbransch genom åren har sett lite snett på honom: Stewart hade sedan länge passerat 100 miljoner sålda album när han fick sin första Grammy för "Best traditional pop vocal album" – och detta för en typisk mellanplatta ("The great american songbook, Volume lll").

Har lugnat ner sig

Det är emellertid också uppenbart att mannen som en gång kallades Rod the Mod med ålderns rätt har lugnat ner sig avsevärt. Numera väntar han ända till helgen med att gå till puben och äktenskapet – hans tredje – med hustrun Penny Lancaster, 50, har varat i 22 år. Att döma av låten "I can't imagine" på det nya albumet är Stewart dessutom fortfarande lika upp över öronen kär i sin fru.

Undertecknad får sitt samtal med Stewart via Zoom samma dag som det nya albumet "The tears of Hercules" släpps. Albumet är genomarbetat och påfallande piggt. Här finns alla ingredienser vi förknippar med den moderne Rod Stewart. Positiv pop, berörande ballader och sorglösa låtar om sex. I T-Rex-hyllningen "Born to boogie (A tribute to Marc Bolan)" levererar han dessutom en dänga som visar att han fortfarande behärskar riffglad rock'n'roll med samma nonchalanta "swagger" som förr.

Produktionen är lagom modern och radioanpassad, samtidigt som han är tillräckligt mycket av en rockräv för att våga släppa igenom otyglade Strata-solon från gitarristen Emerson Swinford.

Stewart har alltid varit en bra låtskrivare – "Maggie May", "Tonight's the night", "The ▶

”Jag älskar ju det jag gör och då kan man inte bara slänga ur sig något.”

ART

Personligt

ROD STEWART
NAMN: Sir Roderick David Stewart.
SMEKNAMN: Rod the Mod.
FÖDD: 10 januari 1945 i London, England.
BOR: Durrington House i Essex på den engelska landsorten. Ägorna är värderade till cirka 4,65 miljoner pund och han har en beräknad förmögenhet på 215 miljoner pund.
INSTRUMENT: Sång, munspel.
FAMILJ: Gift med tredje hustrun Penny Lancaster (polis, fotograf och modell) sedan 1999. Åtta barn och många barnbarn.
FAVORITSÅNGARE: De gamla svarta sångarna. Otis Redding, Sam Cooke, Ella Fitzgerald, Billie Holiday, Louis Armstrong, George Ezra.
TIDIGARE GRUPPER: Dimensions, Long John Baldry and the All Stars, Stampacket, Shotgun Express, Jeff Beck Group, Faces (numera återförenade).
TRIVIA: Stewart har haft sex singelettor och tio albumettor i Storbritannien. Han blev i egenskap av soloartist invald i Rock and Roll Hall of Fame 1994 och som medlem i Faces 2012. År 2001 erhöll han världens första ”Diamond award” från World Music Awards för 100 miljoner sålda album. Stewart blev adlad 2016.

Ovan: Jeff Beck Group under tiden för den legendariska debuten ”Truth” (1968). Från vänster: Rod Stewart, Ron Wood, Micky Waller och Jeff Beck.

Det stod bara Faces på debutalbumet, som kom 1970, kort efter att gruppen bildats. Albumet hette dock ”First step”.

”A nod is as good as a wink...to a blind horse” (1971) nådde andra plats i Storbritannien och sjätte plats i USA.

Rod Stewart och Ronnie Wood var alltid ett rockens radarpar och förblir än i dag nära vänner, med ett nytt Faces-album på ingång. ”Ronnie var dock alltid förutbestämd att bli en Rolling Stone”, erkänner Rod.

Elton John (mitten) ägde länge en fotbollsklubb, Watford FC, där han under två perioder var ordförande. Rod Stewart (höger) är också fotbollsfantast och håller på Celtic FC – mycket på grund av pappans skotska ursprung. Stewart har dock skämtsamt sagt att han aldrig vill äga en egen klubb, eftersom Watford FC fick Elton att tappa håret!

Rod Stewart har visserligen gått och blivit adlad på gamla dar, men det skedde knappast tack vare hans känsla för stil och klass när det gäller kläder. Han har varken varit främmande för åtsmitande leoparddräkter eller, som här, guldlamé.

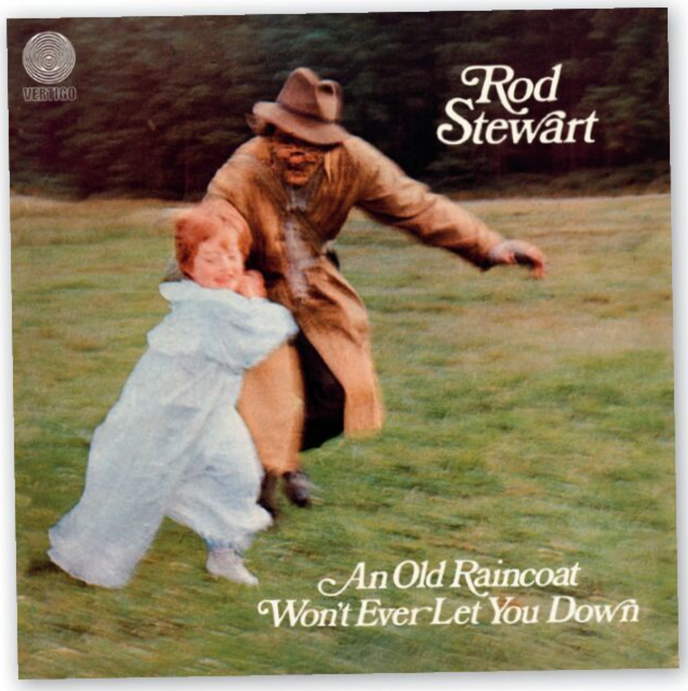

Rod Stewart solodebuterade med "An old raincoat won't ever let you down" 1969, redan innan Faces första album släpptes.

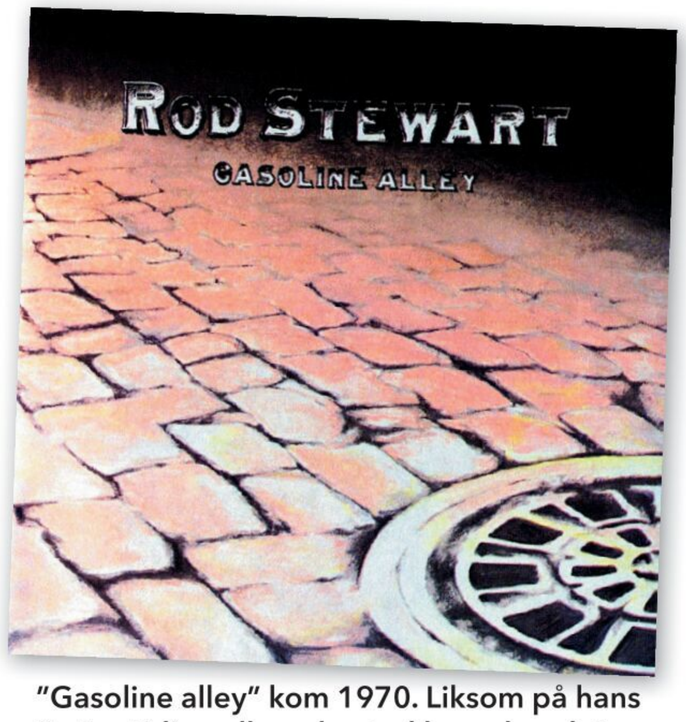

"Gasoline alley" kom 1970. Liksom på hans övriga tidiga album bestod kompbandet delvis av medlemmar ur Faces.

▶ killing of Georgie" och "Da ya think I'm sexy" är bara fyra exempel, men är lika känd för sin förmåga att ta sig an covers och göra dem till sina egna. De flesta radiolyssnare är nog mer bekanta med hans versioner av "I don't want to talk about it", "Sailing", "Broken arrow" och "Downtown train" än med originalen av Crazy Horse, Sutherland Brothers and Quiver, Robbie Robertson och Tom Waits.

Fick strupcancer

Efter att ha gått igenom en dramatisk operation mot strupcancer valde Stewart, delvis för att skona rösten, att bli smörsångare. Valet föll på allehanda örhängen ur "The great American songbook". Den första skivan på temat blev en sådan succé att det blev hela fem album i serien, innan Stewart tröttnade. Härnäst ska han dock återuppta tråden och berättar att nästa skiva blir en orkestral platta med 40-talscovers.

Tidvis har han av förklarliga skäl haft alltför fullt upp med att vara popstjärna för att ha ro att skriva eget material, men på den nya skivan har han varit med och skrivit nio av albumets tolv låtar. Något som han är uppenbart stolt över.

Jag börjar med att berätta hur imponerad jag är av den ansträngning han tycks ha lagt ner på sitt nya soloalbum "Tears of Hercules". Hans 32:a i ordningen.

– Ja, den här kommer från hjärtat. Jag älskar det jag gör och när man känner så vill man inte bara slänga ur sig något. Jag skulle inte ens kunna göra det – jag vet inte hur man gör. Jag har lagt allt jag har i den här – själ och hjärta.

"Jag var lat"

Jag frågar om det fanns någon period då han inte kände sig motiverad och gick på rutin.

– Förmodligen i mitten av 1990-talet. Jag vet knappt vilka skivor det var. Jag vet vad min brist på engagemang berodde på. Jag skrev inget själv och satte därför inte min personliga touch på materialet. Jag var lat och gjorde covers på andra människors låtar.

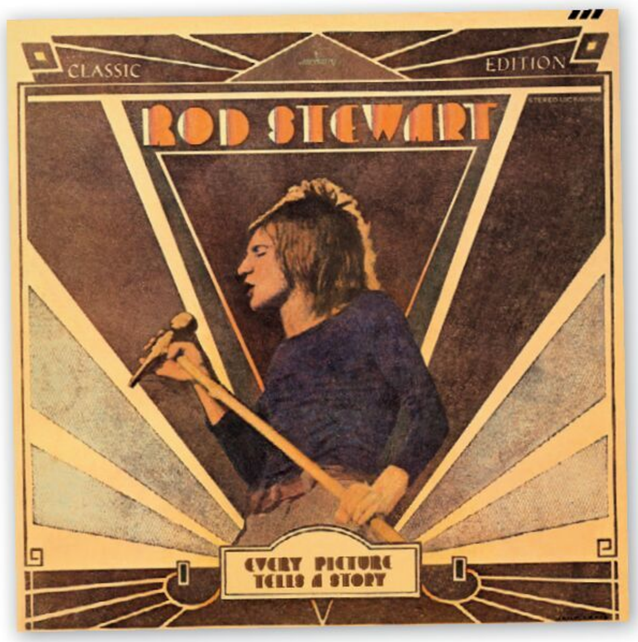

"Every picture tells a story" (1971) rymde "Maggie May", som var B-sida till singeln "Reason to believe" men blev en hit.

Rod anser själv att "Never a dull moment" (1972) är ett av hans tre bästa album. Singeln "You wear it well" var Englandsetta.

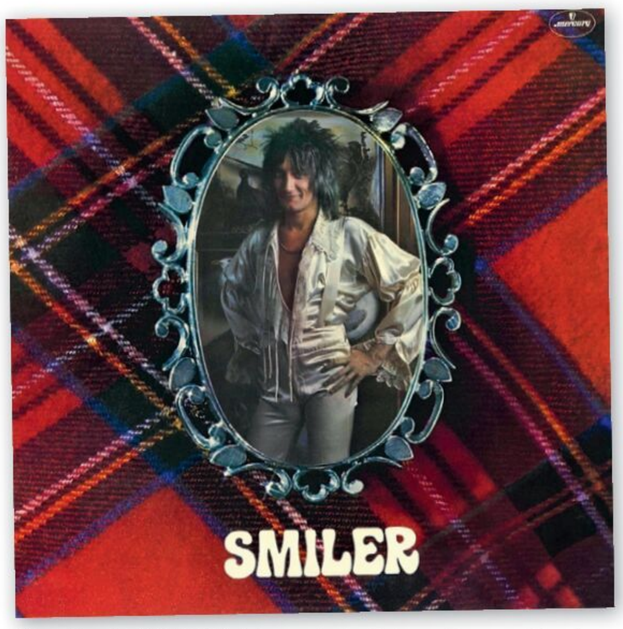

"Smiler" (1974) blev det sista album Rod gjorde innan USA-flytten. Stewart anklagades av kritiker för att upprepa sig.

En förvånande kommentar. Du är ju känd som trovärdig uttolkare av andras material!

– Ja, jag vet. Jag gör sådant också.

Bidrog pandemin till att ge dig ro att reflektera och skriva mer själv?

– Givetvis. Jag klarade mig dock ganska bra under lockdown. Jag har min familj och ett underbart hus på landet med en fotbollsplan, inomhuspool och gym. Det enda problemet var att pubarna var stängda. Det var lite deppigt. Men jag sänkte några Amstel här hemma. Jag fick för övrigt min tredje vaccinspruta tidigare i dag.

En blivande standard?

Titellåten, "Tears of Hercules", är en riktig pärla från kanadicken Marc Jordan, som också skrev din hit "Rhythm of my heart".

– Ja, han är bäst! Jag kan inte fatta att den låten har passerat obemärkt förbi. Kände du till den innan jag spelade in den?

Ja, faktiskt. Jag är ett fan av Marc och har många av hans plattor, inklusive "Make believe ballroom" där originalet är med. Den påminner lite om "A nightingale sang in Berkeley Square", som du också har spelat in.

– Det har du faktiskt rätt i.

Den här kanske också blir en modern standard.

– Åh, den tanken gillar jag. Det vore kul.

Rätta mig om jag bara har snuskig fantasi, men det känns som om "Kookooarama-bama" på den nya skivan handlar om sex.

– Ha, ha! TRE av låtarna handlar om sex, säger Stewart stolt. "One more time" är också en sexig sak. Den handlar om att sakna ett gammalt ex och vilja "get together" en sista gång, för gamla tiders skull. Du har säkert också någon sådan person i ditt liv.

Faktum är att det dök upp ett Facebook-minne med henne just i dag, vilket var lite plågsamt.

– Ooooh! Jag älskar att du är ärlig i alla fall! Ha, ha, ha, ha!

Ditt samarbete med Kevin Savigar, som har producerat det nya albumet, går tillbaka ▶

I USA gjorde Stewart "Atlantic crossing" (1975), som rymde megahits som "Sailing" och "I don't want to talk about it".

▶ till 1978, då han gick med i ditt kompband, och han har producerat flera av dina tidigare album. Varför fungerar samarbetet med honom så bra?

– Jag antar att han är en modern motsvarighet till vad Ronnie Wood var för mig i Faces. Vi funkar ihop socialt och är inte bara samarbetspartners musikaliskt. Vi har samma sorts humor och båda gillar ”a nice cup of tea in the afternoon”.

Gillade Tom Dowd

Stewart har jobbat med många namnkunniga producenter och vi diskuterar vad sådana betyder för slutresultatet. Jag frågar honom vem som är hans favoritproducent av alla som han har jobbat med tidigare åren?

– Tom Dowd. Han producerade ”Atlantic Crossing”, som jag gjorde när jag drog till USA 1975. Tom, som är bortgången nu, hade tidigare producerat många av mina gamla idoler, som Otis Redding och Aretha Franklin i Muscle Shoals-studion i Memphis, så det var en ära att jobba med honom i samma studio. Underbar producent, underbar man, väldigt kunnig. Vi gjorde flera skivor ihop och tog dessutom in många av de musiker som hade spelat på deras skivor.

Jag intervjuade nyligen en av dem, gitarristen Steve Cropper, som är tillbaka med en egen soloskiva.

– Haha! Kul! Hur mår han, gamle Steve? Jag har hört att han har blivit väldigt fet, ha, ha. Jag skrev ”Tonight’s the night” ihop med honom!

Just detta är ett extra intressant uttalande, eftersom Cropper i min intervju uttryckt viss bitterhet över att inte ha fått credit som medkompositör av just denna enorma hit (Stewart står på skivan som ensam upphovsman). Detta är dock inget jag väljer att ta upp, eftersom jag inte vill skapa dålig stämning eller riskera att Zoom-uppkopplingen plötsligt och oförklarligt upphör att fungera.

Vilka är dina tre bästa soloalbum?

– Det nya är jag väldigt stolt över. Utöver det är det ”Atlantic crossing” och ”Never a dull moment”.

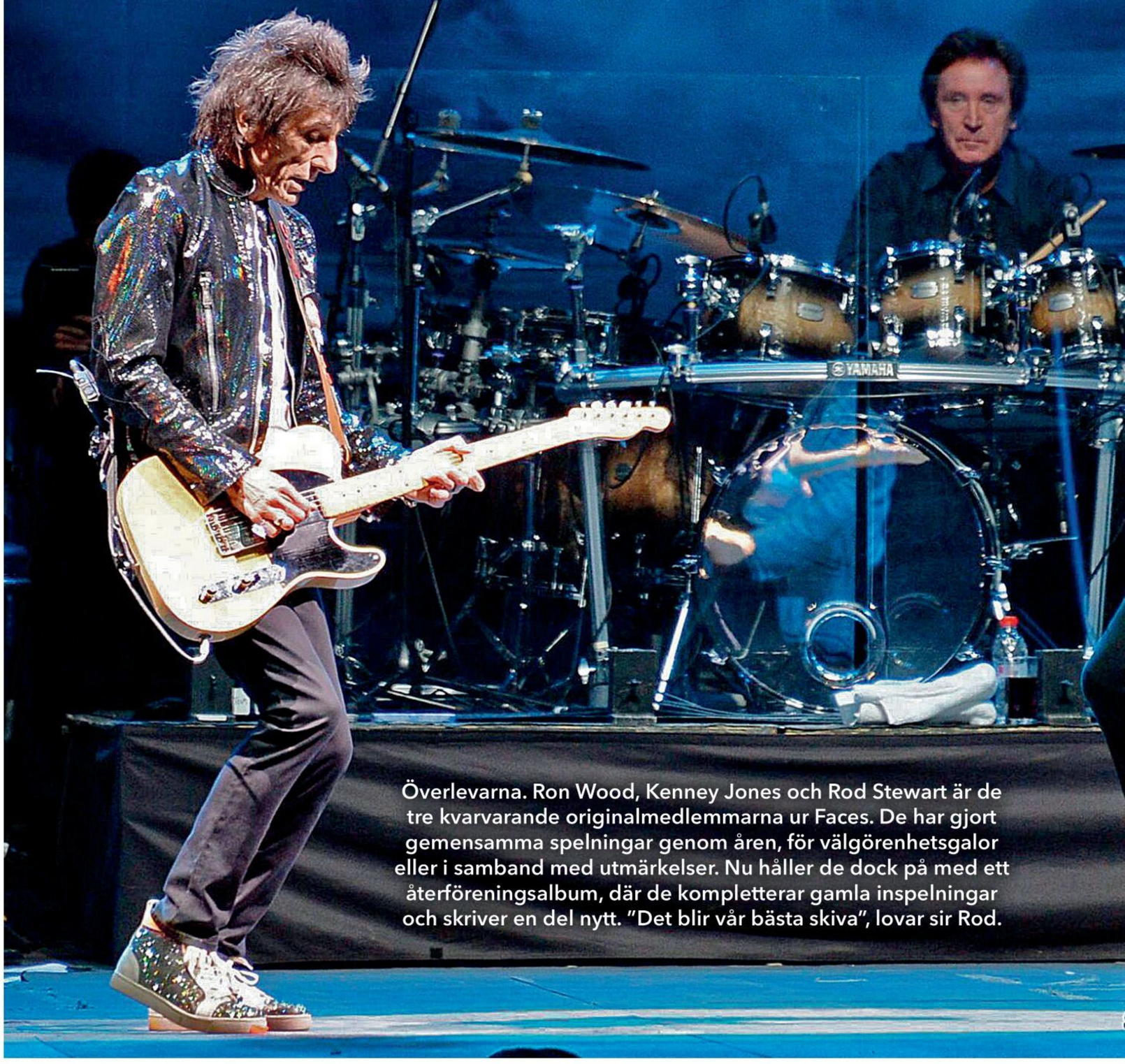

Överlevarna. Ron Wood, Kenney Jones och Rod Stewart är de tre kvarvarande originalmedlemmarna ur Faces. De har gjort gemensamma spelningar genom åren, för välgörenhetsgalor eller i samband med utmärkelser. Nu håller de dock på med ett återföreningsalbum, där de kompletterar gamla inspelningar och skriver en del nytt. ”Det blir vår bästa skiva”, lovar sir Rod.

Vilket är det bästa rådet du någonsin fått?

– Håll koll på dina pengar. Jag ger samma råd till mina barn, för jag har råkat ut för en del skumma managers. Lita inte på skivbolag. Jag menar inte de som jobbar där, utan kostymnissarna.

Hur kändes det när du fick diagnosen strupcancer?

– När man går igenom något sådant är man oerhört orolig. Ett felaktigt snitt med kniven hade kunnat förstöra min röst för alltid. Det sätter allt i perspektiv. Vad ska jag göra om jag aldrig mer kan sjunga. Vad ska jag jobba med? Men jag trodde att jag skulle klara det. Det dröjde nio månader innan jag kunde pröva att sjunga igen. Min röst var svag och hade sjunkit en ton. Det var då jag gjorde plattorna med ”The great american songbook”.

Tre av fem är i livet

När jag 2014 intervjuade Ian McLagan, berättade han att Stewart, Ronnie Wood och Kenney Jones hade gått med på att återförena Faces med honom. ”Mac” var oerhört glad och förväntansfull, så det blev extra tragiskt när han gick bort bara några veckor senare. Men nu blir det en ny återförening och en ny platta.

– Ja, fast det är ju ingen riktig återförening, eftersom både Ronnie Lane och Mac bestämde sig för att dö, haha. Det stämmer att Ronnie, Kenney och jag jobbar på en

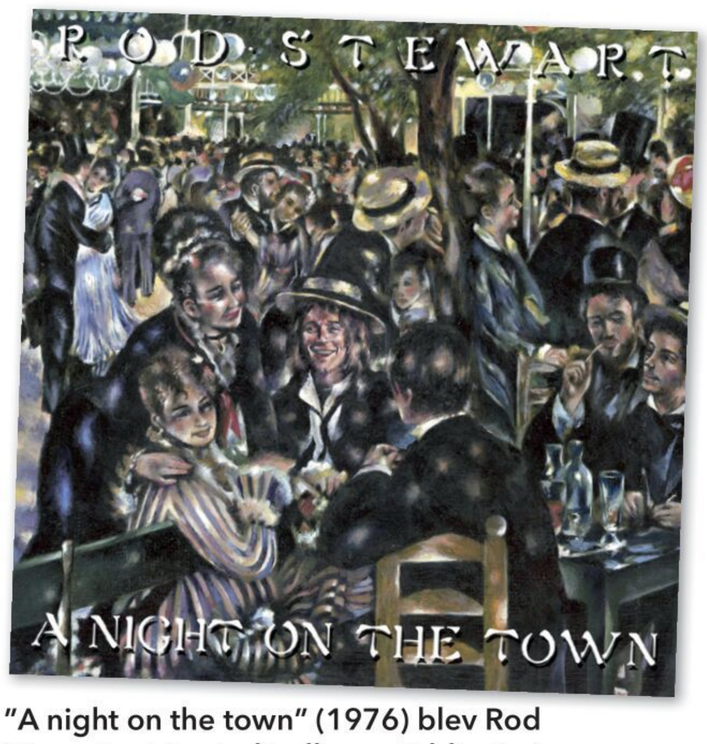

”A night on the town” (1976) blev Rod Stewarts sista studioalbum att bli etta i Storbritannien fram till 2013 års ”Time”.

”Blondes have more fun” (1978) rymde discohiten ”Da ya think I’m sexy”, vars framgångar följdes av ett kommersiellt bakslag.

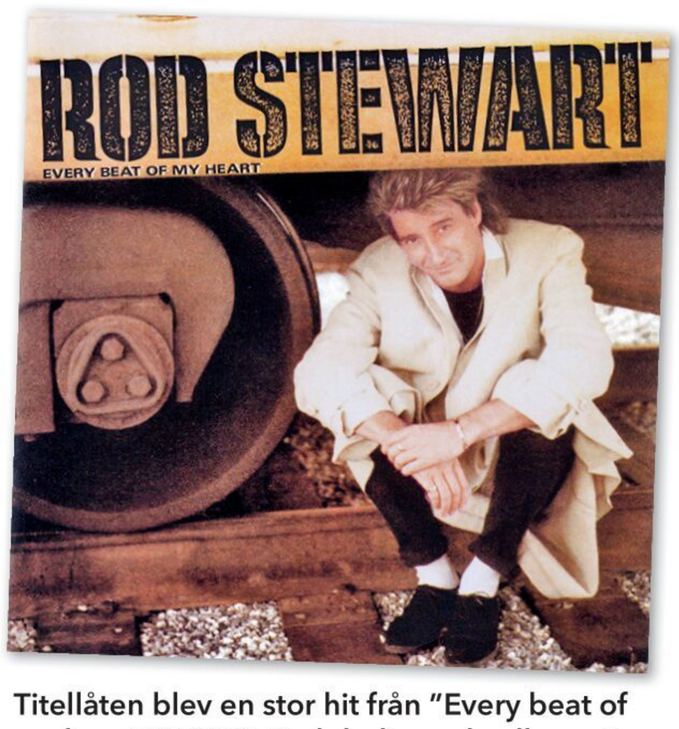

Titellåten blev en stor hit från ”Every beat of my heart” (1986). Rod dedicerade albumet till sina föräldrar Bob och Elsie.

Sir Rod Stewart är känd för att unna sig det bästa av det mesta. Förutom en överdådig modelljärnväg, äger han ett antal sportbilar. Här fångades han på bild så sent som 16 oktober 2021, körande sin Ferrari i Beverly Hills, Los Angeles.

skiva. Så fort ”Woody” har turnerat klart med sitt andra band, ska vi göra klart Faces-albumet. Det kommer att bli vårt bästa. Faces är ett mycket speciellt band, det finns inget annat band som låter som vi.

Vad är hemligheten?

Ronnie Woods sätt att spela gitarr. Nej förresten, det var en kombination av allihop. Men, som sagt, två saknas.

Du har sagt att skälet till att ni ofta var bladiga på scen var att ni inte tyckte att ni var speciellt bra. Stämmer det verkligen?

– Ja. Vi var ju de överblivna och ratade. Tre hade blivit över från Small Faces. Ronnie Wood hade fått sparken från Jeff Beck Group och då drog jag med honom.

Det senaste jag läste var att ni hade åtta låtar till nästa album.

– Det är fler. Ronnie har grävt fram en massa gamla inspelningar med original-sättningen som vi nu färdigställer med nya sångpålägg och lite annat. De andra väntar på att jag ska skriva klart låttexterna, men just nu har jag fullt upp med att promota ”Tears of Hercules”.

Vem gör keyboardpåläggen på Faces-plattan, där sådana saknas?

Matt Clifford, Rolling Stones-keyboard-isten, lirar piano där Ian McLagan saknas.

På de flesta av låtarna är det Ronnie Lane som spelar bas, men där han saknas lägger Ronnie Wood ny bas. Han är en extremt bra basist.

Ja, att han var basist i Jeff Beck Group säger ju en hel del!

– Ja. Fast i början var han gitarrist även där, tillsammans med Jeff så klart.

Håller du med om att Ronnie Wood spelar annorlunda gitarr med Faces än med Stones, kanske för att han är ensam gitarrist?

– Ja, men jag vet inte hur mycket Keith spelar live nu för tiden. Jag har hört att Stones har en tredje gitarrist bakom scenen nu.

Du har varit gift med Penny Lancaster i 22 år. Vad är det som har gjort att just den relationen har hållit?

– Det är en kombination av saker. Intimitet och ärlighet är två viktiga beståndsdelar i en bestående relation. Hon är oberoende av mig och gör sin egen grej. Hon är ju polis och en bra fotograf, gör mycket tv och hon gillar det. Hon är fantastisk. Jag har haft tur.

Vilken är den bästa låt du har skrivit?

– Det är nog ”The killing of Georgie”. Många homosexuella har kommit fram och gett mig en kram och sagt att låten gav dem hopp och kraft. Då har jag gjort något bra. Det var få som skrev om homo-sexualitet då.

Förblir jordnära

Vad finns kvar på din ”bucket list” att göra innan du dör?

– Jag vill se mina barn växa upp och ha bra liv. Det finns också ställen jag vill resa till som jag inte har sett, som Nordafrika. Libyen, Marocko ... Resa utan att vara på turné.

Är dina unga söner inne på musik?

– Nej, de lirar fotboll, men min dotter Ruby är sångerska. Hon har dock en ny pojkvän, så det upptar all hennes tid. Jag hoppas hon börjar sjunga igen. Hon är 29 år nu. Hon var med i ett band som hette Sisterhood.

Många artister som blir berömda blir pompösa och förlorar perspektivet, men du har behållit din glimt i ögat och självdistans. Hur kommer det sig?

– Min familj bidrog. Tre äldre syskon, av vilka två fortfarande är i livet – de är 90-plussare nu – har hjälpt till att hålla mig på jorden. Min fru och mina barn också. Att ha dem omkring mig håller mig ung!

Jag antar att ditt band också håller dig på jorden.

– Nä, för de är avlönade av mig, haha! Men jag älskar dem som om de vore min familj. □

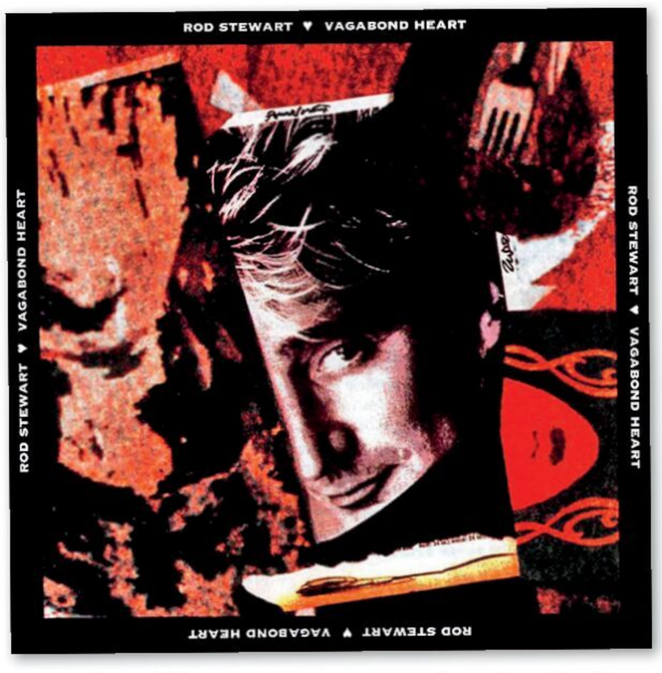

”Vagabond heart” (1991) rymde ”The rhythm of my heart” av Marc Jordan, som även skrev den nya skivans titellåt.

Den personliga ”Another country” (2015) rymde endast låtar som var skrivna av Stewart, ensam eller med andra.

Nysläppta ”The tears of Hercules” (2021) är ytterligare en skiva där Stewart själv står för merparten av materialet.

Rock'n'Roll Världen

Av Jörgen Holmstedt: **JH**
Anders Lundquist: **AL**
Peter Törnqvist: **PT**
E-post: **rocknrollmagazine@fabas.se**

★ **10cc**-sångaren och multiinstrumentalisten **Iain Hornal** ger ut en deluxeversion av sitt soloalbum "Fly away home". Nu ingår "Say the word", en magnifik co-write med 10cc:s **Graham Gouldman** som är den enda nya låt som ingår i 10cc:s liveset.

★ **Green Asphalt** är ett progressivt projekt som leds av **Dan Bornemark**, producent åt **Gentle Giant**. Albumet finns att beställa på vinyl via sajten greenasphalt.thealbum. Vi kan rekommendera detta genomarbetade prog-album.

★ En dokumentär om brittiska **Talk Talk** hade nyligen premiär i Storbritannien. "Talk Talk: In a silent way" skildrar regissören **Gwenaël Breës** försök att gå till botten med de mysterier som omgärdar gruppens fjärde album, mästerverket "Spirit of Eden" från 1988.

★ Texasbandet **Midlake** förvånade när de 2013 släppte det starka albumet "Antiphon", trots att deras sångare **Tim Smith** hade lämnat bandet. Efter en succéartad världsturné tog bandet en lång paus. Kanske var de till och med splittrade. Snart är Midlake dock tillbaka med albumet "For the sake of Bethel Woods", som släpps den 18 mars.

Glenn Hughes (t.v.) och Joe Bonamassa har gjort tung och skön rock tillsammans, men inte alltid dragit jämnt. "Glenn vill turnera mer än jag", säger Joe om Black Country Communion.

Sista rycket för supergruppen

Black Country Communion kommer att återförenas i början på nyåret, för sista gången. Gruppen med **Joe Bonamassa** (gitarr), **Glenn Hughes** (sång och bas), **Jason Bonham** (trummor) och **Derek Sherinian** (keyboard) bildades 2009 och har legat nere sedan 2017.

– Jag träffade Glenn nyligen och vi pratade om att vi ska träffas nästa år för att skriva låtar för vad som blir den femte och troligen sista skivan med Black Country Communion, säger Joe Bonamassa.

Varför sista?

– Vi känner oss klara med bandet. Vi är stolta över vad vi åstadkommit, men efter det nya albumet har vi nog gjort allt som kan göras med den här gruppen. Vi kanske spelar några konserter också, men sedan har vi alla annat att göra. Dessutom börjar vissa av oss bli rätt gamla. Glenn är 70 nu.

Men han sjunger lika bra som förr.

– Glenn är övermänsklig på det området. **JH**

Nytt album med Wilmer X

Wilmer X gör skivcomeback 2022, med ett album producerat av **Chips Kiesbye**. När det släpps är osäkert på grund av konsekvenserna av pandemin. Det blir **Nisse Hellberg** och kompanis första platta sedan 2005 års "13 våningar upp". Turné följer. **JH**

Tillbaka – även på skiva! Wilmer X är klara med sitt första album på 16 år. Fr.v. Thomas Holst, Jalle Lorensson, Nisse Hellberg och Sticky Bomb.

Rock'n'Roll Magazine är tio år och det är många som vill att det ska bli tio år till. Minst!

LEDARE

Tiden går som vanligt

DET BÖRJADE lite tafatt ... Har nämligen varit på en gitarrmässa och tre skivmässor den senaste månaden. Det fanns plötsligt flera sätt att hälsa på både gamla vänner och nya bekantskaper. Under coronatiden har jag vant mig vid att stöta armbågar, slå knytnävar mot varandra eller bara nicka med ett leende på läpparna.

Nu var det i många fall utsträckta armar och gamla hederliga handslag som gällde. En del var lite försiktigare och befann sig i ett vakuum mellan pandemi och att allt var som vanligt igen.

De ställen jag har besökt den senaste tiden har varit extremt tätbefolkade. Den som vill fynda gitarrer eller skivor får inte vara blyg eller rädd för närkontakt. På skivmässorna höll jag mig på Y-Z-kanten. Det vill säga längst ut till höger hos säljarna. Som vanligt ville jag kolla utbudet av Frank Zappa och Neil Young. Det har varit mycket praktiskt genom åren, eftersom de artisterna oftast står i samma back. Jag fick gå i betydligt tuffare närkamper under mina år som "komplettist" då jag skulle fylla luckor i samlingen som bestod av många band och artister.

I ÖVRIGT har jag i tankarna befunnit mig i de senaste tio åren som gått. Du håller i ett jubileumsnummer. Det är tio år sedan vi gav ut första numret av Rock'n'Roll Magazine. Har bläddrat igenom alla tidningarna vi gjort och tycker att det blivit många bra reportage.

Tidningen är starkare än någonsin. Upplagan har sakta men säkert ökat lite varje år.

Det är utan tvekan så att många fortfarande vill ha både skivor av vinyl och tidningar av papper. Tidningsbranschen och skivindustrin har rasat de senaste åren, då folk digitaliserats vare sig de ville eller inte. Men för många band och artister är det utan tvekan fortfarande häftigt att bli publicerad på papper i en tidning eller få musiken pressad på en lp-skiva.

ATT TILLVERKA en tidning eller lp-skiva med konvolut är förenat med mycket stora kostnader. Men, så länge det finns efterfrågan, kommer de att leva vidare många år till. I skrivande stund är det cd-skivan som ser ut att försvinna först, men det trodde man om lp-skivorna på 1990-talet och så blev det inte.

Eftersom vi människor ofta inte är överens om vad som har hänt, är det förstås omöjligt att förutse vad som ska ske i framtiden. Personligen hoppas jag på att få skriva en jubileumsartikel i Rock'n'Roll Magazine 1/2032. Skulle jag innan dess få gå på fler konserter med bland andra The Rolling Stones och Neil Young vore det mycket trevligt. Eller Paul McCartney, som jag aldrig sett live. Skulle gärna uppleva ett tillstånd av Beatlemania framöver. Så länge det finns liv, finns det hopp!

Peter Törnqvist
Chefredaktör

Open mind
UPPSALAS STÖRSTA VINYLBUTIK!
BRETT SORTIMENT AV BEGAGNAT & NYTT, NYINKOMMET VARJE VECKA.
ALLTID INTRESSERAD AV ATT KÖPA VINYL!
S:T LARSGATAN 8C, UPPSALA
ÖPPET: ONS–FRE 12–18, LÖR 11–15
TEL: 018-10 32 80
WWW.OPENMINDRECORDS.SE
/OPENMINDRECORDSUPPSALA

VETERAN HiFi
Vill du ha produkter från mästarens hand återstå endas ett val:
Miyajima pickuper,
dessutom svenska produkter
Knispel, Pip Ino,
Simply Black
Serivce för skivspelare, rörsteg
08-30 08 46

The Golden Oldies Shop
ORIGINALPRESSADE VINYLSKIVOR
1955 - 1985
LP-skivor, Singlar & EP-skivor
Rock - Pop - Svenskt - Punk - Soul - etc
Flera 1000 skivor i 26 kategorier
1977 – 2021 44 ÅR
2x WEBSHOP: www.goldenoldies.se
www.discogs.com/seller/goldenoldies
BUTIK: S:t Eriksgatan 96, 113 31 Stockholm TELEFON: 08-32 22 40

Akkelis Audio

avantgarde ACOUSTIC

Dynamik och livekänsla

Rock'n'Roll Världen

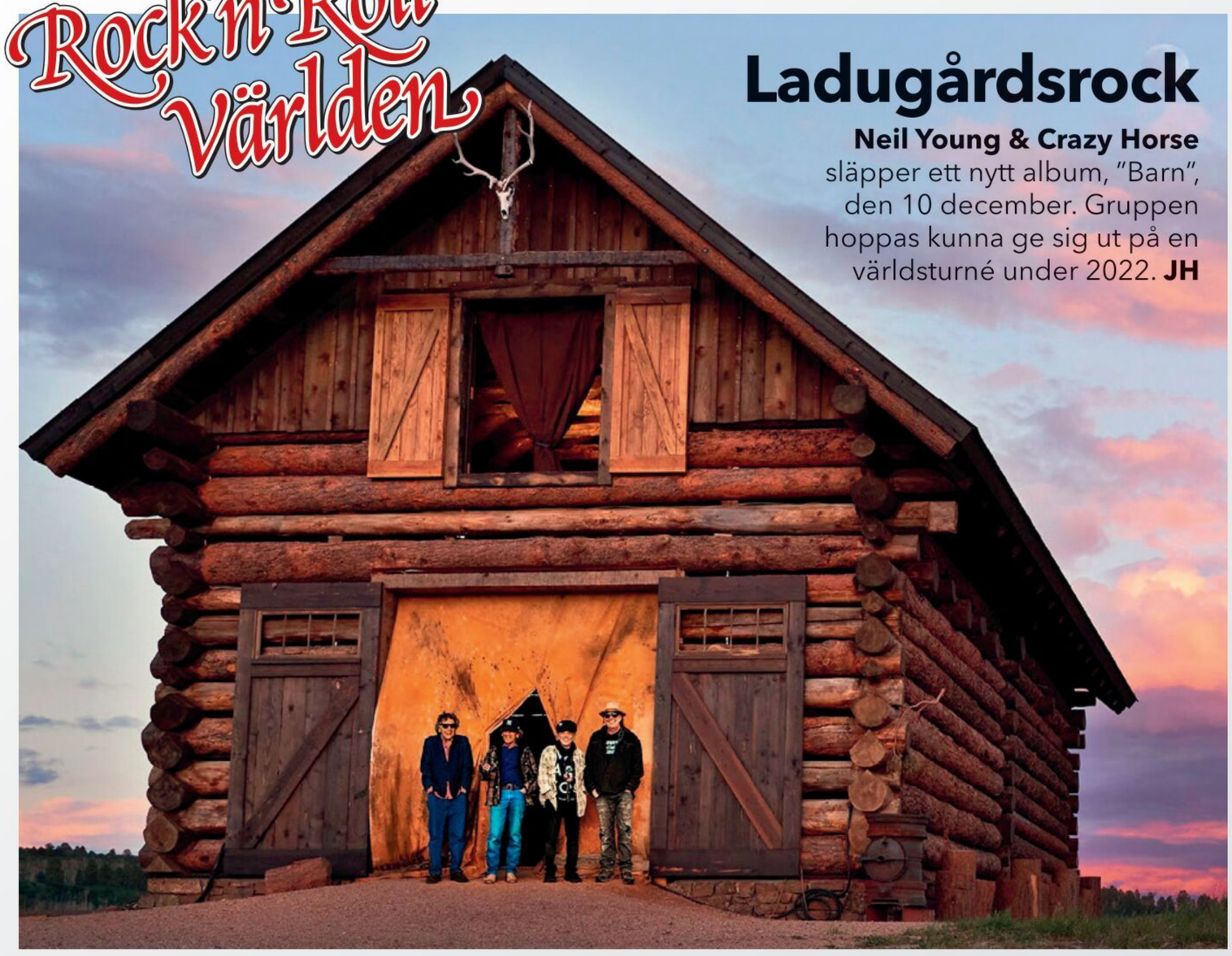

Ladugårdsrock

Neil Young & Crazy Horse släpper ett nytt album, "Barn", den 10 december. Gruppen hoppas kunna ge sig ut på en världsturné under 2022. **JH**

MAGICO A5

"The Magico A5 is the best deal in high-end loudspeakers today."

Jeff Fritz - Soundstage 2021

Metall som biter: Saxon med stenhårde evighets-maskinen Biff Byford. 23:e albumet är på ingång.

Bådar gott

Metalveteranerna **Saxon** släpper sitt 23:e studioalbum, "Carpe diem" (Silver Lining Music), den 4 februari. En försmak i form av titelspåret släpptes i november och dess obevekliga metal bådar gott. Albumet följer en period där sångaren **Biff Byford** både hunnit med ett soloalbum och en lyckad hjärtopera-tion. **AL**

Chord Ultima 5

"Could conceivably be all the stereo power amplifier you will ever need."

Simon Lucas - Hifi+, 2021

von Utfallsgatan 1
415 05 Göteborg

Tel: 031-211115

akkelisaudio.com

Dax att byta ställning????

WP-serien är här med ett stabilt och smart sätt förvara dina gitarrer på.

x-bert
WP-Serien

Mer info och beställning på:
www.x-bert.se

Inga mer rangliga plockepinn eller hål i den dyra tapeten. Ställ dom snyggt och tryggt framme på hedersplats.

SWEETSPOT

Hifi och musikfest

JÖNKÖPING
23-24 APRIL

MÜNCHEN
18-23 MAJ

sweetspotevents.se

Roberts Beacon 325
bluetooth högtalare
förenar stil och design.

SCAN ME

Exklusiv distributör
Moon Radio AB

www.moon order@moon.se

Rock'n'Roll Världen

★ Det übercoola Brooklyn-bandet **Endless Boogie**, med svensken **Jesper "The Governor" Eklöw** på gitarr, är tillbaka med sitt nya album, "Admonitions".

★ Pomprockande Sverige-favoriterna **Magnum** avtäcker sitt senaste album, "The monster roars" (SPV/Steamhammer), på cd och dubbel-lp den 22 januari. De turnerar vårt land i maj.

★"Februari 73" är titeln på **Himlens** debutalbum. Göteborgsbandet består av **Peder Andersson** och **Thomas Gustafsson**, båda aktiva inom musiklivet i Gävle/Sandviken respektive Umeå/Stockholm under tidigt 80-tal.

★ Saknar du 80-talets klassiska metal, med band som **Accept** och **Dio**? **Knights of the Realm** kommer då till din räddning. **Lars Sköld** (**Tiamat**), **Magnus Henriksson** (**Eclipse**) och **Marcus Von Boisman** (**Stormen**) släppte nyligen gruppens obetitlade debutalbum.

★ **Orange Goblins** live-album "Rough & ready, live & loud", som enbart släpptes digitalt 2020, får nu en fysisk release.

★ En ny samling med de amerikanska powerpop-legendarerna **The db's** rymmer tidiga inspelningar och liveupptagningar. Titeln är "I thought you wanted to know".

Inte alls så lika Led Zeppelin: dagens upplaga av Greta Van Fleet.

Greta kommer

Amerikanska kvartetten **Greta Van Fleet**, som numera gjort sig av med de mest uppenbara **Led Zeppelin**-manéren ger sig i vår ut på en världsturné som den 5 juni når Stockholm och Gröna Lund. **AL**

Fem gånger Asia

Asia släpper i dagarna en livebox betitlad "The official live bootlegs volume 1" (BMG). Innehållet är fem dubbel-cd med konserter från 1982 (Buffalo, USA), 1983 (Worcester, USA), 2007 (São Paulo, Brasilien), 2008 (Tokyo, Japan) and 2010 (London, England). **AL/JH**

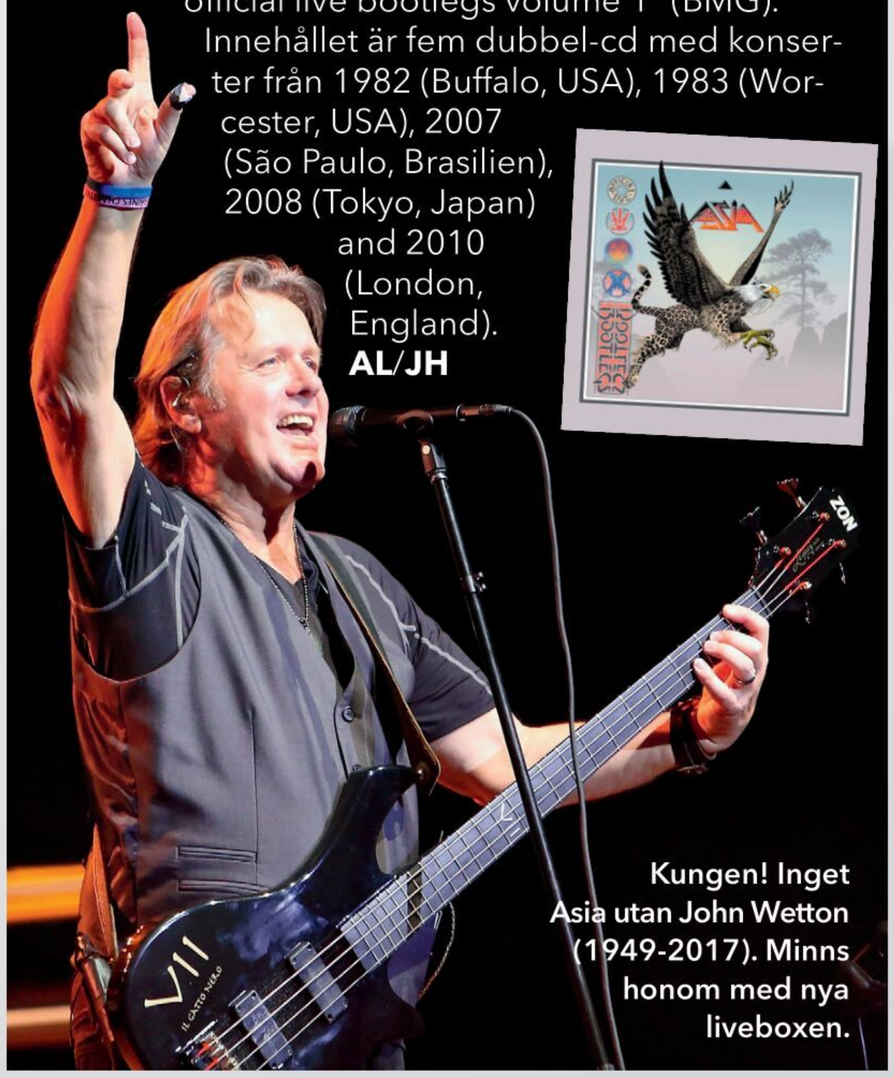

Kungen! Inget Asia utan John Wetton (1949-2017). Minns honom med nya liveboxen.

Gitarrspecialisten
S:t Eriksgatan 82 • 113 62 Stockholm • Tel. 08-30 21 91
40 år på samma adress = Jag kan gitarrer
Specialist på Japanska Elgitarrer: Greco, Burny, Tokai, Fernandes.
Historiker för Gibson Elgitarrer
Akustiska gitarrer:
Levin, Admira, Alhambra, Morris, Yamaki, Larrivee.
Nysse Nyström Värderingsman Gitarrer utnämnd av Handelskammaren
www.nysse.com | nysse@nysse.com

HOT STUFF

COLLECTOR´S RECORDS & EPHEMERA

WORLDWIDE MAILORDER SINCE 1986
ÄLMHULT - SMÅLAND - SWEDEN

Beställ på www.hotstuff.se för snabba leveranser, väl packat. Betala med Kort, PayPal eller mot faktura.

Anmäl dig på hemsidan för nyhetsmail, så får du inbjudan till våra butiksdagar och nyheter på ingång eller följ oss på Instagram.

Lika många vinyler som på Tradera, men till fast pris & på ett ställe

Södra Sveriges Största
Skivbutik finns i Älmhult

NU har vi öppnat vår 250 kvm välsorterade vinylbutik i centrala Älmhult. Minst 50.000 titlar i lager, i god ordning, i de flesta musik stilar. Nytt och begagnat, där du både kan göra fynd och syna riktiga rariteter. Alltid minst 20.000 skivor som ännu inte hunnit ut i webbutiken och bara finns på plats.

Älmhult ligger mitt i södra Sverige. 1h från västkusten, 1,5 h från Malmö, Jönköping och Östkusten. Utmed stambanan. Om du kommer med tåg så finns vi 300 meter från stationen.

MER SKIVOR ÄN NÅGONSIN

Vi har nyligen förvärvat en hel Malmöbutiks lager och ett par andra större skivsamlingar. Vi har minst 20:000 extra Lp´s i lager just nu. Vi börjar så smått lägga ut skivorna i webbutiken, men det kommer ta lång tid och de går bara att köpa i våra fysiska butiker så länge. Vi kommer köra öppet på Amiralsgatan 27 i Malmö några gånger runt jul och nyår. Håll koll på vår hemsida eller nyhetsmail för mer info.

I vårt 40 kvm bankvalv förvarar vi de riktiga rariteterna och tar väl hand om dem. Alltid ca 20°c, högst 30% luftfuktighet och helt fritt från solljus.

Vi välkomnar Sabbath Records i Hot Stuff-familjen.

Ny skivbutik på Larmgatan 30 i centrala Kalmar som öppnar i december.

Skivbesök inkl. hotell & frukost.

Besök oss under helger eller jullov tom 9/1, så kan du boka en hotellnatt på Ikea Hotell i Älmhult, till specialpriset 595 kr inkl. frukost för 2 personer.

Vi har även specialpriser för hela familjen. Både på hotell, camping och bungalow. Ta med skivkompisen, din partner eller hela familjen och gör det till lite mer än ett vanligt skivaffärsbesök. Ring eller gå in på hemsidan, så får du veta mer.

Vår butik i Varberg

Där finns ca 7000 vinyler i de flesta genrés. Från Jazz och klassiskt till Punk, Metal etc. Vi har butiken tillsammans med Backlist som dessutom säljer CD´s, DVD, Spel mm.

Butiken finns på Östra Långgatan 30. För öppentider, aktiviteter mm kolla

www.hotstuff.se/varberg

Vi betalar bäst för stora skivsamlingar i hela Sverige. Tipsa oss, så betalar vi ”hittelön”

hotstuff.se

Huvudbutik: Norra Esplanaden 5, Älmhult
Telefon 0476-10449

Rock'n'Roll Världen

Första och sista lp:n

53 år efter upplösningen kommer stockholmska **Steampackets** första och förmodligen sista lp, "Steampacket 1965-68". Innehållet är det mesta av låtarna på gruppens åtta singlar, samt ett par tidigare outgivna livelåtar.

– Jag blev förvånad när de ringde från skivbolaget Busy Bee och ville göra detta, säger **Mikael Ramel**, som sjöng och spelade gitarr i bandet.

Å andra sidan går gruppens singlar för uppåt 10.000 kronor bland skivsamlare, så helt förvånande är det inte.

När svenska popband på 60-talet gjorde trallvänlig pop med sikte på Tio i topp-listan sökte sig Mikael Ramel, **Rolf Scherrer** (sång/gitarr), **Staffan Winberg** (trummor) och basisten **Per Bruun** (som ersatte originalbasisten **Stefan Ekeström**) till England för inspiration.

– Vi turnerade i England 1966 och hörde fuzzboxar och andra experimentella sound. Men de influenserna gick inte hem i Sverige. Här låg vi nästan två år efter i utvecklingen, menar Mikael.

Steampackets psykedeliska mästerstycke "Take her any time" hyllas som en av den så kallade freakbeat-genrens bästa låtar av kännare.

Mikael Ramel skrev olyckliga kärlekstexter till Steampacket, och älskade att omringas av kvinnliga fans.

– Jag förstår det, den har ett härligt sound, säger Mikael. Det hörs att den är gjord i England, med deras studior och tekniker, som låg i framkant.

I Skivbacken i förra numret berättade **Göran Lagerberg**, basist i Mikael Ramels nuvarande band, att Steampacket bodde i ett kollektiv.

– Det stämmer inte, säger Mikael. Jag bodde i ett kollektiv med fyra andra vänner.

Steampackets låt "Bara ett par dar" vann en poptävling i tv-programmet "Hylands hörna" och bröllopslåten "Viva L'amour" ("lite skämmig", tycker Mikael) blev sexa på Tio i topp.

Men det räckte inte för en fortsättning, och Steampacket upplöstes 1968.

– 60-talet blev så mycket droger till slut, suckar han. Alla, precis ALLA, rökte hasch. En del av det hängde ihop med att vi insåg att vi måste avsluta bandet. 1969 åkte jag dessutom på ett ettårigt fängelsestraff för haschinnehav.

Vad tyckte din berömda pappa Povel om det?

– Povel var förstås obekväm med det. Men han gjorde en konsert på fängelset, vilket var otroligt uppskattat.

Väl frisläppt, plockade Mikael Ramel upp bitarna av sitt liv.

– Jag fick jättemycket stöd, säger Mikael som därpå släppte ett soloalbum, "Till dej", vilket blev början på hans nuvarande karriär. **JH**

Ger inte upp

Gitarristen **Scott Gorham** ger inte upp, utan tänker bilda ännu en version av **Thin Lizzy** under 2022. Han ser ut att bli den ende från bandet klassiska sättning. Möjligen får han med sig gruppens sentida keyboardist **Darren Wharton**. JH

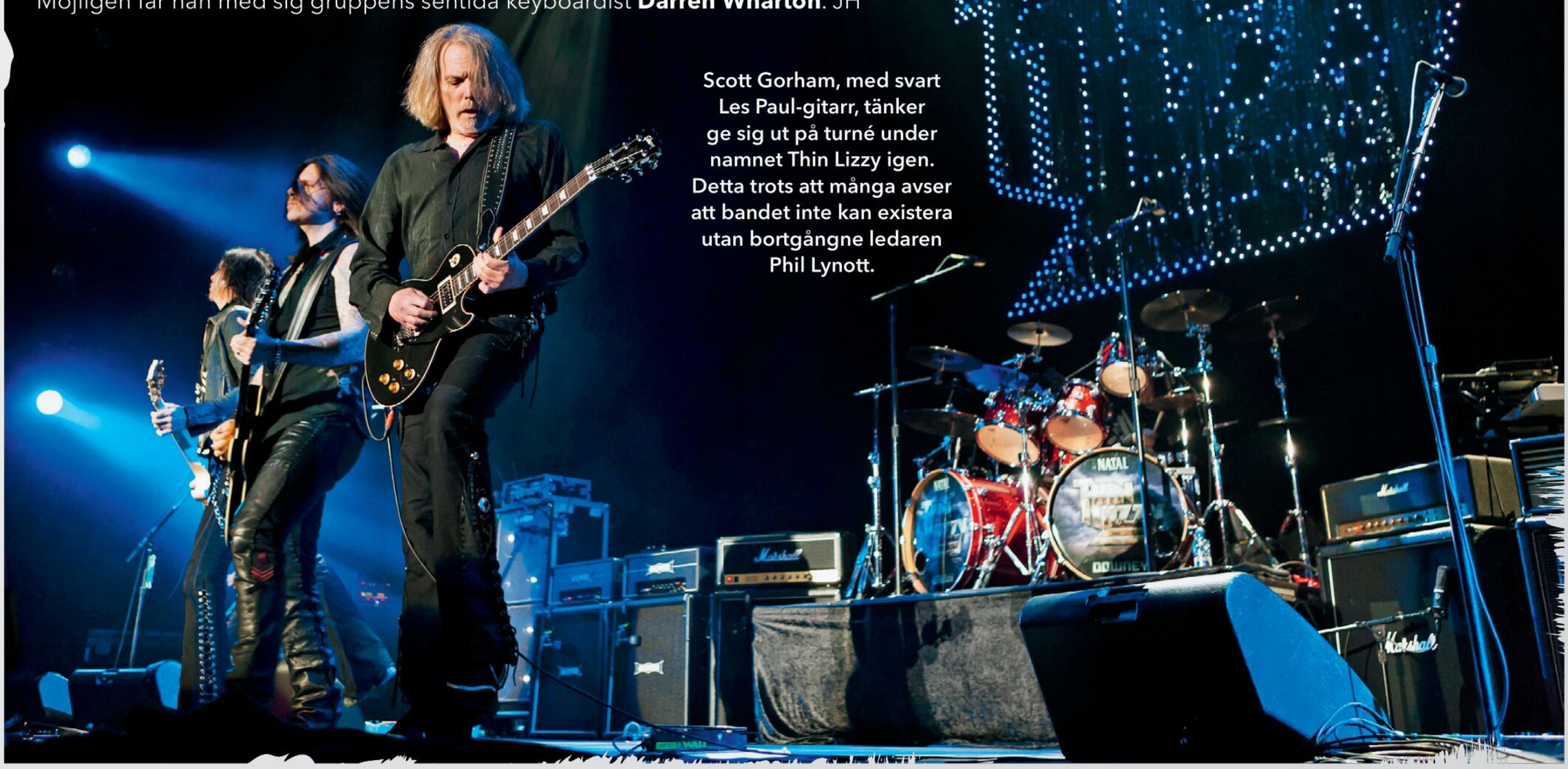

Scott Gorham, med svart Les Paul-gitarr, tänker ge sig ut på turné under namnet Thin Lizzy igen. Detta trots att många avser att bandet inte kan existera utan bortgångne ledaren Phil Lynott.

NUPRiME

STREAM-9

NYHET! NuPrime Stream-9 10,900:- inkl.moms

Stream-9 är en referensklass multi-room streamer med Wi-Fi 24-bit/192kHz och Bluetooth aptX HD streaming. Den har stöd för alla större musikstreamingtjänster, även streaming via DLNA, Airplay2 och re-streaming från dess digitala ingångar. Samplingsfrekvensen för alla digitala ingångar, inklusive streaming, kan konverteras upp eller ner mellan PCM och DSD, från 44,1 kHz till 768 kHz eller DSD64 till DSD255.

Allt styrs enkelt från kanske marknadens bästa!? app som finns tillgänglig för både Apple och Android.

- Streama via Deezer, iHeartRadio, Qobuz, QQ Music, Spotify, TIDAL, TuneIn, Blåtand 5.0 (aptX HD), DLNA och Airplay 2
- Rejäl fjärrkontroll i aluminium
- Finns i svart eller silver

Besök oss på www.mycaudio.com för närmaste återförsäljare eller kontakta oss 0243 - 33 20 11 - info@mycaudio.com

myC audio

GITARRER

Vintage ★ Nytt ★ Beg
Renoverar ★ Värderar

Din BÄSTA gitarraffär!

TIP TOP
MUSIK

Katarinavägen 22, Stockholm
Ⓣ **Slussen** uppgång Södermalmstorg
TIS-FRE 13-18, LÖR 12-15

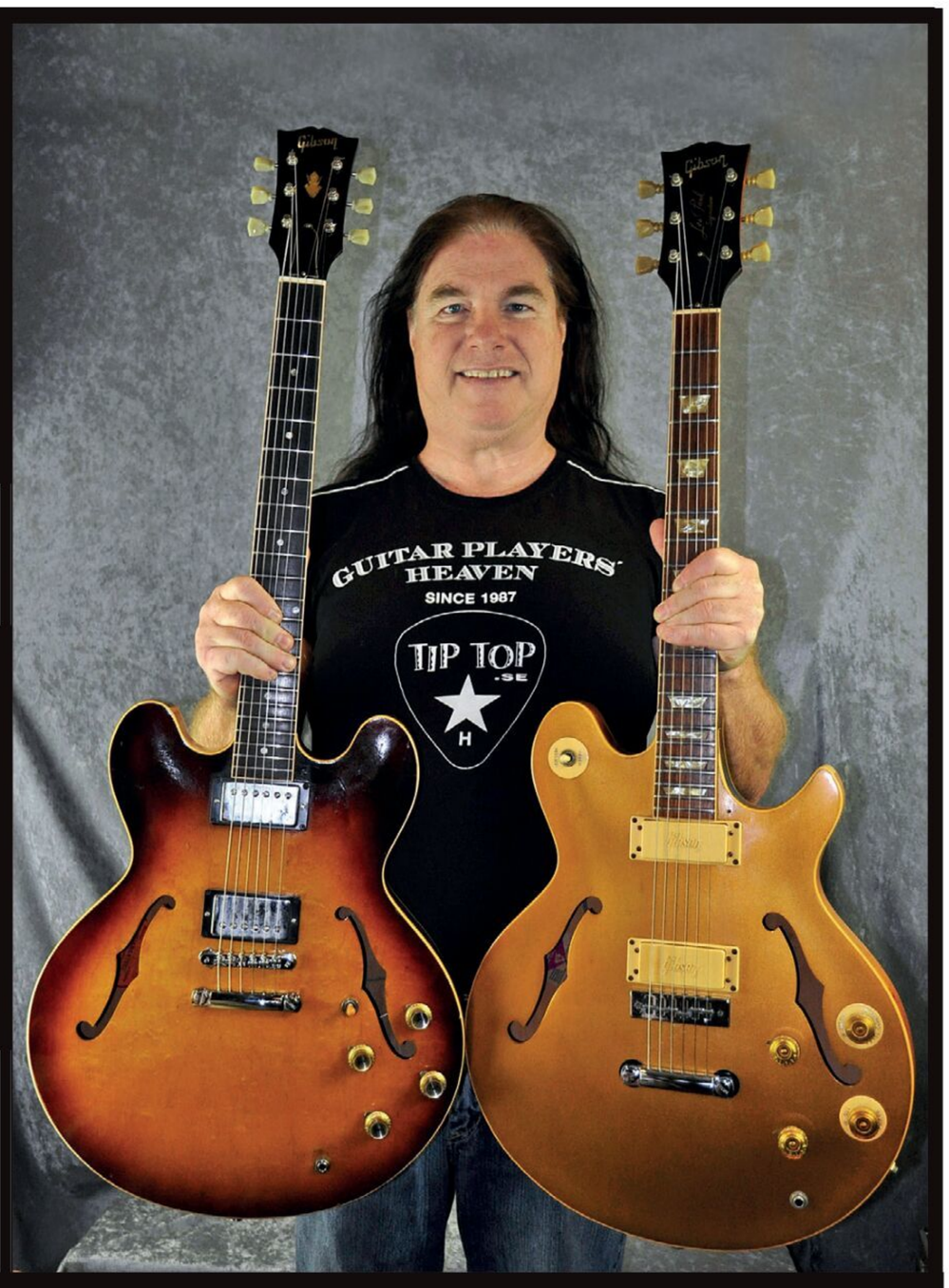

www.tiptop.se **RING 08-642 73 00**

Svalander Audio

När ska nålen bytas?

Efter 600 - 1000 timmar hör man ofta,
men hur länge har nålen använts?

StylusTimer loggar ditt spelande.

Läs mer

Du hittar StylusTimer hos din HiFi-handlare eller på

www.svalander.se

Halkans Rockhouse

VI FIRAR
50 ÅR AV VINTAGE!
1970 - 2020

Vi köper, byter, säljer,
renoverar och värderar
elgitarrer & rörförstärkare
främst från 50- och 60-talen.

Vi söker även äldre
akustiska stränginstrument.

Allt av intresse!

Besök oss!

Noe Arksgränden 2, Sthlm
Ⓣ - Medborgarplatsen
Vard. 11.00 - 18.00
Lörd. 11.00 - 16.00
Tel. 08-641 49 70

www.halkans.com

ANC4? "Det är inte världens bästa namn", medger sångaren och gitarristen Roger Arvidsson med ett skratt. Det står för Arvidson Nilsson Combo 4.

Galna idéer

"Strange tide", det andra albumet från svenska **ANC4**, firar triumfer på independentstationer världen runt. Vi ringde sångaren och gitarristen **Roger Arvidson**.

Jag börjar med att säga att jag tycker att ANC4 spelar powerpop.

– Det är i alla fall inte helt fel epitet! Vi har aldrig försökt låta si eller så. Både vår basist **Janne Borgh** och jag kommer dock från efterpunk-grejen, med band som **Blondie** och **The Jam** och de lyssnade ju i sin tur på band som **The Who** och **Small Faces**, som i sin tur var influerade av soul som **Motown**.

Ni har i alla fall många "ringade" gitarrer!

– Ja, jag älskar band som **The Byrds** och även **The Smiths**.

Varifrån kommer gruppnamnet?

– Haha, det är inte världens bästa namn! Det står för **Arvidson Nilsson Combo 4**, eftersom **Tomas Nilsson** och jag grundade bandet.

Roger har varit med ett tag. Han har spelat i **Sonic Walters**, **Remains**, **Arvidson & Butterflies** (vars album är listat som ett av världens bästa i powerpopgurun **John M. Boracks** bok "Shake some action" och han gjorde 2001 ett soloalbum under namnet **Arvidson**.

– Jag hade en lång paus från musiken då familjebildande och annat kom i vägen, men började skriva igen 2015 och Tomas och jag kom på att vi skulle jobba ihop. Vi insåg att vi var väldigt olika men förstod och kompletterade varandra. Jag har många galna idéer: baklänges-cymbaler eller konstiga ljudkollage från filmer. Tomas, som är bättre på det tekniska, hjälper mig att förverkliga idéerna.

ANC4 har 20 "spins" i veckan på **Radio Americana**.

– USA har en annan radiokultur och gitarrband får mer plats, konstaterar Roger

De uppmärksammas också mycket av **Ice cream man power pop and more! blog/pod**, som drivs av en i Sverige boende amerikan.

ANC4 ligger på Beluga Records i Sverige och Kool Kat Musik i USA. I Spanien har de till och med två skivbolag: Snap! respektive Hurrah Musica.

– Vi ska på Spanienturné i september nästa år, men innan dess blir det Sverigespelningar. **AL**

Every note. Every word. Every detail.

LS50 Wireless II - The Ultimate Wireless HiFi

LS50 Wireless II är mer än bara en högpresterande stereohögtalare; det är det ultimata allt-i-ett systemet med HDMI eARC för högupplöst TV-ljud. Perfekt även för att strömma musik med Spotify Connect, Tidal Connect, AirPlay 2, Chromecast, radio och mycket mer. Den återger högupplöst ljud med fantastisk precision och kontroll. LS50 Wireless II är en fullaktiv högtalare med separat diskant- och basregisterförstärkning i varje högtalare. Den är också en referensförstärkare/högtalare för akustiska gitarrer och instrument med 3,5mm line-in, Dsp-inställningar för rumsakustik och equalizer.

WHAT HI-FI? ★★★★★ KEF LS50 Wireless II September 2020

Listen and believe

KEF

Rock'n'Roll Världen

En gång i tiden var de tvungna att jobba hårt för att marknadsföra sig själva. Nu hyllas The Who av artistkollegorna i Sverige.

Nu ska The Who hyllas

The Who blev tidigt stora i Sverige, med massor av konserter och hitlåtar på 1960-talet. Detta tar trion **Mats Ronander**, **Janne Åström** och **LaGaylia Frazier** fasta på, i en hyllningsturné till det brittiska bandet i fråga.

– Jag tackade ja omedelbart när jag fick erbjudandet, säger "Malla", som Ronander alltid kallas.

The Who är nämligen hans favoritgrupp.

– Det är bandet som förändrade mitt liv. Jag såg The Who hemma i Örebro, på 60-talet. Det bästa jag sett. Jag bara satt och gapade. **Keith Moon** och **Pete Townsend** slog sönder trummor och gitarrer, och de sparkade ner snutar från scenen. Det tyckte man ju var spännande, som liten gosse, berättar Malla och skrattar.

Malla spelar gitarr och delar sångsysslorna med Åström och LaGaylia. De förstärks av trummor, bas, keyboards och en extra gitarrist.

– Det är inte lätt att tolka The Who, tycker Malla. Men det ska bli kul, ibland kan man spela låtarna på ett annorlunda sätt. Det behöver inte bara vara världens påställ, man kan även göra det akustiskt och med stämmor.

Vad är viktigast att tänka på när man spelar The Who-låtar?

– Att ha ett stadigt, svängigt komp. Det är raka låtar som låter okomplicerade, men de är inte enkla att spela. Keith Moon vräkte på ordentligt, men spelade aldrig över. Pete Townshend hade ett eget sound i sin rytmik och gjorde fantastiska låtar och texter. Han är en av de största, en gud för mig.

"I can see for miles", "Pictures of Lily", "My generation" och "Summertime blues" är låtar som publiken kan förvänta sig.

– De flesta av The Whos låtar håller hög klass. De hade hitsinglar, var ett albumband och en bra live-grupp. Hade hela paketet.

Malla håller The Who som en av 60-talets mest originella akter.

– Beatles hade melodierna, Stones kom från rhythm'n'blues-hållet men The Who hade något eget, en brittisk rock'n'roll-känsla med kraft och explosivitet.

En föregångare till hårdrocken?

– Det tror jag absolut, och till punken. Pete Townshend beskrev tidigt det brittiska samhället på ett intressant sätt. De kom från London, så han visste vad han pratade om.

Han tycker dessutom att The Who har varit fortsatt starka.

– Jag såg dem i Globen för tio år sedan. De var grymt bra. Det var bara att sitta och njuta, säger Malla.

The Who Sweden-turnén har premiär i Göteborg den 9 februari, och täcker hela landet under våren och hösten. **JH**

Spinroad Studios - nominerad till Europas bästa musikstudio två år i rad på Pro Sound Awards.

I den branschunika studion utanför Göteborg kan ni förverkliga era musikdrömmar eller ta ert redan etablerade band till nästa nivå - inga projekt är för små eller stora.

Spinroad Studios erfarenhet, unika inspelningsrum på 120 m², och uppsättningen av analog utrustning gör att man kan skapa det extra kreativa uttrycket som är svårt att skapa utan professionellt stöd.

Med oss bakom spakarna på Nevebordet skapar vi ett sound i världsklass!

Kontakta oss via www.spinroadstudios.com

JOIN THE HIGH-END CLUB

Hi-fi starts with **Emit**

Emit is your way into true high-end Danish hi-fi. Enjoy your music and films in a way you never thought possible at the price, thanks to trickle-down technology from Dynaudio's incredible Confidence, Contour i and Evoke ranges.

Use them in stereo. Use them in a home-cinema system. Connect your streamer. Play your old vinyl records. Take your next step into authentic audiophile performance.

DYNAUDIO Emit **series**

Discover the full range at www.dynaudio.com/emit

Roswell
PICKUPS
Roswell använder Alnico 2, Alnico5, formwar plain enamel, long legs etc. Besök vår webbutik och kolla på alla Roswell pickuper. Priser fr 325:-

Du som absolut inte behöver det dyraste som ”custom” pickuper är dom här perfekt. Du får faktiskt ett strata set för 795kr, det får du knappt en ”märkes pickup” för.

Vi har sålt1000-tals genom åren och vågar påstå att i den här prisklassen hittar man inget annat som låter lika bra., otroligt prisvärda.

www.gmf.se
Vi har sålt gitarrprylar sedan 1987

Rock'n'Roll Världen

★ ”Legacy: a tribute to **Leslie West**” (Provogue) är ett album som hissar den bortgångne **Mountain**-gitarristen och sångaren. Det släpps den 25 mars och några av de som medverkar är **Slash**, **Zakk Wylde**, **Randy** och **Tal Bachman**, **Martin Barre**, **Joe Lynn Turner**, **Charlie Starr**, **Elliot Easton**, **Robbie Krieger**, **George Lynch**, **Marty Friedman**, **Steve Morse** och **Mike Portnoy**.

★ **Francis Dunnery** (ex-**It Bites**) har släppt ett trippelalbum för nedladdning. ”The big purple castle” består av 41 låtar och inkluderat i priset för dem är 60 olika videor.

★ Den 28 januari släpper Bostonbandet **Pixies** en livebox kallad ”Live in Brixton”. Den omfattar åtta discar och dokumenterar fyra av de spelningar som ingick i den återföreningsturné som gruppen genomförde 2004.

★ Den före detta **Angel**-keyboardisten **Greg Giuffria** har satt ihop en ny upplaga av sitt 80-talsband **Giuffria**. **Ken Mary** är trummisen och det ryktas om att **Deen Castronovo** sjunger. Ett album kommer.

★”**Kiss** – Den sista dynastin” är den tredje boken om Kiss från svenska Kiss-experterna **Alex Bergdahl** och **Carl Linnaeus**. Boken publiceras den 3 juni och fokuserar på den turbulenta och förvirrade tiden runt albumen ”Dynasty” (1979) och ”Unmasked” (1980) då trumstolen i hemlighet ockuperades av **Anton Fig** fast **Peter Criss** fortfarande var officiell medlem.

★ Förutom lp:n med **Steampacket**, som **Mikael Ramel** intervjuas om på dessa sidor, har skivbolaget Busy Bee även släppt vinylalbum med **Straitjacket** (”Demented perverts”), ett av landets första punkband, bildade tidigt 1977, samt **The Moderns** (”Suburban life”), Sveriges svar på **The Jam**, från 1979-80. I dagarna kommer en lp med garagepunkarna **The Crimson Shadows**, ”It's the Crimson f****n' Shadows!”, inspelad på 80-talet.

Brytningen mellan Beth Hart och Joe Bonamassa kom oväntat. Nu återupptar Hart den egna karriären.

Beth utan Joe

Beth Hart ger den 25 februari ut hyllningsplattan ”A tribute to **Led Zeppelin**” (Provogue/Mascot), med egna tolkningar av klassiker som ”Kashmir” och ”Stairway to heaven”.

Med gitarristen **Joe Bonamassa** har samarbetet upphört.

– Det blir ingen mer platta med oss två, säger Bonamassa. Det finns ingen speciell anledning till att det är över. Vi har trots allt bara gjort coverlåtar, aldrig skrivit något eget. Till tredje albumet fick vi verkligen kämpa för att hitta låtar. Sedan har förstås Beth sin egen karriär, som jag önskar henne lycka till med. Hon är en superstjärna. **JH**

Tar Thorbjørn Risager & The Black Tornado hem blues-EM i Malmö? De ser redan ut att fira.

EM i blues

I Baltiska hallen i Malmö ska Europas hetaste bluesband 2022 koras den 24-26 mars. **The European Blues Challenge** hålls för tionde gången med mingel, konstutställning och bluesjam. Det blir även en konsert med Danmarks bluesrockkungar **Thorbjørn Risager & The Black Tornado**, vars senaste skiva recenseras i detta nummer. **JH**

ROD STEWART

THE TEARS OF HERCULES

NEW ALBUM OUT NOW

WARNER MUSIC SWEDEN

”Göteborgs stora skivmässa” arrangerades i Kronhuset. En trevlig plats för ändamålet. Under 1600-talet användes huset som förråd av krigsmaterial.

Full snurr på skivmässorna

Intresset för skivmässor är utan tvekan stort. Rock’n’Roll Magazine var på tre stycken i november och de var mycket välbesökta. Suget efter det svarta guldet verkar vara på topp!

Av Peter Törnqvist (text & foto)

SKIVMÄSSORNA har efter ett långt uppehåll i Sverige nu startat upp verksamheten. Hösten har varit intensiv, med flera stycken samma helg.

Min personliga premiär blev Skivmässan i Skövde som arrangerades den 6 november för 18:e gången sedan starten 2012. Det är **Anders Sahlsten Records** som i samarrangemang med Skövde kommuns kulturförvaltning som står bakom evenemanget i Kulturhuset.

Det var 26 säljare på plats i Skövde, men antalet besökare är svårt att avgöra då mässan har fri entré. En gissning är att det kom cirka 250 personer under dagen,

Till ”Göteborgs stora skivmässa” den 7 november kom det cirka 700 besökare. Det var mycket trångt mitt på dagen, vilket berodde på att arrangören i sista minuten fått veta att han inte fick använda övervåningen i Kronhuset (Göteborgs bäst bevarade 1600-talsbyggnad). Det var för övrigt första gången mässan arrangerades i denna byggnad, som var en trevlig plats för platthandel.

”Stora skivmässan i Huskvarna” den 13 november hade 72 säljare på plats, som lockade 880 betalande besökare. **L-P Anderson** arrangerar årligen (under vanliga förhållanden) två stycken ”Stora Skivmässan i Huskvarna och två i Solna/Stockholm.

UNDER LÖRDAGEN i Huskvarna blev ett av samtalsämnena den stora skivmässan ”The 53rd Mega Record & CD Fair” i nederländska Utrecht den 13-14 november. En av de största skivmässorna i Europa, dit många svenskar vallfärdar. På fredagen, då säljarna lastat in alla skivor på mässan meddelades att evenemanget ställs in, efter att premiärministern hållit presskonferens. Covid-19 ökar dramatiskt i landet. Säljarna fick några timmar på sig att packa ihop och tömma mässan på lördagen.

Vet inte om det fick besökarna i Huskvarna att bunkra lite extra skivor, men visst blev många oroliga. I skrivande stund (19 november) undrar jag hur läget kommer att se ut i december-januari? Det är troligen då du läser detta. Hoppas läget är under kontroll, nu vill vi verkligen inte att snurren på skivmässor och övriga samhället ska gå ner i varvtal.

Anders Sahlsten arrangerar skivmässor tillsammans med Skövde kommuns kulturförvaltning. Han har detta som hobby nu för tiden och arbetar i vanliga fall som upphandlingsansvarig av utryckningsfordon på Region Jönköping. Han sålde själv på mässan och visar här upp två av sina rariteter: ”Janus” med norska progrockbandet Aunt Mary (1973) kostade 5.650 kr och tyska progjazzrockarna Missing Link’s ”Nevergreen” från 1972. Begärt pris: 2.250 kr.

Johan Alfredsson har arrangerat ”Göteborgs stora skivmässa” i tio år. Han säger att det är en hobby. I det ”civila” arbetar han i en godisbutik.

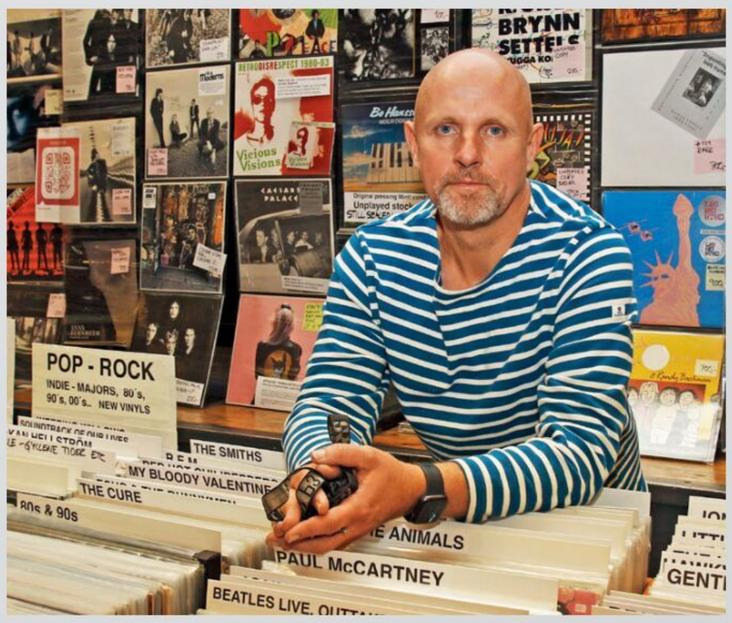

L-P (Lars-Peter) Anderson arrangerar årligen två stycken ”Stora Skivmässan” i Huskvarna och två i Solna/Stockholm. I övrigt driver han bland annat tre skivbolag och arrangerar Nostalgifestivalen i Vårgårda.

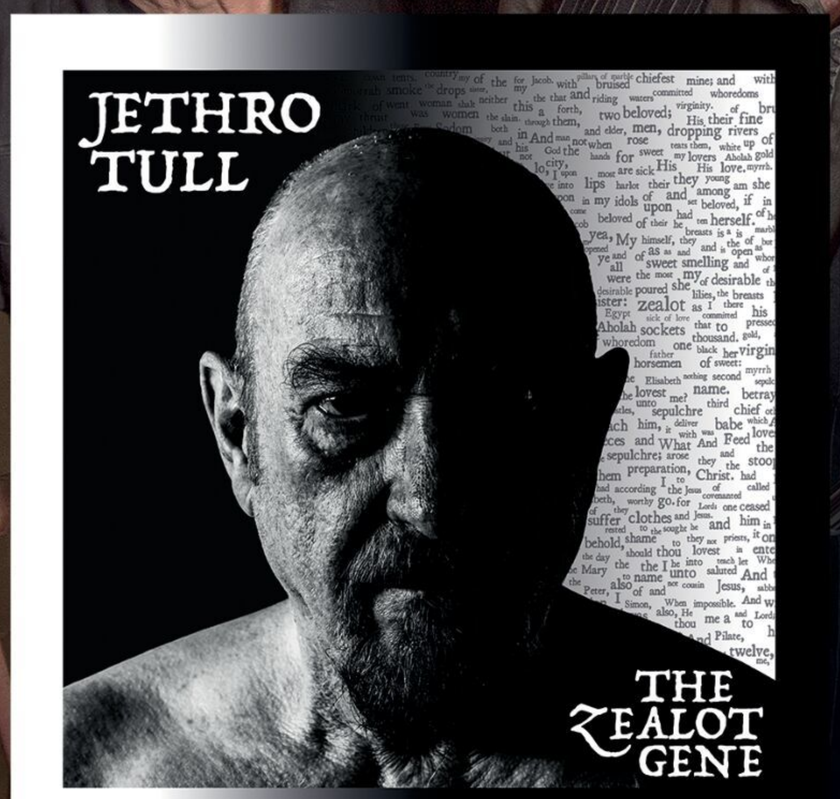

JETHRO TULL ÄR TILLBAKA

Första nya albumet på 18 år.

The Zealot Games släpps 28 januari.

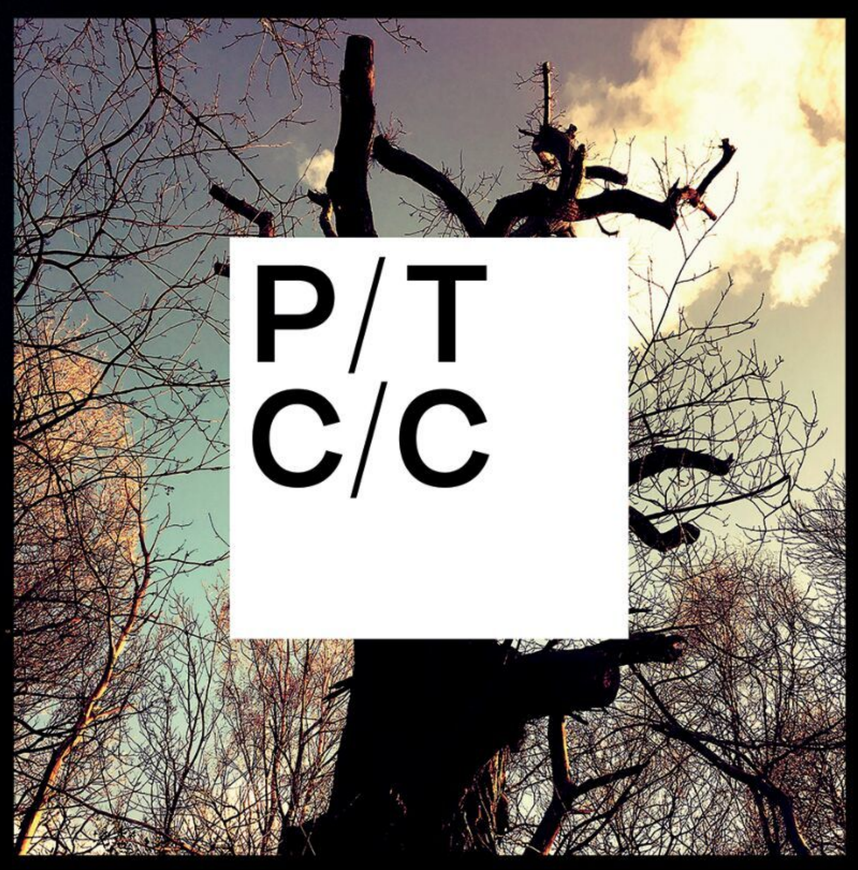

Äntligen är PORCUPINE TREE tillbaka

Nya albumet CLOSURE/CONTINUATION kommer 24 juni

SONY MUSIC · ginza.se · CDON.COM · BENGANS · Spotify · Lyssna på Apple Music · Music For Nations · INSIDEOUT MUSIC

Per Jerker "Pelle" Ossler tröttnade ett tag på musik och utbildade sig till möbelsnickare, men fick ett återfall. "Jag saknade att spela, helt enkelt", förklarar han.

Thåström nästa

Gitarristen, låtskrivaren, sångaren och konstnären **Pelle Ossler** känner vi från såväl **Wilmer X** som **Thåströms** soloband, samt bandet **Sällskapet** (där även Thåström ingår). Sedan 1997 har Ossler också haft en mycket intressant och nyfiken solokarriär. Nyligen släpptes hans åttonde album, "Regn av glas". Den 18 mars 2022 inleds Thåströms turné i Uppsala. Som vanligt ingår Ossler i bandet. **AL**

BENEFIT-RECORDS

PARKVÄGEN 11
MANTORP
0706504538

VI KÖPER SÄLJER
LP-SKIVOR CD 7'

VÅRA ÖPETTIDER
ANNONSERAS PÅ
FACEBOOK

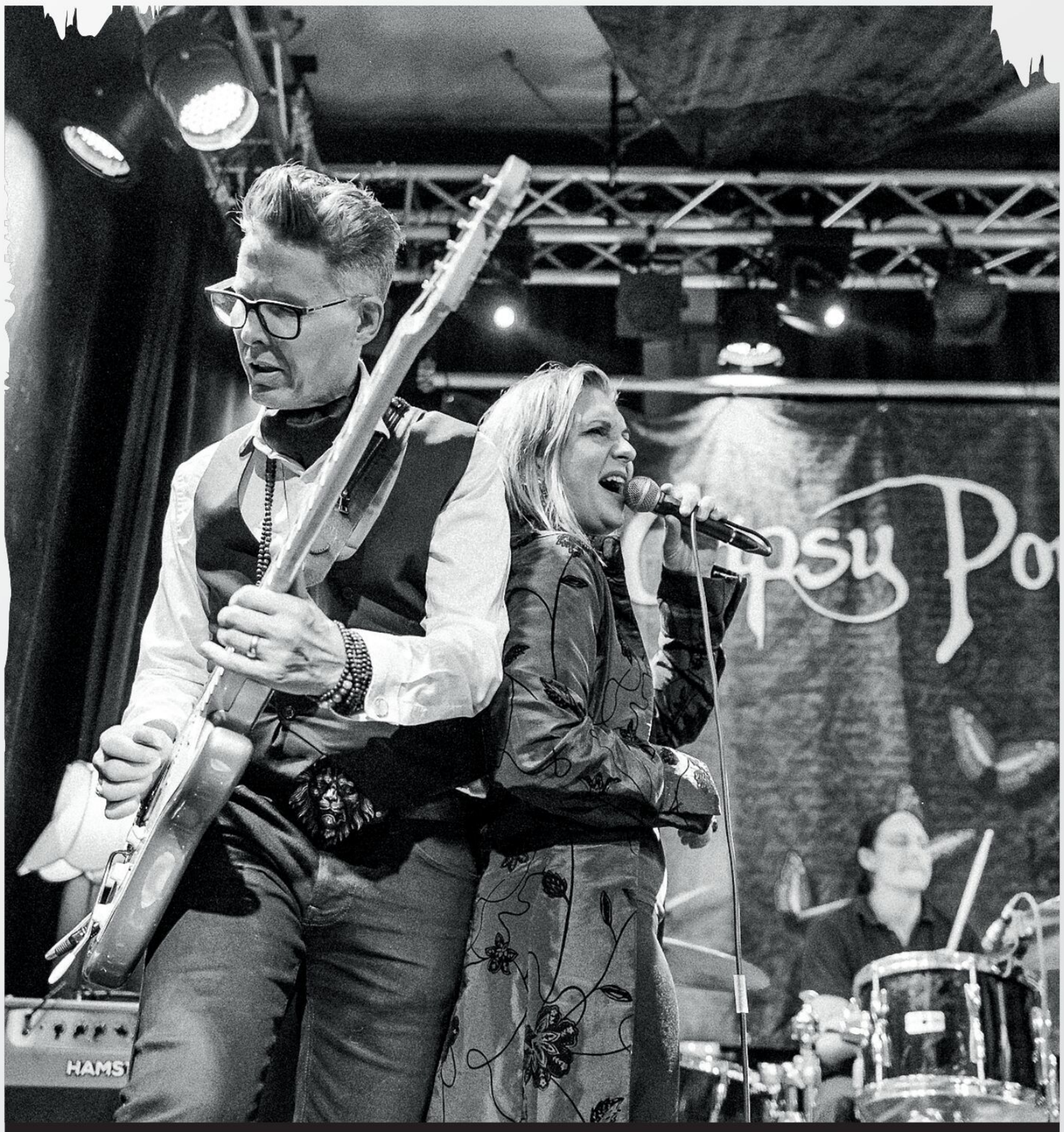

Få gitarrister i världen är flinkare än Steven Kautzky Andersson. Nya albumet "Electric threads" var först tänkt att bli helt instrumentalt, men Ulrika Beijer sjunger på tre av spåren. "Vi försöker blanda lekfullhet med lidelse, passion, själ och hjärta", säger han.

Blev väckt av Jimi

Det började med **Blackmore** och **Hendrix** och fortsatte med **Malmsteen** och östeuropeisk folkmusik. Resultatet blev **Gipsy Power**.

Gruppen släppte nyligen sitt album "Electric threads". Vi ringde upp gitarristen **Steven Kautzky Andersson**, vars grammisnominerade soloalbum från 1994 fått ge bandet dess namn.

– Vi försöker blanda lekfullhet med lidelse, passion, själ och hjärta, säger han.

Utöver Steven består gruppen av fusiontrummisen **Björn Nyberg** och basisten **Mikael Nordmark**, som har varit med sedan starten. Plattan var först tänkt att bli instrumental, men **Ulrika Beijer** sjunger på tre låtar.

I februari eller mars följer ett eller flera Stockholmsgig och de hoppas även kunna släppa det nya albumet på vinyl framöver.

För Steven började gitarrintresset med Ritchie Blackmore, följt av Hendrix. Yngwie Malmsteen upptäckte han på en skolresa till Köpenhamn.

– Yngwie spelade på ett ställe som hette Saltlageret inför kanske 300 pers. Upplevelsen fick mig att börja öva i tio-femton timmar per dag, minns Steven.

Under sin tid på Musicians Institute i LA insåg han dock att de flesta shredders saknade originalitet.

– Jag fann min grej i östeuropeisk folkmusik, framför allt zigenarmusiken.

Cosmic Command heter Stevens andra band, som tolkar Hendrix.

– Han har alltid funnits där, som för så många andra. Ett tag var det dock extremt. Jag kunde bli väckt av Jimi på nätterna och han gav mig tips om hur jag skulle spela. Sedan vaknade jag på riktigt, skrattar Steven.

Han ville göra honom på annat sätt – instrumentalt. Det innebär att Steven även spelar sångmelodierna på gitarr.

Klarar du att beskriva ditt förhållande till gitarren?

– Jag hade paus i fem-tio år, fick problem med mina armar. Hängde gitarrerna på väggarna då.
När jag började igen bestämde jag mig för att lägga om min spelstil och spela mer ohämmat, mer som när jag 15 år. Det är först nu jag börjar närma mig och det hade aldrig hänt utan den långa pausen. **AL**

PJP & STOCKHOUSE PRESENTERAR STOLT

EN HYLLNINGSTURNÉ TILL

THE WHO

ETT AV VÄRLDENS STÖRSTA ROCKBAND.

JANNE ÅSTRÖM - MATS RONANDER - LAGAYLIA

PÅ TURNÉ FEB-MARS 2022

BILJETTER & MER INFO

WWW.THEWHOSWEDEN.SE

Tull är tillbaka

Den 28 januari släpps för första gången på 22 år ett helt nytt album under namnet **Jethro Tull**: ”The zealot gene”.

Man skulle kunna hävda att det har släppts flera Tull-album däremellan under **Ian Andersons** namn, eftersom han är den givne ledaren, låtskrivaren och ende konstante medlemmen, men kanske kan vi hoppas på ett klassiskt Jethro Tull-album. Albumet beskrivs som ”mörkt” och kommer att finnas tillgängligt i allehanda format, inklusive bluray. Den begränsade deluxe-versionen innehåller bland annat en lp som bara finns i den utgåvan, en skivspelarmatta, en surroundmix och en bok som rymmer utförliga ”liner notes” och en intervju med Ian Anderson gjord av **Tom Bowness**, bland annat känd från gruppen **No Man** (ihop med den allestädes närvarande **Steven Wilson**) och som soloartist. **AL**

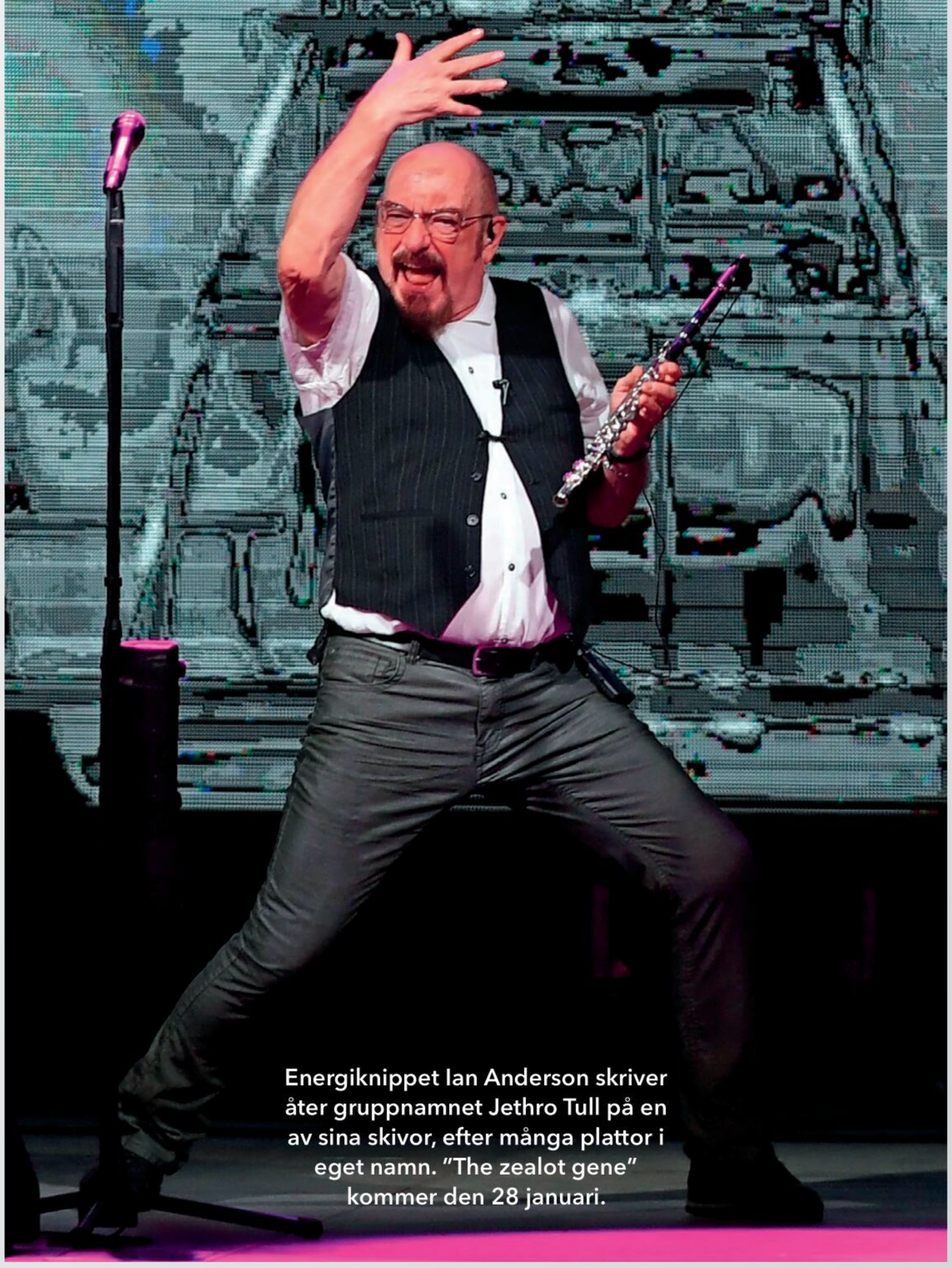

Energiknippet Ian Anderson skriver åter gruppnamnet Jethro Tull på en av sina skivor, efter många plattor i eget namn. ”The zealot gene” kommer den 28 januari.

ifi audio

ZEN STREAM

Strömma din musik enklare!

Spotify
roon
TIDAL
qobuz

Liten och smidig streamer med superljud
Spela upp musik direkt från appen (Spotify och Tidal Connect)
Byggd för att kopplas till DAC som iFi Zen DAC v2
Ansluts med LAN-kabel eller trådlöst till ditt WiFi hemma
Extern nätdel medföljer. Kan uppgraderas för bättre ljud!

Zen Stream Rek. Pris: 4200 Kr
Zen DAC V2 Rek. Pris : 1900 Kr

Byt ut din pickup till HANA för djupare upplevelse av musiken!

Japanska HANA har 70 års erfarenhet av pickup-tillverkning.
EL och EH har elliptisk nålslipning och nålrör i aluminum.
Med kraftiga magneter av Alnico får du mer musik och glädje från dina skivor.

Rek. Pris: 4700 Kr

HANA E för 4700 kr finns i två olika versioner:
EL = Lågnivå MC (kräver MC ingång på din grammofonförstärkare)
EH = Högnivå MC (fungerar på MM - ingången)

För musikälskaren så finns även följande modeller från HANA:
S (Shibata-slipning) för 7400kr
M (Micro Line) för 12 000kr
MONO 7400kr
Umami Red 40 000kr

Återförsäljare:
Hembiobutiken, Ljudmakarn, Akkelis Audio, HembioConsult, Lefflers, Reference Audio, Sound by Vinyl
BRL, Hifi Experience, Hifi Punkten, Studio Koncept, HiFi Center HBG, Jämtljud, Lukase Gotland
Nymans Musik, Dennis Brunby, Takt och Ton, Ljudshoppen, PE Audio, ARK Audio, Thomas Audio

transientdesign.se

Eric Carr, Kiss-trummis 1980-81, blev bara 41 år. Här längst till vänster med Ace Frehley, Paul Stanley och Gene Simmons, hösten 1982. Nu hyllas Carr på skiva av svenska, amerikanska och danska rockare.

Rock'n'Roll MAGAZINE

Erbjudande till dig som prenumererar på Rock'n'Roll!

OPUS
Bilprovning

17% rabatt

på besiktning
hos Opus Bilprovning

Hämta ditt erbjudande på
rocknrollmagazine.se/lojalitetsklubb

Kisstrummis hyllas

Carr Jam '21 är ett svenskt projekt som hyllar **Eric Carr** (1950-1991), som var trummis i **Kiss** från 1980 till 1991.
Bakom projektet ligger **Gustav Kronfelt** (videoproducent) och musikerna **Jesper Lindgren** (**Velvet Insane**), **Jolle Atlagic** (**Electric Boys**, **The Quill**), **Ryan Roxie**, (**Alice Cooper**), **Martin Ekelund** (**Bonafide**), **Jesper Binzer** (**D.A.D.**), **Dregen** (**Backyard Babies**, **Hellacopters**), **Philip Shouse** (**Gene Simmons Band** och **Ace Frehley**) samt **Åge Sten Nilsen** från norska **Wigwam**.
Tillsammans har dessa gjort en fyraspårs ep som släpps 7 januari.

– Den kommer både digitalt, på tolvtumsvinyl och på kassett, berättar Jesper Lindgren.

De fysiska utgåvorna är fullbombade med kluriga typsnitt med Kiss-referenser, bilder, gnuggisar, klistermärken, affischer och papp-trumset. Allt i sann Kiss-anda.

Jesper beskriver det som ett gäng nördar som vill hylla den sympatiske Carr på 30-årsdagen av dennes bortgång.

– Även folk som föredrar originalsättningen av Kiss har stor respekt för Eric Carr, menar han.

Produkterna rymmer alltså en massa extraprylar, men blir ändå inte speciellt dyra, menar Jesper.

– Tack vare sponsring och en Kickstarter-kampanj ligger priserna på en nivå så att de flesta ska kunna köpa den.

Den ursprungliga idén var att släppa covers på två låtar från Carrs soloskiva, "Rockology", av vilka Carr själv sjunger på "Eyes of love".

– Erics syster, **Loretta**, gav oss en demo av låten där Eric sjunger och vi har lyckats isolera hans sång och lägga eget komp.

Åge Sten Nilsen från Wigwam sjunger på den andra Carr-låten, "Can you feel it". Dessutom får vi Kiss-låten "Love her all I can" med Jesper Binzer från D.A.D. och Ace Frehley-låten "Snowblind" med Dregen på sång.

– Båda har själva fått välja vilka låtar de ville göra egna versioner av, avslöjar Jesper.

Allt överskott från projektet går till St. Jude's Children Hospital i New York. **AL**

the High-End Audio store

Sveriges häftigaste Hifi butik

”the High-End Audio store” en butik i hjärtat av Småland. Fritt från storstadens stress där du som konsument kan ta dig tid att lyssna, titta, känna och samtidigt få den bästa rådgivningen kring ditt musiklyssnande. Vi vill med musikens kraft beröra era sinnen, inte bara det musikaliska, här blandar vi in både mat och dryck i våra evenemang, då vi anser att dessa hör ihop. Helt nyrenoverade lokaler på 250kvm med två separata ljudrum och ett stort show-room som är smakfullt inredda med noga utvalda produkter som kan leverera det musikaliska budskapet. Vårt hjärta klappar för vinyl men här finner ni även streaming och digitalt ljud i Världsklass.
Och du !!! Hos oss bokar du tid, en tid som passar dig.

Med över 30 år i branschen erbjuder vi alltid professionell konsultation & rådgivning

Just nu byter vi ut några av våra demo produkter med kraftigt reducerade priser.
Se hemsidan för mer info.

the High-End Audio store
Marketenterivägen 25
352 36 Växjö
Tel: 0470 73 97 60
info@thehighendaudiostore.se
www.thehighendaudiostore.se

Aavik	Accuphase	Ansuz	Avid Hifi
Börresen	Copland	Erzetich	Lyra
Nagaoka	Nessie	Origin Live	Plato
Primare	Quadraspire	Raidho	Roon
Ortofon	SA	Scansonic	Van den Hul

Rock'n'Roll Världen

★ **Mannish Boy**, Ölands rockstoltheter, har spelat in en julsingel, ”Falling back to you - like a snowflake” (Paraply Records). Releaseparty på Brother Tuck, Götgatan 85 i Stockholm den 11 december.

★ **Peter Bryngelsson**, känd från gruppen **Ragnarök**, har släppt en uppdaterad version av sin bok om **Peter Green**, ”Den makalösa sagan om Peter Green – den sorgsnaste gitarrhjälte världen skådat”. Beställes via peter@peterbryngelsson.com. Han ger även föreläsningar om Green.

★ Nu släpper skivbolaget Esoteric den kultförklarade rockversionen av **Sergei Prokofievs** saga ”Peter och vargen” från 1975 i ommastrad version. Projektet initierades av **Jack Lancaster** och **Robin Lumley** och på albumet medverkar **Gary Moore**, **Manfred Mann**, **Gary Brooker**, **Cozy Powell**, **Chris Spedding**, **Phil Collins**, **Alvin Lee**, **Brian Eno** och **Jon Hiseman**.

★ Karisma Records återutger 28 januari ”Hinterland”, ”Afterglow” och ”Rites at dawn”, det vill säga de tre första albumen med norska progbandet **Wobbler**.

Missa inte nästa nummer

I butik 25 januari

Prenumerera

Du får Rock'n'Roll Magazine tidigare i brevlådan – och ännu billigare!

www.rocknrollmagazine.se

BOM är bluesbaserade, med variation och dynamik. Det känns att de lyssnar på varandra. ”Vi har försökt hålla grunderna live – jag gillar liveplattor”, säger sångaren och gitarristen Ola Insulander.

Vägval i livet

Samspel och dynamik präglar debutalbumet ”Something strange” med trion **BOM**. Vi ringde sångaren, gitarristen och låtskrivaren **Ola Insulander** för att få veta mer.

Hur kom BOM till?

– Ända sedan 90-talet hade jag skrivit låtar som jag inte hade gjort något av. Jag ville spela in dem med några riktigt bra musiker för att dokumentera dem. När vi sågs blev det dock en ”perfect match” och vi insåg att det vore dumt att inte framföra detta live.

De började med en ep och nu finns ett album. Musiken är bluesbaserad, men med ovanligt stor variation. Allt har en fin dynamik, det känns att de lyssnar på varandra.

– Kul att höra. Vi har försökt hålla grunderna live – jag gillar liveplattor. Det krävs självdisciplin att inte ändra för mycket när man har alla möjligheter.

Anders ”Molle” Molin och Ola har spelat ihop i olika sammanhang, men det var när de tog in trummisen **Brady Blade** som allt föll på plats.

– Vi spelade en New Orleans-inspirerad sak och det var så häftigt att spela den med någon som hade växt upp med det svänget. Vi bara skrattade!

Blade har spelat med storheter som **Emmylou Harris**, **Steve Earle**, **Buddy Miller**, **Bob Dylan** och många andra.

”Molle” har hörts i massor av sammanhang, allt från **Louise Hoffsten** och **Jane Kitto** till **Eddie Meduza**.

Det nya albumet rymmer namnkunniga gäster som **Doyle Bramhall II**, **Max Schultz**, **Ivan Neville**, **Jane Kitto**, **Greger ”Knock-Out Greg” Andersson** och **Al Perkins**.

Olas texter rymmer funderingar om vägval i livet och annat.

– Det tog ett tag att vänja sig vid att dela med sig så personliga saker, erkänner han.

BOM har redan gjort ett antal spelningar och när detta skrivs har de nyligen spelat på **The Great Scandinavian Guitar Show**. Fler gig lär det bli och Ola har redan material till en uppföljare. **AL**

BOM är (fr.v.) den internationellt välrenommerade trummisen Brady Blade, Ola Insulander och basisten Anders ”Molle” Molin, som bland annat har spelat med Louise Hoffsten.

ANNONSERA MED ERT BUDSKAP I FAVORITTIDNINGEN ROCK´N´ROLL MAGAZINE

Rock'n'Roll Magazine vänder sig till entusiaster med musikintresset i fokus. Det är till exempel hifi-produkter, skivor, musikinstrument, samlarobjekt och konsertbesök som prioriteras högst. För många av tidningens läsare är detta både en hobby och livsstil, men det finns även de som har musik som yrke. Många av dem befinner sig i en ålder med ekonomiska förutsättningar att förverkliga sina drömmar.
Du når dem med en läcker annons i Rock'n'Roll Magazine!

Ring mig så berättar jag mer!

0705-31 24 23, erkki.salin@fabas.se

Rock'n'Roll MAGAZINE

reference audio

Michell Gyro SE

En spännande skivsamling förtjänar en lika spännande skivspelare! Kom in till oss på Reference Audio och provspela på en Michell Gyro SE och fundera på om du vill ha din i svart eller silver... Välkommen!

Michell Gyro SE kostar inkl T2-arm, exkl pickup, 33990:- i svart och från 31 290:- i silver.
Skivspelaren på bilden är utrustad med en Michell Technoarm 2, och då är priset i svart exkl pickup 41 990:-

Reference Audio Götgatan 35 116 21 Stockholm 08-642 80 64 info@referenceaudio.se

NYMANS HiFi & Musik firar 10 år med Rock´n´Roll Magazine

I nr 2 från 2012 presenterades Thorens skivspelare i en artikel skriven av Mats Andreasson. Jag och Jan-Eric Persson, Opus 3 Records, fick medverka med faktauppgifter. En bild på min Thorens TD-226 fick sin egen helsida. I unga år hängde Mats tillsammans med sina Hifi- och musikintresserade kompisar i min butik i Kristianstad. Tack vare jobb på macken när han studerade kunde han till slut köpa sin egen Thorens skivspelare. Det blev en TD-115 och den köptes 1982 på Nymans Radio.

Tack för din fina artikel som väckte folks behov av att renovera sina gamla Thorens skivspelare. Kunder från hela landet började höra av sig och under de 10 år som gått har ett stort antal skivspelare blivit renoverade och uppgraderade.

Tack för visat förtroende. Jag och min tekniker fortsätter vårt arbete och hoppas på fler nöjda kunder.

På min hemsida visas ett antal renoverade skivspelare https://nymanshifimusik.com/renoverad-hifi/

Jubileumserbjudande hela december och januari.

Till alla som renoverar eller köper en skivspelare får köpa en audiofilskiva från Opus 3 med utsökt ljud till **100 kr lägre pris.**

audio-technica

Till alla som väljer att vi uppgraderar din skivspelare med en Audio-Tecnica pick-up bjuder vi på skivvård och nålvård till ett **värde av 279 kr.**

VM-95E på bilden utsågs till den mest prisvärda i Hifi & Musiks test nr 9 2020. **Pris 595 kr**

ifi ZEN Phono

Pris 1990 kr

Till alla som saknar phonosteg eller behöver ett bättre än det som finns inbyggt i förstärkaren.

- Phonosteg hanterar MC high, low och MM pick-uper.
- Byggt med de senaste och bästa komponenterna
- Unikt super sub-sonic filter tar bort problem i basregistret.
- En testvinnare i sin prisklass.
- Kan uppgraderas med bättre nätdel.

Läs mer här:
https://ifi-audio.com/products/zen-phono/

NYMANS HiFi & Musik

Ö. Boulevarden 24, Kristianstad | Tel. 0707-88 63 26 | www.nymanshifimusik.wordpress.com

10TH EUROPEAN
BLUES
CHALLENGE

Nu koras Europas hetaste bluesband 2022

Tre dagars utmaning med mingel, konstutställning, underhållning och jam.
En bluesfest helt enkelt!

Konsert: Thorbjørn Risager & The Black Tornado

ticketmaster® www.ebc2022.eu

BALTISKA HALLEN
24–26 MARS 2022 MALMÖ

Rock'n'Roll Världen

Porcupine Tree – den bästa progressiva rocktrion sedan Rush? Nu tar Gavin Harrison, Steven Wilson och Richard Barbieri nya tag.

Otippad comeback

Porcupine Tree står för en av årets mest oväntade återkomster. Den 24 juni 2022 släpper det **Steven Wilson**-ledda brittiska prog-rock-bandet sin comebackskiva "Closure/continuation" (Music for Nations/Megaforce). Albumet följs av en höstturné genom Europa som gör ett nedslag i **Aviici Arena** (tidigare Ericsson Globen) i Stockholm 27 oktober.

Den första singeln efter återkomsten, "Harridan", är en arketypisk Porcupine Tree-sak och visade sig mycket riktigt vara en låt som skrevs när det senast begav sig, men aldrig färdigställdes då.

Kanske bidrar det minst sagt blandade mottagandet av Steven Wilsons senaste soloalbum "The future bites" till att han valt att kalla in sina forna bandkollegor **Richard Barbieri** (keyboards) och **Gavin Harrison** (trummor) och återförena gruppen. **AL**

Glittrande mantlar och högar av klaviaturer. Det skulle kunna vara namnet på Rick Wakemans kommande turné med The English Rock Ensemble.

Klaviaturhögar

Den outtröttlige klaviaturfantomen **Rick Wakeman** har återförenat **The English Rock Ensemble** för fem spelningar runt Storbritannien under våren 2022. Utöver gamla klassiker kommer de att inkludera material från Wakemans senaste soloalbum, "The red planet". Det är 20 år sedan gruppen senast turnerade i sitt hemland. Räkna med glittrande mantlar och högar av klaviaturer. **AL**

TADC PRESENTERAR

DREAM THEATER
+ DEVIN TOWNSEND
17 MAJ 2022 GÖTEBORG PARTILLE ARENA

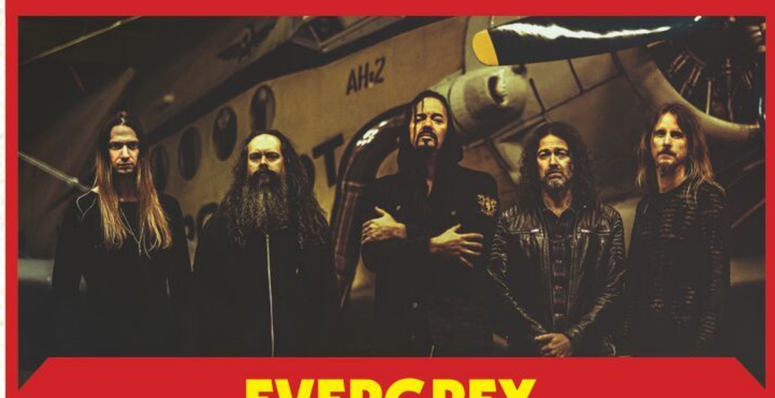

EVERGREY
+ THE QUILL
10 DEC 2021 MALMÖ KB
11 DEC 2021 STOCKHOLM NALEN

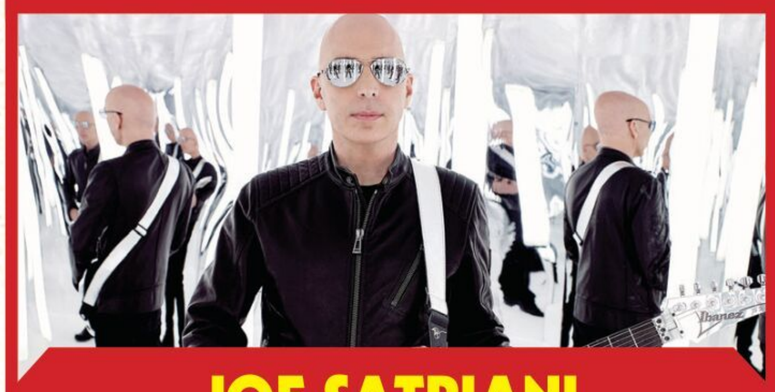

JOE SATRIANI
10 APR 2022 STOCKHOLM FRYSHUSET ARENAN

MAGNUM
+ THEIA
10 MAJ 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK
12 MAJ 2022 HUSKVARNA FOLKETS PARK
13 MAJ 2022 STOCKHOLM FRYSHUSET KLUBBEN
14 MAJ 2022 KARLSTAD NÖJESFABRIKEN
16 MAJ 2022 MALMÖ BABEL

P-FLOYD
10-11-12 DEC 2021 STOCKHOLM SÖDRA TEATERN
13-14 JAN 2022 GÖTEBORG STORA TEATERN
04 FEB 2022 MALMÖ PALLADIUM
05 FEB 2022 NORRKÖPING FLYGELN
02 MAR 2022 KARLSTAD SCALATEATERN
03 MAR 2022 JÖNKÖPING JÖNKÖPING TEATER
04 MAR 2022 KARLSKRONA KONSERTHUSTEATERN

STOCKHOLM ROCK OUT
18 DEC 2021 STOCKHOLM FÅLLAN

W.A.S.P. - 40TH ANNIVERSARY
12 APR 2022 MALMÖ MORISKAN
13 APR 2022 HUSKVARNA FOLKETS PARK
14 APR 2022 SUNDSVALL SPORTHALLEN
15 APR 2022 UMEÅ IDUN
20 APR 2022 GÄVLE GASKLOCKORNA
21 APR 2022 ESKILSTUNA LOKOMOTIVET
22 APR 2022 ÖREBRO CONVENTUM KONGRESS
23 APR 2022 KARLSTAD NÖJESFABRIKEN
28 APR 2022 STOCKHOLM FÅLLAN
29 APR 2022 NORRKÖPING FLYGELN
30 APR 2022 GÖTEBORG TRÄDGÅRN

U.D.O.
12 APR 2022 GÖTEBORG TRÄDGÅRN
13 APR 2022 HELSINGBORG THE TIVOLI

HELLOWEEN + HAMMERFALL
26 MAR 2022 GÖTEBORG PARTILLE

DAN REED NETWORK
23 MAR 2022 GÖTEBORG VALAND
24 MAR 2022 STOCKHOLM SLAKTKYRKAN

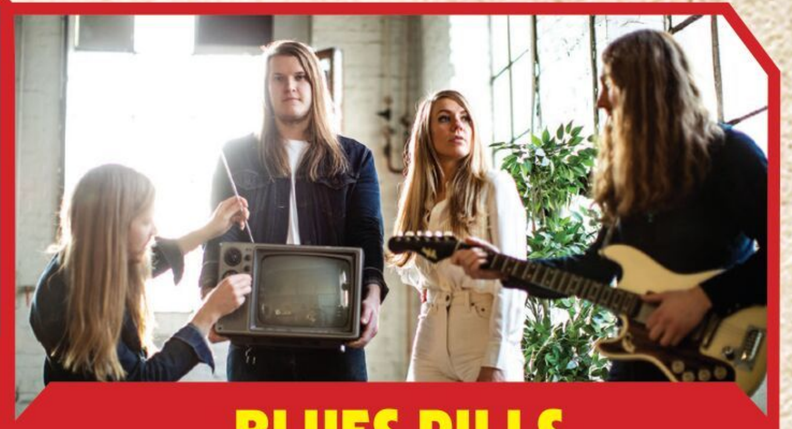

BLUES PILLS
+ SPIDERS
02 APR 2022 UPPSALA KATALIN
08 APR 2022 MALMÖ BABEL
09 APR 2022 KARLSTAD NÖJESFABRIKEN

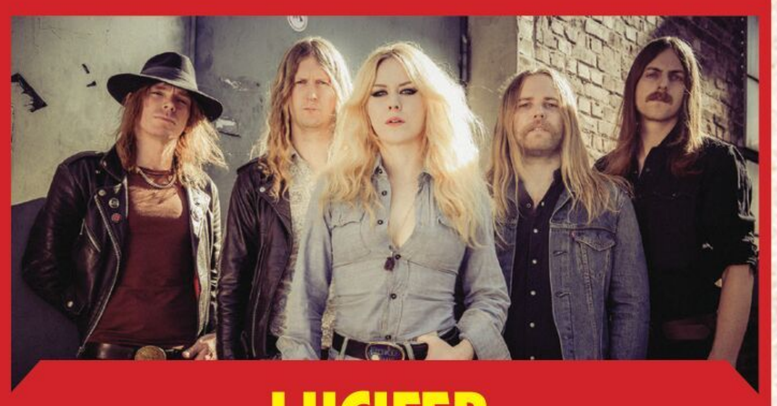

LUCIFER
+ YEAR OF THE GOAT
25 FEB 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK
26 FEB 2022 STOCKHOLM DEBASER STRAND

SMASH INTO PIECES
+ SCARLET
10 DEC 2021 GÖTEBORG VALAND
11 DEC 2021 STOCKHOLM NALEN KLUBB

THE DEAD DAISIES
11 MAR 2022 STOCKHOLM SLAKTKYRKAN
12 MAR 2022 ÖREBRO FRIMIS SALONGER
14 MAR 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK

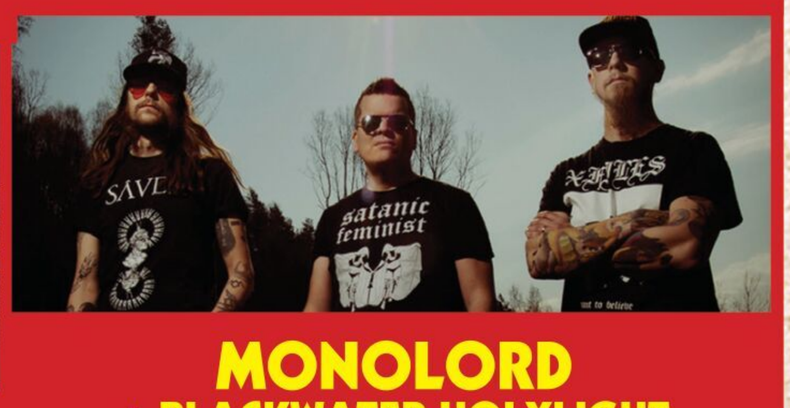

MONOLORD
+ BLACKWATER HOLYLIGHT
9 DEC 2021 GÖTEBORG PUSTERVIK
10 DEC 2021 STOCKHOLM DEBASER STRAND
12 DEC 2021 MALMÖ BABEL

tadc.se tadcsweden

ROGUE AUDIO

Äntligen tillbaka i Sverige
Designat och handbyggt i USA

Cronus Magnum III - Integrerad rörförstärkare
2x100W i ultralinjär, 2x55W i triodläge
Högkvalitativt RIAA/phono-steg för MM/MC
Kraftfull hörlursförstärkare
Exklusiv fjärrkontroll i metall

Finns för demo och hemlån

metawave.se

ÖVERRASKAD PUBLISHER TOG EMOT PRIS

Årets Blekingeambassadör!

Vid årets stora näringslivsgala i Ronneby den 29 oktober tilldelades Albinsson & Sjöbergs grundare, delägare, VD och Publisher Stig L Sjöberg den ärofyllda utmärkelsen ”Årets Blekingeambassadör”. Priset delades ut under stående ovationer och en överraskad Stig äntrade scenen och berättade om förlagets verksamhet som för flera i Blekinge är ganska okänd, men desto mera välkänd i andra delar av Sverige, Norden och även i övriga världen.

Foto: Andreas Blomlöf

Konferencier Kattis Ahlström överraskade Stig L Sjöberg genom att tillsammans med årets Blekingeambassadör, Anna Lindqvist, utnämna honom till 2022 års mottagare av den prestigefyllda utmärkelsen.

Motivering:
En entreprenör vars resa började i liten skala för att sedan accelerera till att bli störst i sin nisch. En kreatör som alltid är öppen för nya idéer med ett hjärta som klappar för näringslivet i Blekinge och Karlskrona – men också internationella satsningar. Med båda fötterna i asfalten och känsla för rätt tonalitet har han tillsammans med sina medarbetare byggt en legendarisk verksamhet inom tidningar, event och mässor.

Nynningen fyller 50

Nynningen bildades 1971 och firar det med en stor jubileumskonsert på Pustervik i Göteborg 13 december. Gästartister utlovas, inklusive flera medlemmar från originalsättningen och senare upplagor av gruppen. Redan i november hade gruppen en (på grund av pandemin försenad) releasekonsert för sitt senaste album, ”Allting börjar klarna”. Tidigare i höstas släpptes också en barnskiva, ”Anakonda och andra låtar”, med outgivna låtar och sång av **Totta Näslund** (1945-2005).

Dagens Nynningen består av **Tomas Forssell** (sång, gitarr), **Nikke Ström** (bas), **Bengan Blomgren** (gitarr), **Pontus Torstensson** (trummor), **Thomas Jäderlund** (sax), **Frida Thurfjell** (sax, sång) och **Niclas Rydh** (trombon). **AL**

Merit Hemmingson för 50 år sedan, då hon spelade in orgelklassikern ”Huvva!”. För att fira detta släpper hon nya versioner av låtarna på albumet ”Huvva! Vad tiden går”.

Omtolkar sig själv

Hammond-drottningen **Merit Hemmingsons** nya album ”Huvva vad tiden går” släpps 10 december och firar samtidigt hennes 50 år som albumartist. Albumet rymmer nya arrangemang och inspelningar av låtar från debutalbumet ”Huvva – Svensk folkmusik på beat” från 1971, samt de följande albumen ”Trollskog” och ”Bergtagen”.

– Låtarna har fått nya titlar och nya identiteter, berättar Merit. Jag tyckte det skulle vara spännande att uppleva hur jag skulle göra de här låtarna 50 år senare. Och så gjorde jag det. **AL**

Out now

WARNER MUSIC SWEDEN

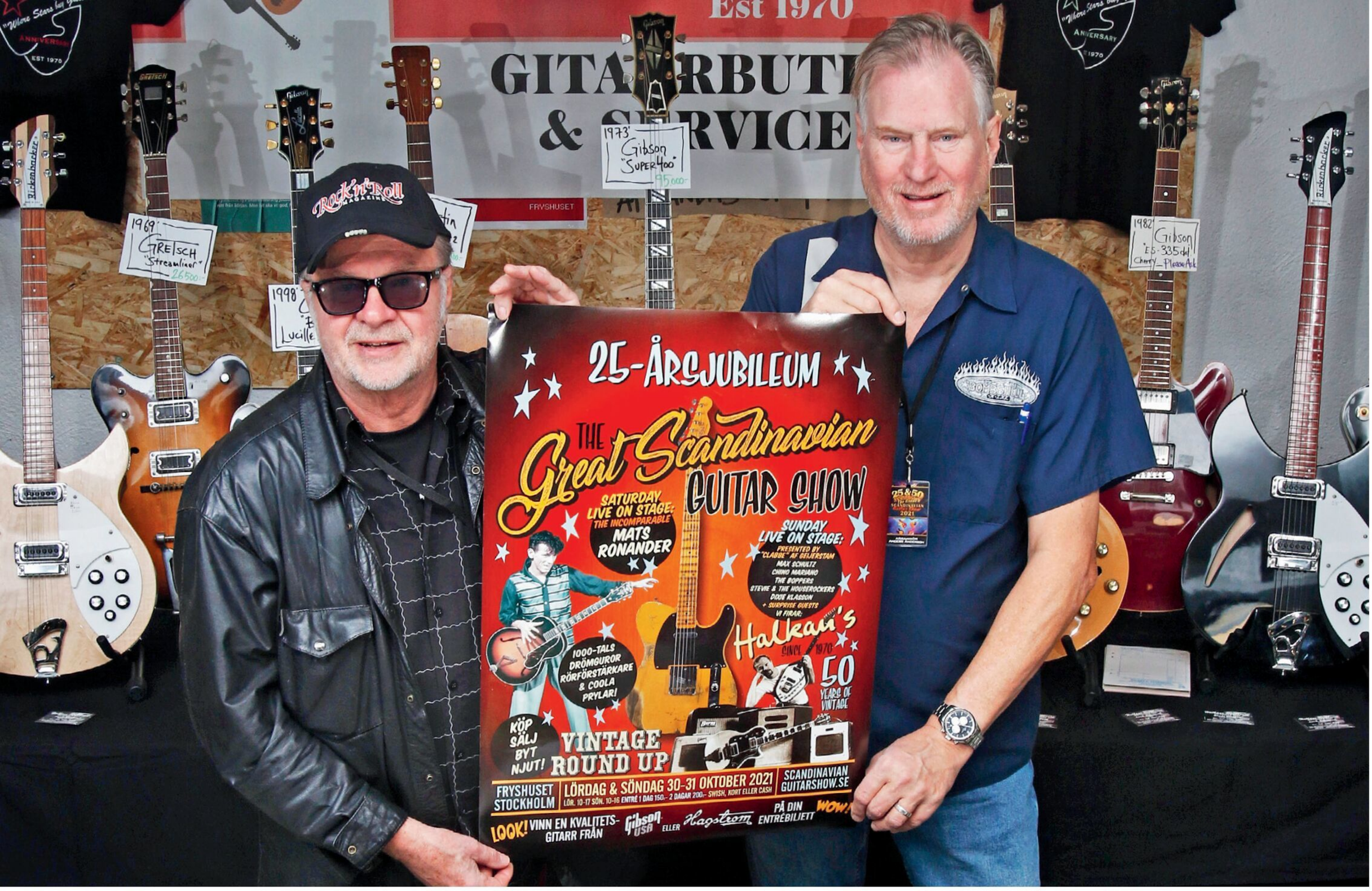

Jan "Halkan" Hallquisth (t.v.) från Halkan's Rockhouse i Stockholm och Anders Anderson på Vintage Guitars i Växjö arrangerade gitarrmässan på Fryshuset i Stockholm. Showen firade 25 år och Halkans affär har blivit 50 år (egentligen redan 2020, men coronan stoppade då festligheterna).

Dubbla jubileum på The Great Scandinavian Guitar Show

Drygt 800 besökare och 34 utställare trivdes på "The Great Scandinavian Guitar Show 2022" som arrangerades på Fryshuset i Stockholm. Att det samtidigt firades två jubileum höjde temperaturen lite extra. Mässan blev 25 år och Halkan's Rockhouse firade 50-årsjubileum. På grund av coronaeländet hade många inte setts på länge – så det blev en hel del trevliga möten.

Av Peter Törnqvist (text & foto)

Alexander "Plain Alex" vann en Gibson Les Paul på inträdesbiljetten och blev mycket glad!

Erik på Nordin Custom Guitars i Vallentuna gör så vackra och välbyggda gitarrer att det ligger på en religiös nivå.

Blunda och tänk på gitarristen Björn Clern som driver Tip Top Musik i Stockholm. Visst ser man en kille med gitarrer i båda händerna!? Denna gången en Gibson Les Paul Signature 1975 med begärt pris 60.000 kronor i högra handen. I den andra näven håller han en Clern Telecaster Thinline med prislappen 17.900 kronor.

Albin Roslund på Moody Sounds i Färjestaden är specialiserad på gitarrpedaler. Han hade också specialtillverkade bord. Kul inredningsdetalj!

Claes "Clabbe" af Geijerstam säljer några av de gitarrer han både samlat och spelat på. Tre Fender Custom Shop och två Gibson Custom Shop. Hans kända samling med signaturmodeller "Guitars of stars" står nu utställd hos Max Guitar i Nederländerna. Har Clabbe någon drömgitarr? "En Gretsch White Falcon Stereo", säger han utan att tveka! Till våren kör han vidare med showen "Hits of the 60's" med Svenne Hedlund och Lennart Grahn.

Rolf Hägglund på ProGuitar i Västerhaninge driver kurser för dem som vill bygga en egen gitarr. Här står han bland några han byggt själv.

Dixie Klasson backades upp av bland andra Stevie Klasson och Anders "Boba Fett" Lindström. Under de två mässdagarna uppträdde också Bom, Clabbe, Kalle Moraeus, Mats Ronander, Boppers, Max Schultz, Chino Mariano med flera.

Göran ”Guran” Blomgren och Rolle Ambrosson från Kapten Gitarr i Göteborg visade upp en Gibson Les Paul 1957 i mycket fint skick! Även om allt inte är guld som glimmar stod det 550.000 kronor på prislappen.

Den alltid glade pickupgurun Johan på Lundgren Pickups i Jönköping samarbetar nuförtiden också med gitarrtillverkaren Schecter som har hans M6- och M7-pickuper på alla deras Banshee-modeller.

Jonas Axmark och Oscar Björklund från Jam i Stockholm visar här upp ett par amerikanska Dan Armstrong-gitarrer. Till vänster: Ampeg Lucite 1971. Pris: 36.500 kr. Till höger: Model 341 London Series Sliding Pickup 1974. Pris 25.000 kr.

Peter och Karin Westerberg hade med sig en gitarr som bär deras efternamn, med modellnamnet Jetsonic Custom i Daphne Blue. En kundbeställd gitarr som förvarades i ett låst skåp. Halsen i amerikansk lönn har förstärkts med grafitstänger. Kroppen är av amerikansk al.

Leif Jakobsson på Sweden Guitarworks i Umeå, här med en Jakobsson Typ 1, arrangerar den 7 maj Umeå Guitarshow. Mer info på: www. umeaguitarshow.com

Leif Lundbäck och Fredrik Askerdal från No.1 Guitarshop i Göteborg hade läckra gitarrer i montern. Leif har drivit butiken i 15 år och berättade att de nu har delat ansvar, men att Fredrik ska ta över butiken. Fredrik är också med i Shakers, som ska ut på ”sista svängen” i mars 2022. Gitarren är en Gretsch från 1964 och på prislappen står det 39.900 kr.

Revelation
Gitarrer och basar i vintagestil. Kvalitet och finish till en prisnivå som slår allt du sett tidigare!
Entwistle
CUSTOM PICKUPS
Wilkinson
No.1
www.no1guitar.se
Johannebergsgatan 14, 412 55 Göteborg, tel. 031-160049

Lundgren
guitar pickups
It's not about what you play or how...
but why.
Used by:
Schecter Guitars USA ·
American Distributor: Pitbull Audio USA · The Axe Palace USA
Ibanez · Hagström Guitars · Scott Gorham Thin Lizzy ·
Dregen Backyard Babies · GHOST · Fredrik Thordendal Meshuggah ·
Kent · Kalle Moraeus · among others
www.lundgrenpickups.com

Rock'n'Recensioner

LP, CD, DVD BLU-RAY & BÖCKER

Av Jörgen Holmstedt: **JH**
Anders Lundquist: **AH**

Betyg 1-5

1 skiva: Underkänd
2 skivor: Bättre kan ni
3 skivor: Bra
4 skivor: Kolla in den
5 skivor: Världsklass

DIGI Finns endast digitalt.

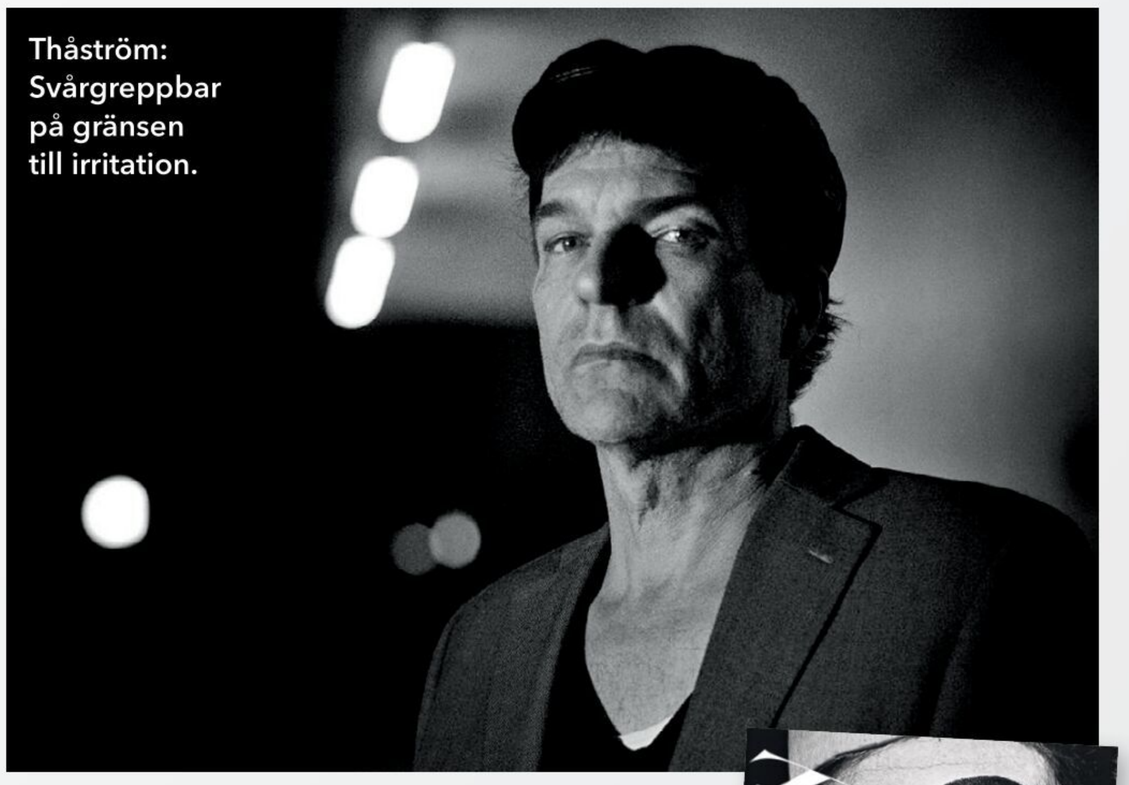

Thåström: Svårgreppbar på gränsen till irritation.

Med reservation för ändringar

Nysläppt

Brian Wilson *At my piano* (cd, lp, Decca).
Bruce Springsteen & The E Street Band *The legendary 1979 no nukes concerts* (bluray, cd, lp, Sony).
Dion *Stomping ground* (cd, 2-lp).
Elvis Presley *Back in Nashville* (4-cd, 2-lp, Sony).
Emerson Lake & Palmer *Out of this world: live (1970-1997)* (10-lp, 7-cd, BMG).
Eric Clapton *The lady on the balcony: The lock-down sessions* (cd, lp).
Rod Stewart *The tears of Hercules* (cd, lp, Warner).

December

3 The Doors *L.A. woman* (3-cd + lp, Warner), **Steve Gibbons Band** *Rollin' the albums 1976-78* (cd-box, Cherry Red).
21 Neil Young & Crazy Horse *Barn* (cd, lp, Warner).

Januari

21 Diamond Dogs *Slap bang blue rendezvous* (2-lp, cd, Sound Pollution).
28 Jethro Tull *The zealot gene* (lp, cd, Sony), **John Mayall** *The sun is shining down* (lp, cd, Forty Below Records).

På gång

John Mellencamp (cd, lp), **Ann Wilson** (cd, lp), AB/DC (lp), **Future Elephants?** (lp), **Scorpions** *Rock believer* (cd, lp,), **Slash** (cd, lp, Gibson/BMG), **Sator** *Return of the Barbie-Q-Killers* (2-lp, cd, Wild Kingdom), ***Philip Lynott*** *Songs for while I'm away* (dvd, bluray, Eagle), **Wilmer X** (cd, lp).

Risk för att tröttna

Thåström *Dom som skiner* (Sony) ●●●

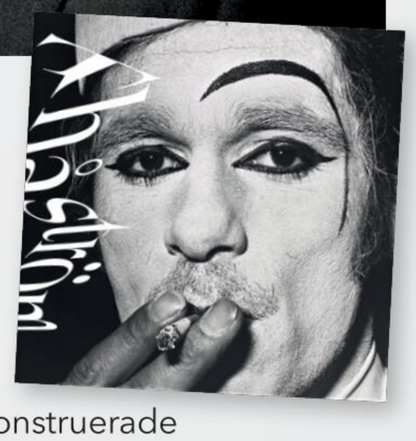

CD **LP** **Thåström** är tillbaka med ytterligare ett album fullt av längtan, melankoli, desperation och någon sorts strävan efter upphöjdhet. Anslaget är lite mjukare än vanligt, utan att direkt vara mer melodistarkt. Elektronik dominerar – gitarrer finns, men ingen kan säga att det låter som vare sig hans första eller hans andra band. Orden känns mer som ”stream of consciousness”-anteckningar, än som traditionellt konstruerade låttexter, vilket liksom hos **Van Morrison** verkligen är på gott och ont. Resultatet är ibland suggestivt, andra gånger irriterande, då man inte fattar vad han sjunger om för att det känns alltför introvert. Detsamma gäller förstås också hans välbekanta vokala manér. Eftersom jag inte lyssnat på Thåström på sistone funkar det, men jag anar att jag ganska snart kommer att tröttna. **AL**

Alan Parsons, i avsaknad av de rätta sångarna och sin bäste gitarrist.

Mycket saknas

Alan Parsons *The neverending show* (Frontiers) ●●

CD **LP** En del av poängen med **Alan Parsons Project** var att de handplockade personliga vokalister för respektive låt (ibland specialskrev de till och med låtar med en viss sångare i åtanke). En annan poäng var att de hade den mästerlige gitarristen **Ian Bairnson**, en av Storbritanniens mest smakfulla solister. Båda ingredienserna saknas på denna liveskiva.

Bra låtval och en kul souvenir om man har sett denna sättning live. Tämligen ointressant för oss andra. **AL**

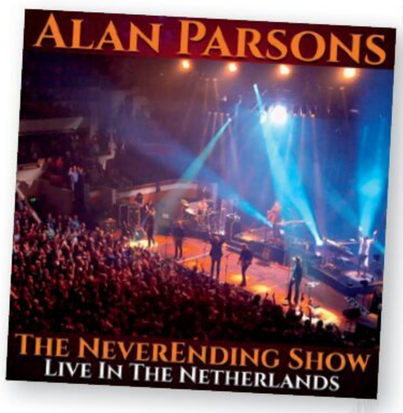

Roger Taylor är äntligen rätt bra på egen hand.

Här kommer lyftet

Roger Taylor *Outsider* (Universal) ●●●

CD **LP** **Queen**-trummisen **Roger Taylor** har ofta behövt moderbandets kvalitetskontroll; hans egna skivor har inte hållit samma klass som de låtar han bidragit med till bandet. Nya soloplattan är dock ett lyft. En elegant och vuxen platta vars texter och musik reflekterar den eftertanke som framtvingats av pandemin. I inledande ”Tides” och avslutande ”Journey's end” gränsar det åt **Pink Floyd**-atmosfärer. Det är en rätt lugn platta – endast ”More kicks” rockar hårt. **AL**

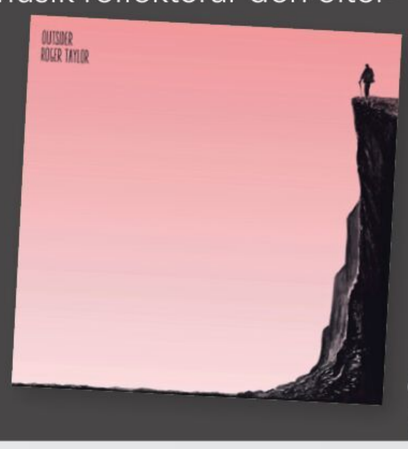

Bättre än ni tror

Räkna inte ut de listiga rävarna i coverbandet Deep Purple. Från vänster: Paice, Glover, Gillan, Airey och Morse.

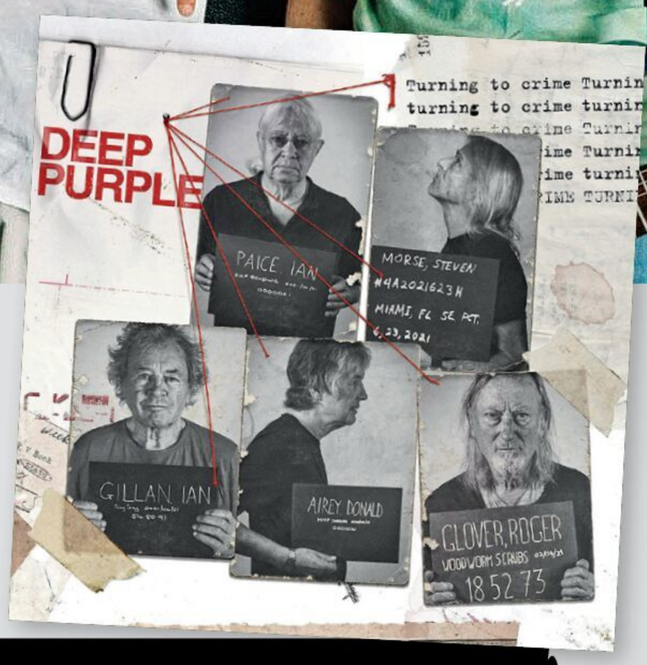

Deep Purple
Turning to crime (Ear) ●●●●

CD LP Att göra en coverplatta kan på papperet verka trött. Dessa låtar tar dock fram det bästa ur **Purple** och visar deras bredd och uppfinningsrikedom som musikanter.

Trots att mycket har gjorts på distans under pandemin är spelglädjen påtaglig. Roligast är när de kombinerar **Yardbirds** originalversion av "Shapes of things" med **Jeff Beck Groups** tyngre version. Det är också kul att **Fleetwood Macs** "Oh well" även innehåller en del av den suggestiva andra delen. Den hade gärna fått vara längre.

Jazziga inslag visar att den improvisatoriska förmågan är intakt. Ett par låtar är uttjatade, men lyckligtvis har de flesta tryckts ihop i ett avslutade medley.

En dokumentärfilm, "The locked up: The making of Turning to crime", kommer att ingå i en specialbox med fem 12-tumssinglar samt släpps på separat dvd eller bluray. **AL**

Charlie, Woody, Bill, Keef och Mick. 1981 var Stones större än någonsin, med albumet "Tattoo you".

Rariteter av klass

Rolling Stones Tattoo you Super deluxe Edition
(Universal) ●●●●

CD LP Ett vanligt diskussionsämne i rockkretsar är när **Stones** släppte sitt senaste helgjutna album. "Tattoo you" (1981) är ojämnt, men rymmer tillräckligt många ikoniska låtar för att inneha klassikerstatus och bli omnämnd i sammanhanget.

På senare år har Stones gjort det till en vana att färdigställa halvfärdiga inspelningar med nya sång- och gitarrpålägg i samband med jubileumsutgåvor. Så även här. Oavsett ursprungsskick, håller vissa "Lost & found"-låtar i slutänden så mycket "rock'n'roll swagger" att de utan problem hade kunnat sparas till ett nytt Stones-album utan att någon hade reagerat.

De flesta klarar sig nog med deluxeversionen (originalalbumet och de nio "Lost & found"-låtarna), medan superdeluxe-boxen är till för den som måste ha "Still life"-giget från 1982 och den fina boken. **AL**

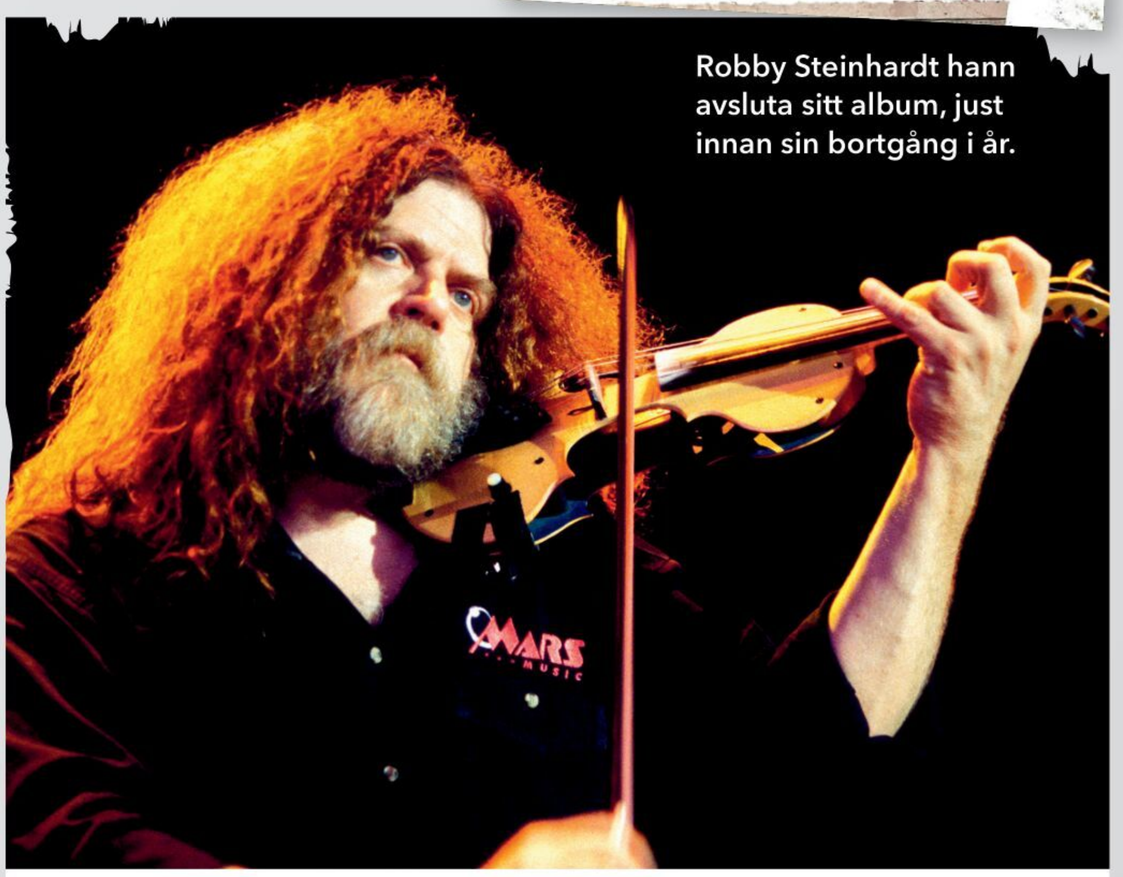
Robby Steinhardt hann avsluta sitt album, just innan sin bortgång i år.

Vila i frid

Robby Steinhardt *Not in Kansas anymore*
(Solar Music/Franklin Music Group) ●●●

CD LP Den före detta violinisten och sångaren i Kansas, **Robby Steinhardt** (1950-2021) hann inte ge ut sitt första soloalbum innan sin död. Nu är det släppt och det är en extremt genomarbetad historia med en imponerande rad namnkunniga gästmusiker. Musiken består av en nästan överarbetad kaskad av virtuos, intrikat och episk progressive rock. Att det påstådda textmässiga temat är svårt att skönja gör det dock bitvis lite svårt att bli genuint berörd. **AL**

Steampacket: så in i vassen bra, för det mesta.

53 års försening

Steampacket *Steampacket 1965-68* (Busy Bee) ●●●

LP 53 år efter upplösningen släpps **Steampackets** första lp. Det experimentella Stockholmsbandet vägrade att rätta in sig i ledet med alla grupper som gjorde pop för Tio i topp-listan. Med fuzzbox och hypnotiska orgelslingor skapade **Mikael Ramel** och kompani psykedeliska låtar som ”Take her any time”, en av 60-talets bästa så kallade freakbeat-låtar. Lika stark är ”Fruit-seller oldman’s song” som låter influerad av **Beatles** sena period, med barnkör och flöjt.

Några spår faller ur ramen, som tramsiga bröllopslåten ”Viva l’amour” och en bagatell kallad ”Bara ett par dar”. **JH**

Danskt gemyt

Thorbjørn Risager & The Black Tornado *Best of* (Ruf) ● ● ● ●

2-CD LP **Thorbjørn Risagers** blues är energisk, rå och oborstad. Samtidigt är den elegant förfinad, i form av generösa blåsarrangemang och snygg körsång. **The Black Tornados** utgör tillsammans med huvudrollsinnehavaren hela åtta musiker.

Risagers röst både smeker och river genom dessa 33 utvalda spår från en 20 år lång karriär i hängivenhetens tecken. Mycket olycklig kärlek förstås, i låtar som ”If you wanna leave” och ”I used to love you”. Men också erotiskt pulserade spår som ”Rhythm of the night” och ”You walked right into my heart”.

Missa inte Danmarks bäst bevarade hemlighet, ofta på turné i vårt land. **JH**

Risager gör skön bilåkarblues.

Fantastiska ”Destroyer” för tusende gången, visst, men var är bonuslåtarna?

Svaga bonusar

Kiss *Destroyer 45th anniversary* (Universal)

CD LP Att ”Destroyer” är **Kiss** största stund i studion är de flesta utom **Nicke Andersson** eniga om. Låtkvaliteten, **Bob Ezrins** överdådiga produktion och känslan av mystik gör att den även accepterats av folk som vanligtvis dissar gruppens juvenila hårdrock.

2021 års mastering låter ungefär som den närmast föregående och demo-låtarna är i stort sett värdelösa. De hörvärda – exempelvis ”God of thunder” med **Paul Stanley** på sång och hans demo ”Dontcha hesitate” – har dessutom redan släppts på annat håll.

Liveinspelningarna från Paris i box-versionen låter illa. Betyget blir ●●●●● för originalplattan, medan bonusmaterialet på deluxeversionen drar ner betyget ●●●.

Den intressantaste delen av den super-deluxe-boxen hade varit **Steven Wilsons** högupplösta surroundmix, men den fanns inte tillgänglig vid pressläggning. **AL**

Gov’t Mule, redo att släppa ifrån sig lite heavy load blues.

Sensuellt

Gov't Mule *Heavy load blues* (Fantasy) ●●●●

CD LP **Warren Haynes** (som hörts i **Allman Brothers Band** och **Grateful Dead/The Dead**) har alltid gjort rockmusik med rötterna i amerikansk rotmusik som blues, country och soul/gospel. Gov't Mule, har dock aldrig gjort en ren bluesplatta förrän nu.

Många varianter av genren täcks in. Det mesta hålls dock avskalat och återhållsamt och den tyngd som dyker upp mot slutet är nästan ovälkommen. En intagande platta full av sensuellt sväng och läckra gitarrsolon. **AL**

Ni kanske skulle ha satsat på ett större turnéfordon, Hep Stars.

Smaskigt och folkbildande

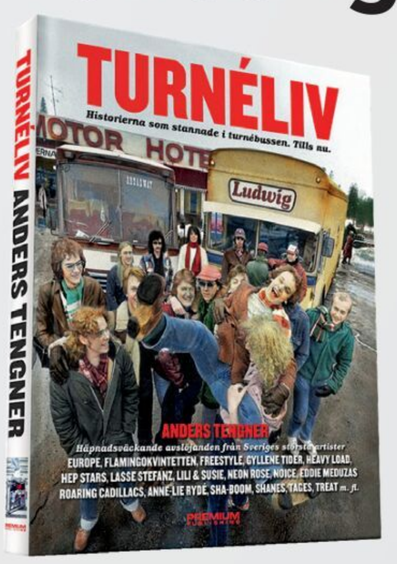

Anders Tengner

Turnéliv (Premium) ●●●●

BOK Skribenten **Anders Tengner** har inför boken intervjuat en rad svenska musiker om livet på vägarna, företrädesvis under 60-, 70- och 80-talen. Här finns inte bara smaskiga stories om sex och sprit. Även folkbildande historieskrivning om Sverige, dess vägkrogar, spelställen och arrangörer under de nämnda decennierna tornar fram under läsningen. Många har dock sannolikt också följt den oskrivna regeln ”what happens on tour, stays on tour”. **AL**

Sluta forma er efter dagens trender och var er själva, Doobies!

Perfekt och sterilt

Doobie Brothers *Liberté* (Universal) ● ●

CD **LP** Tanken på att ha **The Doobies** (eller åtminstone delar av dem) tillbaka på skiva kändes välkommen, eftersom de enligt uppgift fortfarande levererar live. Tyvärr känns detta över lag tamt – och saknar samtidigt den westcoast-finess som **Michael McDonald** bidrog med. I dag låter väldigt många amerikanska skivor så här: lite Nashville-pop, lite americana, lite romantik. Allting gjort på modernt vis, vilket gör att ljudet är perfekt – men känslan steril. **AL**

Världens bästa demo

Peter Goalby *Easy with the heartaches* (Cherry Red) ●●●●

CD **Peter Goalby** är den fantastiske sångaren som blåste nytt liv i **Uriah Heep** på albumet ”Abominog” 1982, och sjöng på ytterligare två bra album med dem. Att han var synnerligen inflytelserik, visar den här samlingen sololåtar i demoform från sena 80- och tidiga 90-talen. Det är **AOR** med tuff framtoning, ofta lik den som Goalby gav röst åt i Heep. Melodiöst så det förslår, och med gåshudsframkallande sångprestationer. Att det är enkelt inspelat, med trummaskin, gör mindre.

Ska du bara ha en demo i år, är det den här. **JH**

Goalby hade rösten och låtarna, men inget skivkontrakt.

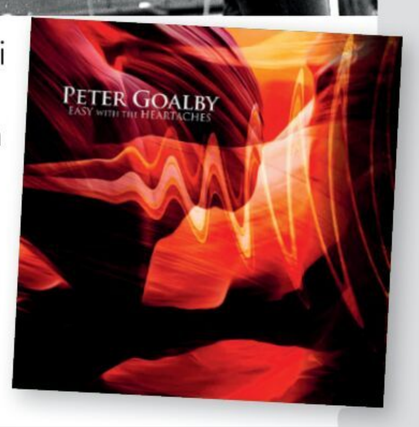

BOM! Så lyder den här explosionen i blues och bluesrock, från Stockholmstrion med det namnet.

Organiskt och groovigt

BOM *Something strange* (Ola Insulander Musik) ●●●●

2-LP Det mesta bottnar i blues och bluesrock, men är kryddat med New Orleans-sväng, Texas-tyngd och lite mer utvecklade och intressanta melodier än den mest traditionella bluesmusiken.

Groove, dynamik och samspel präglar plattan, vars organiska känsla gör sig bra på vinyl. Texterna är personliga utan att bli alltför privata och handlar ofta om vägskäl och strävan efter balans och harmoni i livet. Albumet säljs på Pet Sounds i Stockholm och vid konserter. **AL**

NR 1 2015

NR 2 2012

NR 3 2015

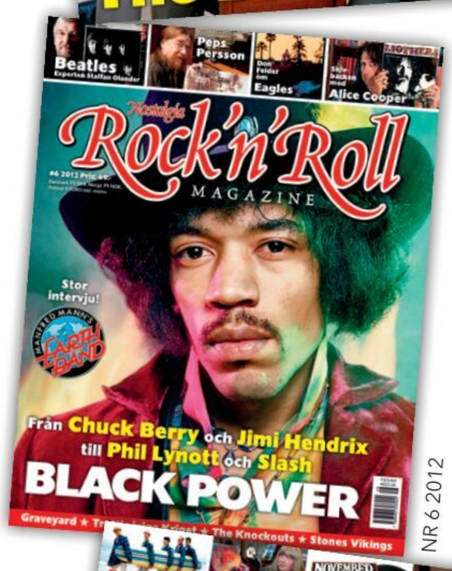

NR 6 2012

NR 1 2013

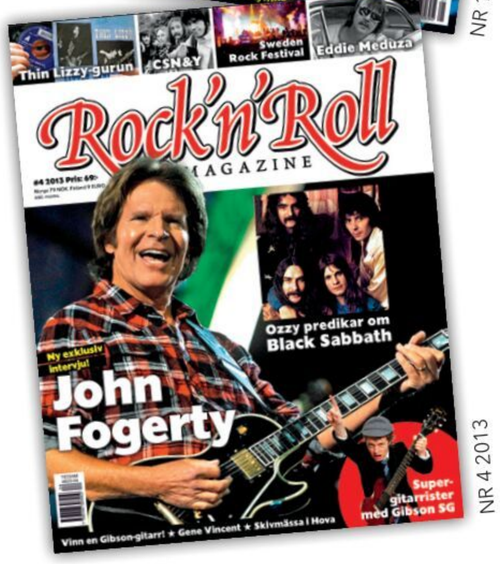

NR 4 2013

Tidlösa tidningar!

Eftersöks ett speciellt band eller en viss artist? Eller reportage om skivmässor eller festivaler. Kanske samlingen med Rock'n'Roll Magazine ska kompletteras? Detta register hjälper dig att hitta bland tidigare utgivna nummer. Tidningarna kan beställas via: www.rocknrollmagazine.se Telefon: 0455-30 29 30.

BAND/ARTISTER

A

Abramis Brama	2/2020
AC/DC	6/2013
AC/DC (samlare)	3/2016
AC/DC	3/2017
AC/DC (guide)	7/2019
Aerosmith	3/2014
Anekdoten	2/2019
Andersson, Nicke	3/2012
Andersson, Nicke	6/2016
Arksund, Johnny	7/2019

B

Backyard Babies	2/2019
Ballard, Russ	2/2021
The Band	8/2020
Batten, Jennifer	1/2015
Baymoore, Jack	1/2012
Beach Boys	1/2013
Beatles	3/2015
Beatles (samlare)	4/2015
Beatles i Sverige -64	5/2016
Beatles i Sverige -65	6/2016
Beatles (Apple Story)	6/2017
Beck, Jeff	4/2020
Beefheart, Captain	5/2020
Berry, Chuck	6/2014
Blackberry Smoke	4/2015
Blackmore, Ritchie	6/2015
Black Sabbath	4/2013
Black Sabbath	5/2021
Blondie	2/2014
Bloom, Conny	3/2018
Blue Öyster Cult	1/2015
Blues Pills	7/2020
Bolan, Marc	2/2020
Bowie, David	2/2016
Bowie, David (60-talet)	1/2019
Bowie, David	5/2020
Bonamassa, Joe	5/2012
Bonamassa, Joe	3/2016
Bruce, Jack	6/2014
BTO	6/2018
Budgie	8/2019
Buffalo Springfield	6/2019
Burdon, Eric	3/2013
Burgess, Sonny	2/2013
Burnette, Hank C	2/2016
Burnette, Johnny	3/2016
Buzzcocks	2/2019
Byrds	5/2017

C

Camel	1/2016
Camel	6/2021
Cannon, Freddy	2/2018
Cash, Johnny	2/2012
Cash, Johnny	2/2017
Charles, Ray	3/2015
Cheap Trick	4/2016
Clash	4/2020
Clapton, Eric	3/2020
Clarke, Allan	8/2019
Clearn, Björn (Tip Top)	8/2020
Cochran, Eddie	5/2013
Connolly, Brian	8/2019
Cooke, Sam	6/2015
Cooper, Alice	2/2012
Cooper, Alice (samlare)	5/2016
Cooper, Alice	1/2019
Coverdale, David	4/2019
Crazy Horse	8/2019
Cream	3/2019
Creedence Cl. Revival	2/2019
Crosby, David	7/2021
Crow, Sheryl	7/2019
CSN&Y	4/2013

D

Dag Vag	5/2016
Deejays	3/2017
Deep Purple	3/2011
Deep Purple	6/2015
Deep Purple	4/2020
Dickinson, Bruce	2/2018
Diddley, Bo	3/2014
DIO, Ronnie James	4/2016
Dire Straits	6/2020
Domino, Fats	5/2014
Doors	5/2019
Donovan	3/2018
Downliners Sect	1/2014
Dregen	1/2018
Dr. Feelgood	3/2021
Dury, Ian	6/2015
Dylan, Bob (samlare)	6/2016
Dylan, Bob	6/2019

E

Eagles	6/2012
Ebba Grön	4/2014
Eddy, Duane	4/2016
Einarsson, Thomas	7/2018
Ekberg, Peter O	4/2018
ELO	2/2020
ELP	8/2018
Enable, Ally	1/2020
Englin, Örjan (Dr Rock)	4/2018
Englund, Micke	5/2013
Essinger, Emma	3/2020
Europe	3/2015
Everly Brothers	4/2017

F

Fabulous Four	6/2017
Faces	1/2015
Fat Boy	5/2012
Fleetwood Mac	1/2018
Fogerty, John	4/2013
Free	6/2018
Frehley, Ace	5/2014
Frisk, Niclas	7/2021

G

Gallagher, Rory	2/2021
Gasolin'	1/2012
Genesis	3/2013
Genesis	8/2020
Ghost	4/2021
Gillan, Ian	8/2018
Girlschool	4/2019
Go Getters	2/2018
Gordon, Robert	2/2016
Gov't Mule	8/2019
Grand Funk	2/2015
Graveyard	6/2012
Grateful Dead	8/2021
Green, Peter	4/2021
Gösta Berlings Saga	8/2020

H

Haley, Bill	2/2015
Hammerfall	3/2021
Harrison, George	4/2018
Hart, Beth	3/2019
Harvey, Alex	6/2016
Hawkwind	1/2020
Heart	5/2021
Heavy Load	2/2016
Hellacopters	3/2016
Hellberg, Nisse	1/2012
Hep Stars	5/2012
Hep Stars (B. Andersson)	4/2017
Hellstrand, Staffan	8/2021
Hendrix, Jimi i Sverige	5/2017
Herman's Hermits	6/2016
HFMC (Hasse Fröberg & Musical Companion)	3/2020
Hoffsten, Louise	5/2014
Holder, Noddy	8/2020
Hollies	5/2013
Holm, John	5/2012
Hounds	2/2017
Hub Caps	5/2013

NR 8 2021

Humble Pie	1/2021
Hurriganes	3/2015
Hylander, Dan	3/2018
Hynde, Chrissie	6/2020
Håkansson, Kenny	2/2013
Hällas	4/2020

I

Iron Maiden	5/2015
Iron Maiden (guide)	8/2021

J

Jackson, Wanda	5/2015
Jackpots	1/2015
Jacobsson, Örjan	6/2019
Jade, Janina	8/2019
Joplin, Janis	7/2019
Jetbone	3/2019
Jett, Joan	5/2019
Johnson, Wilko	1/2014
Jones, Danko	3/2015
Jones, Kenney	1/2016
Jones, Paul	8/2018
Jennings, Waylon	2/2015
Johnny Kidd & The Pirates	1/2021
Jethro Tull	3/2012

K

Kal P Dal	3/2012
Kansas	1/2017
Kaukonen, Jorma	3/2019
King Crimson	1/2017
Kinks	3/2011
Kinks	6/2014
Kinks (samlare)	5/2014
Kinks	8/2018
Kinks	8/2019
Kiss (samlare)	5/2013
Kiss	4/2017
Kiss (guide)	3/2020
Klasson, Stevie	8/2021
Knockouts	6/2012

L

Led Zeppelin	1/2013
Lee, Brenda	3/2015
Lee Kings	2/2014
Lennon, John	3/2018
Lewis, Jerry Lee	4/2014
Lisa Lystam Family Band	6/2019
Little Richard	2/2014
Lofgren, Nils	5/2019
Lolita Pop	7/2019
Lovin' spoonful	2/2021
Lucifer	1/2020
Lynne, Jeff	1/2013
Lynott, Phil	1/2016
Lynyrd Skynyrd	4/2015
Lyxzén, Dennis	3/2019

M

Mae, Fanny	6/2013
MaidaVale	4/2020
Malmberg, Göran	3/2020
Malmsteen, Yngwie	4/2019
Manfred Mann	6/2012
Mann, Manfred (Guide)	5/2021
Marillion	8/2018
Mariott, Steve (samlare)	3/2014
Mayall, John	1/2012
Mascots	1/2016
McCartney, Paul	6/2018
McPherson, JD	4/2016
Meduza, Eddie	4/2013
Metallica	6/2017
Miller, Frankie	3/2020
Mimikry	4/2021
Monkees	4/2016
Monroe, Michael	2/2015
Moody Blues	2/2015
Moore, Gary	6/2019
Moore, Scotty	3/2018
Most	2/2021
Motvind	4/2013
Mott the Hoople	5/2013
Motörhead	2/2016
Motörhead	3/2019
Mountain	3/2016
Move	4/2018
Mustasch	5/2019

N

Namelosers	2/2013
Nash, Graham	3/2016
Nationalteatern	1/2014
Nature	2/2016
Nazareth	2/2012
Nazareth	1/2019
Nelson, Ricky	1/2016
Neon Rose	1/2012
Nomads	4/2016
Northern Ladies	1/2021
November	1/2013
Nursery Rhymes	5/2015
Nyström, Nysse	2/2012
Nässil, Filippa	8/2018

O

Ola & The Janglers	6/2014
Orbison, Roy	6/2013

P

Parfitt, Rick	2/2017
Parker, Graham	2/2019
Parsons, Alan	6/2018
Perkins, Carl	4/2015
Perry, Steve	8/2018
Persson, Peps	6/2012
Petty, Tom	7/2018
Pink Floyd	6/2016
Pink Floyd (60-talet)	7/2020
Plant, Robert	6/2021
Plommons	5/2015
Presley, Elvis	4/2012
Presley, Elvis	3/2014
Presley, Elvis	1/2015
Presley, Elvis	5/2016
Pretty Things	6/2015
Prins Svart	1/2020
Procol Harum	3/2018

Q

Quatro, Suzi	1/2015
Queen (samlare)	4/2014
Queen (Guiden till)	1/2019

R

Ramones	4/2012
Ramones	6/2020

Red Hot Max	2/2012
Refreshments	2/2013
Rich, Charlie	1/2015
Richard, Cliff	4/2016
Richards, Keith	1/2021
Rickfors, Mikael	1/2018
Riley, Billy Lee	3/2016
Rival Sons	5/2012
Rival Sons	4/2016
Rock-Ragge	1/2014
Rolling Stones	1/2012
Rolling Stones	3/2013
Rolling Stones Del 1	1/2017
Rolling Stones Del 2	2/2017
Rolling Stones Del 3	3/2017
Rolling Stones Del 4	1/2018
Rolling Stones (Guide)	4/2019
Rogefeldt, Pugh	6/2013
Ronander, Mats	3/2013
Roxy Music	5/2019
Runaways	2/2015
Rundgren, Todd	5/2015
Rush	2/2013
Rush	4/2020
Rönnblom, Anders F	6/2017

S

Saga	7/2018
Santana, Carlos	8/2021
Sator	8/2018
Savoy Brown	1/2013
Saxon	1/2016
Schaffer, Janne	1/2014
Scorpions	4/2015
Scott, Jack	6/2014
Searchers	2/2019
Shadows	6/2021
Shakers	3/2012
Shanes	2/2015
Shannon, Del	5/2016
Siena Root	1/2019
Slade	2/2013
Slam Creepers'	5/2015
Slash	5/2014
Smith, Patti	2/2020
Snowy Dunes	6/2020
Southside Johnny	3/2013
Sparks	1/2020
Spiders	5/2021
Springsteen, Bruce	2/2012
Springsteen, Bruce	3/2021
Setzer, Brian	3/2011
Setzer, Brian	5/2014
Spedding, Chris	5/2016
Spotnicks	4/2012
Stark, Janne	5/2018
Starkie, Quint	1/2016
Starr, Ringo	5/2018
Status Quo	3/2012
Status Quo	7/2019
Status Quo (Guide)	4/2021
Steele, Tommy	1/2017
Stolt, Roine	6/2018
Stray Cats	8/2020
Strawbs	5/2019
Strix Q	5/2016
Ström, Nikke	5/2014
Styx	1/2018
Supertramp	6/2015
Sweet	5/2014
Sweet	4/2016

T

10cc	2/2014
Tages	1/2011
Tages	4/2016
Taylor, Mick	5/2021
Tears	1/2017
Ten Years After	2/2018
Tess, Cherry	3/2011
Tharpe, Rosetta	4/2015
T. Rex	3/2012
Them	2/2020
Trettioåriga kriget	6/2012
Thin Lizzy	1/2014
Thin Lizzy	2/2017
Thin Lizzy	5/2018
Thin Lizzy (guide)	7/2020
Thin Lizzy-gurun	4/2013
Thunders, Johnny	5/2016
Thåström, Joachim	7/2021
Toto	7/2021
Triumph	5/2017
Troggs	1/2020
Troublemakers	3/2021
Trower, Robin	4/2019
Tubes	5/2017
Turtels	3/2021
Twitty, Conway	5/2017
Tyla, Sean	3/2015

U

UFO	3/2015
UFO (guide)	7/2021
Uriah Heep	2/2014
Uriah Heep (guide)	1/2021

V

Van Halen	2/2021
Vaughan, Stevie Ray	6/2019
Velvet Insane	3/2020
Vernon, Mike	7/2018
Vincent, Gene	4/2013
Violents	5/2015

W

Wadenius, Jojje	2/2015
Wasa Express	3/2013
Waters, Roger	4/2017
West, Red	2/2015
White, Snowy	2/2020
Who	2/2012
Who	1/2020
Wikström. Rolf	6/2015
Williams, Jerry	2/2012
Wilmer X	4/2018
Wings (Paul McCartney)	3/2017
Winter, Johnny	2/2012
Wood, Ronnie	5/2020
Wyman, Bill	6/2015

Y

Yardbirds	3/2016
Yes	2/2018
Yes (Guide)	4/2021
Yngström, Clas	1/2013
Young, Neil	6/2014
Y&T	1/2019

Z

Zappa, Frank	6/2013
Zombies	4/2012
ZZ Top	2/2016
ZZ Top (guide)	6/2021

Ö

Öhrström, Bill	1/2011
Östlund, Alf	2/2015

ANDRA ARTIKLAR

50-talet	1/2011
60-talet	1/2011
60-talsspecial	7/2018
50-talets rockfilmer	3/2011
70-talet	1/2011
Abbey Room	6/2012
Affischsamlare	4/2012
AMI jukebox	6/2014
Analoga synthar	1/2015
AOR	6/2016
Ares Guitars	4/2021
Basande basister	4/2012
Bear Family records	1/2012
Berglind, Sten (50-tal)	5/2018
Bigsby, svajarmar	1/2015
Bongo, klubb Malmö	6/2014
Bowie-samlare	2/2018
Brittiska invasionen	3/2014
Burns Gitarrer	7/2019
Carlsson-högtalare	4/2017
Cd-samlare (J. Wirmark)	5/2018
Chess Records	3/2013
Clabbes gitarrsamling	2/2018
Cue Club, Göteborg	1/2012
Jan Damgaard	1/2014
Dr Vinyl	6/2019
Elbasar	2/2017
Fender Telecaster	3/2017

Band och artister finns under begynnelsebokstaven i bandnamnet eller artistens efternamn (artistnamn).

NR 3 2013

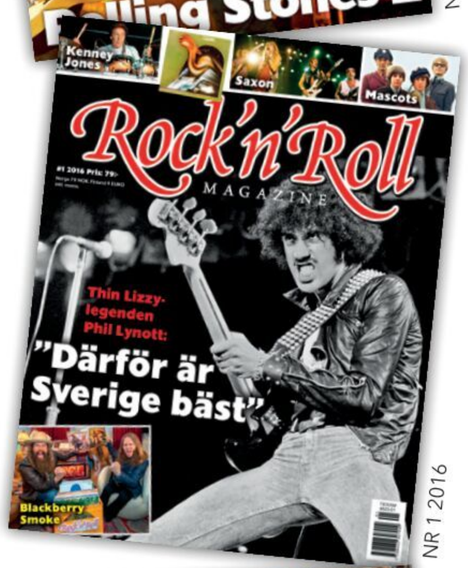

NR 1 2016

NR 4 2015

NR 7 2019

NR 4 2014

NR 3 2020

Fuzz Guitar Show	4/2017
Fuzz Guitar Show -18	6/2018
Fuzz Guitar Show -19	5/2019
Fyrkanalsstereo	6/2019
Garagelands Rec	5/2015
Gibson (samlare)	5/2015
Gibson ES	1/2018
Gibson SG	4/2013
Ginza-Hasse	3/2013
GMF	1/2019
GMF	5/2021
Grammofoner	1/2015
Gretsch (gitarrer)	6/2017
Gitarrbyggarcentrum hos JAM	3/2020
Gitarrmässa	1/2017
Guitars, museum	2/2014
Guitars, museum	6/2021
Guitar Show	1/2012
Göteborgs-guiden	4/2012
Göteborg på 60-talet	7/2019
Hagström-gitarrer	3/2011
Halkans Rockhouse	5/2020
Hammondorglar	7/2018
Helges Håla	3/2014
Hep House	2/2019
Henriksson, Anders	2/2016
Hifi-mässa GBG	6/2014
House of oldies	6/2012
Hultsfreed Hayride	5/2012
Holographic Audio	7/2019
Hot Stuff	2/2014
Hårdrock i Sverige	5/2016
Hörlurar	3/2014
Instrumentalmusik	4/2015
Jakobsson Guitars	1/2021
Jam Gitarrer	5/2014
Jukeboxar	1/2018
Jukeboxdoktorn	1/2011
Jukeboxar Sparreh.	3/2011
Kampen om Cadillac	3/2021
Kiss-samlare (N. Påhlsson)	5/2018
Linn	1/2013
Live & Rockin'	3/2011
Live & Rockin'	4/2012
Live & Rockin'	4/2014
Malmö-Guiden	5/2012
Lunengs Hifi	6/2012
Lundgren Guitar Pickups	1/2021
Mellotroner	6/2013
Mikrofonsamlare	6/2012
Munspelsteknikern CJ Hörnfeldt	3/2018
Musikåret 1970	1/2020
MÅS Instrumentmakeri	1/2021
Nordin Guitars	3/2021
Nordic Guitar Fest.	4/2014
Nostalgipalatset	2/2012
Olsson Amps	2/2020
Olympen i Lund	1/2013
Pickuper	2/2013
Progressive rock	5/2013
Progressive rock	4/2014
PRS gitarrer	7/2020
Psykedeliskt 60-tal	2/2018
Pubrock	6/2020
Radio Nord & Syd	3/2011
R&B	6/2016
Rehifi	5/2012
Rickenbacker	4/2015
Rockbrudar	1/2012
Rock'n'Roll Telestrata Del 1/3	2/2019
Rock'n'Roll Telestrata Del 2/3 Sweden Guitarworks	3/2019
Rock'n'Roll Telestrata Del 3/3. Lundgren Guitar Pickups	4/2019
Rockmusiken 1968	5/2018
Rock-Ola Jukebox	5/2012
Rullbandspelare	2/2020
Seeburg jukebox	5/2013
Sgt Doom Guitars	5/2021
Skivmässa i Solna	1/2012
Skivmässa i Hova	4/2013
Skivspelare	1/2011
Skivtvättar	3/2015
Sonnemo Guitars.	2/2021
Southern Rock	4/2015
Spinroad Vinyl Factory	6/2021
Steel guitar	3/2016
Stiff Records	3/2018
Stones vikings	6/2012
SUN-samlare	2/2018
SUN, skivbolaget	2/2013
Sweetspot -19	5/2019
Sweden Rock Fest.	3/2011
Sweden Rock Fest.	4/2012
Sweden Rock Fest.	4/2013
Sweden Rock Fest.	4/2014
Svenskt rockarkiv	5/2012
Stockholms-Guiden	3/2012
Svalanders	4/2014
Svensk, Åke (samlare)	5/2017
Teenbeat	6/2017
Texas Del 1	6/2018
Texas Del 2	7/2018
Tio i topp	7/2020
The Great Scandinavian Guitar Show	1/2020
Thorens	2/2012
TLL Guitars	8/2019
TLL Guitars	1/2021
Trumslagare	5/2017
Trådlösa prylar	4/2015
West Coast Riot	5/2012
Westerberg Guitars	2/2021
Vinylpresseri	2/2012
Wurlitzer	1/2012
Åseda hifi	8/2019

NR 4 2021

SKIVBACKEN

Artister som medverkat i artikelserien "Skivbacken"

Slash	4/2012
Cooper, Alice	6/2012
Scott, Andy	1/2013
John Lindberg Trio	2/2013
Ian Gillan	4/2013
Svenne Hedlund & Tommy Blom	6/2013
Nicke & Dregen	1/2014
Little Gerhard & Thomas Pareigis	2/2014
Lennart Grahn & Clabbe	3/2014
Rival Sons	4/2014
Scott Gorham	5/2014
Steve Hacket & Stefan Fredin	6/2014
Graham Gouldman	1/2015
Uriah Heep-legendarer	2/2015
John Coghlan & Åke Eriksson	3/2015
Ebbot & Nisse Hellberg	4/2015
Jerry Williams & Göran Lagerberg	5/2015
Clas Yngström & Chips Kiesbye	6/2015
Blackberry Smoke	1/2016
Dave Hill & Don Powel	2/2016
Phil Mogg	3/2016
Ian Anderson	4/2016
Michael Monroe & Sami Yaffa	5/2016
Francis Rossi	6/2016
Pugh Rogefeldt, Mikael Rickfors & Dan Hylander	1/2017
Ian Paice & Roger Glover	2/2017
Biff Byford & Paul Quinn	3/2017
Billy Gibbons	4/2017
Graham Nash	4/2017
Roger Holegård & Christer Stålbrandt	5/2017
Steve Harris	6/2017
Joey Tempest	1/2018
Little Steven	2/2018
Michael Schenker	3/2018
Thomas Johansson	4/2018
Mikael Åkerfeldt & Steven Wilson	5/2018
Ulf Dageby & Håkan Nyberg (Nationalteatern)	6/2018
Phil May och Dick Taylor (Pretty Things)	7/2018
Uli Jon Roth	8/2018
Conny Bloom & Andy Christell (Electric Boys)	1/2019
Glen Matlock	2/2019
Colin Blunstone & Rod Argent (The Zombies)	3/2019
John Mayall	4/2019
Tema Woodstock 1969: Dan Hylander, Mats Ronander, Conny Bloom, Clas Yngström, Py Bäckman och Mikael Rickfors	5/2019
Mick Box & Phil Lanzon (Uriah Heep)	6/2019
Ian Haugland & Brian Downey	7/2019
John Norum & Fredrik Åkesson	8/2019
Mikkey Dee	1/2020
Joakim Nilsson & Oskar Bergenheim (Graveyard)	2/2020
Chick Churchill & Rick Lee i Ten Years After	3/2020
Janne Schaffer, Kenny Håkansson och Mats Ronander	4/2020
Michael Sadler och Jim Gilmour från Saga	5/2020
Ralf Gyllenhammar och Joacim Cans	6/2020
Nicke Andersson, Johanna Platow och Linus Björklund i Lucifer	7/2020
Plura & Carla Jonsson (Eldkvarn)	8/2020
Pubrock med Jocke Arnell, Micke Finell och Billy Bremner	1/2021
John Levén (Europe), Mappe Björkman (Candlemass) och Robban Bäck (Mustasch).	2/2021
Filippa Nässil och Guernica Mancini i Thundermother	3/2021
Tobias Forge & Jonas Åkerlund	4/2021
Roine Stolt och Hasse Fröberg (Flower Kings).	5/2021
Michael Alonzo, Stefan Guiance och Sören "Sulo" Karlsson (KSMB)	6/2021
Henrik Salander Jan Bråthe från The Hounds och Lennart Grahn från Shanes	7/2021
Lasse Svensson och Göran Lagerberg (Tages-legendarer)	8/2021

NR 6 2014

Ge bort tidningar i julklapp!

199:-
per tidnings-prenumeration

Beställ på
motortidningar.se/jul

Albinsson & Sjöberg – Nordens största motorförlag

Året är 1970 och Clapton är i gitarraffären Sho-Bud i Nashville. I ett av de bakre rummen ser han ett gäng Fender Stratocasters. De var inte mode då, därför billiga, Clapton köpte fem, gav en till Pete Townshend, en till Steve Winwood, en till George Harrison – och behöll tre själv. Den mest berömda syns på bilden: ”Blackie”.

GUIDEN TILL

ERIC CLAPTON

John Mayall & The Blues-breakers. Längst till höger syns John McVie, sedermera världsberömd som "Mac" i Fleetwood Mac. Eric är trea från vänster. Tvåa från vänster är trummisen Hughie Flint. Då förstår ni var John Mayall står. Enligt Clapton var John McVie en kul kille som gillade alkohol – mycket – och practical jokes (mindre populära hos John Mayall).

B.B. King och Eric Clapton på varisin Fender-förstärkare 1967.

Eric Clapton i sin tidiga The-Snagg-Look. The Yardbirds. Eric Clapton var med i ett och ett halvt år, oktober 1963 till mars 1965, vilket räckte för att han senare skulle få en plats i Rock'n'Roll Hall of Fame med bandet. Hastighetsrekord …? Från vänster: Paul Samwell-Smith (bas), Chris Dreja (kompgitarr), Keith Relf (sång), Eric Clapton (sologitarr), Jim McCarty (trummor).

Förvandlade tragedi till något positivt

Han hade lätt kunnat hamna i den omtalade "27-årsklubben" och har rest sig på nio många gånger då han nästan varit uträknad. Demongitarristen Eric Clapton har överlevt både alkohol, droger och svåra kriser. Är det allt lidande som fått hans gitarrer att låta så vackert? 1987 gjorde han sig fri från alkohol och narkotika och har varit helvit sedan dess. Inte ens en katastrofal tragedi i början av 1990-talet lockade honom till ett återfall.

Av Tore S Börjesson (text), TT Bild, Getty, Alamy, arkiv (foto)

Eric Clapton vaknar i en skog och undrar varför. Han har skitit och pissat på sig. Spytt ner sig också. Nej, gårdagen hade inte varit nykter, men redlös. Han har inte ett öre. Han får krita biljetten för att ta sig hem med tåget till Ripley, tre och halv mil utanför London. Han är 16 år. Han tar sig en funderare när han väl är hemma.

– Jag bara längtade efter att sticka ut och supa till igen.

Det talas om beroendepersonlighet. Det är ett begrepp. Fanns det inte innan Eric hade det varit tvunget att uppfinnas bara för hans skull. En fylla av ovan beskrivna slag skulle kunna få fler än en att tappa lusten för berusning. Men det krävdes 26 år av varningssignaler av tilltagande styrka och hela encyklopedin av missbruk – hasch, piller, LSD, kokain, heroin, alkohol – tills han 1987 gav upp under sin andra vända på behandlingshemmet Hazelden i Center City i Minnesota, erkände sig maktlös och överlämnade sig, gick ner på knä och bad om hjälp av en högre makt. Steg ett i AA:s tolvstegsprogram hade till slut sjunkit till där han var, botten: "Vi erkände att vi var maktlösa inför alkoholen – att våra liv hade blivit ohanterliga".

– Vet inte hur jag klarade mig igenom 1970-talet. Vid ett tillfälle flögs jag till ett sjukhus i St Paul i Minnesota och uppenbarligen var jag döende med tre magsår, ett blödande … Då var min dagsranson tre helor konjak och nävar av kodein och jag var på väg att checka ut för gott.

Ingen logik

Med en logik så skruvad att man blir svårt yr, tänkte han så här när det var som värst:

– Jag vill ta livet av mig men gör det inte, för jag kan inte fortsätta supa om jag är död.

Alkoholen var initialt vad Clapton såg som landningsbanan efter några av tungt missbruk av heroin. Han snortade för motsvarande 95.000 kronor i veckan i dagens penningvärde. Då bjöd han också sin dåvarande flickvän, Alice Ormsby-Gore, ▶

Snacka om supergrupp! Snacka också om kortlivad supergrupp! Ett enda framträdande! Namn: The Dirty Mac. Från vänster: Eric Clapton (gitarr), Mitch Mitchell (från The Jimi Hendrix Experience), John Lennon (sång och kompgitarr), Keith Richards (bas). Giget gjordes den 11 december 1968 i samband med inspelningen av ”The Rolling Stones Rock and Roll Circus”. Allt låg i malpåse till 1996.

Eric Clapton må var benämnd som Gud. Men det finns väl ingen lista med världens genom tiderna bästa gitarrister där han hamnat före den ständige ettan: Jimi Hendrix? Privat var de polare.

Eric Clapton har i livet haft ett antal uttalade mål, ett var att bli Kungen av Bluesgitarr, ett annat att sno George Harrisons fru, Pattie Boyd. Han lyckades förverkliga bägge målen.

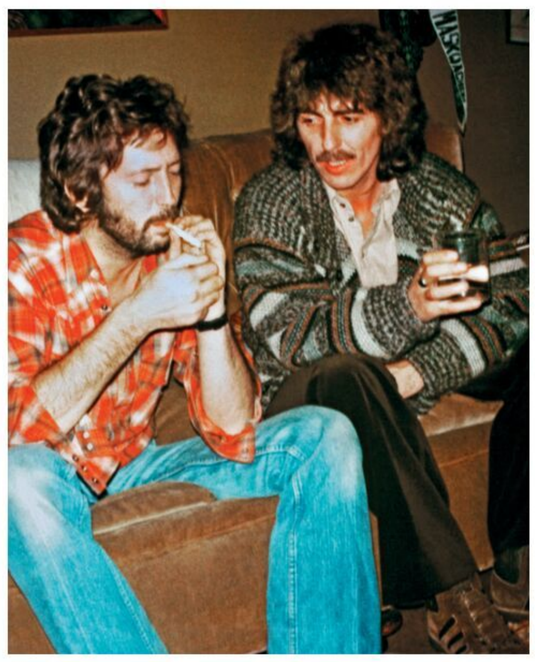

Men att Clapton snodde George Harrisons fru hindrade inte att de två gitarristerna förblev vänner (efter lite gnissel). George kom väl till insikt om att han och Pattie inte var ämnade att hålla ihop livet ut. Oavsett Clapton.

Saken var klar, de två, Eric Clapton och Pattie Boyd, blev ett.

Swingin' London! Vilka kläder! Men Clapton var alltid ett modelejon. Bland annat vittjade han hyllor och klädhängare i boutiquen Granny Takes a Trip på 488 Kings Road, Chelsea. Affären är känd som "the first psychedelic boutique in Groovy London of the 1960s". Året är 1967 och Cream släpper sitt mästerverk "Disraeli Gears" med "Sunshine of Your Love". Från vänster: Ginger Baker, Jack Bruce och Eric Clapton.

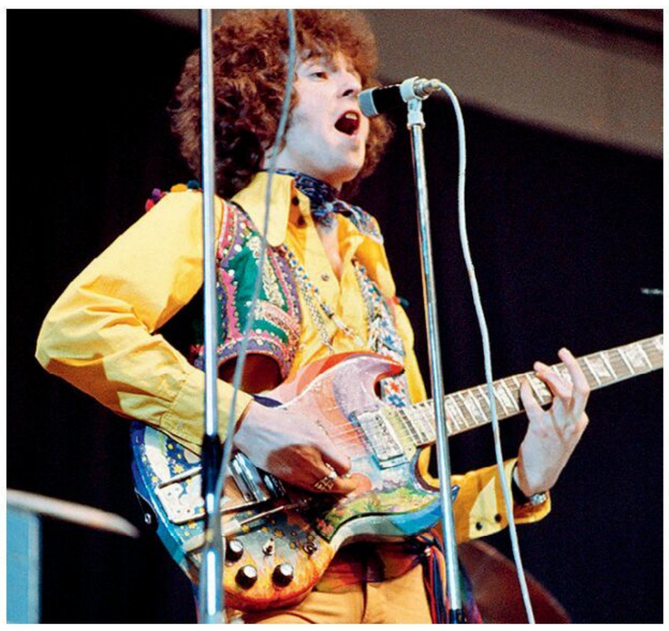

Clapton hade alltid sin egen stil på guran. Men han snodde Jimi Hendrix frisyr och blev en av få permanentade gitarrhjältar i rockhistorien … Han tog strax, som tur var, sitt förnuft till fånga …

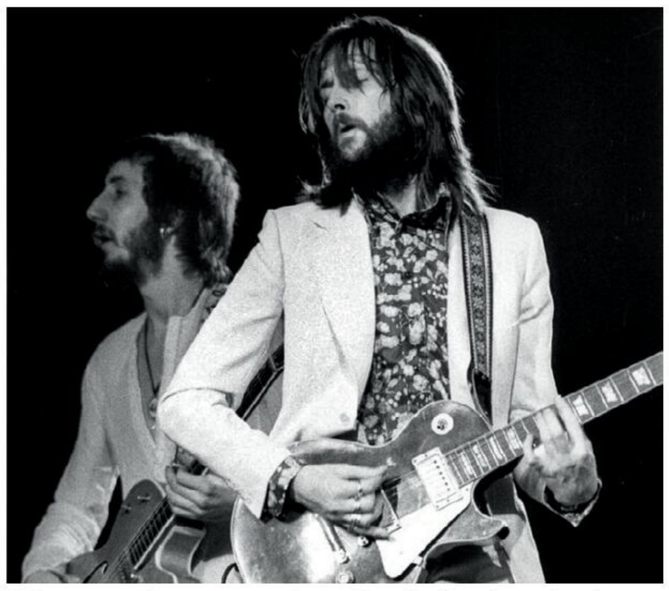

Mitt uppe i ett tungt heroinmissbruk och så att säga mer eller mindre konstant medvetslös i sitt hus Hurtwood, en palatsliknade villa i italiensk stil i Ewhurst, Surrey, gör Eric två gig på Rainbow Theatre i London tack vare att Pete Townshend gör en insats för att få honom på benen. Det bästa därifrån ges ut på albumet "Eric Clapton's Rainbow Concert" (1973).

▶ som han hade träffat 1969, när hon var 17. Hon kom aldrig ur det och dog av en heroinöverdos 1995.

– Jag drog ner människor. Det är det värsta med att vara narkoman eller alkis, man drar andra med sig och ibland går de under innan huvudrollsinnehavaren …

Den palatsliknande villan i italiensk stil i Surrey, Hurtwood Edge, som Eric Clapton köpt 1969 kom successivt att spegla de boendes förfall. Hundarna, weimaranern Jeep och golden retrievern Sunshine, sket inomhus och han och Alice var för höga på smack för att orka bry sig om att torka upp efter dem. Det glamourösa rock'n'roll-livet …

Townshend organiserade

Artistiskt sett var dessa år i början på 1970-talet lågvattenmärket i hans karriär. Han var kort sagt totalt overksam, inkapaciterad. Heroinist på heltid. Vändningen, i alla fall början på den, kom med att Pete Townshend i The Who momentant tog honom ur opiatdimmorna genom att organisera två gig på Rainbow Theatre i London den 13 januari 1973, som i sin tur blev till liveplattan "Eric Clapton's Rainbow Concert".

Under året som följde lyckades han bli fri från heroinet och även om det övergick i kokain och alkohol i kopiösa mängder var det att föredra rent artistiskt. Han kom ur den introverta opiatbubblan och inte bara det, med albumet "461 Ocean Boulevard" hade han skapat den gjutform som på det stora hela kom att formge hans karriär de följande tio åren. Den uttalade gitarrguden hade gjort sitt, i stället: ett laidback sound inspirerat av J.J. Cale. En eklektisk mix av blues, reggae, folk, gospel, rock … Men alltid med just blueskänslan på nåt sätt vid ratten. Han avslöjade sig här också som en djupt själfull sångare av, ja, världsklass.

Lyssna till hur han värker ur sig "Get Ready", en långsam, sliten funklåt och en av tre egna kompositioner på plattan.

Plötsligt etta!

En såväl konstnärlig som kommersiell braksuccé följde. Albumet – etta på USA-listan (och i flera andra länder). Singeln "I Shot The Sheriff" – etta på USA-listan (och i flera andra länder). För många var det här det första mötet med den genre som på 1970-talet fick ett makalöst genomslag i den vita rockvärlden: ▶

Personligt

ERIC CLAPTON
NAMN: Eric Patrick Clapton.
FÖDD: 30 mars 1945.
YRKE: Gitarrgud, sångare, låtskrivare, rockstjärna par excellence.
EXTRAKNÄCK: Skrivit filmmusik, bland annat till "Dödligt vapen"-trilogin och "Rush" – det var här "Tears In Heaven" först gavs ut – och Martin Scorseses "The Color of Money".
HAR SPELAT MED: Yardbirds, John Mayall & The Bluesbreakers, Cream, Blind Faith, Derek and the Dominos, B.B. King, J.J. Cale, Steve Winwood, samt gästat andra artister och band mer än kanske nån annan rockstjärna med renommé, allt från Rolling Stones vid ett flertal tillfällen till Stephen Stills och den italienska rockstjärnan Zucchero med flera.
FAMILJ: Gift med den 31 år yngre Melia McEnery, 45. Tillsammans har de tre döttrar: Julie Rose, Ella May och Sophie Belle. Tidigare gift med Pattie Boyd. Har dottern Ruth Kelly, född 1985, med Yvonne Kelly.
BOR: Hurtwood Edge sedan 1969, en palatsliknande villa i italiensk stil i Surrey, UK. Han äger också fastigheter på Antigua och i Kalifornien.
FAVORITMUSIK: Det är blues – och lite R&B – hela vägen; Big Bill Broonzy, Buddy Guy, John Lee Hooker, Hubert Sumlin, B.B. King, Robert Johnson, Ray Charles, Muddy Waters …
HOBBY: Clapton är en hängiven fiskare och jägare.

Eric Clapton ville lämna solist-hjälte-musiken och gick ur askan – Cream – och rätt in i elden: Blind Faith. Supergruppernas supergrupp. Det höll över ett album och ett antal spelningar i Skandinavien och USA. Synd. För det enda albumet är starkt och bandets potential var enorm. Fr.v. Steve Winwood (keyboards, gitarr, sång), Ric Grech (bas), Ginger Baker (trummor), EC (sologitarr, sång).

Här går Eric Clapton i rollen som ”The Preacher”. Han leder en kult till ära av Marilyn Monroe. Filmen – klart bra – är ”Tommy” efter The Whos rockopera. Regissör: Ken Russell. Av lokalt, svenskt intresse: Ann-Margret gör rollen som Nora Walker, Tommys morsa. Roger Daltrey syntes i huvudrollen som Tommy.

▶ reggae. Bob Marleys original låg på The Wailers album ”Burnin” som hade kommit året tidigare. I Claptons version blev det lika mycket dansant poplåt som renlärig reggae. Hur som helst gjorde det Bob Marley världskänd.

– Det var gitarristen i mitt band, George Terry, som kom med ”Burnin” och var eld och lågor och tyckte vi bara måste göra en cover på ”I Shot The Sheriff”. Jag hade aldrig hört talas om Bob Marley and the Wailers. Men jag hade under min uppväxt hört mycket ska, rocksteady och reggae på klubbar och radion och jag visste att vi inte gjorde rätt. När vi spelat in ”I Shot Sheriff” ville jag inte ge ut den. Jag blev övertalad. Alla andra ville ge ut den. De var övertygade om att det var en hit. De hade rätt. Jag hade fel.

Märkliga förväntningar

Eric Clapton är ingenting om inte de stora paradoxernas man. Det här är ett typexempel. Karriären går på räls i 180. Skivutgivningen är jämn, frekvent och framgångsrik och live är han hela tiden på arenanivå. Har så varit fram till den dag som i dag är.

Samtidigt är hans privatliv ett katastrofområde i behov av internationella hjälpinsatser – alkoholen och drogerna är en sak, lägg till det hans minst sagt tragiska, alltid sargade kärleks- och sexliv. Han må ha varit ekonomiskt oberoende och haft sin blues i baksätet på en limousin, men ATT han hade THE BLUES råder ingen som helst tvekan om.

Utsågs till Gud

Emellertid tycks helt klart, skulle man vara zonkad, då var 1970-talet rätt decennium.

– Det var som att det gick en post-psykedelisk våg av fylleri genom nöjesbranschen i början av 70-talet. Det förväntades nästan att man skulle vara full på scen. En gång låg jag ner med mickstativet bredvid mig under hela spelningen och ingen lyfte på ögonbrynet. Det var inte särskilt många som klagade efteråt heller, förmodligen för att publiken var precis lika packad som jag.

Faktum är ju att Eric Claptons karriär var guld, platina, diamant från start: The Yardbirds, John Mayall & The Bluesbreakers, Cream, Blind Faith, Derek and the Dominos … Ja, när sistnämnda band lade ner verksamheten och Eric var 26 år hade han redan säkrat sin plats som en av de stora i rockhistorien. Understruket av att både Yardbirds (1992) och Cream (1993) valdes in i Rock and Roll Hall of Fame. Sedermera (2000) blev han också invald som soloartist och skrev därmed historia: trefaldigt invald. Det är han ensam om.

När Eric är 21 och välter världen med gitarrliret på ”Steppin’ Out”, ”All Your Love”, ”Ramblin’ On My Mind” och ”Hideaway” från albumet ”Blues Breakers with Eric Clapton” (1966) går ett fan i euforisk extas ner till tubstationen i Islington och klottrar på väggen: CLAPTON IS GOD! En tung börda att bära för en kille som nyss blivit myndig, skulle man kunna tro.

– Jag kände mig faktiskt tacksam över det erkännandet eftersom det gav mig status. Det var dessutom den sortens status som man inte kan manipulera. Graffiti är när allt kommer omkring folkets röst, säger Clapton. ▶

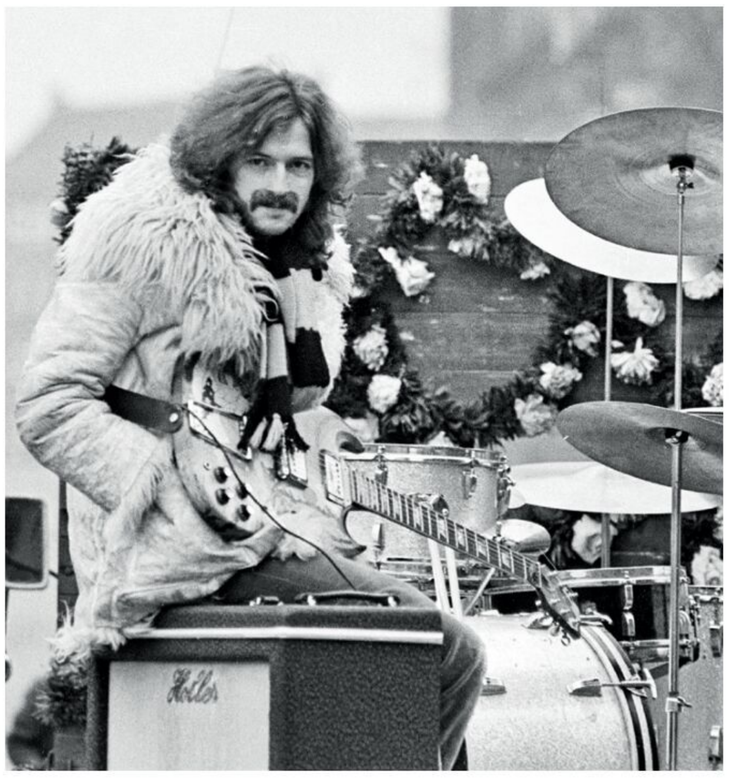

David Bowie och hans ständiga byte av stilar brukar alltid framhållas. Men vad gäller den yttre stilen är Clapton lika ombytlig. Svårt att hitta bilder från 1960- och 1970-tal där han ser likadan ut från det ena till det andra fototillfället.

I en av rockhistoriens mera överraskande helomvändningar avsäger sig Eric Clapton krona och tron som gitarrkung och börjar göra musik där han tar plats som en i gänget. Två skäl, 1) Han hörde The Bands debutalbum "Music from Big Pink" (1968) och 2) Han började lira med bandet Delaney & Bonnie and Friends. Även George Harrison, tvåa från höger, blev inspirerad. Clapton själv är längst till höger.

Stort show business-party. År: 1976. Tema: Cirkus. Eric Clapton valde att klä ut sig till clown. Tweed-kostym och till det ett skjortbröst. Klart.

Bara för att man super och snortar järnet behöver man inte avhålla sig från att unna sig en perfekt solbränna. Men, det är klart, bor man på 461 Ocean Boulevard på Golden Beach i Florida och spelar in ett femplusalbum med samma namn, ja, då är man troligen värd allt solsken.

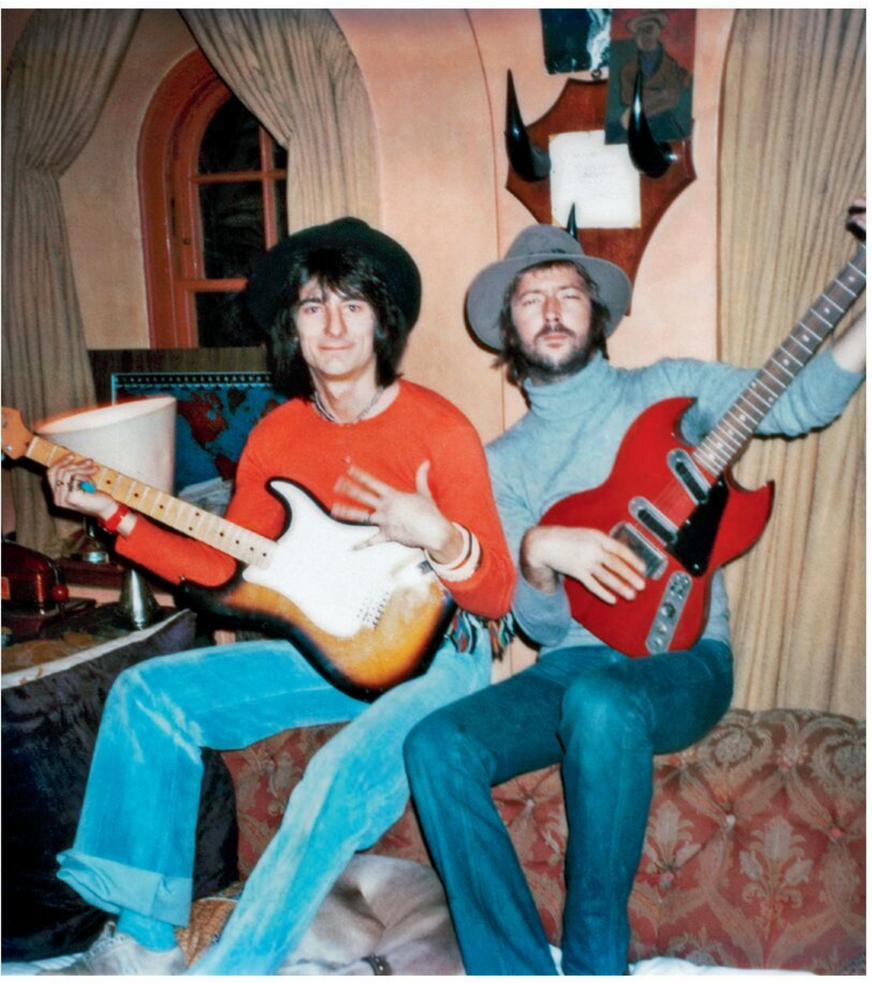

Gissning: Ronnie Wood är rockhistoriens största sociala geni. Känner alla, omtyckt av alla, hängt med alla från Eric Clapton till Totta Näslund och Bengan Blomgren. Ronnie målade omslaget till EC:s fantastiska 4-CD-box "Crossroads" (1988).

Derek and the Dominos. Många, ja, antagligen de flesta, håller albumet "Layla and Other Assorted Love Songs" (1970) som EC:s största musikaliska bedrift. Bandet hade han lyft från Delaney & Bonnie and Friends. Fr.v. Jim Gordon (trummor), Carl Radle (bas), Bobby Whitlock (keyboard, sång), Clapton (gitarr, sång). På den ikoniska plattan medverkar också Duane Allman (på alla låtar utom tre).

Grundkurs

★ Föddes i Ripley 30 mars 1945 och kommen en bit upp i åren blev han varse att kvinnan han kallat mamma, Rose, i själva verket var hans mormor och den han kallat pappa, Jack, var hans morfar. Och brorsan, Adrian, var hans morbror. Erics riktiga mamma, Patricia (Pat), blev vid 15 års ålder gravid med en kanadensisk flygare stationerad i trakten kring Ripley och flydde skandalen direkt efter förlossningen.

KNOCK 1: Chuck Berry

★ Första låten som knockar Eric, då åtta eller nio år: ”Memphis Tennessee” med Chuck Berry. En låt han hör på radion i barnprogrammet ”Children’s Favourites”, lett av programledaren Uncle Mac.

★ Nästa låt som knockar Eric och för in honom på den rätta vägen är från samma program, och den gjorde ett ännu större intryck: ”Whooping and Hollering” med Sonny Terry, som spelade munspel och tjöt i falsett, och Brownie McGhee på gitarr.

KNOCK 2: Sonny Terry och Brownie McGhee

★ Som liten, när Eric drömde om sin framtid, mimade han framför spegeln hemma i Ripley till allt annat än dåtidens engelska popstjärnor, han höll sig till ikonerna från USA: Jerry Lee Lewis, Buddy Holly, Little Richard, Gene Vincent …

★ Eric Claptons första gitarr var en stålsträngad Hoyer. I sin självbiografi skriver han att gitarren var lika stor som han själv. Begripligt. Han var ju bara sju-åtta år.

★ Som medlem i The Yardbirds drog Eric in tillräckligt med pengar för att köpa vad han själv rankar som sin första ”riktiga gitarr”. En Gibson ES-335. Det var en dröm förverkligad. Nu lirade han på den gitarr idolen Freddy King spelade på. Eric köpte dyrgripen i en affär på Charing Cross Road eller Denmark Street i London.

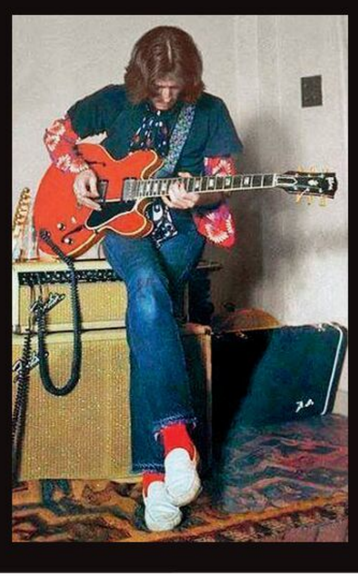

Clapton med Gibson ES-335

Världsrekord i bluesgitarr på bild? Antagligen. Från vänster: Albert King, B.B. King, EC, Stevie Ray Vaughan.

Den 27 september 1980 besökte Clapton Hovet i Stockholm och bjöd på en fantastisk konsert. Där och då – som på bilden – hade han en annan ädelgitarrist i ryggen: Albert Lee. Ett snarlikt gig med nästan samma band, men inspelat i december 1979 på Budokan i Tokyo, kan avnjutas på den starka liveplattan ”Just One Night” (1980). I Stockholm anslöt också Gary Brooker, ex-Procul Harum.

Clapton framför det av honom själv skapade Crossroads Centre på Antigua i Västindien. Här hjälps alkoholister och narkomaner till nykterhet. En uppgift han själv, efter många år, klarade ut 1987.

▶ Där anar vi det musikaliska självförtroendet, eller hur, han är farligt nära att säga: Helt rätt, jag ÄR Gud! Det märks också i att han utan att tveka ger sig av från de guldsitsar som de ovan nämnda banden är. Cream kan man rakt av säga att han splittrar. Blind Faith också. När han inte trivs musikaliskt får det vara. Han vet i grund och botten att han är sig själv nog. Därmed artistiskt total orädd.

– För mig handlade det aldrig om ärelystnad eller jakt på berömmelse. Mitt enda mål var att få skapa så bra musik jag kunde med de redskap jag hade.

Mycket passionerad

Med den inställningen stannar man sällan på en och samma plats av omtanke om den position som redan är erövrad. Det var inget koketteri. Om missbruket var hela vägen in i kaklet och skuggsidan, så var solsidan av samma personlighet en besinningslös passion för musik i allmänhet, bluesen i synnerhet och gitarren som instrument i synnerheternas synnerhet. Från den dag han fick sin första gitarr blev den en kroppsdel. En sammanväxt. En siamesisk tvilling. Han övade. Övade mer. Och sen övade han ännu mer. Och han hade talangen som kunde svara mot den närmast fundamentalistiska passion han var besatt av.

Samtidigt förkovrade han sig litterärt, texten till Harold Pinters (Nobelpristagare i litteratur 2005) drama ”Fastighetsskötaren” kunde han utantill. Han fyllde på med beatförfattare som Jack Kerouac och Allen Ginsberg och den moderna poesins portalfigur, Baudelaire, och toppade med kopiöst intag av fransk och japansk film. Samt en livslång passion för mode.

Han hade det!

Någonstans visste han om det. I djupet av sig själv. Att han hade … DET. Rätt eller fel. Det krävs en hel del av en kille precis under eller strax över de 20 för att avfärda Bob Dylan och Beatles. Naturligtvis i tron att det-där-kan-jag-göra-bättre-själv.

– Jag fattade inte vad som var märkvärdigt med Bob Dylan. Det grundades på vad jag

Omslagsfotografering till den självbetitlade solodebuten (1970). Plattan innhöll bland annat Claptons första tolkning av en låt av J.J. Cale: ”After Midnight”. Den blev en radiohit och räddade Cales privatekonomi, som vid tillfället var ett tomt hål. En livslång relation hade inletts.
På bilden förefaller han suga i sig det sista av en jazzcigarrett.

Ring in en salt dam med pipa! Det fungerar! Men … Nej. ”Tearing Us Apart” med Tina Tuner från albumet ”August” (1986) blev aldrig någon hit att tala om. Clapton var nere i en artistisk svacka. Polaren Steve Winwood lyckades långt bättre när han samma år ringde in Chaka Khan till ”Higher Love” – DET blev en hit.

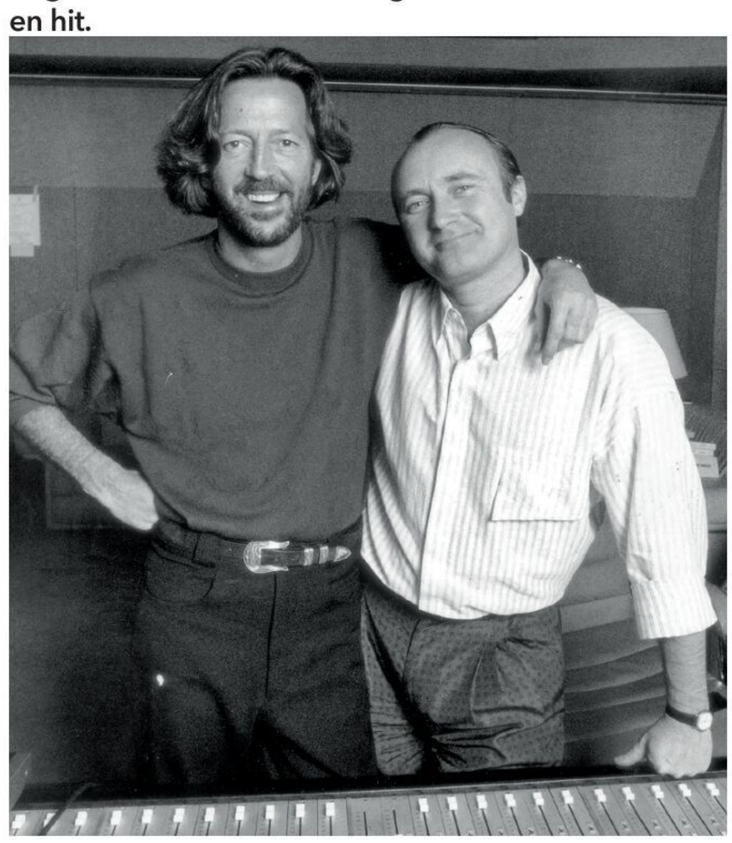

Phil Collins är en fantastisk trummis och det han kommersiellt sett åstadkommit med Genesis och som soloartist är odiskutabelt. Men blues är han inte, och inte rock’n’roll heller. Så kompanjonskapet med Clapton, inlett i mitten på 1980-talet, föll inte alla på läppen.

tyckte om folkmusiker. Och han var bara en folkmusiker i mina ögon och öron.

– Beatles … Plötsligt ville alla vara som dem. Jag såg dem som fjantar, föraktade hela grejen. Förmodligen för att det visade hur lättpåverkade folk var när de så snabbt upphöjde det här bandet till gudar, jag menar, de flesta artister jag beundrade hade dött okända.

Ett självförtroende som följt med honom till denna dag.

– Musikscenen nu för tiden ser i stort likadan ut som när jag växte upp. Procenttalen är ungefär desamma – nittiofem procent skräp, fem procent genuin musik.

Naturligtvis kom dessa åsikter om Dylan och Beatles med tiden att omvärderas.

Men ändå inte riktigt.

Clapton gillade Stones från start, utan att vara något uttalat fan, förmodligen för att hans och Micks och Keiths skivsamlingar var snarlika, samt att impressarion Giorgio Gomelsky via sin Crawdaddy Club i Richmond en dryg mil utanför centrala London hade lanserat Rolling Stones och Yardbirds som liveband. I tur och ordning. Men annars … Det är inte många vita musiker bortsett från J.J. Cale och bröderna Stevie Ray och Jimmie Vaughan han hissar flaggan för, annars är hjältarna undantagslöst afroamerikaner som lirar blues eller old school R&B. Idolerna och förebilderna är och förblir till denna dag Big Bill Broonzy, Buddy Guy, John Lee Hooker, Hubert Sumlin, B.B. King, Robert Johnson, Ray Charles, Muddy Waters …

– Mot slutet av vår tid hade Muddy ett allvarligt samtal med mig där han bad mig att föra bluesarvet vidare och kallade mig sin adoptivson. Jag försäkrade honom att jag skulle göra mitt bästa för att förvalta det ansvaret. Jag var överväldigad av hans förtroende, men jag tog honom på orden, och även om folk raljerar över sånt här är jag absolut säker på att han menade vad han sa.

Och samtidigt och hela tiden, kass självkänsla. Självförtroende är en annan sak: Jag kan! Jag vill! Jag ska visa dem! Men självkänsla är vad man bär omkring i sig själv när man gått av scenen och lamporna slocknat. Det är knappast någon övertolkning att säga att Eric Clapton hamnade utanför från start när han upptäckte att hans mor och far, Rose och Jack, var hans mormor och morfar, att hans bror, Adrian, var hans morbror.

Snodde Pattie Boyd

Hans mamma, Patricia (Pat), fick som 15-åring Eric den 30 mars 1945 med Edward Fryer, en kanadensisk flygare stationerad i trakten, som var gift och därför sa tack-för-kaffet-och-hej-då på direkten. Pat flydde den för tiden skamliga situationen så fort hon bara kunde. För vad skulle grannarna i lilla Ripley annars säga om arbetarklassfamiljen?

Kanske att Clapton sedan dess letat efter den mamma han aldrig på riktigt hade. Ingen av dem han fann i sitt kärleksliv dög, när den första förälskelsen lagt sig. Det här ledde till att han rent ut sagt betedde sig som en skit. När han hade fått det han ville, ville han genast något annat. Gräset var väldigt mycket grönare på andra sidan och ▶

Fortsättningskurs

★ Eric Clapton hoppade av Cream – en av världens största grupper – till viss del för att han hört The Bands debutalbum ”Music from Big Pink” (1968). Han ville åt det hållet, till ett ensemblespel. Han ville också rent socialt vara en i gänget. Sålunda: Derek and the Dominos och ”Layla and Other Assorted Love Songs”. Han ville inte höra talas om att det skulle marknadsföras som ERIC CLAPTONS NYA BAND. Albumet kom, floppade, utan lansering visste ju ingen om att det fanns. Till slut gick han med på att skivbolaget gjorde reklam med sloganen ”Derek is Eric”. I dag ses albumet av de flesta som höjdpunkten i hans karriär, konstnärligt sett.

★ När det var som värst under tidigt 1970-tal snortade Eric heroin till en summa per vecka som i dagens penningvärde motsvarar 95.000 kronor. Han bodde, som han till denna dag gör, i en palatsliknande villa i Hurtwood i Surrey. Det var total misär. Exemplifierat av att hans två hundar tilläts att skita inomhus – och skiten fick ligga där den låg. Eric var så zonkad att han inte iddes torka upp efter dem.

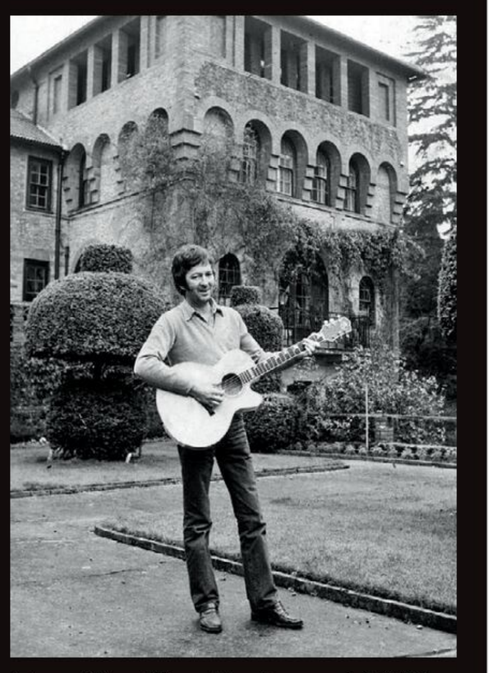

Framför villan Hurtwood 1981.

★ Eric tyckte initialt att Beatles var ”a bunch of wankers” men modifierade med tiden sin åsikt, blev polare med George Harrison, drog ett oförglömligt, klassiskt solo på låten ”While My Guitar Gently Weeps” från ”The White Album” (1968). Sen snodde han Georges fru, Pattie Boyd. Clapton – en komplex människa.

Utropades till Gud.

★ Eric Clapton – den ödmjuke. När han redan blivit förklarad som ”Gud” anser han själv att han inte har en chans mot gitarrister som Reggie Young – som bland annat spelade på Elvis ”Suspicious Minds och ”In The Ghetto” – James Burton – stadig i Elvis Las Vegas-band – Bernie Watson och Albert Lee.

★ 1965, när Eric var 20, bodde han med andra i en lya i Long Acre i Covent Garden, hinkade kopiöst av det klassiska billiga-fyllan-vinet Mateus Rosé och rökte massor av hasch och lyssnade om och om igen på ”Shotgun” med Junior Walker tills han slocknade. Morgonen efter började det om igen. Vinet, haschet, musiken …

Torr i munnen och många flaskor blev det.

Eric Clapton med Martin-gitarr. Sin excellens på den fick han visa på ”Unplugged”-plattan (1992). En stormande succé: 26 miljoner sålda expemplar över världen.

Eric Clapton med sonen Conor (21 augusti 1986–20 mars 1991). Conor ramlade ut från ett fönster på 53:e våningen i en skyskrapa på Manhattan. Eric hanterade sorgen genom att skriva världshiten ”Tears In Heaven”. Många tror att den gjorde sin skivdebut på ”Unplugged”, men den hade getts ut året innan – 1991 – på soundtracket till filmen ”Rush”.

En dag på jobbet … Eric Clapton rensade på den amerikanska Grammisgalan 1993. Tog hem sex troféer. Bland annat för Årets Album tack vare ”Unplugged”-plattan.

Deras vägar korsade först i The Yardbirds på 1960-talet. Runt 45 år senare – 2010 – delade de scen under en kort turné – sex gig – som hade premiär på O2 Arena 13 februari. Kanske Eric Claptons minst lyckade frisyr genom karriären … Tant-page, någon…?

Dags för film! Taylor Hackford regisserade hyllningen i samband med Chuck Berrys 60-årsdag: ”Hail! Hail! Rock and Roll” (1987). Eric Clapton medverkade. Keith Richards var kapellmästare. Det var här som Keith och trumslagaren Steve Jordan möttes. I dag lirar Steve med Rolling Stones …

▶ man undrar, efter den ytterst komplicerade operationen att sno George Harrisons fru, Pattie Boyd, och till slut ha lyckats med det och under tiden skrivit en halv rockhistoria av låtar om kärleken till henne, hur hon med ens kunde tappa så mycket i värde när de väl var ett par …

I stort sett alla låtar på mästerverket ”Layla and Other Assorted Love Songs” är till henne. Inklusive en cover på Billy Myles blues ”Have You Ever Loved a Woman?”. Texten …

Have you ever loved a woman
So much you tremble in pain?
And all the time you know
She bears another man’s name

Eric Claptons situation i ett nötskal. Men hans passion var långt starkare när hans kärlek till henne var olycklig. När han trånade men inte hade henne. Senare älskade han henne som mest när hon hotade att lämna honom … Då kom han krypande som en hund, tungan i marken.

Som ett svin …

När Eric turnerade bakom ”461 Ocean Boulevard” och de var ett par var Pattie Boyd med under första delen av Nordamerika-turnén och när hon åkte hem …

– Då började jag ligga med var och varannan kvinna som kom i min väg och betedde mig som ett riktigt svin. Mitt uppförande var verkligen uselt och visade alla tecken på att bara bli sämre, och samtidigt drack jag bara mer och mer. Det var som om jag redan försökte sabotera mitt förhållande med Pattie, som om jag inte ville ha henne längre nu när jag äntligen fått henne.

Efter en allvarlig kris inklusive en kortare separation friade han till henne.

Och Pattie tackade ja.

På bröllopsfesten peakade Eric Clapton. Han ville plötsligt och intensivt ligga med hennes kompis Belinda och gömde sig därför i skåpet i ett av sovrummen i villan i Hurtwood med tanken att hoppa ut vid lämpligt tillfälle för en bröllopsnatt – med någon annan än bruden.

Han däckade i skåpet och vaknade dagen efter upp till en röra som …

– Tog två veckor att städa upp. Det var kaos.

Det här kan man skratta gott åt i efterhand. Naturligtvis hände det saker under de berusade åren som faktiskt är gapskratt. Som när Eric, dyngrak på ett flygplan på väg mot Tulsa, Oklahoma, började bråka med en medpassagerare och vid landningen möttes av polis som förde honom till häktet för rask vidarebefordran till fyllecellen.

– Men … Hallå! Jag. Är. Eric. Clapton. Fattar ni inte?! Släpp mig!

– Du? Eric Clapton? Ja, eller hur, sa poliserna.

– Ta hit en gitarr och jag ska bevisa det.

Fantastiskt och vackert nog gjorde verkligen poliserna i Tulsa det.

Eric Clapton drog några riff och alla bara: Woooah, mamma! Och så var han en fri man.

Besk medicin

Rättvist nog fick han också smaka på sin egen medicin vad gäller svekfullt kärleks- och sexliv. Som när han hade kärat ner sig svårt i Carla Bruni, sedermera presidenthustru till Nicolas Sarkozy i Frankrike.

– Vi var i New York och Rolling Stones passerade på sin Steel Wheels-turné och Carla bad mig ordna så att hon kunde träffa dem. Hon gillade bandet. Jag fixade backstage. Och jag sa till Jagger: ”Snälla, lämna henne i fred. Jag tror att jag är förälskad.” Han hade stött på Pattie flera gånger under åren utan resultat. Jag visste att Carla skulle falla honom i smaken. Trots mina böner ▶

Powertrion tillbaka! De fyra gigen blev lyckade och resulterade i albumet ”Royal Albert Hall London May 2-3-5-6, 2005”. Cream! Fr.v. Jack Bruce, Eric Clapton, Ginger Baker. I dag är bara Clapton i livet.

Claptons livs kärlekar … En egen bok. Den senaste och vad det verkar sista heter Melia McEnery. De träffades 1998. Clapton var 53. Hon 22. De gifte sig den 1 januari 2002 och har fått döttrarna Julie Rose (född 2001), Ella May (2003), Sophie Belle (2005).

4 september 2018. Royal Albert Halls 150-årsdag började närma sig. Hög tid för byggnaden att få sin egen ”Walk of Fame”. Roger Daltrey och Eric Clapton var självskrivna som föremål för varsin vacker sten med gravyr.

▶ dröjde det bara några dagar innan de inledde ett förhållande …

Nåväl, allt det där, inklusive kärlekslivet, har ordnat upp sig. Sedan 2002 är han gift med den 31 år yngre Melia McEnery och enligt egen utsago henne obrottsligt trogen. De har tre döttrar: Julie Rose, Ella May och Sophie Belle. Via en kort historia med Yvonne Kelly, managern för AIR Studios Montserrat, under inspelningen av albumet ”Behind The Sun” fick han dottern Ruth Kelly, född 1985. Pattie Boyd blev inte glad, eftersom det var henne han var gift med och hon själv ville bli gravid.

Tragisk död

Eric Claptons femte barn, sonen Conor, fick han med den italienska fotomodellen Lory Del Santo 1986. Fem år senare ramlade Conor ut från ett sovrumsfönster på 53:e våningen i en skyskrapa i New York City och dog.

En fruktansvärd tragedi. Men det säger en del om hur hängiven Clapton är sin nykterhet, att han i det läget inte fick ett återfall på flaskan. I stället skrev han en världshit om sin sorg: ”Tears In Heaven”. Först utgiven på soundtracket till filmen ”Rush” och sedermera den centrala låten på albumet och braksuccén ”Unplugged” – 26 miljoner sålda exemplar.

– Jag förvandlade denna fruktansvärda tragedi till något positivt. Jag kunde faktiskt säga: ”Om jag kan klara mig igenom det här nykter kan vem som helst göra det” – och i det ögonblicket insåg jag att det inte fanns något bättre sätt att hedra minnet av min son. □

Överkurs

★ Det alla tror är en villkorslös kärlekslåt till Pattie Boyd, alltså ”Wonderful Tonight”, är i själva verket en irritationslåt: Kan hon nånsin hitta en stass hon är nöjd med? Pattie modellade i huset och visade upp sig själv i olika kreationer och Eric, allt tröttare och uppgiven, sa: ”Yes, you look wonderful tonight”. De var på väg till en fest.

★ Eric Clapton spelade in albumet ”No Reason To Cry” i den av The Band ägda Shangri La Studios i Malibu i Kalifornien och det var ett virrvarr. Alla drack och snortade kopiöst. Bob Dylan tältade i trädgården. Ibland tittade han in och deltog. Oftast satt han i tältet. En egen typ, tänkte Eric, men han var van. Inspelningarna gick trögt. Men först kom Richard Manuel från The Band med en låt vid namn ”Beautiful Thing” och senare dök faktiskt His Bobness upp med ”Sign Language” och det hela var på banan.

”Har någon sett Bob?”

★ Eric Clapton är den enda i musikhistorien som valts in i Rock and Roll Hall of Fame TRE gånger. Som soloartist och som medlem av The Yardbirds och Cream. Så kan belöningen se ut för en rastlös konstnärssjäl. Han är nog också ensam om att vid 26 års ålder ha avverkat FEM band som har sina egna kapitel i rockhistorien. Förutom de två redan nämnda: John Mayall & The Bluesbreakers, Blind Faith och Derek and the Dominos.

Äkta fiskelycka.

★ Eric Clapton är en hängiven fiskare sedan barnsben. När han på äldre dagar insåg att den bästa tiden för fiske följdes av jaktsäsongen, tog han jaktlicens, köpte de finaste gevär som gick att få för pengar och har skjutit fasan och annat sen dess. Bland kamraterna i jaktlaget återfinns Steve Winwood, Roger Waters, Mark Knopfler, Gary Brooker …

Båten är okej.

★ Eric är god för i runda slängar en och en halv miljard kronor och det är killar med den plånboken som kan hyra en lyxjakt till familjens semester och väl på båten bestämma sig: Jag köper den! Pris: 107 miljoner kronor. Lyxjakten heter Va Bene (italienska för ”Det är okej”).

★ Smeknamnet ”Slowhand” kommer sig av att Clapton i Yardbirds dels spelade aggressivt, dels gjorde det på tunna strängar. De gick ofta av och han var långsam i att skruva dit en ny. Sålunda: ”Slowhand”. Sedermera också titeln på hans soloalbum från 1977, såväl en konstnärlig som kommersiell succé.

Storsäljare Retro!

Du hittar många fler artiklar på vår hemsida!

ginza.se

☎ 0512-299 50

Roadstar Retro Skivspelare Med Högtalare TT-260SPK

Snygg vinylspelare i träfärg med inbyggd förstärkare samt högtalare. Du kan även koppla in den till din stereo med line-out-utgången utan extra förförstärkare. Spelar 33/45/78 varv. Autostop. AUX-in. Line-out. Analog volymkontroll. Drift 230V/AC. Mått 31x39x11,5cm. Vikt 3kg.

Nr 74357.....1490kr

Retro Line Skivspelare Med FM-Radio Och Inbyggda Högtalare

Härlig nostalgispelare! Skivspelaren spelar 33/45/78 varv. FM-radio. Singel-adapter. Hörlursuttag. Inbyggda högtalare. Line-out, röd och vit RCA för att ansluta till förstärkare. 3,5mm AUX-in, för anslutning av t ex mobiltelefon. Mått 32x29x14cm.

Nr 73524.....Förr 999kr...Nu 799kr

Crosley Cruiser Deluxe Portable

Remdriven skivspelare som spelar 33/45/78 varv. 2 inbyggda 3”-högtalare. NP6-nål. Pitch-control. Bluetooth. AUX-in. Hörlursuttag. RCA-out. AC strömadapter. Tillverkad av trä, vinyl, plast och metall. Mått 35,5x25,5x10cm. Vikt 2,5kg.

Nr 100040.....990kr

Högtalare AC/DC Vintage Bluetooth Classic 2

Högtalare i vintagedesign med Bluetooth och bra ljud! Analog XXL volymkontroll. Uppladdningsbara batterier (2h/3x2000mAh Lion) och laddkabel (USB) medföljer. Kan även användas som extrahögtalare då den har vanlig kontaktingång 3,5mm AUX-in. Mått 26x15x15cm. Vikt 1,7kg.

Nr 73815.....Förr 1299kr...Nu 699kr

Retro Line Vintage Skivspelare/CD/ Kassett/Radio

Ny förbättrad modell med equalizer, kraftigare förstärkare samt Audio-Technica-stift och tonarm. Den har alla funktioner du kan behöva! Avkodning från vinyl, CD och kassett till MP3 på USB-sticka. Dessutom utrustad med ingång så du kan koppla in din telefon och utgång så man kan koppla till ytterligare förstärkare och högtalare. Dessutom inbyggd Bluetooth för trådlös uppspelning från mobil/surfplatta. Skivspelaren spelar 33/45/78 varv. AM/FM-radio. MP3. CD-spelare. Läser CD, CD-R och CD-RW-skivor, MP3-skivor. Kassettbandspelare. Inspelning till USB från CD, vinyl, kassett och radio. Fjärrkontroll. Line-out (RCA) för inkoppling till externa aktiva högtalare med förstärkning eller koppla till befintlig stereoanläggning. AUX-in för inkoppling i t ex din mobil eller MP3. Repeat- och random. 2 inbyggda högtalare 2x50W. Mått 51x22x35cm. Vikt 8kg. Svensk bruksanvisning.

Nr 71595.....2990kr

Retro Line Vintage Skivspelare DeLuxe DAB - Ny Version

Helt ny uppgraderad modell av vår succespelare ”Retro Line Vintage Skivspelare (71594). Kraftig bas genom Subwoofer och dubbelt så kraftig förstärkardel. Audio-Technicastift och tonarm för kristallklart ljud, samt DAB-radio. Större fjärrkontroll med fler funktioner, samt möjlighet till spårseparering vid inspelning. Avkodning från vinyl, CD och kassett till MP3 på USB-sticka. Ingång så du kan koppla in din telefon och utgång så man kan koppla till ytterligare förstärkare och högtalare. Bluetooth för trådlös uppspelning från mobil/surfplatta. Skivspelaren spelar 33/45/78 varv. AM/FM-radio (med preset 20 FM och 20 DAB-staioner). CD-spelaren läser CD, CD-R, CD-RW-skivor och MP3. Repeatfunktion. Inspelning till USB från CD, vinyl, kassett, Bluetooth och radio. Kassettbandspelare. Line-out (RCA). RCA-kabel medföljer. AUX-in. Hörlursuttag 3,5mm. Bluetooth. Equalizer. Högtalare 4xfullrange, tweeter, subwoofer och passiv subwoofer. Högtalareffekt 2x50W. Klocka. Mått 51x22x35cm. Vikt 7,75kg.

Nr 71706.....3990kr

Roadstar Vintage Skivspelare CD & Radio HIF-8892

Massor av funktioner! Bluetooth. CD/MP3-spelare. USB-spelare/-inspelare/avkodare. Skivspelaren spelar 33/45/78 varv. FM-radio. Manuell tuning. Kassettspelare. Fristående högtalare. Hörlursuttag 3,5mm. AUX-in 3,5mm. Singeladapter. Fjärrkontroll. Drift 230V. PMPO 64W.Mått spelare 45x37x20cm. Mått högtalare 15x14x21cm.

Nr 74543.....2690kr

Kassettbandspelare Bärbar GPO 162

Stora knappar. Uppspelning, inspelning, snabbspolning fram/bak. Inbyggd mikrofon och högtalare. Nedfällbart handtag. Mikrofoningång 3,5mm. Hörlursuttag (MONO). Nät- eller batteridriven med 4 C-batterier (ingår ej). Strömadapter medföljer. Mått 24x154cm.

Nr 73118.....599kr

Retro Line Skivspelare Med CD-Brännare TCDR-3860

Härlig retrostereo som andas 80-tal lång väg, med bra ljud och tidstypiska funktioner som dubbelkassettdäck och digital inställning av radion (PLL). Dessutom kryddad med massor av moderna funktioner så du kan förflytta din musik från vinylskivor och kassett till USB och på så sätt enkelt digitalisera den och dessutom bränna det du vill med CD-brännaren! Bra pickup/tonarm från välkända Audio-Technica. Skivspelaren spelar 33/45 varv. Dubbelkassettdäck. USB/SD-inspelning från CD/Grammofon/FM-Radio/AUX-in/Kassett. Spela in på kassett från vinylspelare/CD/AUX/Radio/USB/SD. Radio med auto-scanning och förinställda stationer. MP3-uppspelning från CD/USB/SD. PMPO 32W. Externa högtalare. Hörlursuttag. Fjärrkontroll. Bluetooth (Version 2.1). Svensk bruksanvisning.

Nr 74392.....3.490kr

Kolla in alla retroartiklar vi har på vår hemsida! • Följ oss på Facebook - facebook.com/ginzaretro

Över 300.000 CD, DVD, SPEL, BÖCKER, ELEKTRONIK, RETRO-PRYLAR m m i sortimentet!

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - Vi skickar den GRATIS!

Du kan även ringa och beställa!

0512-299 50

Ginza AB • Fåglum • 465 81 Nossebro • kundservice@ginza.se

Med reservation för ev. tryckfel.

18+

WHAT IS AVAXHOME?

AVAXHOME-

the biggest Internet portal, providing you various content: brand new books, trending movies, fresh magazines, hot games, recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price
Cheap constant access to piping hot media
Protect your downloadings from Big brother
Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages
Brand new content
One site

AVXLIVE.ICU

AvaxHome - Your End Place

We have everything for all of your needs. Just open https://avxlive.icu

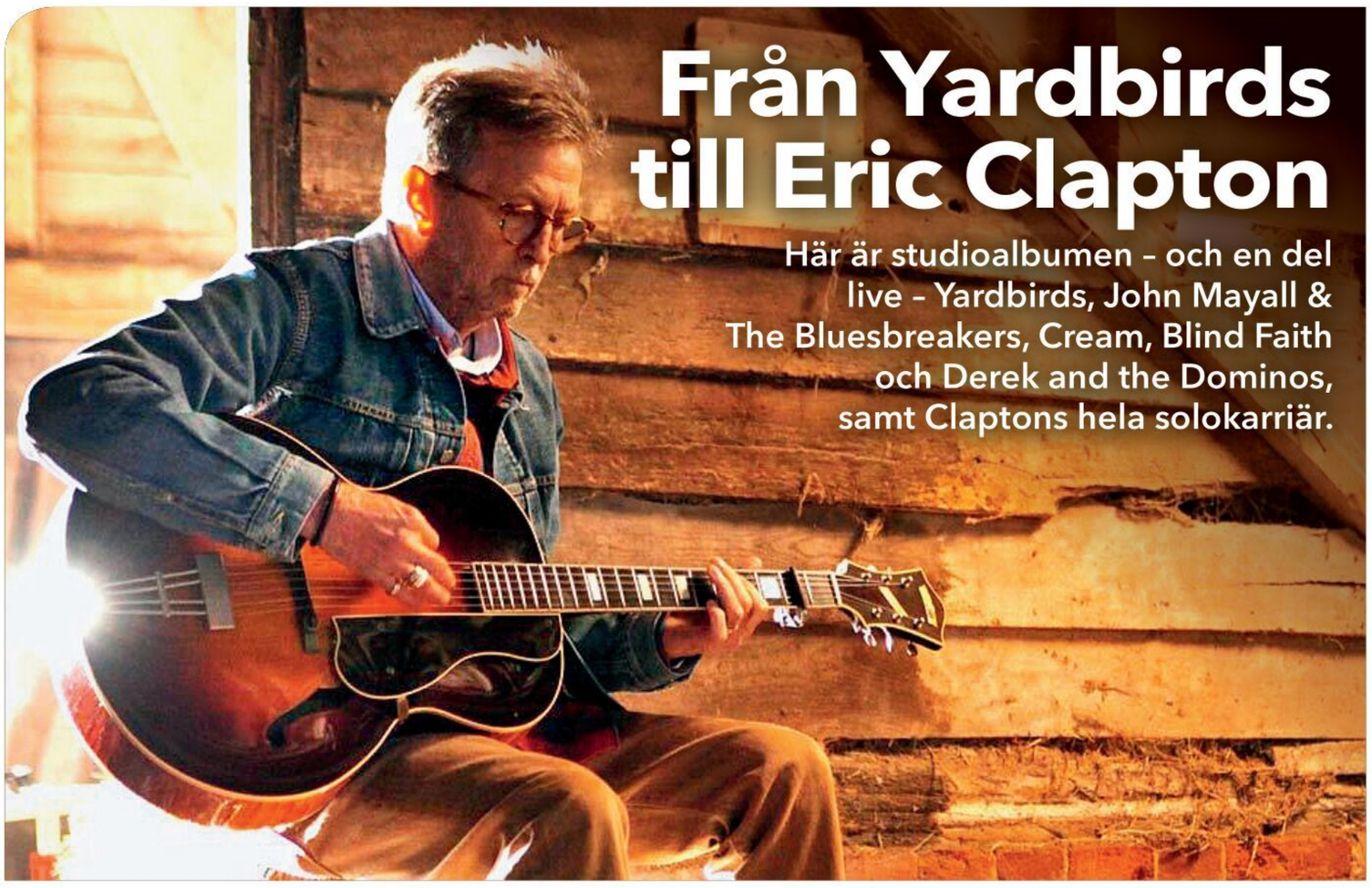

Från Yardbirds till Eric Clapton

Här är studioalbumen – och en del live – Yardbirds, John Mayall & The Bluesbreakers, Cream, Blind Faith och Derek and the Dominos, samt Claptons hela solokarriär.

Disraeli Gears (1967)

Cream

●●●●●

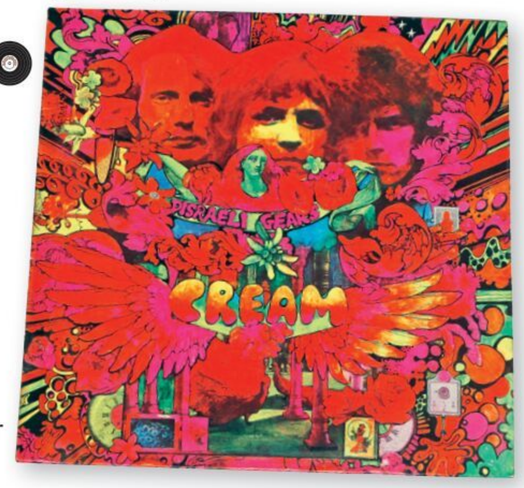

Det har sagts att Joe Cocker uppfann luftgitarren på Woodstock 1969. Det tror inte jag, tror att han förde ut den till miljoner människor, en bedrift i sig. Men nog stod en ocean av pojkar – kanske också nån tjej – världen över och luftlirade redan till ”Sunshine Of Your Love” som kom två år tidigare. Clapton och Jack Bruce skrev musiken ihop. Text av Pete Brown. Ett unisont gitarr- och basriff som träffar lika hårt i dag som för 54 år sen. Möjligen Creams fyra finaste minuter. Albumet är också som helhet bandets största stund. Hård, bluesig, psykedelisk rock, som på den av Clapton skrivna ”Tales of Brave Ulysses” (text av Martin Sharp).

Five Live Yardbirds (1964)

Yardbirds

●●●●

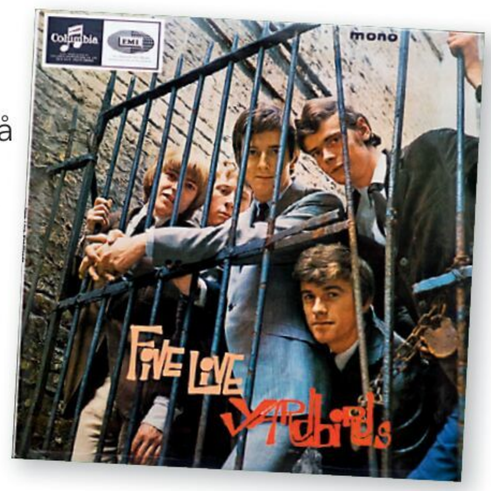

När plattan spelas in live på Marquee Club på 90 Wardour Street i Soho, London, den 20 mars 1964 är Clapton 18 år (tio dagar kvar till sin 19:e födelsedag) och färdig i så måtto att vad han redan kan är tillräckligt för ett framgångsrikt liv som proffsmusiker. Lyssna på solot i den långsamma bluesen ”Five Long Years” … Blues och rhytm and blues-covers hela vägen: Bo Diddley, John Lee Hooker, Howlin’ Wolf … Men covern på Chuck Berrys ”Too Much Monkey Business” är ren jävla rock’n’roll. Joe Perry, 14 år, sitter hemma i Lawrence, Massachusetts, och tänker: ”Jag ska bilda ett band och så här ska det låta.”

Having a Rave Up with the Yardbirds (1965)

Yardbirds

●●●●

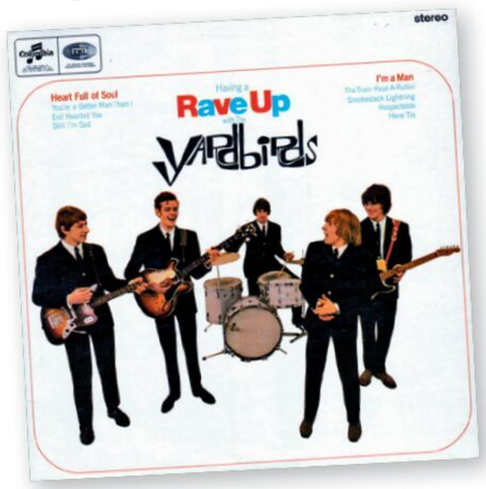

Amerikansk utgåva, värd ett omnämnande dels för att det är bandets populäraste skiva och snudd på en greatest hits, dels för att det är hälften Eric Clapton och hälften hans ersättare Jeff Beck på sologitarr. Claptons bidrag hade redan varit med på ”Five Live Yardbirds”. Sålunda en platta som ger oss ursprunget i bluesen (Clapton) och den mer experimentella pop- och rocksidan (Beck). Essentiell.

Blues Breakers with Eric Clapton (1966)

John Mayall and the Blues Breakers

●●●●●

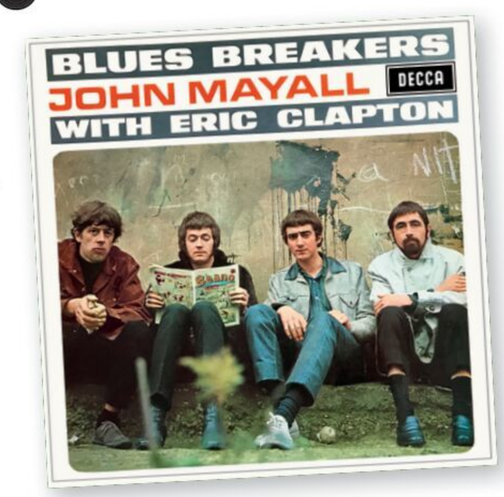

Eric Clapton har nyss fyllt 21 och hans stingande gitarrlir räcker för att han nere i Islingtons tunnelbanestation ska få ett fan till att klottra ”Clapton is God!” Möjligen överord, möjligen inte … En sak är klar, det Clapton gör med sin Sunburst 1960 Gibson Les Paul Standard med två PAF humbucking pickups på låtar som ”All Your Love”, ”Hideaway”, ”Ramblin’ On My Mind” och ”Steppin’ Out” är saker han endast undantagsvis själv överträffat sen dess. Obligatorisk i varje skivsamling.

Fresh Cream (1966)

Cream

●●●●

Den amerikanska utgåvan öppnar med ”I Feel Free” (i England släpptes ”I Feel Free” som exklusiv singel, i gengäld ingick Howlin’ Wolfs ”Spoonful”). Hur som helst, ”I Feel Free” är en psykedelisk bluesrock-pop-klassiker, tolkad av så vitt skilda artister som David Bowie och Belinda Carlisle. Cream får på albumet till en sömlös mix av blues, pop och rock och Claptons lir på ”Spoonful” och Deltabluesmusikern Skip James ”I’m So Glad” från 1931 är vasst slipade diamanter. Slog ner som en bomb i den samtida musikscenen.

Wheels of Fire (1968)

Cream

●●●●

I Eric Claptons katalog av klassiska solon råder ingen som helst tvekan om att på en av piedestalerna sitter ”Crossroads”. Deltablueslegendaren Robert Johnson spelade in originalet 1936. Lyssna på det och jämför. En slow countryblues med bara akustisk slidegitarr som ackompanjemang. I Eric Claptons arrangemang en attack-rockare som låter som det ser ut när brandmän släcker en vild eldsvåda med bensin. Han backas furiöst upp av Ginger Baker och Jack Bruce på trummor respektive bas.

Goodbye (1969)

Cream

●●●●

Som på ”Wheels of Fire” från året innan en mix av live- och studioinspelningar och – gode Gud i himlen! – som det sparkar igång med livetagningen på Skip James ”I’m So Glad”. Den sparkar undan benen på studioinspelningen på debutalbumet, som i sig var mästerlig. Här visar Cream hur jamrock ska utföras. Alla lirar med intensiteten hos rabiessmittade hundar som vill bita … DIG! Clapton bidrar med den skimrande poppärlan ”Badge” – skriven ihop med George Harrison – en av hans karriärs finaste kompositioner.

Blind Faith (1969)
Blind Faith

Ur askan in i elden. EC hade hoppat av Cream eftersom han var trött på supermusiker-stämpeln och publikens förväntningar på att denna skulle bevisas med solo-excesser på scen, men … Om något var Blind Faith ännu mer av supergrupp. Clapton, Steve Winwood och Ginger Baker hade egna skaror av fans som räknades i miljoner. Det höll en platta – men vilken platta! Öppnar med tung riffrock i "Had To Cry Today", fortsätter med klassiker som "Can't Find My Way Home" (Winwood) och "Presence of the Lord" (Clapton). Bara den alldeles för långa och av solon nedtyngda jam-orgien "Do What You Like" hindrar plattan från betyget fem plus. För mycket av det goda blir inte gott.

Eric Clapton (1970)
Eric Clapton

I samband med Blind Faiths USA-turné 1969 hade Clapton blivit polare med förbandet Delaney, Bonnie & Friends och blivit starkt musikaliskt påverkad. På solodebuten är rock- och blueselementet nedtonat, i stället är musiken garnerad med gospel, country, R&B … En direkt följd av vänskapen med Delaney Bramlett, som producerade plattan och var medkompositör till sju av de elva låtarna. Det är Delaney som introducerar Clapton för J.J. Cale. Clapton spelar in "After Midnight" och får en hit. Till denna dag en signaturlåt.

Layla and Other Assorted Love Songs (1970)
Derek and the Dominos

Eric Claptons största stund. Bara titellåten … Ett av flera spår som känslomässigt bottnade i den djupblå blues han kände i sin olyckliga kärlek till Pattie Boyd. Han lyckas uttrycka hjärtesorgen så att den känns hos lyssnaren. Situationen var komplicerad. Pattie var gift med George Harrison. Det var i covern på "Have You Ever Loved a Woman?" – skriven av Billy Myles, först inspelad 1960 av en av Claptons idoler, Freddie King – som han kramade all smärta ur sig: "Have you ever loved a woman/So much you tremble in pain/And all the time you know, yeah/She bears another man's name …" Efter Claptons avslutande solo är man i tårar.

Eric Clapton's Rainbow Concert (1973)
Eric Clapton

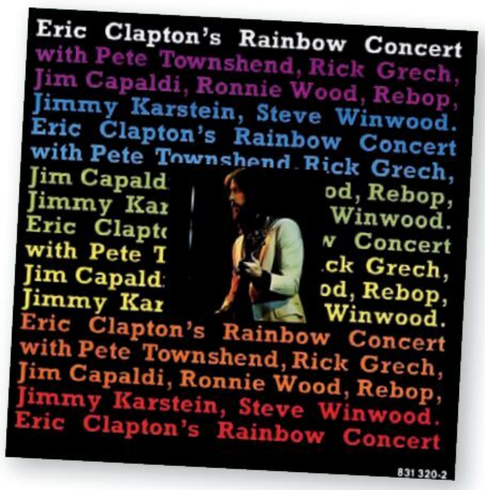

Värd att nämnas, dels för att det var EC:s comeback efter två år av tungt heroinmissbruk och musikalisk inaktivitet, dels för att den vid tiden stod i varenda tonårings skivback. Plattan är helt okej, men inte mer. I sig starka låtar, men de har gjorts bättre på andra inspelningar. Av Clapton. Och av Steve Winwood, för det här är i praktiken lika mycket hans album.

461 Ocean Boulevard (1974)
Eric Clapton

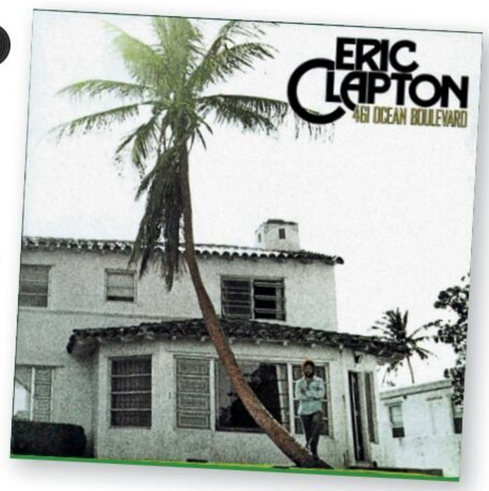

Det tog ytterligare ett år efter "Rainbow Concert" för Clapton att bli fri från heroinet. Han ersatte det med kopiösa mängder sprit och kokain. Ett fall framåt – allt är relativt – för han gick därmed från introvert till extrovert. Ringrostigheten gjorde att han inte ens försökte leva upp till rollen som gitarrgud. Det är rakt framförda låtar i tillbakalutad stil. En mix av blues, gospel, country, folk, funk, reggae. Det låter intimt, många mil bort från de stora arenorna. Tolkningen av Bob Marleys "I Shot the Sheriff" blev en listetta i USA och en rad andra länder. EC:s bästa soloalbum på 1970-talet. Kanske över huvud taget.

There's One In Every Crowd (1975)
Eric Clapton

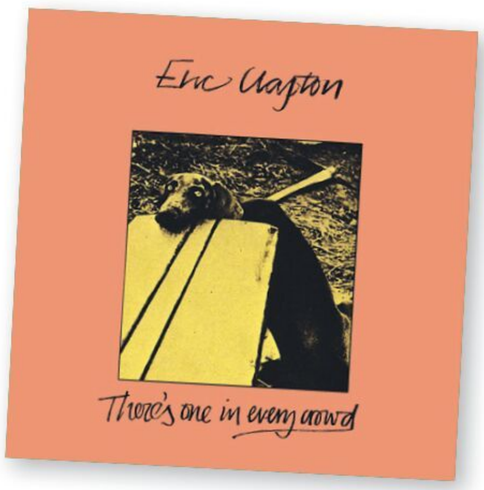

Eric drog till Jamaica för att fördjupa sin känsla för reggae. Inspirerad av framgången med "I Shot the Sheriff". Det gick inget vidare. Det blir vit-mans-reggae i "Swing Low Sweet Chariot" och i ett par spår till. Plattan är dock bättre än sitt rykte, om man tar bort den ur skuggan av "461 Ocean Boulevard" och lyssnar förutsättningslöst. I mina öron är Claptons tolkning av "The Sky Is Crying" – skriven och först inspelad av Elmore James 1959 – den definitiva tolkningen. EC visar världsklass i sin djupt trasiga sång, helt i överensstämmelse med låttexten.

No Reason to Cry (1976)
Eric Clapton

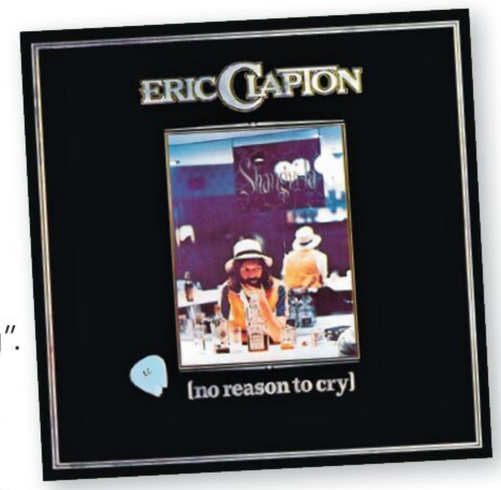

Det är väl ungefär här som de hippa journalisterna avfärdar den 31-åriga Clapton som "tråkig". Den sen flera album tillbakalutade artisten har varit tillbakalutad lite för länge och är i otakt med tiden: punken. Men vad bryr sig den stora publiken om det? Inte ett jota. En stabil platta som aldrig leder till eufori, men är trivsam lyssning. Claptons egenhändigt skrivna "Hello Old Friend" blev en hit i USA. I övrigt är det samarbetena med The Band – "Beautiful Thing" – och Bob Dylan – "Sign Language" – som höjer sig över mängden.

Slowhand (1977)
Eric Clapton

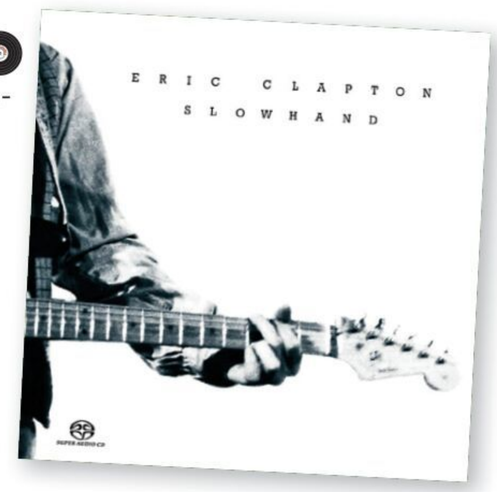

Näst bästa soloplattan under 1970-talet. "Cocaine" – ännu en tolkning av J.J. Cale – och balladen "Wonderful Tonight" – möjligen hans mest älskade låt hos den breda publiken (av dem han skrivit själv, drygt 276 miljoner lyssingar på Spotify) – skriven om och till Pattie Boyd – blev megahits. Det blev också country-shufflen "Lay Down Sally", trea på Billboard Hot 100. Claptons känsla för att välja smakfulla covers bevisas av hans tolkning av John Martyns underbara "May You Never".

Backless (1978)
Eric Clapton

Historien upprepade sig. Efter succén med "461 Ocean Boulevard" tog Clapton med sig producenten Tom Dowd och gjorde den snarlika "There's One in Every Crowd" – snarlika, men sämre i, ja, nästan allt. Här går han från den kommersiella och konstnärliga succén "Slowhand" till "Backless". Demonproducenten Glyn Johns (Who, Stones, Eagles, m.fl.) följer med och det blir bara bra, det vill säga klart sämre än föregångaren. Bäst: "Early in the Morning". En blues först inspelad av Sonny Boy Williamson 1937. Det här var sista albumet med den långvariga kompanjonen, basisten Carl Radle, som två år senare dog av en heroinöverdos.

Another Ticket (1981)
Eric Clapton

I samband med att plattan släpps håller Clapton på att dö av sin svåra alkoholism, förs akut till sjukhus med en rad magsår, varav ett blödande. Trots det hade han varit ovanligt kreativ vad gäller att skriva låtar: fem komponerade han själv. En ihop med Gary Brooker (ex Procul Harum). Ja, hela bandet bestod av britter, första gången det hänt sedan Blind Faith 12 år tidigare. En opretentiös och smittande barrumskänsla svävar över musiken. Titellåten samt den Al Green- och Memphis-souliga hitsingeln "I Can't Stand It" är bäst. Ett underskattat album som bör uppvärderas – och nu är det gjort.

Money and Cigarettes (1983)
Eric Clapton

Med Roger Hawkins från Muscle Shoals Rhythm Section of Alabama på trummor, Donald "Duck" Dunn från Booker T. & the M.G.'s och Stax husband i Memphis på bas, samt killar av Ry Cooders och Albert Lees kaliber att dela gitarransvaret med, blir det aldrig mindre än trevligt. Men trevligt är inte alltid så trevligt. Det finns inte ens en ansats från EC:s sida att försöka utmana och överträffa sig själv. Kanske bäst bevisat av den slöa rip-offen på Dylans "All Along the Watchtower", här kallad "Ain't Going Down". Bästa spår: "The Shape You're In".

Behind the Sun (1985)
Eric Clapton

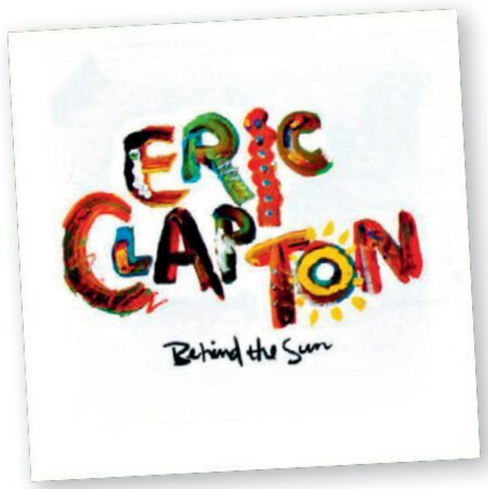

Vi klarar oss inte utan våra fördomar och … Phil Collins?! Claptons karriär är en eklektisk historia, men hjärtat har alltid varit i The Blues och, seriöst, Phil Collins som producent och trummis?! Nej, inte ett äktenskap instiftat i himlen – eller helvetet – men i en ljummen badbalja. Phil förstör direkt öppningsspåret "She's Waiting" med sina "electronic drums" och med ens är det ett soundtrack till en aerobicsklass i Beverly Hills. Några stöddiga solon av EC räddar det andra plusset, som på "Same Old Blues" och "Forever Man".

August (1986)
Eric Clapton

Phil Collins är än en gång med som producent och trummis … Det låter 1980-tal. Det är ingen komplimang. Men säg den 1940-talist som inte hade problem med de rådande ljudidealen under decenniet … Greg Philinganes syntar är direkt irriterande. Dock börjar det bra, "It's in the Way That You Use It" är en bra låt, ett samarbete mellan Eric Clapton och Robbie Robertson som ingick i soundtracket till Martin Scorseses biljarddrama "The Color of Money" (1986) med Paul Newman och Tom Cruise.

Crossroads (1988)
Eric Clapton

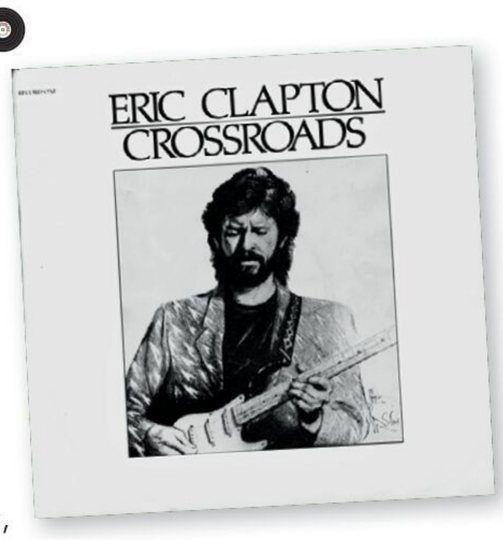

En av rockhistoriens bästa boxar. Kanske DEN bästa. På 4 cd får vi alla EC:s essentiella inspelningar – solo, Yardbirds, John Mayall & The Blues Breakers, Cream, Blind Faith, Derek and the Dominos – och generöst med rariteter av hög kvalitet. För den som ännu inte fattat att han är en av de allra största – här är boxen som får dig att fatta. Får ni bara ta med er en utgivning av Eric Clapton till den där öde ön. Tag denna.

Journeyman (1989)
Eric Clapton

1980-talsproduktionen är kvar, men inte Phil Collins. Russ Titelman producerar. Sedan två år tillbaka är EC spiknykter (det har han förblivit) och utan att staka ut någon radikalt ny kurs – vilket ändå inte varit önskvärt – är det en revitaliserad artist vi hör. Här gör han det han är bäst på och gör det med fokus, geist, sisu, jävlar anamma och uppenbar spelglädje. Det slår gnistor om Stratan i "Bad Love". Hans musikaliska rötter vädras i en utmärkt tolkning av Bo Diddleys "Before You Accuse Me (Take a Look at Yourself)".

Unplugged (1992)
Eric Clapton

Intimt, avskalat, akustiskt, felfritt lirat, 26 miljoner sålda exemplar, varav 10 miljoner i USA. Med mariginal EC:s största kommersiella framgång. Personligen kan jag tycka att han här raderar den desperata kärlekssmärta som var central i originalinspelningen av "Layla". "Tears in Heaven" – om sorgen efter sonen Conor som på det mest tragiska sätt gick bort vid fyra års ålder – är skivans nav. Clapton har själv sagt: "Jag tror att det bidrog till albumets popularitet; jag tror att folk ville visa sitt stöd för mig och att de som inte hittade något annat sätt att göra det på köpte plattan."

From the Cradle (1994)
Eric Clapton

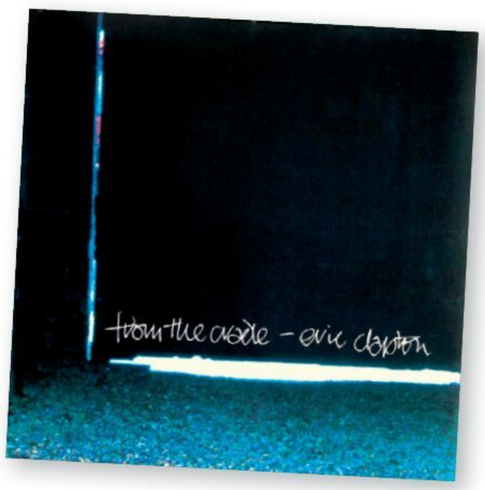

Blues, blues, blues … Jovisst, men trots det hade Clapton aldrig gjort en ren bluesplatta från start till mål. Här kom den. Vad kunde gå fel? Ingenting. Clapton ger sig på låtar av Leroy Carr, Willie Dixon, Muddy Waters, Lowell Fulson, Tampa Red, Freddy King … Otvunget och inspirerat, som om han burit omkring dem i fickorna på ett par slitna, väl ingådda jeans sen tonåren – och det hade han också. Gitarren blixtrar.

Pilgrim (1998)
Eric Clapton

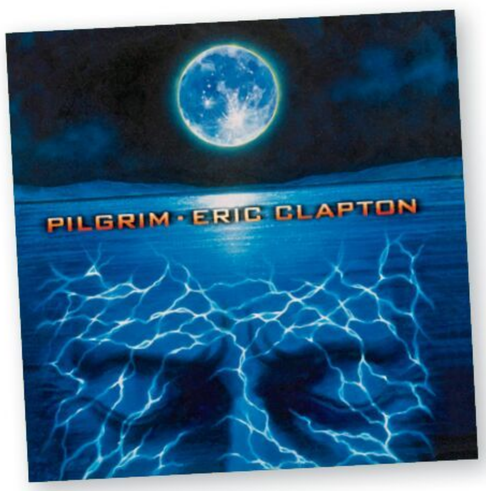

Från ett renlärigt bluesalbum till ett … Ska vi kalla det dyr loungemusik, slickad som en svart raskatt i fönstret på en elegant, exklusiv bar med stans bästa Dry Martini. Man kan fråga sig om det är den bästa musikaliska kostymen för ett album vars mål var att vara "världens sorgligaste". Men sorgen ligger i röst och texter. Det experimenteras med trummaskiner, förprogrammerade rytmer, syntar, gitarrsound och stråkar i en ljudbild som för tankarna till samtida R&B. Ett album där Bryan Ferry sömlöst kunde gått in och lagt på sin röst på varenda spår. Kanske inte vad alla EC:s fans uppskattar. Jag älskar det.

Glaspucken

Crystal Clamp

handgjort från Skrufs Glasbruk

Mk 5 pucken

made in Sweden

Beställ via mejl fraktfritt!

- Blir inte magnetisk
- Mindre luft mellan skiva och tallrik.
- Skivan ligger fast på tallriken
- Musiken lyfts fram, allt kommer på plats.
- Etiketten syns på skivan.

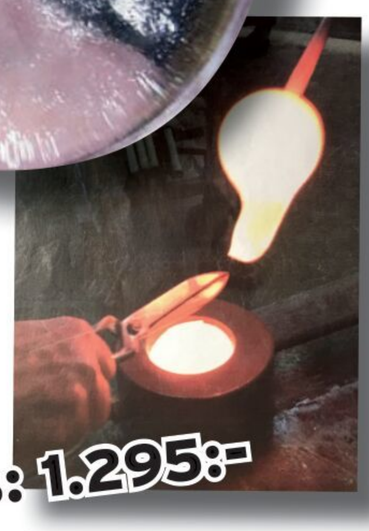

Pris: 1.295:-

Swish: 070-245 22 70

Bg: 370-0952

Mail: butiken@goranshifi.org

GÖRANS HIFI

Butikstider: Tis-tors 11-18, lunch 13-14. Övr. dagar stängt

S:t Eriksgatan 101
STOCKHOLM
S:t Eriksplan (utg. Torsgatan)

Öppet Mån - Fre 11-19
Lördagar 11-16
Tel 08 - 34 00 61

NOSTALGIPALATSET.COM

OBS! Nu finns vi även i Arboga!
Ny stor butik på Industrigatan 6
Öppet: Ons 12-18 och Lör 10-14

BUTIKEN MED SVERIGES STÖRSTA OCH BREDASTE SORTIMENT AV VINYLSKIVOR!

Funderar du på att sälja?
Vi är ALLTID intresserade av att köpa skivor!

LUKASE
AUDIO & COMPONENTS

LUKASE SOLID PSU
En extern strömförsörjning som ersätter enklare switchade strömförsörjare. Lämnar en jämn och fin likspänning för att förbättra ljudet i försteg, nätverksswitchar och phonosteg.

PURITAN AUDIO LABS. Strömrenare Designad för att begränsa störningar. Finns i flera storlekar.

O.S ACOUSTICS DBS8
Ultrahögupplöst referensstudiomonitor med minimala frekvens- och tidsdomänförvrängningar. Perfekt som referensmonitor i studion eller hemmabruk, särskilt om rummet är akustiskt svårmöblerat.

Aktiva högtalare med fantastisk frekvensgång och grymt faslinjär, för att verkligen återge musiken utan färgning.

LUKASE OAK HI-FI RACK
Tillverkad av oljad solid ek. Varje hylla har en egen avdämpare i naturgummi, för att isolera bort vibrationer.

Finns i flera olika utföranden.

Tillverkad på Gotland!

För mer information, priser och beställning besök **www.lukase.se**

Riding with the King (2000)
Eric Clapton & B.B. King

Sannerligen smakfullt att som titellåt välja John Hiatts formidabla ”Riding with the King”, ursprungligen utgiven 1983. Den får albumet på banan med klass och stil. Påföljande ”Ten Long Years” är ett serveäss till. B.B. har blivit dumpad. B.B. har The Blues. Sen cruisar det på som vrålåket Eric och B.B. sitter i på omslaget. Lowell Fulsons ”Three O’Clock Blues” blir ett delat showcase för de två giganterna och låter verkligen tre-på-natten-melankoli. Som Edward Hoppers målning ”Nighthawks” ser ut. Hon har dragit, bara döden återstår: ”I want you to tell my baby/Tell her please, please forgive me/Forgive me for my sins…”

Reptile (2001)
Eric Clapton

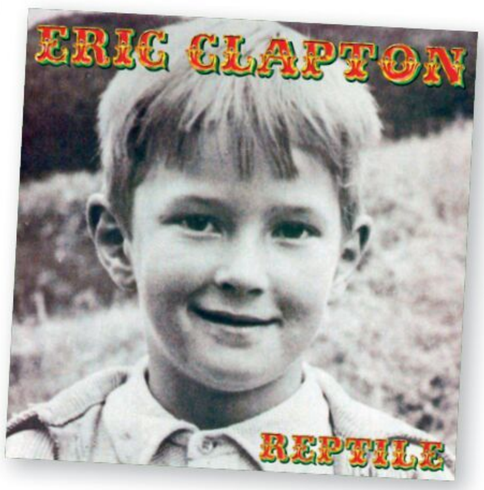

31 år efter sin första cover på en låt av J.J. Cale kan EC sin idol utan och innan. Versionen av ”Travelin’ Light” är briljant. Tillbakalutad, men inte så tillbakalutad som när J.J. själv gör den, det är bett och temperament i gitarren. På det kommer tyvärr den alldeles för snällt mjäkiga ”Believe in Life”. Bossa nova för pensionärshemmet. En ojämn platta som vill tillfredsställa för många smaker. Som ett fan av James Taylor hissar jag flaggan för Eric Claptons tolkning av ”Don’t Let Me Be Lonely Tonight”. EC gör den till sin. Men som helhet – en liten besvikelse.

Me & Mr. Johnson
Eric Clapton

Han tog sig an Robert Johnson redan som 21-åring på ”Blues Breakers with Eric Clapton” – ”Ramblin’ On My Mind” – och fortsatte med det i Cream, bland annat med tolkningen av ”Crossroads”, där han förvandlade Johnsons original till ren, hård, volymstark, legendarisk rock’n’roll, inklusive tidernas gitarrsolo. Det blir långt snällare när han tar sig för att göra ett helt album med tolkningar av King of the Delta Blues. Faktiskt för snällt. Ingen kan begära att han ska återskapa råheten i Johnsons primitivt inspelade original från 1936 och 1937, men lite mer av helveteshundar hack i häl hade varit önskvärt.

Back Home (2005)
Eric Clapton

Det är vanskligt att kritisera ett album för vad som INTE är där. Man bör i stället lyssna till vad som faktiskt är där och ställa sig frågan: Lyckas artisten förverkliga vad han föresatt sig? Men … Eftersom EC under hela 1960-talet lirade gitarr med utfällda klor som gav sprickor i Londons husfasader VET man ju att han kan, om han bara vill. Det är just det, han vill inte, och som ett fan kan man önska sig att han ville det. Nån gång. Här blir det bara hemtrevligt.

The Road to Esconido (2006)
Eric Clapton & J.J. Cale

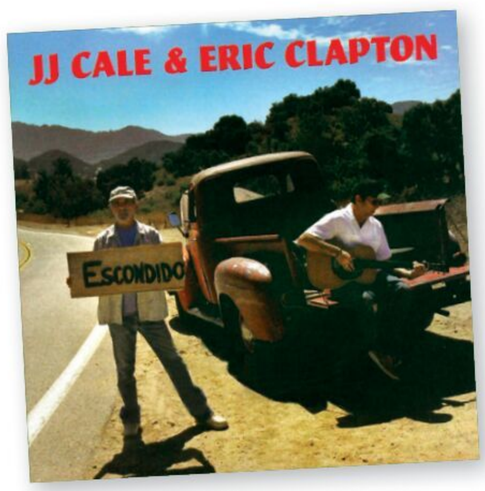

Egentligen konstigt att det skulle behöva dröja tills J.J. var 68 år och Clapton 61 innan de kom sig för att göra ett album tillsammans. Men den som väntar på nåt gott. 36 år efter EC:s första tolkning av J.J. – ”After Midnight” – får de ihop det här mycket fina albumet där 11 av 14 låtar är skrivna av J.J. I sina sångröster är de siamesiska tvillingar, men gitarrspelet skiljer dem åt, EC:s har mer temperament, är bluesigare och det gör att lågan skruvas upp i J.J.:s tillbakalutade låtar. En liten men verkningsfull kontrastverkan. Allt är bra och ”Heads in Georgia”, ”When This War is Over” och ”Anyway the Wind Blows” är bäst.

Clapton (2010)
Eric Clapton

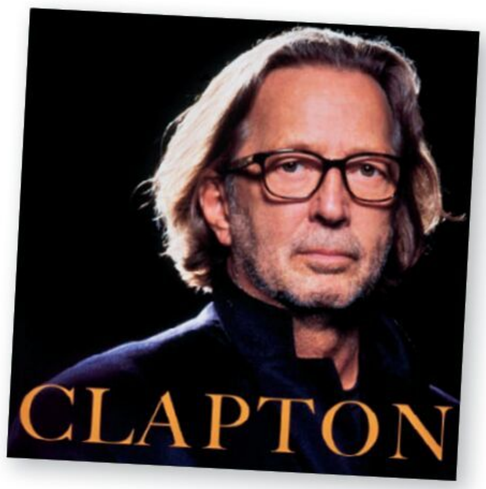

När Dylan 2015 släppte ”Shadows in the Night” med standardlåtar som tidigare spelats in av Frank Sinatra blev det med rätta lysande recensioner, men Clapton var på sitt sätt på pucken fem år tidigare och med ännu bättre resultat. Versionen av ”Autumn Leaves” är ett under av berörande melankoli. Är man på det humöret kan man börja gråta … EC:s låtval är mer eklektiskt än Dylans, men det är gamla örhängen i förgrunden: standardlåtar, jazz och blues av killar som Hoagy Carmichael, Irving Berlin, Johnny Burke, Little Walter, plus två eleganta covers på J.J. Cale. Ett av de bästa albumen i EC:s katalog. Tour de force.

Old Sock (2013)
Eric Clapton

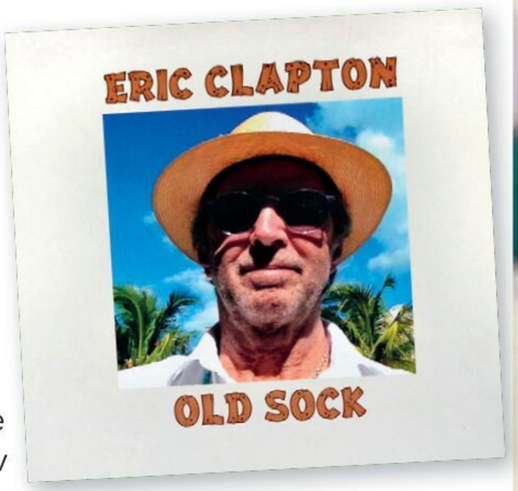

Här händer det igen, Clapton tar konceptet från ett föregående och väldigt lyckat album, repriserar det och med sämre resultat. Så blev det med ”461 Ocean Boulevard” – ”There’s One In Every Crowd”, respektive ”Slowhand – ”Backless”. Så blir det här. En skillnad är att EC i högre grad solar sig i reggae, såväl Taj Mahals ”Further on Down the Road” som Otis Reddings ”Your One and Only Man” arras om till reggaelåtar och Peter Toshs ”Till Your Well Runs Dry” har aldrig varit annat än reggae. Mysigt. Puttrigt. Slött …

I Still Do (2016)
Eric Clapton

Legendariska producenten Glyn Johns – Stones, Who, Joe Cocker, Eagles, med flera – är tillbaka för första gången på 38 år och han vet vad han vill, sålunda ett album med en helt annan stringens än föregångaren. EC tar det lugnt med nya, egna kompositioner, en helt egen låt och en till skriven i samarbete med de mångåriga samarbetspartnerna Andy Fairweather Low och Simon Climie. Men det spelar ingen roll när han gör tolkningar av Dylan – ”I Dreamed I Saw St. Augustine” – och J.J. Cale – ”Can’t Let You Do It” – så bra som här. Bluesen är i centrum via vitala covers på legendarer som Skip James, Leroy Carr och Robert Johnson.

Happy Xmas (2018)
Eric Clapton

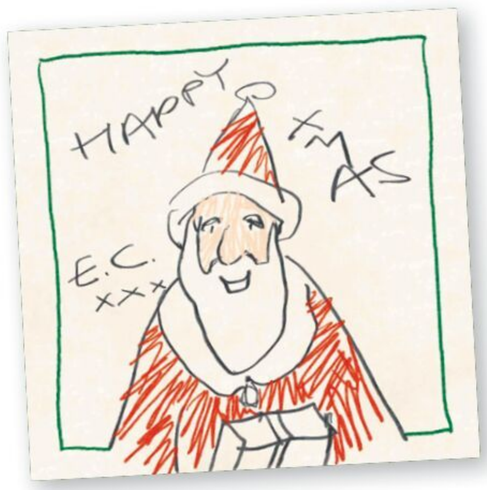

Vanligt folk – om de är svenskar hemma i Sverige – SKA ju bara se Kalle Anka på julafton, och i analogi med det SKA ärrade rockstjärnor spela in sin julskiva. EC gör ett okej jobb, skapar en bluesig jul. Kanske perfekt till skinkan för hans mest hängivna fans. I mitten av albumet kommer ”Jingle Bells (in Memory of Avicii)” – vacker gest, men det låter kasst. Eric Clapton och EDM …? Nej. Peronligen hänger jag kvar vid ”A Christmas Gift for You from Phil Spector” från 1963.

NYHETER

THORENS®

New Thorens Direct Drive turntable TD 403DD

With the new model TD 403 DD Thorens completes the line of direct drive plug-and-play turntables of the 400 series. Visually a true Thorens, the new TD 403 DD features the same proven smooth-running direct drive as the successful TD 402 DD, but sets itself apart from its smaller brother with a more massive 1.4 kg and 22mm-thick Die-cast aluminum platter and the TP 150 audiophile tonearm also used in the new TD 1500 model.

A high-quality and pre-adjusted 2M Blue cartridge from Danish cartridge specialist Ortofon is also supplied as standard. This proves to be an adequate playing partner due to its naked diamond with elliptical stylus.

Ungefärligt marknadspris: 15.000:-

New Thorens turntable TD 1500

In 1965, the Thorens TD 150, an inconspicuous little turntable, came on the market and thus started a technical revolution in record player manufacturing. For the first time, a spring-suspended sub-chassis with an inner platter driven by a flat belt was used in a mass-produced unit. The principle proved to be very successful and found many imitators in the years since.

Like its famous predecessor, the new Thorens TD 1500, which will be operated purely manually, features a sub-chassis that decouples the turntable and tonearm shelf from the motor and frame by means of three conical springs.
In contrast to the TD 150, these springs can be adjusted from above through corresponding holes in the platter, which makes correct adjustment much easier. The speed of the DC motor is electronically monitored by an incremental encoder and deviations, e.g. caused by a broom, are automatically corrected. This also enables very good wow and flutter values. As a real unique selling point in its class, the TD 1500 has XLR outputs in addition to the usual pair of RCA jacks, thus enabling true balanced operation with a suitable MC cartridge.

Ungefärligt marknadspris: 22.000:-

Distributör för **Thorens** i Sverige är HiFi-Agenten AB
www.thorens.com - www.hifi-agenten.se

hifi AGENTEN

”Jag har ingen ordning på skivsamlingen”, ursäktar sig Sören ”Sulo” Karlsson när Rock’n’Roll Magazine hälsar på. Han hittade bara en bråkdel av sin enorma produktion.

”24 låtar som låter 1973”, säger Sulo om nya och 14:e albumet med Diamond Dogs. ”Slap bang blue rendezvous” producerades av Tomas Skogsberg i Sunlight-studion. Fr.v. Lars Karlsson, Sulo och Martin Thomander.

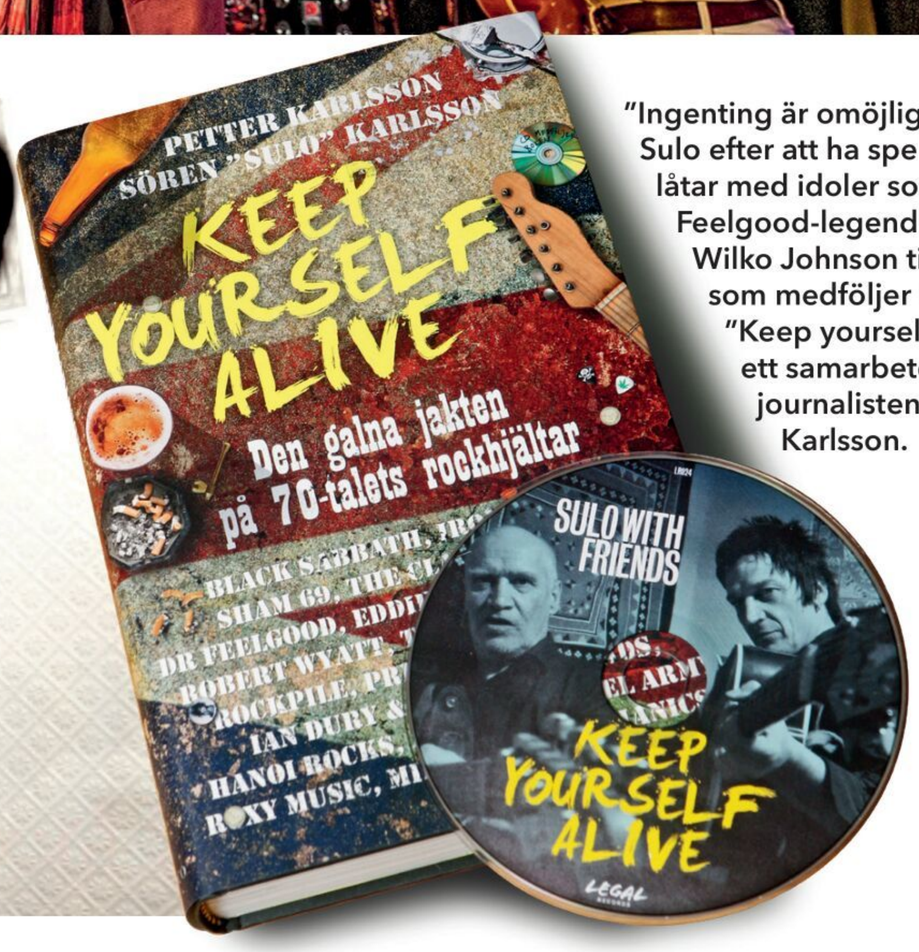

”Ingenting är omöjligt”, säger Sulo efter att ha spelat in låtar med idoler som Dr. Feelgood-legendaren Wilko Johnson till cd:n som medföljer boken ”Keep yourself alive”, ett samarbete med journalisten Petter Karlsson.

Sulo den ostoppbare

Inget verkar kunna stoppa Sören ”Sulo” Karlsson. Han har samarbetat med många av sina idoler, som Ian Hunter, Wilko Johnson och folk från Sham 69 och Clash.

– Jag har lärt mig att inget är omöjligt, säger Sulo.

Nu säger han sig till och med vara nära sitt livs största målsättning.

Av Jörgen Holmstedt (text), Peter Törnqvist, Arkiv (foto)

Sören ”Sulo” Karlsson visar två centimeter mellan tummen och pekfingret.

– Jag är så här nära att få en låt inspelad av Roddan.

Rod Stewart, Sulos store idol och ledstjärna. Mannen han vill sjunga som, se ut som och på alla sätt vara som. Titta på Sulo. Likadan frisyr som förebilden och ofta likadana kläder.

– Rod Stewart är min sista musikaliska kärlek. Jag växte upp med Boppers, sedan kom punken. Därefter blev det engelska band som The Smiths, The Lords of the New Church och The Quireboys. Sent upptäckte jag Roddan.

Det var i början av 90-talet som han hittade sin mammas gamla exemplar av Rod Stewart-albumet ”Atlantic crossing” från 1975, det med hitballaden ”Sailing”.

– Jag satte på den och … shit, det är här är bra – på riktigt! Där började min Roddan-vurm. Då var grungen som störst. Jag var helt ute, lyssnade på Rod, Slade och Frankie Miller. 1969-75 är bästa perioden inom musiken. Jag försvarar redan till och med Roddans värsta misstag.

Som ”American songbook”-skivorna?

– Är bra! Jodå!

Inte för smetigt?

– Nej. Vem fan skulle kunna göra Dean Martin bättre än Rod Stewart? Det är lika genuint och bra som när Robert Plant låtsas sjunga country med Alison Krauss. Rod är den ultimata rockstjärnan. Hans blotta uppenbarelse provocerar, med låtar som ”Do you think I’m sexy”, haha! Men Stones kom minsann undan när de försökte halka sig igenom den där ”Miss you”. Den skulle Roddan inte ens spela in.

Vågar inte prata om det

Om du träffade Rod Stewart, vad skulle du säga då? ▶

”Det unika med mig är att jag kan skriva i så många stilar: country, soul, pop, rock och så vidare. Jag står inte och stampar på samma fläck hela tiden”, säger Sulo.

– Mitt mål är att sjunga in något med honom och jag är nära, men jag vågar inte prata om det.

Ändå kan han inte låta bli att göra det.

– Jag känner Kevin Savigar, som är lite av Rods kapellmästare. Dessvärre har Rod världens hårdaste management, som inte släpper genom något. De kramar pengar ur stenar. Men jag skickade en låt till Roddan och samtidigt trailern till dokumentärfilmen om mig, och han bara: Shit! Och Lennart Johansson-grejen är stor för Roddan, som är fotbollsdåre.

Sulo har skrivit boken ”En polare bland pampar och pokaler” om och tillsammans med Lennart Johansson, som var president för europeiska fotbollsförbundet Uefa i 17 år, och samtidigt vice ordförande för internationella fotbollsförbundet Fifa.

– Om Roddan bara släpper de där töntarna han jobbar med, skulle jag kunna skriva hans bästa skiva sedan … ja, ”Never a dull moment”. Det står jag för.

Nämnda album kom 1972, blev etta i England och innehåller klassikern ”You wear it well”.

”Nära” att sjunga med Rod Stewart, vad innebär det?

– Ja, det … är en bit ifrån. Jag har direktkontakt och har brutit igenom hans management. De gillar låten.

Med idolerna i vardagsrummet

Vad heter låten?

– ”Every day and night”, en soul/gospel-låt i modern tappning. Den vill jag göra som duett med Rod. Jag har lärt mig att inget är omöjligt. Det bevisar den där boken.

The Crunch bildade Sulo 2013 med basisten Dave Tregunna (Sham 69), sjungande keyboardisten Idde Schultz, batteristen Terry Chimes (The Clash) och gitarristen Mick Geggus (Cockney Rejects). Det har blivit två album varav det senaste, ”Brand new brand”, kom 2015. ”Vi ska göra ett nytt album, men utan Idde, som har fått permanenta röstproblem”, berättar Sulo.

Med Mott the Hooples ikoniske frontman Ian Hunter (t.v.) har Sulo turnerat. ”Jag gjorde en hyllningslåt till Mott The Hoople, ”The closest I’ve ever been to Memphis”. När Ian hörde den sa han: ”Sulo, var är mina royalties?!” Haha!

Sulo har gjort en hel bunt soloskivor. På ”Sulo’s full english” från 2017 hörs hans brittiska influenser som The Kinks och Small Faces. ”Den engelska musiken mellan 1969-75 är bäst”, tycker Sulo.

”Många band hävdar att de låter som The Faces, men ni låter faktiskt som The Faces och dessutom när de hade en bra kväll, och det var inte så ofta de hade det.”

Han pekar på ”Keep yourself alive”, boken han gjorde med journalisten Petter Karlsson 2012. Den innehåller en cd.

– På den spelar jag ”2-4-6-8 motorway” med Tom Robinson i hans stökiga vardagsrum, och ”Roxette” med Wilko Johnson i hans ännu stökigare vardagsrum. Vem hade trott det?

Sulo tillhör alltid flera band samtidigt, men kanske mest Diamond Dogs, det The Faces-inspirerade bandet som bildades 1992.

– Vi spelade med Nazareth, de bryr sig aldrig om att lyssna på sina förband. Men de kollade in oss nästan hela giget. Efteråt kom deras sångare Dan McCafferty fram till mig och sa: ”Många band hävdar att de låter som The Faces, men ni låter faktiskt som The Faces och dessutom när de hade en bra kväll, och det var inte så ofta de hade det”.

– Då måste man göra något rätt, tillägger Sulo och ler brett.

Bråk och brända chanser

Diamond Dogs släpper dubbel-lp:n ”Slap bang blue rendezvous” den 21 januari.

– 24 låtar som låter 1973, berättar Sulo stolt. Anledningarna till att vi inte blivit större är klassiska: droger, bråk och brända chanser. Som 2001 när vi spelade i Hultsfred. En bra konsert, men en av våra gitarrister togs av polisen. För hasch, trodde vi. Och så var det heroin! ”Rockstjärna fast för knark”, stod det på Aftonbladets löpsedel. Min svärmor undrade: ”Du som var i Hultsfred, vet du vilket det där knarkande bandet är”?

Han skrattar och skakar på huvudet. ▶

2016 blev Sulo, längst till höger, medlem i KSMB. Övriga, från vänster, är gitarristen Mats Larson, sångaren Michael Alonzo och basisten John Schubert. ”Jag såg dem live redan som elvaåring”, minns Sulo som bland annat medverkar på ”En slemmig torsk – showen”.

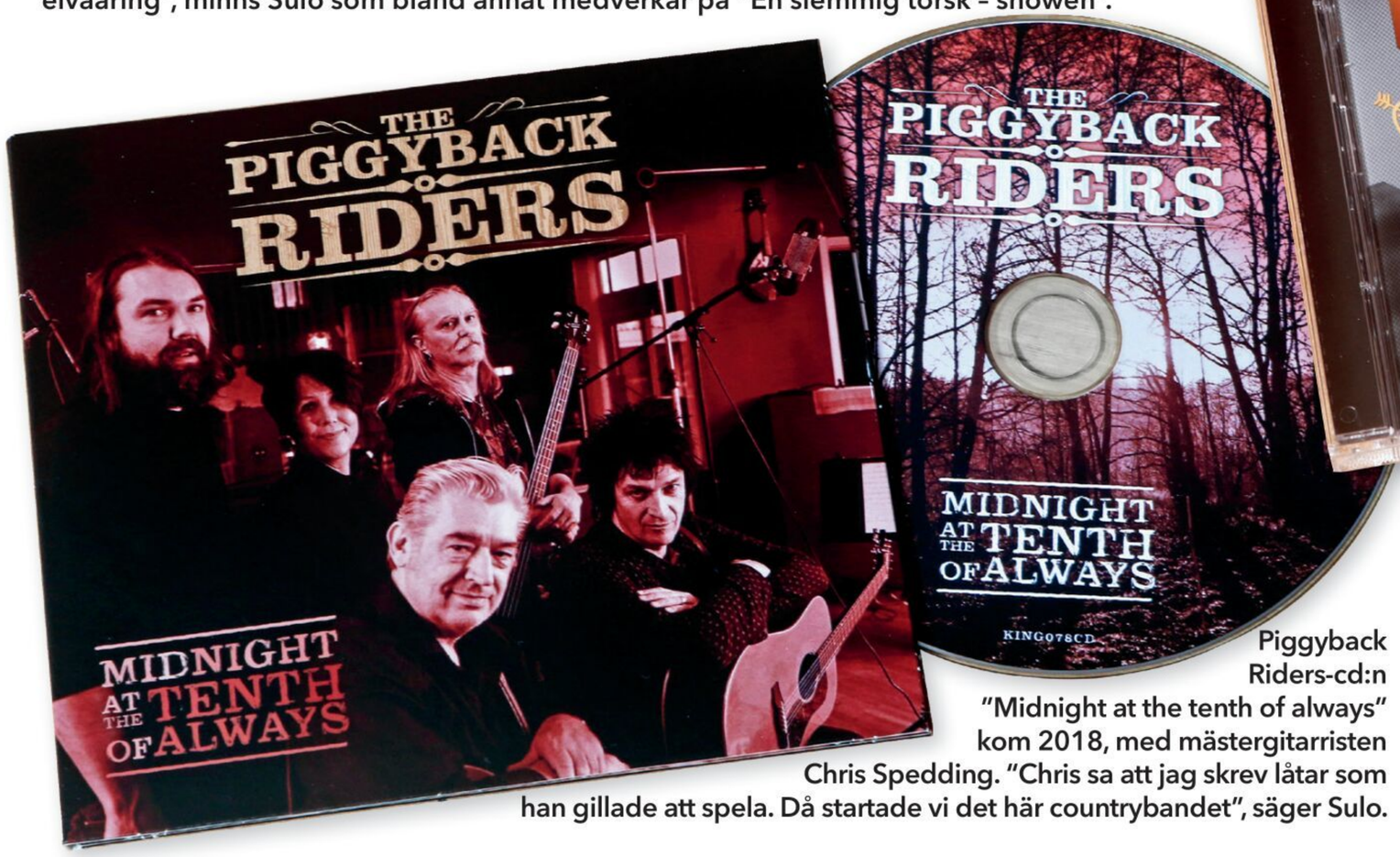

Piggyback Riders-cd:n ”Midnight at the tenth of always” kom 2018, med mästergitarristen Chris Spedding. ”Chris sa att jag skrev låtar som han gillade att spela. Då startade vi det här countrybandet”, säger Sulo.

Personligt

SÖREN ”SULO” KARLSSON
FÖDD: 17 september 1969 i Katrineholm.
BOR: Hölö, utanför Södertälje.
FAMILJ: Fru och tre barn.
YRKE: Gitarrist, sångare, artist, låtskrivare, producent och författare.
AKTUELL: Med Diamonds Dogs dubbel-lp ”Slap bang blue rendezvous”.

”Jag skriver en låt om dagen. Jag nynnar in något på telefonen på morgonen medan jag går ut med hundarna. Sedan tar jag ut låten på gitarr.”

– Själv har jag inte druckit sedan 2003. Innan dess var jag lika bidragande. Mest med alkohol, i och för sig.

Nytt album med KSMB

Ett av de andra banden som Sulo ingår i är punkveteranerna KSMB.

– Även där är ett nytt album klart. Kända utländska låtar med nya, svenska texter. Originalen gjordes av Blondie, 999, Tom Robinson, Patty Smith, Johnny Thunders och så vidare. Men det går trögt med att få upphovsmännens godkännande.

Sulo nämnde en dokumentärfilm om honom. Den heter ”A brilliant outsider” och i den hyllas han av bland andra förre statsministern Göran Persson.

– Den ska förmodligen visas i SVT.

Avslöjar branschens skuggsida

Författaren Sulos nya bok, som publiceras i dagarna, har omgärdats av hemlighetsmakeri.

– Den avslöjar det svenska kulturlivets skuggsida på 80-talet. Jag har samarbetat med Deanne Rauscher, som gjorde researchen till ”Den motvillige monarken”, boken om kungen.

Men mest av allt skriver Sulo låtar till alla möjliga typer av artister.

– Jag skriver en låt om dagen. Jag nynnar in något på telefonen på morgonen medan jag går ut med hundarna. Sedan tar jag ut låten på gitarr. Att skriva låtar är som att träna, du måste hålla i gång. Annars tappar man det. Dessutom är du aldrig bättre än din senaste låt. Det är en morot, tycker Sulo. □

DIAMOND DOGS

SLAP BANG BLUE RENDEZVOUS

OUT 21 JAN

2LP, 2CD, DIGITAL

THE RELEASE OF THE NEW TWENTY-FOUR SONGS DOUBLE LONG-PLAYER.
SOON TO BE PLAYED AT YOUR NEIGHBOUR'S GARDEN PARTY!

THINK OF IT AS ROCK AND ROLL SUSHI. **COME GET IT!**
"SWEDEN'S DIAMOND DOGS ARE ONE OF THE COOLEST BANDS ON EARTH!" – WILKO JOHNSON /DR FEELGOOD
"THIS IS MY MASTERPIECE, MY WHITE ALBUM!" – TOMAS SKOGSBERG /PRODUCER

Wild Kingdom

ORDER AT: **WWW.SOUNDPOLLUTION.SE**

SOUND POLLUTION

”Vi var galna!” Silver Mountain var ett begåvat och roligt hårdrocksband. Fr.v. Per Stadin (bas), Anders Johansson (trummor), Jens Johansson (keyboards) och Jonas Hansson (sång och gitarr). ”Skånsk rock I” kom 1982, ”Shakin’ brains” året därpå.

Jan Johanssons söner gör succé som hårdrockare

Jens och Anders Johansson, söner till den legendariske jazzpianisten Jan Johansson, håller på att lägga hårdrockvärlden för sina fötter. Jens och Anders spelar med i Yngwie Malmsteens Rising Force.
Foto: LASSE ÅSTRÖM

Sådan far, sådana söner. Legendariska pianogeniet Jan Johansson (1931-68) släppte 1964 folkhemsklassikern ”Jazz på svenska”. Numera spelar Jens (stående på bilden från 1968) och Anders pappas musik på turné. När de inte lirar hårdrock, vill säga.

Bröderna bus

De har spelat med en stor del av den internationella rockeliten, och busat mer än de flesta. Det här är vad ni har längtat efter: bröderna Jens och Anders Johansson bläddrar i Skivbacken!

Av Jörgen Holmstedt (text), Stefan Boman, TT Bild (foto)

Skivbacken

För bröderna Jens och Anders Johansson, keyboardist respektive trummis, började det 1982 med en låt med Silver Mountain, gruppen de tillhörde, på en samlingsskiva, ”Skånsk rock I”. Därför ståtar den längst fram i backen.

Anders Johansson: Alla sa att vi var för hårda, så vi försökte ”mesa” till oss med den här låten, ”She needs”.

Jens Johansson: Den poppigaste låten vi hade.

Anders: Vi har till och med trummaskin och handklapp på refrängen. Feltänkt, ostigt och dåligt. På en av verserna vräkte jag på som fan, så folk skulle förstå att man kunde spela. Men ingen märkte något.

Året därpå, 1983, kom Silver Mountains debut-lp ”Shakin’ brains”. ▶

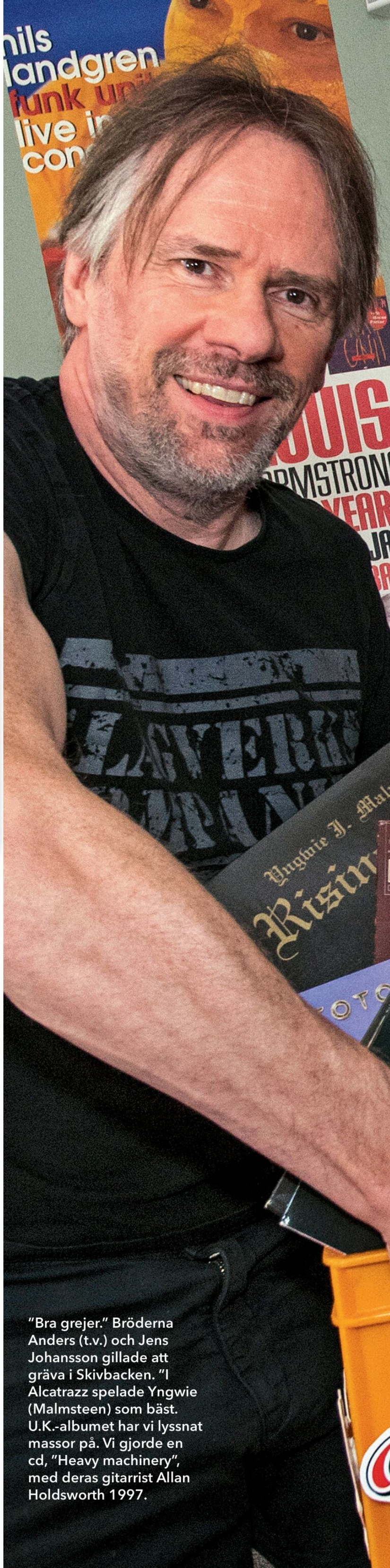

”Bra grejer.” Bröderna Anders (t.v.) och Jens Johansson gillade att gräva i Skivbacken. ”I Alcatrazz spelade Yngwie (Malmsteen) som bäst. U.K.-albumet har vi lyssnat massor på. Vi gjorde en cd, ”Heavy machinery”, med deras gitarrist Allan Holdsworth 1997.

"Spela vilken skit som helst, bara det låter."

I Cream fanns trumikonen Ginger Baker (1939-2019). 1992 gjorde Jens en skiva och en turné med mannen som var ökänd för sitt usla humör. ”Med skräckblandad fascination, men vi hade bara små konflikter”, säger Jens. Anders var Bakers trumtekniker – i en halv dag. ”Då hade han redan förolämpat mig så mycket att jag inte stod ut längre.”

Jens Johansson var bortgångne mästervokalisten Ronnie James Dios favoritkeyboardist. Jens var med i bandet Dio 1989-90. Fr.v. Teddy Cook (bas), Simon Wright (trummor), Ronnie James Dio (sång), Jens Johansson (keyboards) och Rowan Robinson (gitarr). ”En kul tid. Ronnie ville även att jag skulle vara med i Black Sabbath 1991, men det ville inte resten av gruppen”, minns Jens.

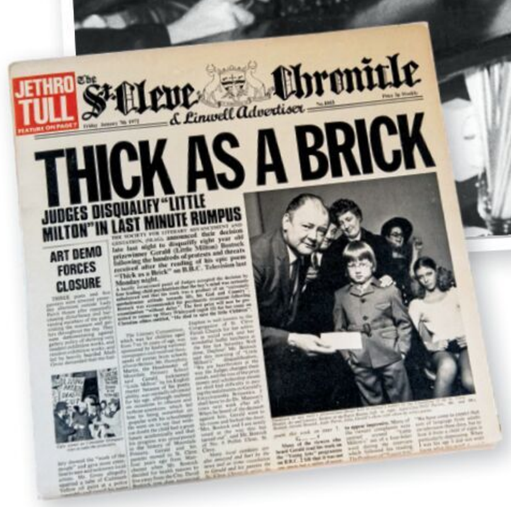

Jethro Tull i Göteborg 1973. Skivomslaget till ”Thick as a brick” kan vecklas ut till en tidning, där killarna försöker hitta något om trummisen Barrimore Barlow (längst t.h. på gruppbilden), som Jens har spelat med och Anders ersatte i Yngwie Malmsteen’s Rising Force.

▶ **Jens:** Jag gillar den absurda omslagsmålningen, med berget som ser ut som en stor hjärna.

Anders: Torbjörn Jörgensen, heter upphovsmannen. En polare som bara gillade att måla lite. När King Diamond och resten av Mercyful Fate såg den här målningen, ville de använda honom till sina skivomslag.

Pappas mesiga jazz

”Jazz på svenska” (1964) är skivan med deras berömde far, pianisten Jan Johansson (1931-68). Numera gör de två sönerna turnéer där de framför ”Visa från Utanmyra” och de övriga folklåtarna på den här klassikern.

Anders: Jag tyckte att den här skivan var mesig, som barn. Lågmäld och inga trummor. ”Vad är det här?”, liksom.

Jens: Det var ett sidospår och experiment för de här jazzmusikerna. De var missnöjda, när de gjorde skivan.

Anders: De fick skit för den, från sina jazzpolare och kritiker. Det var ju inte riktig jazz, utan folkmusik.

Jens: Vi är egentligen inga jazzmusiker, men det här passar oss rätt bra, för det är lite bluesigt.

En japansk ”Very best of Cream” ligger i backen eftersom Jens har turnerat med powertrions trummis Ginger Baker (1939-2019).

Jens: Vi hade inga låtar när jag träffade Ginger Baker för första gången. Jonas Hellborg, basisten som hade rekommenderat mig, sa: ”Spela vilken skit som helst, bara det låter. Men du måste verka bestämd och självsäker, annars hugger Ginger som ett vilddjur. Då är du död.” Jag har spelat med många rövhål, men Ginger Baker slog dem alla med tusen hästlängder, när det gäller att vara otrevlig.

Varför var Ginger Baker sådan?

Jens: Formad av efterkrigstiden, jobbig barndom, drivit runt på gatorna, hamnade ofta i slagsmål, född sådan.

”Ruttna i helvetet!”

Då var det angenämare att jobba med Ronnie James Dio (1942-2010), vars Dio-skiva ”The last in line” (1984) Jens spelade ett par låtar ifrån, under sin tid i den legendariske vokalistens band.

Jens: Ronnie var en rolig snubbe. Hade gott sinne för humor. Extremt välvillig mot fansen. Men han kunde verkligen bita ifrån om han var missnöjd. Nämnde någon Vivian Campbell (Dios första gitarrist – red. anm.), släppte Ronnie garden direkt: ”Hoppas han ruttnar i helvetet!” Vivian hade sagt att Ronnie var en tönt som sjöng om troll och regnbågar.

"Yngwie slängde Satriani i väggen."

"Yngwie slängde iväg lille Joe Satriani som en trasa, rätt in i väggen!", berättar Anders. Efteråt skrev Yngwie ett ursäktande brev till sin gitarrkollega. "Det var så konstigt formulerat att Satriani blev övertygad om att Yngwie är galen." 2003 försonades de två gitarrhjältarna på en gemensam turné. Fr.v. Joe Satriani, Steve Vai och Yngwie Malmsteen.

"Den här har vi aldrig hört, hur låter den?" Jens sänker nålen på Glenn Hughes första album efter Deep Purples upplösning, "Play me out" från 1977. "Glenn provsjöng för Rising Force, men gjorde bort sig totalt", säger Jens.

"Välförtjänta guldskivor", tycker Anders och Jens. "Deep Purple in rock" är skivan som har gjort bröderna till vad de är i dag.

"En lustig detalj är att Ronnie hittade på namnet Bakteria, till vårt smutsmetallband. 'Jens, du borde bilda ett soloband, som ska heta Bakteria'. "

Anders: En sådan talang som Dio kommer det bara fram vart 500:e år. Jag håller honom som den bäste sångaren genom alla tider.

Jens: En lustig detalj är att Ronnie hittade på namnet Bakteria, till vårt smutsmetallband. "Jens, du borde bilda ett soloband, som ska heta Bakteria."

Jethro Tulls "Thick as a brick" kom 1972.

Jens: Bra skiva. Trummisen, Barrimore Barlow, spelade jag med på första Rising Forces-lp:n.

Anders: Jag ersatte honom. När Barrimore kom och kollade in oss på Marquee i London, sa han att det hade varit kul att spela den här musiken live, men att han inte hade ben starka nog.

Vrålade triumfatoriskt

Joe Satriani, gitarrhjälte samtida med Yngwie Malmsteen, gav ut ep:n "Dreaming # 11" 1988.

Anders: Joe Satriani kom i vägen för Yngwie en gång. Yngwie var förbannad, kände inte igen Satriani och slängde iväg honom som en trasa, in i väggen. Sedan satte Yngwie ena foten på den liggande Satrianis bröstkorg och slog sig för bröstet som en gorilla medan han vrålade triumfatoriskt.

Inte många vet att Glenn Hughes, vars första soloalbum "Play me out" (1977) granskas, provsjöng för Yngwie Malmsteen's Rising Force.

Jens: Det var i maj 1984. Men Glenn var påverkad av någon skit och spelade piano så hårt att fingrarna började blöda. Och han ville bara sjunga sina egna låtar.

Då förändrades allt

Glenn Hughes var förstås med i Deep Purple, men inte på 1970 års album "In rock", som killarna ivrigt plockar upp.

Anders: Milstolpe! ▶

Jens Johansson är Ritchie Blackmores favoritkeyboardist. Sedan 2015 är Jens med i Rainbow. På bilden spelar de i Glasgow den 25 juni 2017. Jens längst till vänster och Ritchie längst till höger. ”Men jag vet inte om Ritchie vill fortsätta med Rainbow”, säger Jens.

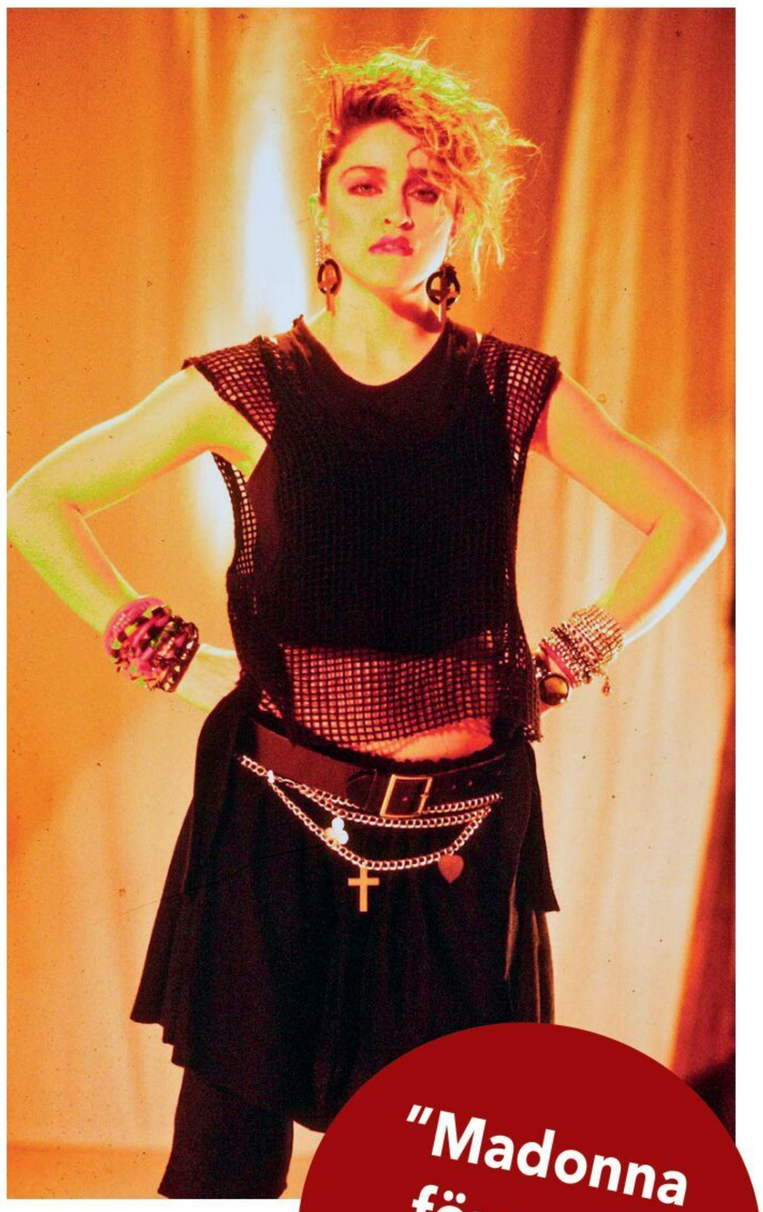

”Släng ut långskånken!” röt Madonna när hon ville få bort Anders ur sin replokal. ”Och då hade vi ändå just gått och köpt godis tillsammans”, säger han. Hämnden blev ljuv. Jens gjorde om hennes ”Like a virgin” till ”Like a corps twat” (översättes på egen risk) och Anders kopplade om sladdarna till hennes mixerbord.

”Madonna försvann i vredesmod.”

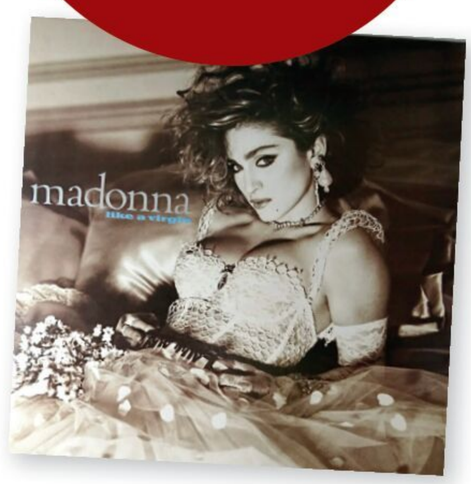

”Kom till vårt gig! Jo! Ni måste! Vi är skitbra! Ni kan inte missa det här!” Unge, okände Axl Rose propsade på att Jens och Anders skulle stötta Guns’N’Roses två år innan bandets genombrott. ”Det slutade olyckligt, och med en skitförbannad Axl”, minns bröderna.

▶ **Skulle ni sitta här om det inte varit för ”In rock”?**

Anders: Inte jag i alla fall.

Jens: Nej, så är det ju.

Anders: Vi var uppväxta med pappas jazz. Sedan kom Deep Purple, som hade jazzstuket, men var hårda och brutala.

Jens: De improviserade mycket. Var väldigt före sin tid.

Anders: ”In rock” förändrade allt. Där började hårdrocken, inte alls med Black Sabbath, som många verkar tycka. ”In rock” är både hårdare och tyngre än Black Sabbath, som är mer långsamma och doomiga.

Rainbows ikoniska andra lp ”Rising” (1976) dyrkade de som tonåringar. Jens kunde förstås inte ens drömma om att spela i Ritchie Blackmores grupp med det namnet, nästan 30 år senare.

Jens: Ritchie är väldigt excentrisk, men alla säger att han är mycket lugnare nu. Tror att det har med nuvarande frun att göra. Mitt förhållande till Ritchie är rätt bra, men han håller musikerna på avstånd. En kul historia var när vi var i Birmingham. Ritchie gillade inte hotellet. Tyckte sig höra oljud. Letade efter källan, och fick till slut hotellledningen att stänga av allt varmvatten för natten, haha!

Kommer ni spela ihop igen?

Jens: Jag vet inte. Vi har inte varit i Japan, men Ritchie gillar inte den långa flygresan. Jag har försökt få honom att förstå att resan inte är lika besvärlig som på 70-talet. Men jag tror att han gillar att hålla japanerna på halster.

Stöddiga och störiga

Två år innan Guns N’ Roses släppte sitt banbrytande album ”Appetite for destruction” 1987, var det ett hårt kämpande, fattigt band.

Anders: En gång när jag, Jens, Steve Vai, Billy Sheehan och David Lee Roth hängde på Troubadour, en rockklubb i Los Angeles, kom två killar från ett okänt band fram med reklamlappar om ett gig de skulle göra. De var störiga och stöddade sig, nästan krävde att vi skulle gå och se dem. Jag råkade komma åt ett levande ljus, och det stänkte stearin på ena killens byxor. Han blev skitsur. Jag bad om ursäkt, erbjöd mig att försöka ta bort stearinet, men han blev bara argare och sa: ”Jag ska rama in de här byxorna, och skriva att det var Anders Johansson som förstörde dem”.

Jens: Vi tittade på deras lappar och avfärdade bandnamnet som det fånigaste någonsin: Guns N’ Roses.

Anders: Arga killen var Axl Rose.

David Lee Roths album ”Eat ’em and smile” (1986) ger dimmiga återblickar.

Jens: Anders sniffade kokain med David Lee Roth på toaletten på Troubadour. Mer Hollywood-dekadent än så kan man inte bli, haha!

Anders: Vi stod där på toaletten när David Lee Roth halade upp en mindre säck med kokain. Han höll lite framför näsan på Yngwie, som sniffade i sig det. Plötsligt hade han gjort så med mig också. Jag bara, sniff, vad fan har jag gjort! Hjälp, jag är narkoman!

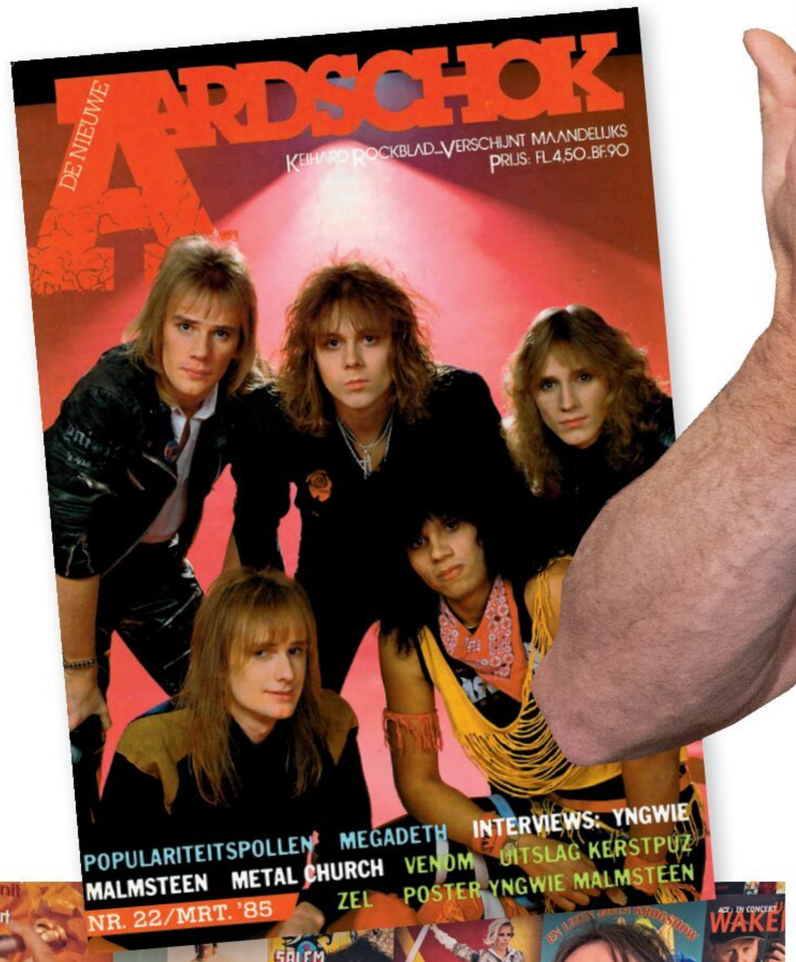

Yngwie avskydde affischen som följde med hans japanska album "Yngwie Malmsteen's Rising Force". Anders: "Yngwie hatade att han håller i en Aria-gitarr, och inte en Fender". Konsekvenserna blev oväntade, ett år senare. Ovan: Anders, Jens, Yngwie, Jeff Scott Soto (sång) och Marcel Jacob (bas) på omslaget till holländska Aardschok 1985.

"Så här utflippad blir man av att hänga med David Lee Roth". Just innan Van Halens förre frontman släppte sin första solo-lp "Eat 'em and smile" 1986, stötte killarna på honom då och då på rockklubben Troubadour i Los Angeles. Speciellt en "snöig" natt på toaletten.

Personligt

ANDERS JOHANSSON
FÖDD: 25 maj 1962 i Göteborg.
GÖR: Spelar trummor.
FAMILJ: Sambo och fyra barn.
BOR: Anderslöv.
AKTUELL: Med bandet Tungsten.

Personligt

JENS JOHANSSON
FÖDD: 2 november 1963 i Stockholm.
GÖR: Spelar keyboards.
FAMILJ: Sambo och dotter.
BOR: Malmö.
AKTUELL: Gör nytt Stratovarius-album.

"'Vad fan är det här för skit!' röt han och slog sönder gitarren i tusen delar. Han slängde bitar på japanerna, som hukande sprang därifrån."

Man blir speedad ett tag, sedan mår man skit. David pladdrade som fan, hela tiden.

Böter för droger

Jens: Jag och Anders hade en pakt. Hundra dollar i böter, kontant och på en gång, om någon av oss knarkade.

Anders: En gång bröts det. Då höjde vi till 1.000 dollar.

Jens: Vi var försiktiga, fega svenskar. Heroin var inte att tänka på.

Ingen skivback med Johansson-bröderna utan en Yngwie-platta. I det här fallet "Yngwie Malmsteen's Rising Force" från 1984.

Anders: Den där affischen som följde med, med Yngwie och Aria-gitarr, hatade han. Så mycket att när Ariafolket dök upp i studion året därpå, var han fortfarande uppretad. De erbjöd sig att göra en gitarr till Yngwie. Han ville jävlas med dem, och svarade att den skulle vara gjord i ett enda trästycke och hade en massa nästan omöjliga krav. Det skulle karvas in Yngwies namn i den och så vidare. En månad senare kom de tillbaka, stolt bärande på en gitarrlåda.

Jens: Förmodligen hade fem japaner jobbat i treskift. "We built special factory for this", haha!

Anders: De öppnade den sammetsklädda, fina lådan med Yngwies namn på och där låg gitarren. Yngwie blev störtförbannad. "Vad fan är det här för skit!" röt han och slog sönder gitarren i tusen delar. Han slängde bitar på japanerna, som hukande sprang därifrån.

När träffade ni Yngwie Malmsteen senast?

Anders: 13 år sedan. Vi har försökt få kontakt med honom, men det går inte. Inte ens hans syster har kontakt med honom.

Jens: Jag tror att Yngwies fru håller honom i örat. Hon tror nog att Yngwie ska börja supa igen om han hänger med gamla kompisar.

Med Yngwie repeterade de 1984 intill Madonnas replokal.

Anders: Jens fick för sig att spela den otajtaste nidversion av "Like a virgin" man kan tänka sig, jättehögt, medan han falsksjöng "like a corps twat". Madonna hörde det, och försvann därifrån i vredesmod. Bakom Madonnas rygg skrattade hennes band åt detta.

Jens: Vi kopplade om sladdarna till hennes mixerbord också, haha!

Anders: Vilka andra svenskar hade gjort något sådant? Inte ens Ian Haugland! □

Tack till: *Nostalgipalatset, S:t Eriksgatan 101, Stockholm, där alla Jens och Anders Johanssons favoritskivor finns, liksom ytterligare över 100.000 plattor.*

Här är alla Rock'n'Roll Magazine från 1/2012 till 8/2021. Fler ska det bli!

ROCK'N'ROLL MAGAZINE FYLLER 10 år

2012-2022

Vi fortsätter spela roc

Rock'n'Roll Magazine utkom med första numret 2012. I samband med tioårsjubileet presenterar vi här en resumé med lite insyn bakom kulisserna, eller backstage som man säger i rock'n'roll-världen, från när reportagen gjordes.

Av Peter Törnqvist (text & foto), Stefan Boman, Arkiv (foto)

Vi fortsätter spela rock'n'roll. Det var rubriken till den första ledaren jag skrev i Rock'n'Roll Magazine för drygt tio år sedan. Den hade jag snott rakt av från Nationalteaterns låt med samma namn. Eller, halva titeln.

Den andra halvan "men vi håller på att dö" var inte alls aktuell. Då befann vi oss i ett lyckorus över att ha fått en nyfödd

Under 2011 gjorde förlaget Albinsson & Sjöberg en tematidning som hette ”Nostalgia Special”. Nummer 1 och 3 handlade om rock’n’roll. Det har under åren ställt till en del förvirring, då läsare letat efter nummer 2/2011 som hette ”Bussar & Spårvagnar”.

Efter mycket funderande över vad som skulle pryda det allra första numret av den nya svenska musiktidningen blev det danska Gasolin’. Löpsedeln sattes direkt upp på redaktionen i Karlskrona.

En sommardag 2011 körde chefredaktör Peter Törnqvist en Cadillac 1957 till Nostalgia Festival i Ronneby. I bilen låg nytryckta exemplar av ”Nostalgia Special Rock’n’Roll Magazine 1/2011”. Med den bilen och tidningen var det förstås en fullträff att springa på Svenne Hedlund! Svenne gillade vad han såg och har även varit mycket omskriven i vår tidskrift genom åren.

Journalisten Börje Lundberg lyckades göra ett av de svåraste reportagen i tidningens historia. Det handlade om Hank C. Burnette (Sven-Åke Högberg). Alla frågor ställdes via mejl, som fick gå via en annan person. Under tiden reportaget gjordes kontaktade vi flera personer i Hanks närhet – som under alla år inte hade träffat honom i verkligheten visade det sig! Bland annat en skivbolagsdirektör som gett ut många skivor med honom. Enda livstecknet kom efter att tidningen publicerats, då Hank skickade ett mejl till tidningens chefredaktör och tyckte att det blev bra! (Nummer 2/2016.)

k’n’roll

musiktidning i famnen. Vi är fortfarande taggade!

Personligen har jag ett mycket starkt musikintresse sedan tioårsåldern. Men, det var som fotograf med brinnande fascination för motorcykel- och bilhobbyn jag hamnade i tidningsbranschen. Vid 24 års ålder fick jag 1985 anställning på motortidningförlaget Albinsson & Sjöberg i hemstaden Karlskrona.

För drygt tio år sedan gjorde vi en tematidning som hette ”Nostalgia Special”. Klassiska Lastbilar, Traktor, Ford Mustang och Bussar & Spårvagnar är några exempel på temanummer förlaget gjorde. Både Traktor och Klassiska Lastbilar är nu för tiden populära tidningar som lever ett eget liv.

Förlagschefen Stig L Sjöberg frågade mig spontant en dag:

– Har du något tema vi kan göra ett specialnummer av?

– Rock’n’roll, sa jag.

Träffade Thin Lizzy-nörd

Vi backar här berättelsen till 2002. Då hade förlaget en tidning som hette Depå, där jag i högsta grad var inblandad. Innehållet bestod av häftiga bilar, motorcyklar, musik och ▶

Tages-sångaren Tommy Blom (1947-2014) var en mycket trevlig kille vi träffade många gånger. Bilderna är tagna hemma hos Tommy på Södermalm i Stockholm 2011 när Jörgen Holmstedt (på bild) och Peter Törnqvist gjorde ett reportage om Tommy och Tages. (Publicerades i Nostalgia Special Rock'n'Roll 1/2011).

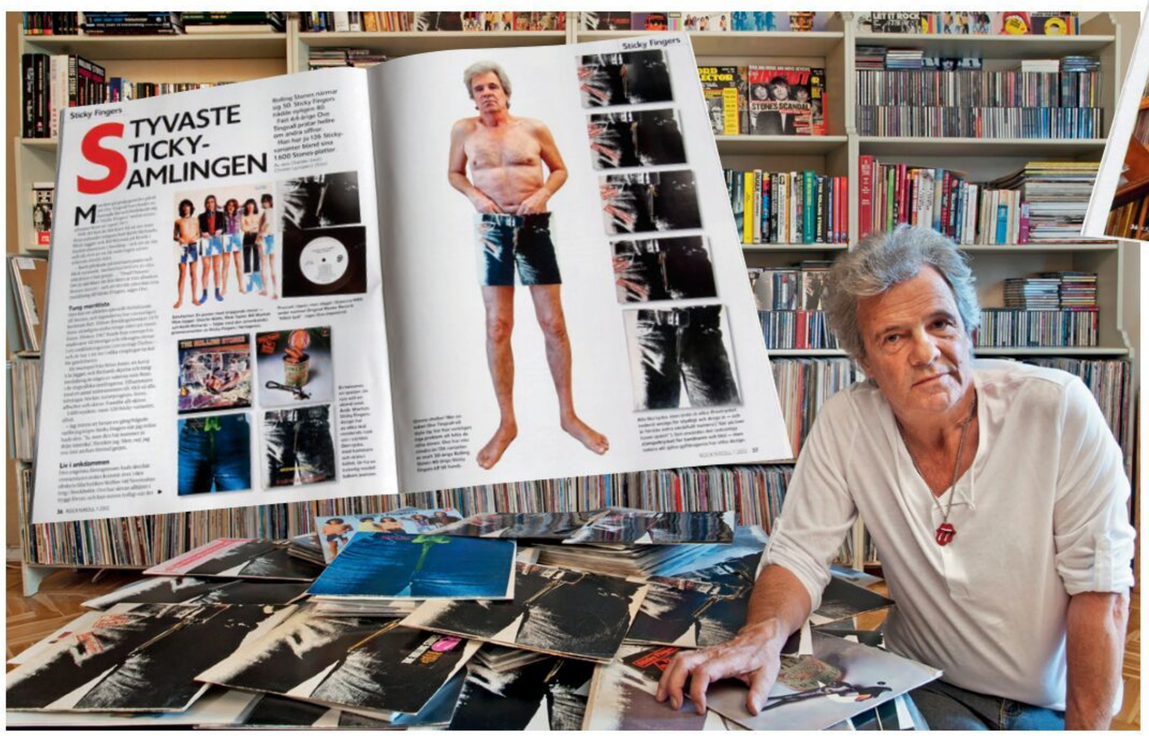

Ove Tingvall har varit synonym med Rolling Stones sedan 1960-talet. Redan i tidningens begynnelse gjorde vi ett reportage om honom och hans Sticky Fingers-samling. Eftersom hela Stones-gänget (utom Bill Wyman) poserat utan byxor med albumet fick Ove göra detsamma. Ove har under åren hjälpt oss med både texter, kontakter, uppmuntrande samtal och faktagranskning.

"Eggis" på skivbolaget National fixade en intervju till oss med John Holm 2012. Anders Lundquist (t.h.) och fotografen Christer Ljungaéus fick audiens i hans hus i Småland. Han hade innan besöket hälsat att han inte ställde upp på bilder med gitarr, eftersom han lämnat det livet bakom sig. Däremot kunde han posera med yxa om så önskades. Till vår stora glädje gjorde John Holm comeback några år senare! (Nummer 5/2012.)

Sten Berglind har både skrivit och blivit omskriven i tidningen. Sten var med på 50-talet och har stenkoll på det årtiondet. Hela hans hem präglas av de åren. I garaget står hans amerikanska 50-talsbilar.

Nisse Hellberg var med i premiärnumret 2/2012. Därefter har det blivit fler intervjuer under åren och ett stort reportage om Wilmer X i nummer 4/2018. Nisse skrev en initierad artikel om Bo Diddley till nr 3/2014.

Löörs Svensson gjorde fina illustrationer till våra tre guider Göteborg, Malmö och Stockholm 2012, där vi besökte skivbutiker, musikaffärer och hifi-butiker. Efter Malmö-guiden undrade en läsare varför Buck Owens and The Buckaroos var med på bilden? Svaret var helt enkelt att vi på den tiden inte visste vilka som var med i Malmöbandet The Buckaroos. Illustratören hade googlat fram en bild på fel band. När det ibland uppdagas ett fel känns det som ett knivhugg i bröstet.

▶ samlare av olika ting. För 20 år sedan hade Jens Olander, en av Depås reportrar, varit i Stockholm och gjort reportage om en Thin Lizzy-nörd med en omfattande samling om bandet. Han hette Jörgen Holmstedt.

Det visade sig att denne Holmstedt var musikjournalist och bland annat hade arbetat på tidningen Okej under 1980-talet. Det sista imponerade förvisso inte på mig, eftersom jag aldrig hade hört talas om den tidningen. Men på något vis började Jörgen skriva i förlagets tidningar. Bland annat Nostalgia Magazine, där jag var redaktör i många år (och fortfarande arbetar med).

När jag till exempel skulle skicka Jörgen på ett uppdrag som handlade om en gammal cykelhandlare, blev det ofta långa diskussioner om musik. Jag förstod ganska snart att killen kunde musikhistoria.

Utan Jörgen Holmstedt hade jag aldrig föreslagit temat rock'n'roll för förlagschefen. Vi har sedan 1970-talet järnkoll på allt inom motorsporten och kontakter med alla viktiga personer i branschen. Inom musikvärlden hade vi bara mitt brinnande intresse – och Jörgen.

Specialarna uppskattades

Vi körde Rolling Stones på förstasidan av "Nostalgia Special Rock'n'Roll 1/2011". Innehållets fokus låg på 1950-1970-talen. Vi hade också reportage om musikinstrument (elgitarrer) och hifi.

Därefter släppte förlaget "Nostalgia Special Bussar & Spårvagnar 2/2011". I det skedet hade förlagschefen märkt av vibbarna och intresset bland läsarna efter den första Rock'n'Roll. Han frågade om vi ville göra en till. Utan minsta motstånd gjorde vi gärna "Nostalgia Special Rock'n'Roll 3/2011". Sedan dess har många läsare och samlare letat förtvivlat efter "Nostalgia Special Rock'n'Roll 2/2011", men det gjordes ju aldrig någon sådan. Ibland har vi skojat om att göra det numret eftersom efterfrågan varit så stor.

Efter det andra specialnumret med Brian Setzer på omslaget frågade chefen om vi skulle starta temat som en egen tidning. Jag hade vansinnigt mycket att göra vid den tiden och hade ingen möjlighet att starta en tidning, men sa tveklöst "Vi kör, inga problem".

Gasolin' och Nisse Hellberg

Förstod att det behövdes duktiga medarbetare för att ge ut den tidningen med jämna mellanrum. Det skulle inledningsvis göras sex stycken första året. Jörgen föreslog att jag skulle snacka med en snubbe som hette Anders Lundquist.

Snackade med Anders via telefon och samtalet gled in på Neil Young, John Holm, progressiv rock, Frank Zappa med mera. Tror det sa klick … Vi babblar fortfarande i princip dagligen. Långa och nördiga samtal om allt inom musikvärlden.

Både Holmstedt och Lundquist var rutinerade journalister och hade under några årtionden gjort många intervjuer och träffat många av dem vi nu skulle skriva om i tidningen. Det skulle visa sig vara väldigt bra!

I första Rock'n'Roll Magazine skrev Anders en tiosidig artikel om Gasolin'. Danskarna fick också pryda omslaget. Själv hade jag varit i Malmö och gjort ett reportage om Nisse Hellberg. Det blev sex sidor. Tror det gick bra. Nisse skrev i alla fall senare en mycket initierad artikel om Bo Diddley i vår tidskrift. Flera år senare hamnade Wilmer X på omslaget.

Rutinerade grabbar

Eftersom vi var 60-talister och därmed tonåringar på 1970-talet behövdes det tas in experter på den tidiga rockmusiken. Det blev två gamla Expressen-medarbetare som räddade situationen. Sten Berglind kände jag sedan tidigare, eftersom Sten skrev för Nostalgia Magazine (vilket han fortfarande gör i varje nummer).

Jag frågade även Börje Lundberg, som ju är en auktoritet inom rock- och popvärlden. Han hade utöver alla år på en kvällstidning skrivit böcker om bland annat Rolling Stones och The Beatles, så hans kunskaper sträckte sig över två viktiga årtionden. Han gjorde under några år artiklar om 50-talet på en nivå som vi aldrig fixat själva.

I övrigt innehöll första numret också en artikel om John Mayall. Holmstedt fick en lång intervju med legendaren på ett hotell i Stockholm. Det går ju att göra utmärkta reportage om stora stjärnor som startade sina karriärer på 60-talet – om de lever och man får tala med dem!

Svenska artister viktiga

I nummer 4/2012 hade vi Ramones på omslaget. Anders Lundquist hade fått en lång intervju med Tommy Ramone i New York. Det tyckte vi själva var en stor grej! Tommy gick tyvärr bort 2014. Han var den sista ursprungliga medlemmen i livet. Joey dog av cancer 2001, Dee Dee 2002 av heroinöverdos och Johnny av cancer 2004.

I nummer 5/2012 fick vi en drömintervju, som vi egentligen inte ens själva trodde att vi skulle få. "Eggis" på skivbolaget National ordnade så att Anders och fotografen Christer Ljungaéus fick besöka John Holm i hans sommarhus i Småland. John lät via Eggis hälsa: "Jag kommer inte att gå med på bilder med gitarr". Han ansåg att han lämnat det livet bakom sig, men ställde ändå upp på en öppenhjärtig intervju och lät sig fotograferas när han bland annat högg ved. Flera år senare gjorde han en överraskande comeback och vi får förhoppningsvis se honom på scenen fler gånger!

Svenska band och artister har alltid haft hög prioritet. I nummer 6/2021 ställde Peps upp för en intervju som gjordes i hans hem och han sa bland annat:

– Jag tycker inte att jag är en särskilt intressant person och har aldrig sökt någon publicitet. Det är drösvis med journalister, författare och filmare som har velat göra dokumentärer och biografier om mig, men jag säger nej varje gång.

Vi var förstås väldigt tacksamma att han släppte in vårt reportageteam!

"Skivbacken" ett begrepp

Jörgen Holmstedt skulle inför nummer 4/2012 göra en intervju med Slash på ett hotell i Stockholm. Journalister satt på rad för att få varsin kvart eller halvtimme med superstjärnan. För att göra något annorlunda kom Jörgen på idén med att fylla en back med plattor som han visste att gitarristen skulle gå igång på.

– Vissa skivor förstod jag att Slash skulle gilla, som förebilderna Aerosmith. Andra val var kontroversiella, exempelvis hatobjektet Poison, för att se hur han reagerade, säger Jörgen.

Slash såg loj ut när Jörgen kom in i rummet, säkert trött på att få samma frågor hela tiden.

– Men han verkade få en energikick av att se plattorna. Han kunde inte vänta på att få börja bläddra, minns Jörgen.

Alla journalister hade fått förhållningsorder från skivbolaget att inte ställa frågor om Guns'n'Roses. Men plötsligt satt Slash med bandets debut "Appetite for destruction" framför sig.

– Då kunde han inte låta bli att ge en bitsk kommentar adresserad till sångaren Axl Rose, som just hade struntat i att närvara när bandet valdes in i Rock'n'Roll Hall of Fame, berättar Jörgen.

Efter 30 minuter ville skivbolagets representant avbryta intervjun, då nästa journalist ▶

Anders Lundquist fick 2012 en intervju med Tommy Ramone (1949-2014) i New York. Det resulterade i en stor och intressant artikel i nummer 4/2012.

Den första ”Skivbacken” gjordes med Slash i nummer 4/2012.

Det var en fantastisk upplevelse att vi fick Ian Gillan att bära på vår skivback! Efter 10 år är det väldigt många digniteter som haft den i sina händer. För våra trogna läsare kan vi avslöja att det finns två stycken skivbackar. En är i reserv om det skulle uppstå situationer då båda behövs på olika ställen i landet. Redaktör Holmstedt har gjort de flesta ”Skivbacken” och har originalet, som i all hast stals på ett dagis …

Vem kunde tro att Jethro Tull-legendaren Ian Anderson skulle ställa upp i en intervju i ”Skivbacken”? Mot alla odds gjorde han det och hade dessutom trevligt!

Michael Schenker blev så upphetsad av skivbacken att han plötsligt började spela luftgitarr i 3/2018.

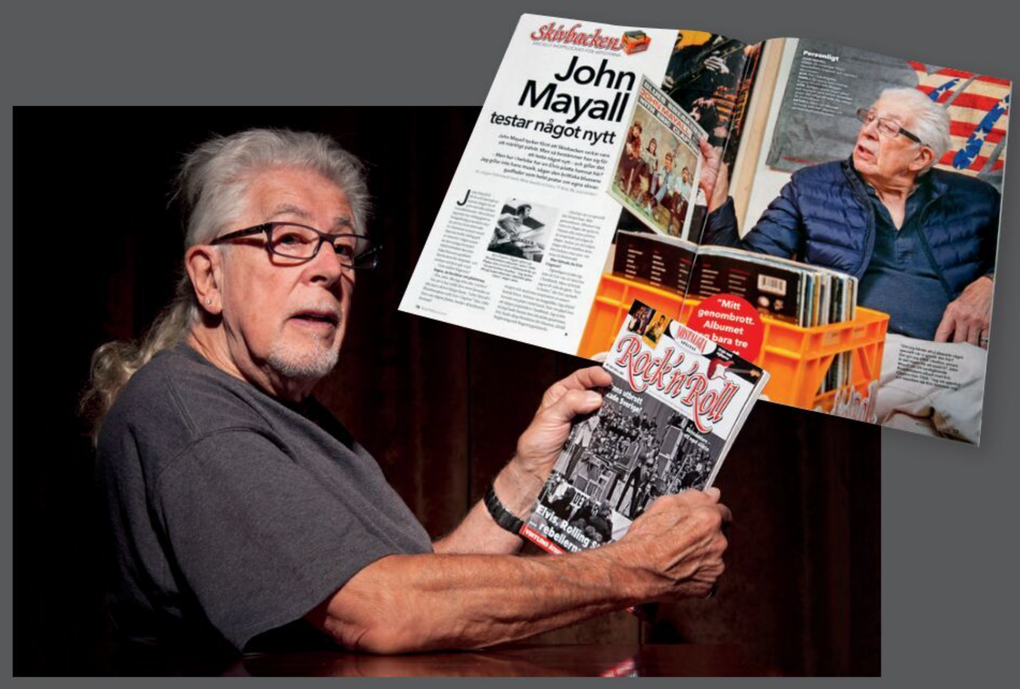

En exklusiv ”Skivbacken” med John Mayall var stort! Han var lite svårstartad, men efter att ha bläddrat lite kom det många anekdoter. Helst pratade han om sina egna skivor (nummer 4/2019).

Redaktör Jörgen Holmstedt här i en mycket kul diskussion om Electric Banana Band med från vänster: Kenny Håkansson, Mats Ronander och Janne Schaffer (nummer 4/2020).

”Skivbacken” ett begrepp

Redan i tidningens begynnelse kläcktes den briljanta idén ”Skivbacken”. När vi fått klartecken från artister att de går med på att göra en ”Skivbacken” börjar ett omfattande researcharbete. Det tar förstås olika lång tid, beroende på hur påläst skribenten är på just den artist som ska intervjuas.

Sen ska det förstås vara plattor som artisten/bandet själv givit ut. Det ska också vara skivor med band och artister som vi vet att den/de intervjuade känner eller har stött på under sin karriär. När detta är gjort ska alla dessa skivor skaffas fram. Ibland har vi dem själva, men ofta måste de lånas av vänner och skivhandlare. Vill i samband med detta tacka Nostalgipalatset i Stockholm som har många av de plattor vi söker och dessutom låter oss låna dem!

Därefter ska en kul fotoplats hittas eller fixas. Vi försöker alltid variera dessa.

När allt är riggat och artisterna sätter sig och börjar bläddra brukar anekdoterna komma snabbt. Vi har fått höra berättelser som aldrig tidigare kommit ut. De har helt enkelt aldrig fått frågorna förr. Nu är det ju inte heller några frågor, men de berättar om när de träffade olika band (beroende på vilken skiva de plötsligt har i handen) och vad som hände backstage under en konsert eller i korridorerna i studior under skivinspelningar.

Måste säga att vi är överraskade över vilka digniteter som ställt upp i ”Skivbacken” under åren! Några exempel är Slash, Alice Cooper, Steve Harris, Ian Gillan, Scott Gorham, Steve Hackett, Ian Anderson och Billy Gibbons.

Fotografen Stefan Boman har varit med i tidningens redaktion nästan från start. Det är han som fotograferar nästan alla ”Skivbacken”.

I nummer 2-4/2019 tillverkades redaktionens gitarr ”Rock’n’Roll Telestrata” tillsammans med från vänster: Thomas Nordin på GMF i Gävle, Leif Jakobssson på Sweden GuitarWorks i Umeå och Johan på Lundgren Pickups i Jönköping. Under tillfällig sinnesförvirring hos chefredaktören lottades gitarren senare ut i en tävling på Fuzz Guitar Show i Göteborg. Vi får kanske hitta på något annat kul projekt?

Magnus Söderkvist hade så många skivor att han kunde bada i dem. Reportaget som handlade om hans AOR-samling var med i nr 4/2020.

Ibland får tidningen kritik, eftersom vi inte gör stora hyllningsartiklar direkt efter att någon storhet gått bort. Det beror oftast på att vi kommer ut åtta gånger om året. Ibland är det bättre att vänta med hyllningarna. Som med Tom Petty till exempel. Han dog i oktober 2017, men en stor artikel om honom kom cirka ett år senare i samband med att boxen ”An American treasure” släpptes med en hel del helt outgivet material. (Nummer 7/2018).

I princip alla band och artister har en (ibland fler) entusiaster som blivit kända för sina kunskaper och samlingar. En hängiven Thin Lizzy-samlare bor i Ljungby och heter Peter Nielsen. Tidningen besökte honom i samband med att han kommit över rariteten ”The Farmer”. En platta som kan kosta 10.000-tals kronor om man hittar ett exemplar (nummer 4/2013). Cirka fem år senare hälsade vi på Thomas Einarsson som var god vän med Chuck Berry och hade mycket att berätta om legendaren. Thomas bor också i Ljungby – i samma korsning (the crossroad) som Peter Nielsen! De kan vinka till varandra diagonalt över korsningen. Undrar vad som spelas när det är grillfest i kvarteret?

Några reportage har tagit väldigt mycket tid i anspråk att göra. Huruvida Hendrix drog ut sladden på Göran Lund eller inte är kanske inte lika dramatiskt som att skandalen med Sweet var en ren lögn.

Janne Helge på Helges Håla i Växjö trollade och fick en gitarr att sväva i nummer 3/2014. Magiskt!

Inför nummer 5/2013 fick Jörgen Holmstedt den egensinniga musikern, skivhandlaren med mera Micke Englund att öppna sitt hjärta.

Henrik Jönsson är som ett lexikon beträffande The Kinks. Vi gjorde en artikel om honom i nr 5/2014. Han har dessutom hjälpt oss med att kontrollera fakta genom åren. Den som befinner sig i Helsingborg kan äta gott och samtidigt snacka The Kinks med Henrik på Ebbas Fik. Vill man hellre diskutera Ebba Grön, gör man det med Ebba …

väntade. Men Slash viftade bara avvärjande med ena handen.

– Jag är inte klar, sa han och fortsatte att kläcka ur sig den ena spännande anekdoten efter den andra, om skivorna.

Jörgen ställde knappt en enda fråga om hans nya skiva.

– Vilket annars är ett outtalat krav från skivbolag och management, för att över huvud taget få en intervju, påpekar Jörgen.

Slash gav sig inte förrän han hade fått kommentera vartenda album i hela backen. Därefter sa han leende:

– Dagens bästa intervju.

Då förstod vi att detta var en succé, ett unikt upplägg att ha i varje nummer. Det blev starten på artikelserien ”Skivbacken”, en favorit bland både läsare och artister.

Fick kram av BFG

Eftersom jag bor i Karlskrona och de flesta kända musiker kommer till Stockholm, eller bor där, görs de flesta ”Skivbacken” där. Har själv fotograferat ett antal, men i regel är det fotograf Stefan Boman som tar bilderna.

Under dessa tio åren har jag bara skrivit en av dessa skivbackar. Den blev ett minne för livet. Varje påsk arrangerar förlaget Albinsson & Sjöberg en stor motorshow på Elmia i Jönköping. Året 2017 hade arrangören lyckats få Billy F Gibbons nybyggda hot rod till mässan. Enligt kontraktet skulle Billy hämtas på flygplatsen och köras till hotellet där han skulle bo i fyra dygn. Mässgeneralen ansåg att undertecknad och redaktören Magnus Karlsson på Bilsport Classic var lämpade för en sådan uppgift!

Kort sammanfattning: Vi hämtade Billy på flygplatsen, körde till hotellet där vi också bodde, tillbringade eftermiddagen och kvällen tillsammans. Dagen efter gjorde vi ”Skivbacken” med Billy Gibbons. Jag hade hyrt ett litet konferensrum och fraktat dit egna förstärkare och gitarrer. Plattorna i skivbacken var utvalda med omsorg och vi fick en trevlig stund. Billy visade också med min Les Paul hur han brukar spela ”Tush” och ”La Grange”. Efter mässans slut körde vi Billy till flygplatsen och vårt möte avslutades med en kram. I det läget kände jag att det inte var en så dum kombination att vara fotograf och redaktör på en musiktidning på ett motortidningsförlag …

Lemmy på Sweden Rock

Om det är långt från Karlskrona till Stockholm, är det desto närmare till Sweden Rock Festival i Norje, utanför Sölvesborg. Som ackrediterad pressfotograf har jag fått se många gamla favoriter på nära håll framför scenkanten. Men, jag har också vidgat mitt musikintresse då jag plåtat för mig okända band som tagits till mitt hjärta. The Damned är ett exempel.

Några av presskonferenserna har också blivit oförglömliga. Främst minns jag ett par med Motörhead. Vid ett tillfälle kom jag sent till en pressträff med Motörhead. Det var massor av journalister, fotografer, branschfolk och diverse entusiaster som lyckats ta sig in. Det finns alltid ett säkerhetsavstånd mellan folkhopen och bordet där artisterna sitter. Vakter står uppställda och kollar församlingen noga.

På bordet stod en flaska Jack Daniel’s, några burkar Virgin Cola, en stor, tom plastmugg och en likadan mugg full med is. Det stod tre stolar vid långsidan av det långa bordet och en stol vid kortsidan. Jag tog mig igenom folkhopen med min tunga fotoutrustning och slog mig ner på den tomma stolen.

In kom Mikkey Dee, Phil Campbell och Lemmy Kilmister. Lemmy nickade åt mig, jag nickade tillbaka.

Bastards bäst

Presskonferensen började och det var Mikkey som snackade. Lemmy som satt en dryg meter från mig langade upp ett paket Marlboro på bordet. Han brydde sig inte om att jag tog bilder. Därför har jag en hel bildsvit när han tänder en cigg och vrider av korken på whiskyflaskan. Han slog upp cirka 15 centiliter i plastmuggen och tittade sen mycket misstänksamt på Virgin Cola-burken. Han hade nog aldrig sett sådan tidigare, men slog i en liten skvätt som toppades med några isbitar.

Lemmy tog några stora klunkar och grinade därefter illa. Suckade och slog i en skvätt whisky till.

Enda frågan jag minns från den träffen är: ”Vilken platta anser ni vara er bästa?”. De tittade på varandra och var eniga: ”Probably ’Bastards’”. ”Bastards” är en utmärkt platta, men det framgick inte om det var Motörheads bästa platta eller den bästa som Mikkey Dee trummat på. Gänget lämnade konferensen efter cirka 20 minuter och Lemmy tog med sig den halvt urdruckna flaskan. Ett par timmar senare äntrade han en av scenerna med inledningsorden ”Hello, we are Motörhead and we play rock’n’roll”.

En annan pressträff jag minns är Black Sabbath. Det kändes overkligt att sitta i samma lokal, bara några meter från Ozzy och Tony Iommi.

Livet i rock’n’roll-världen blev fattigare när Lemmy Kilmister gick bort 2015. Trots alla groggar och diverse stimulantia var det tydligen till slut aggressiv cancer i kombination med hjärtsvikt som knäckte honom. Saknad, men inte glömd!

Chuck Berrys kompis

Efter 40 år i tidningsbranschen blir man lite luttrad. När det ringer någon så tar det en stund innan man kan ta ställning till om det är något för tidningen eller om det är någon förvirrad och ensam person som bara vill snacka lite musik i allmänhet.

En dag ringde en kille och berättade att han kände Chuck Berry och tänkte göra en tributspelning i samband med att Chuck skulle få Polarpriset i Stockholm. Han var från Ljungby och undrade lite om lämpliga spelställen i Stockholm. Chuck kom aldrig till Stockholm, han hade skickat Dave Edmunds att hämta priset.

Eftersom Chuck Berry är en legend i både min och denna tidnings värld och mannen i princip aldrig gav intervjuer, så hälsade jag en dag på hemma hos Thomas Einarsson, som hade varit nära vän med Chuck Berry. Vid besöket hade Chuck lämnat jordelivet.

Thomas visade bilder och berättade om sina möten med mannen från St. Louis. Han hade varit hemma hos honom i USA och fått lira med honom i hemstaden. Thomas visade också sin gitarrförstärkare, en Fender Dual Showman Reverb, som Chuck alltid lirade på och krävde skulle finnas på plats när han spelade. Det hände att några arrangörer slarvade med den uppgiften så att Thomas fick låna ut sin.

Den som betvivlar Thomas relation till Chuck Berry kan kolla Youtube-klippet från Chuck Berrys begravning. Familjen Berry hade bett Thomas att hålla ett tal under minnesakten. Kommer i skrivande stund inte ihåg om han höll sitt tal före eller efter Gene Simmons …

Världen är liten, i samma korsning som Thomas bor, diagonalt över, bor Peter Nielsen, en av Sveriges största samlare och auktoriteter på Thin Lizzy. Vi hade faktiskt gjort ett reportage om Peter i tidningen flera år innan jag nu stod i köket hos Thomas och kunde vinka till Peter på andra sidan. Undrar vad de spelar och talar om när det är gemensam grillfest i korsningen? Båda herrarna är ju gravt insnöade på sin egen musiksmak.

Beatles och Stones

På tal om kunniga och fokuserade entusiaster. Efter en tid på en musiktidning har det utkristalliserat sig några personer som varit mycket hjälpsamma. Både med att skriva, ▶

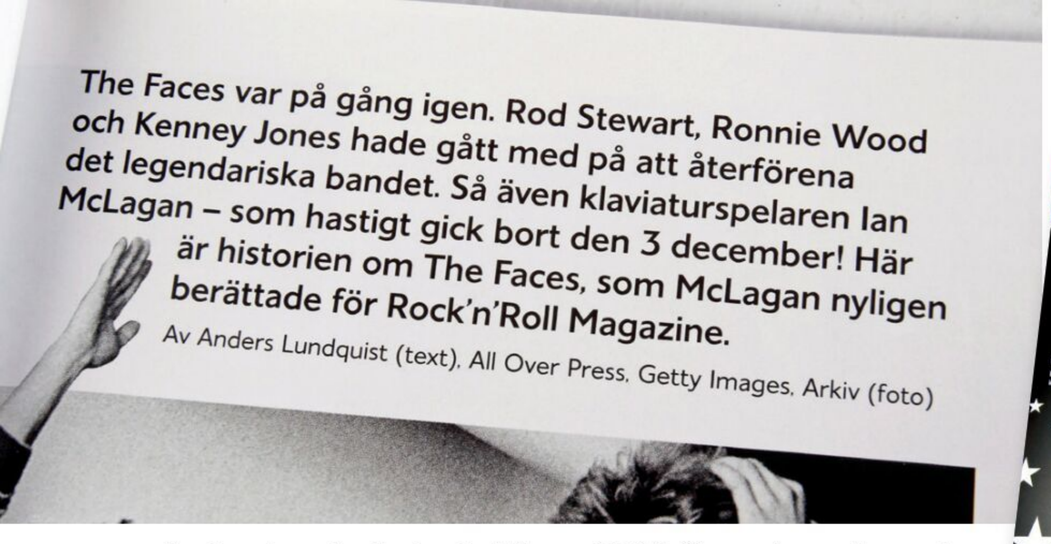

Anders Lundquist hade hösten 2014 fått en intervju med Ian McLagan som berättade att The Faces skulle återförenas. Rubriken på omslaget till nr 1/2015 blev "Ian McLagan avslöjar att The Faces ska återförenas". Tyvärr gick McLagan hastigt bort den 3 december. STOPPA PRESSARNA. Det visade sig vara för sent. Hela upplagan låg tryckt och klamrad på lastpallar. På tryckeriet föreslog någon att vi kunde lägga i ett löst blad i tidningarna och berätta vad som hänt. Det kändes dock inte bra, så alla tidningarna fick malas ner. Nytt omslag gjordes, texten redigerades och i ingressen berättade vi vad som hänt. Det blev dyrt men kändes rätt.

Anders Lundquist och Anders F Rönnblom försökte sig på Neil Youngs "Cowgirl in the sand". Reportaget i nr 6/2017 handlade om Gretsch-gitarrer.

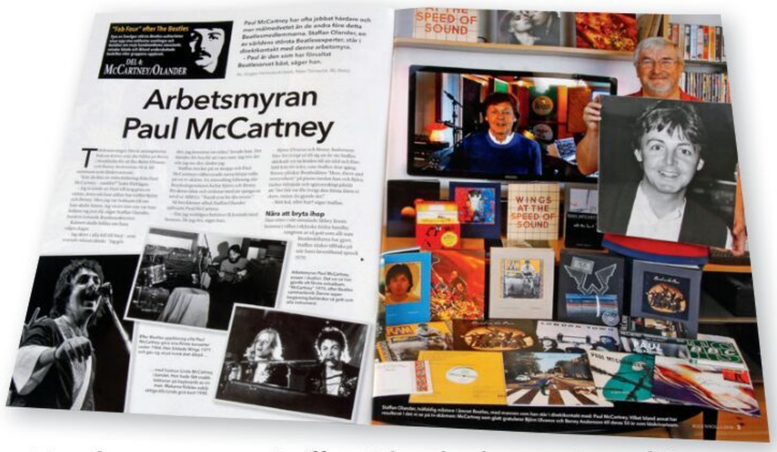

Beatles-experten Staffan Olander har varit med i tidningen flera gånger (här om Paul McCartney). Dessutom har han skrivit en utmärkt artikel om Ring Starr!

Ibland blir det kul när det går fel. Som när Nalle Påhlsson låste sig ute efter att vi fotograferat honom.

Möter du en bonde i en traktor på Gotland – kan det vara Ebba Grön Fjodor. Ett trevligt besök som resulterade i en Ebba Grön-artikel i nr 4/2014.

Filippa Nässil berättade i nr 8/2018 om hur hon kopplar av efter tuffa turnéer med Thundermother.

Få människor har i verkligheten sett ett exemplar av amerikanska motorcykeln Crocker, som tillverkades på 1930-talet. En av männen bakom motorcykeln var ingenjören Paul Bigsby – som senare blev världsberömd inom gitarrvärlden för sin svajarmar. Vi lyckades få låna en Crocker och fick Johan Frandsen i The Knockouts att ta med sina Gretsch-gitarrer, försedda med Bigsby-svajarmar! En unik bild som publicerades i nr 6/2012.

Det har blivit många reportage om skivsamlare. Det allra första gjordes hemma hos den mycket sympatiske trummisen Åke Eriksson. Publicerades i Nostalgia Special Rock'n'Roll 1/2011.

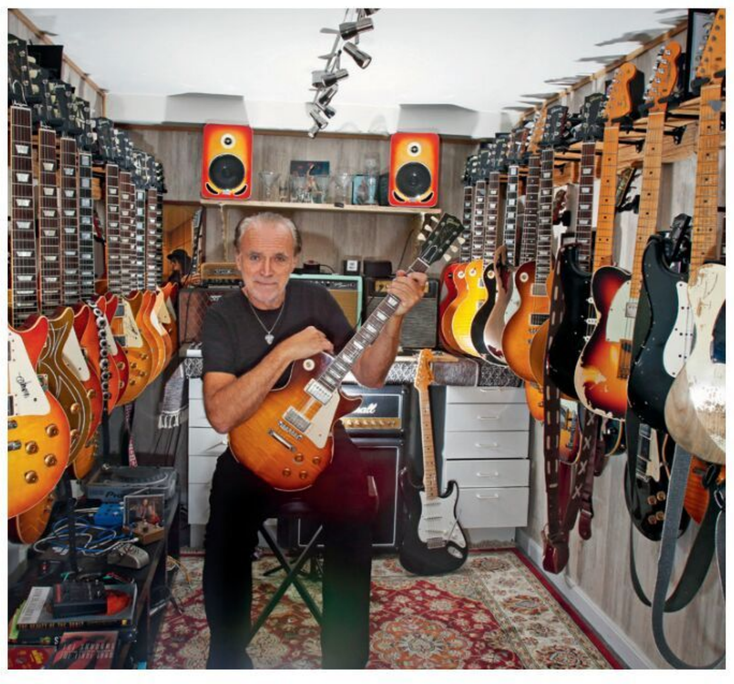

Claes "Clabbe" af Geijerstam hade en mycket fin samling av signaturgitarrer (replikor av kända musikers instrument). Rummet på bilden är mycket litet. Det gick helt enkelt inte att ta den bilden du nu ser. I alla fall inte med vårt vidvinkelobjektiv. Fotograf Törnqvist förslog att han kunde gå ut på gården och ta bilden genom ett fönster som kunde öppnas. Trots att det satt galler i öppningen. Clabbe sa inget och lämnade rummet. Fem minuter senare hördes knakande och brakande i mörkret utanför huset. Han hade beväpnat sig med trädgårdsredskap och rensade bort diverse träd och buskar. Det blev en bild!

▶ svara på frågor och faktakolla texter innan tryckning. Staffan Olander är utan tvekan en av landets, kanske världens, mest kunniga personer på Beatles. Han vann ju inte bara Tiotusenkronorsfrågan i ämnet, utan skapade under åren personliga kontakter med några av beatlarna och producenten George Martin. När den kände producenten fick frågor om Beatles han inte kunde svara på sa han: ”Call Mr. Olander in Sweden”.

Beträffande Rolling Stones fick jag tidigt kontakt med Ove Tingvall. Det är sedan 60-talet honom alla kvällstidningar och medier ringer när Stones är på gång till Sverige. Ove har varit mycket hjälpsam under åren och räknas in bland mina personliga vänner.

Det finns förstås många andra som hjälpt oss genom åren på olika vis. Men eftersom Stones och Beatles varit mycket omskrivna i vår tidning är det främst dessa herrar som nämns i detta sammanhang! De två brittiska banden är de som figurerat flest gånger på omslaget!

Vi har också skrivit en hel del om The Kinks genom åren. I det fallet har vi fått hjälp av Henrik Jönsson i Helsingborg som är mycket kunnig i det ämnet. Beträffande Johnny Cash har Lasse Linfors varit oss behjälplig.

Tiden är obarmhärtig …

Tiden gick, den gör ju det, och efter femsex år hade vi gjort artiklar om alla kända rockare som slog igenom under 1950-talet. Eller, fram till 1959, då många menar att rocken dog …

Till och med en av de äldre skribenterna sa att allt var skrivet. Dessutom var många döda och kunde förstås inte ge några intervjuer. Utöver Elvis och några till finns det väldigt få bilder att tillgå från den tiden. Jag vet, eftersom jag sitter uppkopplad på ett nätverk av bildbyråer över hela världen. Har själv sedan länge tröttnat på att se samma bilder återkomma med jämna mellanrum. Buddy Holly är ett exempel. Det togs bara ett litet antal bra bilder under hans korta karriär och dessa dyker förstås upp när hans namn kommer på tal.

Men, tyckte någon, varför inte skriva om de som inte blev så stora på 50-talet? Tyvärr, dem var det ingen som fotograferade. På den tiden syntes sällan artisterna på några skivomslag heller. Stenkakorna låg oftast i konvolut med skivbolagens reklam eller så hade skivhandlarna egna konvolut, utan bilder eller information om skivan som låg i.

Det finns mycket bilder och information om dessa legender på internet. Intresset för att köpa en tidning med det som finns gratis på nätet funkar inte. Därför anstränger vi oss extra med att göra exklusiva reportage med nya intervjuer och ta egna, aldrig tidigare publicerade bilder. I det fallet är ”Skivbacken” ett bra exempel.

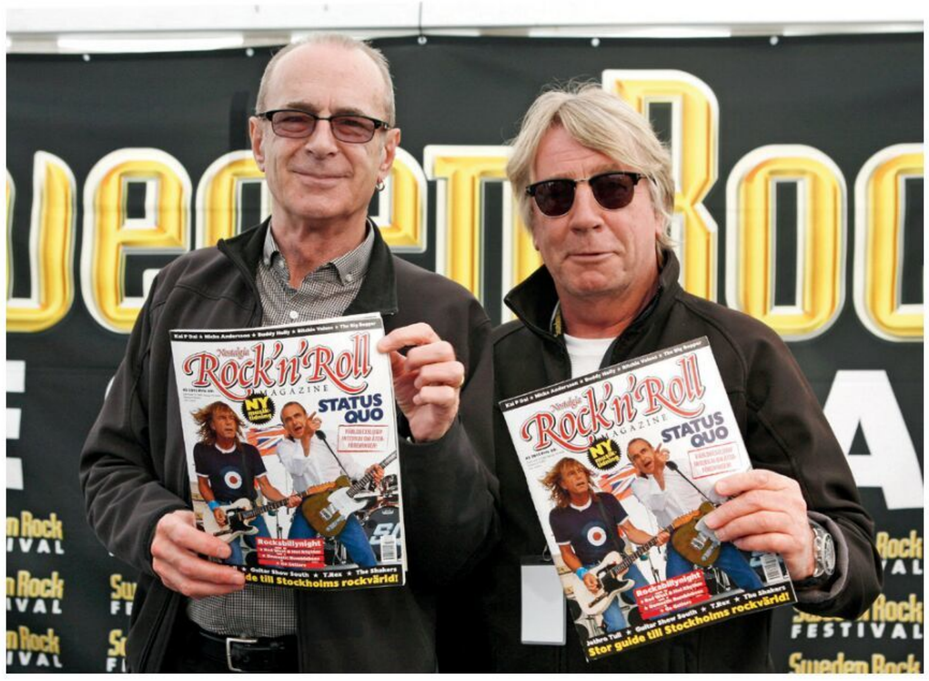

Presskonferens Sweden Rock Festival 2012 med Francis Rossi och Rick Parfitt i Status Quo. Fullpackat med folk och en säkerhetszon på cirka tre meter mellan pressfolk och artister. När pressmötet var över och grabbarna reste sig, ilade Törnqvist och Holmstedt fram som illrar till Francis och Rick med senaste numret av tidningen (nr 3/2012) som hade dem på framsidan. Ett flertal vakter högg tag i dem, men Francis lugnade ner situationen och sedan poserade de med tidningen. ”Det där gör ni aldrig om igen”, sa en vaktchef. Klart vi skulle göra, inget stoppar oss i sådana lägen.

Vi förflyttar oss framåt i tiden och nu är det från 1960-talet fram till nutid som gäller. Alla, som överlevt, har ju blivit tio år äldre än när vi startade tidningen. Beträffande artisterna som slog igenom på 1970-talet har många passerat 70-strecket.

Brinnande eldsjäl

Ett minnesvärt reportage var om Nalle Påhlsson, som ibland iklär sig rollen som Gene Simmons i Kiss-hyllningsbandet Kyss. Undertecknad och Jörgen Holmstedt ringde på en lägenhetsdörr i ett bostadsområde i Hägersten.

Dörren öppnades och Nalle stod sminkad i full mundering med drakstövlar och fladdermusvingar. Det var en mycket överraskande och omtumlande upplevelse. Nalle hälsade oss välkomna, men var bekymrad över att han glömt köpa tändvätska! Han hade nämligen tänkt spruta eld. Holmstedt skickades ut för att hitta något ställe att köpa vätska, medan jag plåtade Nalle som poserade i sin Kiss-samling.

När tändvätskan levererades gick vi ut på innergårdens lekplats och Nalle sprutade många eldkaskader, så att vi skulle få häftiga bilder.

När vi skulle gå tillbaka in i lägenheten igen var dörren låst och Nalle hade glömt ta med sig nycklarna. Det passerade några mycket förvånade grannar i trapphuset, när ”Gene Simmons” låg på knä och skrek genom brevinkastet, samtidigt som han ringde på dörrklockan. Sonen, som fanns på våningen nedanför kom efter en stund och släppte in oss. Jag tyckte situationen var väldigt underhållande.

En tvättäkta entusiast

Redaktör Jörgen Holmstedt är 59 år, född och bosatt i Stockholm. Började sin journalistkarriär på egna fanzinet 1980, efter att han startat Thin Lizzy fan club. Han har genom åren grillat många rockstjärnor. Nu ställer vi några frågor till honom!

Har du några speciella minnen från de tio åren på Rock’n’Roll Magazine?

– Vi har spräckt ett par myter. Dels den om att Sweet skulle ha svinat på Gröna Lund 1976 (nummer 5/2014). Efter två år av intervjuer med bandmedlemmar, journalister, skivbolagets pressperson, Gröna Lundpersonal och så vidare, visade det sig att allt Sweet hade gjort var att kleta med maten i logen, för att den var skämd. Den så kallade skandalen var i själva verket bara ett mediadrev där alla försökte överträffa varandra med lögner.

– I nummer 5/2017 kunde vi även klargöra att Jimi Hendrix aldrig fick sladden utdragen på Gröna Lund. Återigen efter ett grävjobb med massor av intervjuer med folk som varit involverade eller hade expertkunskaper.

Vilket är det roligaste reportaget du gjort under de här åren?

– När jag pratade med Francis Rossi 2012 slängde jag som vanligt ur mig frågan om det fanns en chans att det riktiga Status Quo med honom, Rick Parfitt, Alan Lancaster och John Coghlan kunde återförenas – och han sa ja! Vi blev först i världen med den nyheten, i nummer 3/2012.

– Reportaget om Black Sabbaths okända turné i Sverige vintern 1969, under namnet Earth var också jättekul, i nummer 5/2021, och har gett stor uppmärksamhet. En skön överraskning var den enda intervjun Benny Anderssons har gett om Hep Stars efter bandets upplösning, i nummer 4/2017. Resultatet av fem års tjat. Vanligtvis vill han inte prata om det förgångna.

Har du några kul anekdoter från bakom kulisserna? Om när det gått fel under ett reportage eller blivit missuppfattningar.

– Jag intervjuade Ritchie Blackmore i nummer 6/2015, och han avslöjade att Rainbow skulle spela på Sweden Rock Festival året därpå. Vi drog förstås stort på den nyheten i artikeln och på omslaget. Sedan gick något fel mellan hans manager och festivalledningen, och giget blev inte av – förrän 2019.

Vilka artister står på önskelistan att få intervjua i framtiden?

– Jag vill alltid göra ännu en intervju med min barndoms store idol, Noddy Holder, Slades gigant till originalsångare. Han är både kul, ärlig och – bäst! Som i nummer 8/2020.

Slutligen, har du en gång i tiden vält en bil tillsammans med Yngwie Malmsteen?

– Lustigt att du frågar, för det har jag faktiskt. En whiskyindränkt natt på ett torg ▶

I nummer 2/2018 fick vi Per Åke Jansson att gå till sängs med favoriten David Bowie.

Det har gjorts flera intressanta reportage om hifi. Sven Mindal visade sin häftiga ljudanläggning och demonstrerade hur bra det kan låta om man har koll.

Stefan Dimle gav oss en lektion i skivvård. Här visar han hur man tar bort oönskade klistermärken på konvolut med en cigarettändare. Eftersom vi fruktade att läsare skulle råka elda upp några rariteter och skrapa repor på sina skivor, publicerades aldrig reportaget.

▶ någonstans i Nederländerna, våren 1985. Inte ett av mina stoltaste ögonblick. Till och med Yngwie skäms lite över detta – men det var förstås hans idé.

Från Norrland

Anders ”Lunkan” Lundquist, 56, är uppvuxen i Umeå. Han flyttade till Stockholm 1987, för att komma närmare musikens epicentrum i Sverige. Anders fick sin första artikel publicerad 1980 och är även basist och låtskrivare/textförfattare i rockbandet Future Elephants? (Ja, det ska vara ett ? på slutet.)

Har du några speciella minnen från de tio åren på Rock’n’Roll Magazine?

– Det är alltid en speciell känsla att skickas till en annan del av världen för exklusiva intervjuer med storheter som Roger Waters, Tommy Ramone eller Mick Fleetwood. Jag har även en svaghet för ”arbetssegrar” – samtal med artister som egentligen ogillar att bli intervjuade, men som mjuknar under samtalets gång. Chrissie Hynde i The Pretenders är ett bra exempel. Det har också varit kul att åka på reportageresor med vår chefredaktör och fotograf, Peter, och träffa en del av de många begåvade rockband som finns ute i landet, från The Most i Umeå till Wilmer X i Malmö.

Vilket är det roligaste reportaget du gjort under de här åren?

– Det är extra kul att träffa band och artister vars musik följt en genom livet, som The Zombies, Pink Floyd, Nazareth, 10cc, Ian Hunter och Rush. Vissa intervjuer känns också som om de var ”menade” att hända. Sent 2019 blev jag erbjuden en telefonintervju med Jeff Lynne, men bad att få träffa honom i London i stället. Jag hade nämligen en gnagande känsla av att det skulle dröja innan jag fick resa igen. Det skulle visa sig vara sista utlandsresan innan pandemin.

Har du några kul anekdoter från bakom kulisserna? Om när det gått fel under ett reportage eller blivit missuppfattningar.

– Olika tidszoner kan ställa till det. En gång blev jag uppringd klockan tre på natten från Australien! Inställda intervjuer är aldrig en hit – speciellt inte när det sker med kort varsel. Efter en lysande konsert med Dave Edmunds i Karlstad, fick fotografen och jag veta att Dave var för trött för att intervjuas. Alex Lifeson från Rush är i gengäld den ende musiker som har ringt innan avtalad tid, för att han var så ivrig!

Ibland går musiker bort en kort tid efter intervjun. I fallet Jack Bruce (Cream) hade tidningen redan hunnit skickas ut. Ian McLagan (Small Faces, Faces) hade gett oss scoopet att The Faces skulle återförenas, när han gick bort. Vi valde då att kassera ett antal redan tryckta exemplar och skriva om artikeln.

Vilka artister står på önskelistan att få intervjua i framtiden?

– De flesta har jag intervjuat, men Paul McCartney, Neil Young, Patti Smith, Pete Townshend, Joni Mitchell och Bonnie Raitt är kvar. Jag är också nyfiken på framtidens rockhjältar och -hjältinnor!

Så här vill chefredaktör Törnqvist ha det. På tu man hand med till exempel Billy F Gibbons i ett enskilt rum med en back skivor, elgitarrer och förstärkare. Billy spelade både ”Tush” och ”La Grange” på redaktörens Les Paul. Då visade det sig tyvärr att det inte var fel på gitarren …

Fantastiska intervjuer

Reportagen i tidningen har handlat om både mindre och relativt okända band till superstjärnorna. Jag hade nog inte för tio år sedan vågar drömma om att vi skulle få alla de exklusiva intervjuer som vi fått under de här åren. Men det har varit ett hårt jobb. Flera gånger har vi fått tjata och vänta femtio år innan det blivit något. Ett exempel är Santana i förra numret. Det tog nästan tio år innan vi fick till det.

Keith Richards var också svår, men till slut fick Jörgen Holmstedt ett långt snack med honom.

Två svenska herrar som stretat emot genom åren är Ulf Lundell och Thåström. Vi har dock inte gett upp. Bara så ni vet!

Framtiden då? Ja, vi fortsätter spela rock’n’roll … På min högst personliga önskelista står det att jag vill göra hemma hos-reportage hos Bob Dylan, Neil Young, Keith Richards och Pugh Rogefeldt. Det skulle vara givande att bläddra bland deras skivor, tafsa på deras gitarrer och ställa frågor om en del saker jag länge undrat över.

Vill slutligen tacka alla annonsörer, medarbetare och människor som gör ett utmärkt arbete från att de första bilderna tas och texterna skrivs till att tidningen finns i butiker eller dunsar ner i brevlådan hos prenumeranterna. Ett stort tack även till de sistnämnda och alla som köper våra tidningar! Utan er blir det inga tidningar. Vill ni fortsätta rocka och läsa– så rullar vi på! □

Fotnot: *Alla utgivna nummer av Rock’n’roll Magazine finns att beställa från förlaget: www.rocknrollmagazine.se*

God Jul & Gott Nytt År!

Liksom tidigare år skickar vi inga julkort utan stöder i stället **racerföraren Gunnar Nilssons Cancerstiftelse**.
Därför vill vi på detta sätt tacka alla våra läsare, annonsörer, övriga kunder och leverantörer för det gångna årets samarbete.

Rock'n'Roll MAGAZINE

CD 29kr! – Billigt! Billigt!

TRYGG E-HANDEL

ginza.se

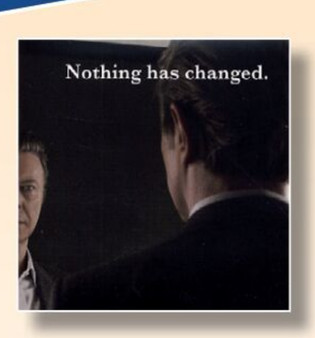

David Bowie: Nothing has changed. 1969-2014
CD 12409 ..... 29kr

Coldplay: Everyday life 2019 (Digibook/Ltd)
CD 574216 ..... 29kr

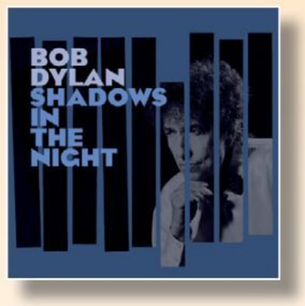

Bob Dylan: Shadows in the night 2015
CD 445727 ..... 29kr

Alison Krauss: Windy city 2017 (Digi/DLX)
CD 369302 ..... 29kr

Rolling Stones: Blue & lonesome 2016
CD 281152 ..... 29kr

Rolling Stones: On air/BBC 1963-65
CD 568032 ..... 29kr

Seventies Anthems (Digi)
4CD 515299 ..... 29kr

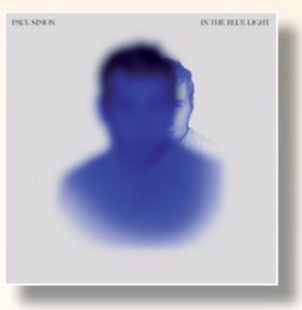

Paul Simon: In the blue light 2018 (Digi)
CD 531446 ..... 29kr

Soft Cell: Keychains & snowstorm/Singles 1981-18
CD 531823 .....29kr

Bruce Springsteen: High hopes 2014 (Digi)
CD 445377 ..... 29kr

U2: Songs of experience 2017
CD 505471 ..... 29kr

Who: Who 2019
CD 569522 ..... 29kr

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - VI SKICKAR DEN GRATIS!

Ginza AB • Fåglum • 465 81 NOSSEBRO • kundservice@ginza.se • Kundtjänst telefon 0512-299 50

Rock'n'Roll Kalendern

Rock'n'Roll Magazine reserverar sig för eventuella ändringar och inställda evenemang.

Redaktör: **Peter Törnqvist**
E-post: **peter.tornqvist@fabas.se**

Blackberry Smoke

Greta Van Fleet

Lucifer

BLACKBERRY SMOKE Stockholm 18/2. Info: Live Nation
BLUES CHALLENGE 24-26/3. Baltiska Hallen, Malmö. Info www.ebc2022.eu
BLUES PILLS + SPIDERS Örebro 1/4, Uppsala 2/4, Malmö 8/4, Karlstad 9/4. Info: www.tadc.se
D-A-D OCH SATOR Stockholm 9/9, Karlstad 16/9, Göteborg 17/9, 23-24/9 Malmö. Info: www.livenation.se
THE DEAD DAISIES Stockholm 11/3, Örebro 12/3, Göteborg 14/3. Info: www.tadc.se
DEEP PURPLE 4/10 Stockholm, 6/10 Göteborg. Info: www.livenation.se
ELECTRIC BOYS 18/2 Malmö, 19/2 Göteborg. Info: www.electricboys.com/tour
GRETA VAN FLEET 5/6. Info: Live Nation
IRON MAIDEN Göteborg 22/7. Info: www.livenation.se
KANSAS Stockholm 17/9. Info: www.tadc.se
KISS Stockholm 18/6, Göteborg 22/6. Info: www.livenation.se
LUCIFER Göteborg 25/2, Stockholm 26/2. Info: www.facebook.com/luciferofficial
MÜNCHEN HIGH END 18-22/5 Hifi-mässa. Gruppresa arrangeras från Stockholm. Info: www.sweetspotevents.se
SPARKS Stockholm 29/4. Info: www.livenation.se
STING Göteborg 21/6. Info: www.livenation.se
SWEDEN ROCK FESTIVAL 8-11/6 Norje/Sölvesborg. Info: www.swedenrock.com
SWEET Borås 8/9, Karlstad 9/9, Uppsala 11/9, Helsingborg 12/9, Göteborg 21/9, Kalmar 22/9. Västerås 23/9, Norrköping 24/9, Jönköping 25/9. Info: www.besterman.nu/sweet
SWEETSPOT 23-24/4 Hifi- och musikmässa i Jönköping. Info: www.sweetspotevents.se
ULF LUNDELL Turnéstart 17/6. Info: www.livenation.se
THE WHO SWEDEN Turnéstart 9/2. Hyllning till The Who med Mats Ronander, Lagaylia Frazier och Janne Åström. Info: www.thewhosweden.se
UMEÅ GUITAR SHOW 7/5. Info: www.umeaguitarshow.com, info@swedenguitarworks.com
THÅSTRÖM Uppsala 18/3, Linköping 19/3, Kalmar 25/3, Karlskrona 26/3, Norrköping 1/4, Örebro 2/4, Karlstad 8/4, Huskvarna 9/4, Västerås 22/4, Falun 23/4, Umeå 29/4, Skellefteå 30/4, Göteborg 6/5, Oslo 7/5, Köpenhamn 19/5, Malmö 20/5, Stockholm 21/5. Info: www.luger.se
WHITESNAKE Göteborg 31/5, Stockholm 4/6. Info: www.livenation.se

The Dead Daisies

ANMÄL TILL KALENDERN!
Skicka namn på konserten, mässan, eventet, datum, tider, plats, samt kontaktuppgifter med telefonnummer, mejladress och eventuell webbadress till: peter.tornqvist@fabas.se

OBS: Vi tar endast emot anmälningar till kalendern via mejl, då det annars är risk att felaktigheter uppstår. Vi tar oss friheten att bara publicera evenemang som är passande i denna tidning.

Skivmässor

LJUNGBY 11-12/12. Godsmagasinet. Båda dagarna kl. 10-14. Fri entré. Info: www.skivmassan.se
MALMÖ 26/12. Good Morning Hotel, Stadiongatan 21, kl. 11-15. Info: Facebook: Norra Skånes Skivbörs.
UPPSALA 29/1. Grand, Trädgårdsgatan 5, Kl. 11-17. Info: Facebook: Uppsala skivmässa.
NYKÖPING 29/1. Albert & Herberts skivmässa. Folkets Park 10-16. Tel: Magnus 0705-73 40 48, Conny 0709-82 08 26
SOLNA 26/2. Stora Skivmässan. Solnahallen Info: www.skivmassa.se
NORRKÖPING 26/3. Borgen kl. 10-15. Info: Facebook: NKPG Skivmässa. Mejl: lagerman.gunnar@gmail.com
HALMSTAD 26/3. Ängelbrektshallen på Sturegymnasiet 11-15. Inlastning 08.00. Info: matts.jernmark@halmstad.se, 0708-44 51 62
ÖREBRO 15/4. Globen, Folkets Park. Info: Facebook: Norra Skånes Skivbörs.
HUSKVARNA 16/4. Stora Skivmässan. Folkets Park. Info: www.skivmassa.se
MALMÖ 18/4 Malmö. Good Morning Hotel. Info: Facebook: Norra Skånes Skivbörs.
SOLNA 24/9. Stora Skivmässan. Solnahallen. Info: www.skivmassa.se
HUSKVARNA 12/11. Stora Skivmässan. Folkets Park. Info: www.skivmassa.se

LIVE NATION PROUDLY PRESENTS

Äntligen LIVE!

Ett urval av konserter och turnéer 2021-2022

PER GESSLE UNPLUGGED
PÅ TURNÉ 5 NOV-15 DEC

ROYAL ROCK FEST
MED THE HIVES, THE HELLACOPTERS, GRAVEYARD, ROYAL REPUBLIC M FL.
17 DEC STOCKHOLM AVICII ARENA
18 DEC SANDVIKEN GÖRANSSON ARENA

BLACKBERRY SMOKE
18 FEB STOCKHOLM MÜNCHENBRYGGERIET

OZZY OSBOURNE
SPECIAL GUEST: JUDAS PRIEST
19 FEB STOCKHOLM FRIENDS ARENA

QUEEN EXTRAVAGANZA
27 FEB GÖTEBORG TRÄDGÅR'N
2 MARS STOCKHOLM CIRKUS
7 MARS MALMÖ KB - KULTURBOLAGET

COUNTING CROWS
3 MARS STOCKHOLM FILADELFIA

RUFUS WAINWRIGHT
16 MARS STOCKHOLM FILADELFIA

RANDY NEWMAN
4 APRIL STOCKHOLM LILLA CIRKUS

BRYAN ADAMS
21 APRIL STOCKHOLM AVICII ARENA
22 APRIL MALMÖ MALMÖ ARENA
24 APRIL GÖTEBORG SCANDINAVIUM

DANKO JONES
21 APRIL UPPSALA KATALIN
6 MAJ STOCKHOLM DEBASER STRAND

SPARKS
29 APRIL STOCKHOLM ANNEXET

LINDSEY BUCKINGHAM
30 MAJ STOCKHOLM CIRKUS

WHITESNAKE
PLUS VERY SPECIAL GUESTS:
EUROPE
31 MAJ GÖTEBORG PARTILLE ARENA
4 JUNI STOCKHOLM HOVET

ULF LUNDELL
PÅ TURNÉ 17 JUNI – 13 AUG

KISS
18 JUNI STOCKHOLM TELE2 ARENA
22 JUNI GÖTEBORG SCANDINAVIUM

STING
21 JUNI GÖTEBORG TRÄDGÅRDSFÖRENINGEN

IRON MAIDEN
SPECIAL GUESTS:
D-A-D PLUS AIRBOURNE
22 JULI GÖTEBORG ULLEVI

D-A-D & SATOR
PÅ TURNÉ 9 SEP – 23 SEP

BLACK STONE CHERRY
18 SEPT STOCKHOLM DEBASER STRAND

DEEP PURPLE
SPECIAL GUEST: JEFFERSON STARSHIP
4 OKT GÖTEBORG PARTILLE ARENA
6 OKT STOCKHOLM HOVET

BRIT FLOYD
17 OKT MALMÖ LIVE
18 OKT STOCKHOLM CIRKUS

TOMMY EMMANUEL
22 OKT JÖNKÖPING KONSERTHUSET
23 OKT MALMÖ MALMÖ LIVE
24 OKT GÖTEBORG LORENSBERGSTEATERN
26 OKT STOCKHOLM GÖTA LEJON

ALL THEM WITCHES
2 NOV STOCKHOLM DEBASER STRAND

Fler konserter och turnéer på LiveNation.se

Få senaste konsertnyheterna: /LiveNationSwe

Astrakhan, här i sin replokal, har hyllats för sitt senaste album. Från vänster: Alex Lycke (sång), Johan Hallgren (gitarr), Martin Larsson (trummor) och Per Schelander (bas).

Till slut blev Astrakhan ett band

Först hade de svårt att hitta rätt sångare. Sedan gick deras skivbolag i konkurs. Senast hoppade deras keyboardist av. Nu ser det dock ut att ljusna för Astrakhan. Deras senaste album, ”A slow ride towards death”, tillhör 2021 års mest hyllade och snart spelar de live igen.

Av Anders Lundquist (text), Peter Törnqvist (foto)

Astrakhan var inte tänkt att bli ett band. Snarare ett sätt för basisten Per Schelander och hans keyboardspelande bror, Jörgen Schelander, att föreviga låtar som de jobbat på och sedan gå vidare.

– Vi hade skrivit länge, men det kom ständigt en massa andra saker i vägen, minns Per. Framför allt letade vi rätt sångare.

De hade testat tre stycken när trummisen Martin Larsson kom att höra deras demoinspelningar. Han föll som en fura för deras blandning av tunga riff och atmosfäriska stämningar.

– Jag tyckte det var otroligt bra, säger Martin. Både melankoliskt och euforiskt. Jag blev väldigt känslomässigt berörd, som om musiken var skriven för mig.

Martin spelade på tre demos och fortsatte tjata på dem att inte ge upp.

När de hade spelat in allt, fortfarande utan att ha hittat rätt vokalist, tipsade Marcus Jidell ▶

Retrospective (2013)

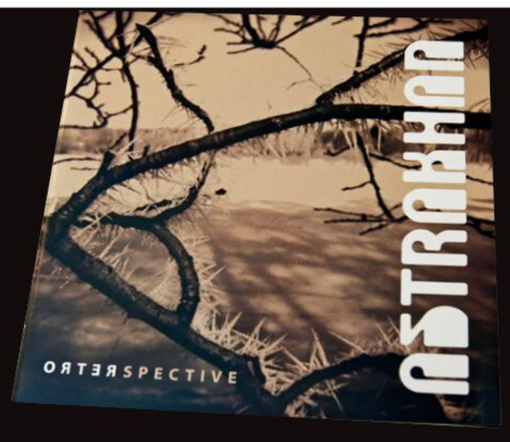

Per: Det kändes förlösande när skivan väl kom ut. Vi hade börjat skriva 2004, två år senare var skivan färdigskriven – och den kom ut först 2013! Den har varit svår att få tag på, men blev återutgiven så sent som 26 november 2021. Länge undrade vi om det ens skulle bli en skiva. Att Martin gillade materialet så mycket inspirerade oss att bli klara. Vi testade två-tre sångare som jag kände inte riktigt gick loss på materialet och då börjar man ju själv tvivla. Sedan kom Alex.

Alex: Jag gillade verkligen låtarna och kände att jag kunde bidra med något. Det blev en kul process och ett bra samarbete med producenten, Marcus Jidell.

Martin: Jag gick med i House of Shakira ungefär då och var extra glad för att jag skulle få spela med Per. Precis då slutade han! Med Astrakhan fick jag dock chansen. För mig var det stort att spela musik som verkligen är ”jag”. Jag minns att jag fick en klump i magen av oro vid tanken på att INTE få spela detta! Nu spelar vi dessutom båda i House of Shakira.

Astrakhan's Superstar Experience (2020)

Per: Här hade Johan kommit med i bilden. Vi hade redan spelat ”Gethsemane” från ”Jesus Christ Superstar” som extranummer och Alex skulle precis vara med i den musikalen när han kom med i bandet. Senare kom idén om att arrangera om den, framföra den på scen och göra en liveinspelning. Det blev mycket jobb, men var också oerhört kul!

Alex: Jag var Jesus, Mats Levén var Judas och Johan var Pontius Pilatus och en massa andra (skratt). Totalt åtta personer. Jag kände att det skulle funka, för det finns något för både musikalälskare, hårdrockare och folk som gillar progressiva saker. Det blir mindre tillrättalagt med ett rockband. Jag tror vi kommer att göra den fler gånger.

Adrenalin kiss (2016)

Per: Den gjorde vi ganska snabbt efter debuten och var klara 2015, men den kom ut först ett år senare. När man gör lite svårplacerad musik kan det vara svårt att hitta ett bolag som nappar. Vi hade samma studio, samma tänk och skrev mer ihop. Vi ville kunna spela det live, så vi skippade flöjter och tromboner och annat som hade funnits med på den första. Liksom på alla våra skivor är bas och trummor inspelade samtidigt.

Alex: Vi repade mycket. Prövade mer tillsammans i lokalen. Vi hade även med en låt på svenska. Det var Martins förslag. Per gick hem och skrev en svensk text, men var osäker på om den funkade – svenska känns ofta naknare att sjunga. För mig kändes det klockrent direkt!

A slow ride towards death (2021)

Per: Albumtiteln har en speciell historia. Vi har en muskelsjukdom i min familj. Jag vet inte om jag själv bär på den, men min pappa är jättedålig och sjukdomen börjar visa sig från cirka 60 års ålder. Så risken finns att jag bara har tio år kvar då jag kan spela musik. Därav den långsamma resan mot den sorts död det skulle vara att inte kunna spela. Flera av låtarna genomsyras av samma ämne och det ”du” som omnämns i vissa texter är inte en kvinna, utan musiken.

Johan: Jag tycker den nya skivan är fantastisk – man kan tydligt höra allas delaktighet i den. Det är bra låtar och allt sitter ihop. Jag kan förstå varför den har fått så bra kritik.

▶ (som spelar gitarr på de två första albumen och än i dag är Astrakhans producent) om Alex Lycke. De hade lite koll på honom från den årliga Phil Lynott-tributen King’s Call, där Alex sjungit i husbandet Little Darlings.

– Jag hade inte varit med i något riktigt band sedan 90-talet, men fick höra tre låtar. Kände redan innan jag testat att det skulle funka.

Från musikalvärlden

Alex kommer från musikalvärlden, vilket gjorde Per lite skeptisk.

– Sedan märkte jag snart att det jag skrivit hade en story med samma sorts dramaturgi som musikaler – som jag trodde att jag inte gillade. Det blev en tankeställare, ler Per.

– Den föregående sångaren de hade testat var skitbra. Alex var tio gånger bättre, säger Martin. Jag tror att hans bakgrund tillför väldigt mycket när det gäller uttryck och att förmedla en känsla.

– Jag använde mig av mitt textarbete från musikal till att attackera låtarna från det hållet, nickar Alex. Man kan flasha till där det passar, men det viktiga är att göra låten rättvisa.

Bröderna hade fortfarande ingen tanke på att bilda ett band, men i samband med de sista körpåläggen, insåg de faktum.

Efter det andra albumet ”Adrenaline kiss” ville Marcus fokusera på sitt band, Avatarium. Samtidigt hade Johan Hallgren slutat spela med Pain of Salvation.

– Jag hade hoppat av för att vi skulle få vårt andra barn. Jag ville inte vara bortrest så mycket som Pain of Salvation var. Ibland var jag bara hemma för att packa om väskorna. Efter ett tag saknade han musiken och när Per hörde av sig hade han mer tid.

– Framför allt tyckte jag att Astrakhan var riktigt, riktigt bra, minns han.

Detta var 2015 och Johan säger att han aldrig har varit med om ett band som är så produktivt.

– Dessutom är det inspirerande att komma hem till Johan utanför Eskilstuna, kontrar Martin. Rött hus med vita knutar, en lada, ett stort fält ... Det är en fin och harmonisk miljö. Och inne i huset finns det en jättestudio med all utrustning, inklusive uppmickade trummor!

Alla i bandet befinner sig på en hög nivå, rent tekniskt. De kan testa idéer direkt och snabbt. Finns det då någon nackdel med att alla i Astrakhan är så skickliga?

– Det tror jag, säger Johan. Det finns alltid en risk att man gör det för svårt ibland. Jag kan beundra musiker som inte kan spela så bra, men genom att verkligen använda den kunskap de har, gör fantastisk musik av enkla idéer. Om man kan ”för mycket” kan man övertänka saker och tappa det instinktiva.

Undviker att polera

Därför försöker Astrakhan undvika det slicka och polerade som riskerar att göra deras typ av musik lite antiseptisk. Vilket föranleder frågan hur man egentligen ska definiera deras musik.

– Folk säger att vi låter som både det ena och det andra, men jag håller sällan med, säger Alex. Musiken är både hård, mjuk och melodiös. Den är inte så glad, men jag blir som lyssnare inte deppig av sorglig musik. Jag tycker ofta att det är skönt.

– Det är viktigt att en låt har en stämning. Musiken bygger mer på harmonik än krångel, säger Per.

Jazzsaxofonisten Joakim Milder gjorde nyligen ett Facebookinlägg om att många musiker kan uppskatta skavanker i andras musik, men fegar ur när det gäller sin egen och polerar bort en del av det som ger musiken magi.

– Huvudet på spiken! utbrister Alex. Speciellt bland sångare, där allt nu för tiden låter så perfekt. Det man själv går loss på hos andra är sällan tekniskt perfekt. ▶

”Musiken är både hård, mjuk och melodiös. Den är inte så glad, men jag blir som lyssnare inte deppig av sorglig musik. Jag tycker ofta att det är skönt.”

Astrakhan är numera en kvartett. Från vänster: Per Schelander (bas), Martin Larsson (trummor), Alex Lycke (sång) och Johan Hallgren (gitarr).

Personligt

Johan Hallgren är den senast tillkomne medlemmen.

JOHAN HALLGREN
INSTRUMENT: Gitarr.
FÖDD: 1975 i Eskilstuna.
FAMILJ: Fru och två barn.
BOR: Eskilstuna.
ANDRA GRUPPER: Pain of Salvation. Har också varit med på en massa inspelningar, men inte i en bandroll.
UTBILDNING: Musikgymnasium. Sedan började jag spela direkt. Först i musikaler och från 1998 med Pain of Salvation.
CIVILT JOBB: Fastighetsskötare. Det är tacksamt att ha en arbetsgivare som låter en ta ledigt vid behov.
FAVORITGITARRISTER: Jag var egentligen en fotbollskille och hade kommit ganska långt, men musiken tog över. Den som betydde mest för själva hantverket och övandet var Yngwie Malmsteen. Favoritgitarrister rent generellt är John McLaughlin, Al Di Meola, Jimi Hendrix och Gary Moore.
FAVORITARTISTER OCH -GRUPPER: Michael Jackson, Stevie Wonder, Led Zeppelin och Deep Purple, AC/DC och många andra.
HOBBY: Fiske och barnen.

Sångaren Alex Lycke jobbar till vardags som musikalartist och är van att agera på scen.

ALEX LYCKE
INSTRUMENT: Sång.
FÖDD: 1975 i Huddinge.
BOR: Tillbakaflyttad till Huddinge.
FAMILJ: Fru och fyra barn. Två stora och två små.
UTBILDNING: Jag gick Bygg & anläggning efter högstadiet. Den relevanta utbildningen är väl Teater & Operahögskolan. Gick ut år 2000. Sedan dess har jag frilansat.
HOBBIES: Musiken är både jobb och hobby. Sedan vi köpte hus har det varit mycket renovering.
FAVORITSÅNGARE: Chris Cornell, John Farnham. Eddie Vedder när det gäller berättande. Sedan måste Ian Gillan också med!
FAVORITARTISTER OCH -GRUPPER: Jag har alltid kommit tillbaka till Pink Floyd, Pearl Jam, Alice in Chains och Deep Purple, som fick mig att upptäcka hårdrocken.

Basisten Per Schelander var medgrundare av Astrakhan.

PER SCHELANDER
INSTRUMENT: Bas.
FÖDD: 1971 i Sundbyberg.
BOR: Bromsten.
FAMILJ: Fru och två barn.
UTBILDNING: Socionom. Har pluggat musik på Musician's Institute och på Birkagårdens Folkhögskola. Snart utexaminerad sexolog, men det saknas några poäng.
TIDIGARE BAND: Har spelat med Royal Hunt och Pain of Salvation. Spelar, utöver Astrakhan, även med House of Shakira, Courtesy of och Furillos.
FAVORITGRUPPER OCH ARTISTER: Thin Lizzy är grunden. Van Halen har betytt mycket. Länge var Pain of Salvation mitt favoritband. Det blir en annan grej när man kommer med ett band, men de förblir en av världens bästa grupper. Jag är också förtjust i sångare som Stevie Wonder och Bob Marley.
FAVORITBASISTER: Billy Sheehan fick mig att plocka upp basen på riktigt. Andra favoriter är Rocco Prestia (Tower of Power), Phil Lynott och Rutger Gunnarson.
HOBBY: Är lagledare för yngste sonens fotbollslag. Tränar en del, men det är väl mer hälsa än hobby.

Att trummisen Martin Larsson blev berörd av låtmaterialet peppade bröderna Schelander.

MARTIN LARSSON
INSTRUMENT: Trummor
FÖDD: 1973 i Stockholm.
BOR: Stockholm.
FAMILJ: Fru, barn, katter.
UTBILDNING: Rörmokare.
CIVILT JOBB: Rörmokare. Har hoppat på ganska många olika jobb: kocklärling, lager, inköpsansvarig med mera. Trummor har jag lärt mig genom att spela med band.
HAR SPELAT MED: Fifth Reason, S.T.A.B.B. Spelar utöver Astrakhan med House of Shakira och Misth.
TRUMMISAR SOM BETYTT MEST: I början var det extravaganta trummisar, som Tommy Lee. Numera är det folk som Gavin Harrison, Kaz Rodriguez (Frost) och Per Lindvall. Musikaliska trummisar!
FAVORITGRUPPER: Saga, Van Halen, Black Sabbath (Dio- och Tony Martin-erorna), Earth, Wind & Fire och många fler.
HOBBY: Hinner knappt med något utöver knegandet och musiken!

▶ – Min ambition med det här bandet är att vara så mycket mig själv som möjligt, även om jag kan känna att det låter ganska lökigt. Jag strävar efter att omfamna vad som är ”jag”. Ibland blir det pretentiöst – men jag ÄR ganska pretentiös! skrattar Per.

Av den lättsamma stämningen är det svårt att ana att det var nära att den senaste plattan inte blev av. Flera medlemmar hade andra projekt och fick svårt att fokusera. Halvvägs in i inspelningen lackade Per ur och sa åt alla att skärpa sig.

– Jag hamnar ofta i att jag tror att alla ser och känner samma sak som jag, säger Per. Det jag gjorde var att jag drev på för snabbt utan att hålla igång kommunikationen mellan alla inblandade. Å andra sidan hade det inte blivit en platta om jag inte hade drivit på ...

Avhopp och pandemi

Det blev inte bättre av att Jörgen samtidigt erkände att han inte tyckte om hur den nya plattan artade sig. En kort tid senare lämnade han Astrakhan.

– Det var förstås sorgligt och jobbigt för mig, rent personligt, erkänner Per.

När skivan väl var klar kom pandemin. Nu ser det dock ljusare ut. Det kollektiva engagemanget är tillbaka, albumet har fått enorma recensioner, debuten blev nyligen återutgiven, och i vår åker Astrakhan på Europaturné.

– Många tycker att det är obegripligt att vi ännu inte har en större publik, men det kan räcka med en magisk spelning som folk börjar tala om för att det ska ge ringar på vattnet, avslutar Johan förhoppningsfullt. □

Guitar Works

GITARRVERKSTAD SEDAN 1995. TILLVERKNING, RENOVERING OCH REPARATIONER.

SWEDEN GUITARWORKS

Jakobsson

WWW.SWEDENGUITARWORKS.COM
INFO@SWEDENGUITARWORKS.COM
HTTPS://JAKOBSSONGUITARS.COM

LÄRLINGSGATAN 41
904 22 UMEÅ
070-2484267

plek®
the optimum in tone & playability

Hificonsult - en riktig Hifibutik

Vi säljer inte multirumslösningar, kan inget om zon-indelning och vägrar befatta oss med extremt billiga look-a-like-produkter från Asien, retro eller inte. Vi kan det där andra, Hifi i bokstavlig mening, att få fram musiken så nära originalet som möjligt.

Acoustic Signatures
nya Maximus Neo.
Insteget från Vinylvärldens tungviktare.
Alla priser harmoniserade med Europa.
fr 39 800kr

Viennas Beethoven Baby nu som Reference. Toppbetyg!

AVM:s minsta integrerade förstärkare som vi kallar ”husfrid” kommer med nya appen. Spotify, Tidal, MQA i ett bra gränssnitt 2x80W, CD-spelare, grym hörlursutgång, blåtand för dina gäster. **57 000kr**

Vår hobby hamnar ofta i facket prylar och priser. Med ett hembesök kan en Hificonsult hjälpa dig med det där som är minst lika viktigt: placering av högtalare, rumsakustik och intrimning av din anläggning.

Hifi (och musik) är allmänbildning och kultur men också friskvård (!) Ett berusningsmedel utan baksmälla. Står du i valet att köpa din sista CD-spelare eller ge dig in i streamingen? Då är ett hembesök bra med någon som kan koppla in, ladda ned appar och spela på en produkt som gör jobbet. Och det behöver inte kosta den berömda skjortan!

Butiksbesök, hembesök, skicka paket?
Du väljer - i hela landet!

Ring Carlsson!

Vad kostar det då?
Du betalar i förskott 50kr/mil enkel resa, oavsett var i landet du bor. Då har du ”köpt dig fri” från tankar om att du ”måste” handla något när jag åkt till dig. När bilen ändå är ute och åker så kan den var full av elektronik, högtalare, kablage, tillbehör. Du väljer helt fritt och det kostar inget extra.

Corona:
Undertecknad är fullvaccinerad men vi tar det såklart försiktigt med rätt avstånd vid hembesöken.

Butiken i Corona-tid

Tidsbokning gäller, slå en signal! Carlsson häller upp kaffet och sköter fjärrkontrollerna.
Välkomna in!

Webbutik i Corona-tid

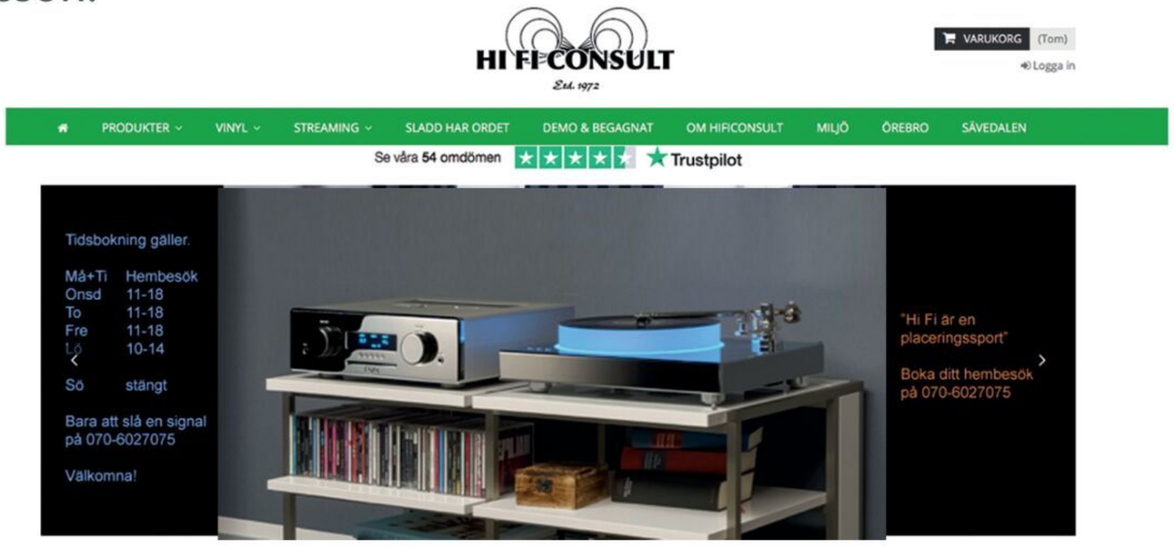

Många affärer sker nu på distans!
Låna hem, provlyssna och bestäm i lugn och ro! Vi skickar över hela landet

Vi tar inbyten - demo/begagnatavdelning - räntefritt via Wasa

Butik Örebro
S:ta Birgittagatan 5
702 14 Örebro

019-121522
070-6027075

HI FI CONSULT
Etd. 1972

Webbutik:
HIFICONSULT.SE

Fraktfritt
Vi tar inbyten
Räntefri kredit